

Cluj-Napoca

Organizator:

Asociația Română de
Psihiatrie și Psihoterapie

Parteneri științifici:

Universitatea de Medicină și Farmacie
„Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca

Societatea
Romana de
EPIde miologie

Societatea Română de Epidemiologie

Sub egida:

Academia de Științe Medicale
din România

Academia Română
Filiala Cluj-Napoca

CONGRESUL NAȚIONAL DE PSIHIATRIE

cu participare internațională

Platforma v-CNP 2022 & Grand Hotel Napoca, Cluj-Napoca

Sănătatea mintală
Viziune globală | Strategie națională | Aplicare translațională

VOLUM DE REZUMATE ȘTIINȚIFICE

ISSN 2971- 821X ISSN – L 2971 – 821X

Cluj-Napoca, România, An 2022

(Eveniment hibrid .PDF)

Cuprins| *Table of contents*

Pentru a ajunge la capitolul dorit din rezumatele Congresului Național de Psihiatrie 2022, vă rugăm dați click mai jos, pe fiecare secțiune în parte.

In order to reach the desired chapter in the abstracts of the 2022 National Congress of Psychiatry, please click down below on each section.

Conferințe | *Conferences*

Workshop-uri | *Workshops*

Mese rotunde | *Round Table*

Comunicări orale | *Oral Presentations*

e-Postere | *e-Posters*

v-CNP
2021[Cuprins | Table of contents](#)

Pentru a ajunge la capitolul dorit din rezumatele Conferinței Naționale de Psihiatrie 2021, vă rugăm dați click mai jos, pe fiecare secțiune în parte.

In order to reach the desired chapter in the abstracts of the 2021 National Conference of Psychiatry, please click down below on each section.

v-CNP
2021[Conferințe | Conferences](#)v-CNP
2021[Comunicări orale | Oral Presentations](#)v-CNP
2021[e-Postere | e-Posters](#)CNP
2022v-CNP
2021[Index Autori | Authors' Index](#)

Dimensiunea translațională a mecanismelor celulare în psihofarmacologia tulburărilor psihiatrice majore | The translational dimension of cellular mechanisms in the psychopharmacology of major psychiatric disorders

Ileana Marinescu¹, Vasile Vlăduț², Dragoș Marinescu¹

¹Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

²Centrul Medical „Crucea Albă”, Oradea, România

Patogeneza tulburărilor psihiatrice majore, odată cu dezvoltarea psihofarmacologiei clinice și a psihiatriei biologice, a căpătat o dimensiune translațională, prin descifrarea mecanismelor celulare și moleculare care controlează atât etiopatogenia tulburărilor psihiatrice cât și a altor patologii somatice sau neurodegenerative. Patogenia schizofreniei are la bază nu numai perturbarea homeostaziei sistemelor cerebrale neurobiochimice ci și inducția unor disfuncții ale sistemului mitocondrial, care determină creșterea stresului oxidativ, a factorilor proinflamatori, imunitari și ai disfuncției endoteliale. Se dezechilibrează astfel sistemul energetic-metabolic, perfuzia vasculară cerebrală, funcționalitatea barierei hemato-encefalice. Aceste modificări biochimice, celulare și vasculare de la nivel cerebral, pot fi regăsite și la nivelul sistemelor extracerebrale, iar în condițiile efectelor adverse induse de medicația antipsihotică, pot să amplifice neuroprogresia distructivă a elementelor celulare neuronale și gliale, dar și a disconectivităților de la nivelul principalelor circuite neuronale. Efectele adverse induse de medicația antipsihotică pot semnaliza precoce clinicianului, vulnerabilitățile neurobiologice ale modelului patogen, devenind astfel indicatorii farmacoclinici care permit personalizarea abordării terapeutice psihofarmacologice. Disfuncțiile celulare sunt mult mai evidente în cadrul tulburării depresive, care este deja considerate ca fiind un model patogen multisistemic. Cercetarea fundamentală a evidențiat scăderea neurogenezei și a neuroprotecției, ca și element bazal al rezistenței terapeutice din tulburarea depresivă, fenomen care agravează disconectivitatea circuitelor biochimice și favorizează mecanismele multisistemice responsabile de creșterea numărului comorbidităților somatice și a evoluțiilor neurodegenerative ale depresiilor cu remisiuni incomplete și multiple recidive. Efectele adverse induse de medicația antidepresivă pot favoriza evoluțiile defavorabile și disfuncția cognitivă la pacienții depresivi.

The pathogenesis of major psychiatric disorders, with the development of clinical psychopharmacology and biological psychiatry, has acquired a translational dimension, by deciphering the cellular and molecular mechanisms that control both the etiopathogenesis of psychiatric disorders and other somatic or neurodegenerative pathologies. The pathogenesis of schizophrenia is based not only on the disruption of the homeostasis of the neurobiochemical brain systems but also on the induction of dysfunctions of the mitochondrial system, which increase oxidative stress, proinflammatory, immune and endothelial dysfunction. This unbalances the energy-metabolic system, cerebral vascular perfusion, the functionality of the blood-brain barrier. These biochemical, cellular and vascular changes in the brain can also be found in the extracerebral systems, and in the conditions of adverse effects induced by antipsychotic medication, they can amplify the destructive neuroprogression of neuronal and glial cellular elements, but also of disconnections in main neural circuits. The side effects induced by antipsychotic medication may signal early to the clinician, the neurobiological vulnerabilities of the pathogenic model, thus becoming pharmacoclinical indicators that allow the personalization of the psychopharmacological therapeutic approach. Cellular dysfunction is much more evident in depressive disorder, which is already considered a multisystemic pathogenic pattern. Fundamental research has shown a decrease in neurogenesis and neuroprotection as a baseline in therapeutic resistance to depressive disorder, a phenomenon that exacerbates the disconnectivity of biochemical circuits and promotes multisystemic mechanisms responsible for increasing somatic comorbidities and recurrent neurodegenerative

Conferințe | Conferences

and multiple neurodegenerative disorders. Adverse effects induced by antidepressant medication may promote adverse developments and cognitive dysfunction in depressed patients.

Actualități și perspective în tratamentul farmacologic al tulburării depresive majore | Current approaches and future prospects in the pharmacological treatment of major depressive disorder

Daniel Vasile^{1,2}, Ovidiu-Eugen Alexinschi^{3,4}, Octavian Vasiliu¹

¹Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

³Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

⁴Clinica Noaddict, Iași, România

Introducere și obiective. Tulburarea depresivă majoră (TDM) reprezintă o provocare continuă pentru clinicieni, având în vedere ratele ridicate de rezistență terapeutică, remisiune incompletă, complicații psihiatrice, precum și reducerea persistentă a calității vieții și a randamentului socio-profesional observate la pacienții cu acest diagnostic. În acest context, analiza datelor din literatură privind factorii neurobiologici asociați cu rezistența terapeutică și a perspectivelor terapiei farmacologice este considerată oportună pentru a putea îmbunătăți prognosticul persoanelor diagnosticate cu TDM. Metode. Sinteza informațiilor referitoare la mecanismele farmacodinamice și rezultatele studiilor clinice dedicate noilor agenți terapeutici cu proprietăți antidepresive, atât din perspectiva eficacității, cât și a tolerabilității. Rezultate. În cadrul acestui simpozion sunt prezentate date privind esketamina și alți agenți de augmentare a terapiei antidepresive în cazurile de TDM cu răspuns parțial sau rezistență la tratament, precum și informații legate de noi agenți antidepresivi aflați în diferite faze de cercetare clinică. Concluzii. Pornind de la cele mai recent aprobate antidepresive la nivel mondial, respectiv esketamina ca agent adjuvant pentru TDM rezistentă și brexanolona pentru terapia depresiei postpartum, noi speranțe se leagă de cercetarea farmacoclinică și de posibilitatea introducerii în uz clinic a unor antidepresive care depășesc paradigma disfuncției monoaminergice ca mecanism patogenic principal în depresia majoră.

Cuvinte cheie: tulburarea depresivă majoră, depresia postpartum, antidepresive

Introduction and Objectives: Major depressive disorder (MDD) is a continuing challenge for clinicians, given the high rates of treatment resistance, incomplete remission, psychiatric complications, and the persistent decline in quality of life and socio-occupational performance reported in patients with this diagnostic. In this context, the analysis of data from the literature on neurobiological factors associated with treatment resistance and the prospects of pharmacological therapy is considered appropriate in order to improve these patients' prognosis. Methods: Synthesis of information on pharmacodynamical mechanisms and results of clinical trials exploring new therapeutic drugs with antidepressant properties, both in terms of efficacy and tolerability. Results: This symposium presents data on esketamine and other agents administered as add-ons in cases of MDD with partial response or treatment resistance, as well as information on new antidepressants in various phases of clinical research. Conclusions: Based on the latest approved antidepressants worldwide, namely esketamine as an adjuvant agent for treatment-resistant MDD and brexanolone for the therapy of postpartum depression, there are positive expectations related to the pharmaco-clinical research and to the possibility of the introduction in clinical use of new antidepressants that go beyond the monoaminergic paradigm, as the main pathogenic mechanism in MDD.

Keywords: major depressive disorder, postpartum depression, antidepressants

Eficacitatea și tolerabilitatea esketaminei ca agent de augmentare în terapia depresiei rezistente | Efficacy and tolerability of add-on esketamine in the treatment of major depressive disorder

Daniel Vasile^{1,2}, Octavian Vasiliu¹

¹Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere și obiective. Esketamina reprezintă unicul agent farmacologic cu acțiune glutamatergică aprobat de FDA și EMA (în anul 2019) pentru augmentarea inhibitorilor selectivi ai recaptării serotoninei/inhibitorilor recaptării serotoninei și noradrenalinei la adulții diagnosticați cu tulburare depresivă majoră (TDM) rezistentă, care nu au răspuns la cel puțin două antidepresive și care în prezent au un episod depresiv moderat sau sever. **Metode.** Analiza eficacității și a profilului de siguranță a esketaminei intranasale pe baza datelor din literatură. **Rezultate.** Esketamina cu administrare intranasală utilizată ca adjuvant la antidepresive în cazul pacienților cu tulburare depresivă majoră a fost evaluată în studii randomizate și metaanalize, rezultatele arătând scăderea semnificativă a scorurilor de severitate a depresiei pe scalele standardizate pe durate de până la 28 de zile. Tolerabilitatea esketaminei administrate intranasal este bună, nefiind observate viraje afective sau manifestări psihotice. Efecte adverse de tipul fenomenelor disociative tranzitorii, precum și un potential risc adictiv (neconfirmat în studiile clinice cu durată scurtă și până la două săptămâni după finalizarea terapiei adjuvante) necesită precauții în administrarea esketaminei. **Concluzii.** Esketamina s-a dovedit eficientă în reducerea severității simptomelor depresive pe termen scurt, dar întrebări referitoare la acțiunea sa pe termen mediu și lung, precum și la profilul de tolerabilitate rămân să fie elucidate în continuare, pe măsură ce noi studii clinice îi explorează proprietățile farmacoclinice.

Cuvinte cheie: depresia rezistentă la tratament, esketamina, neurotransmisia glutamatergică

Introduction and Objectives. Esketamine is the only glutamatergic modulator FDA and EMA-approved (since 2019) for the adult patients diagnosed with treatment resistant MDD, as augmenting agent to SSRI/SNRI, in case of non-response to at least two antidepressants, and who are currently diagnosed with a moderate or severe major depressive episode. Methods: Analysis of the efficacy and safety profile of intranasal esketamine based on data in the literature. Results. Intranasal esketamine used as an add-on to antidepressants in patients with major depressive disorder was evaluated in randomized trials and meta-analyses, with results showing a significant decrease in depression severity scores on standardized scales of up to 28 days. The tolerability of intranasal-administered esketamine is good, no mood switches or psychotic manifestations being observed. Adverse effects such as transient dissociative phenomena, as well as a potential addictive risk (not reported in short-term clinical trials, up to two weeks after completion of adjuvant therapy) require caution in the administration of esketamine. Conclusions. Esketamine proved its efficacy in decreasing depressive symptoms severity on short-term, but questions referring to its long-term efficacy and tolerability are still under scrutiny by both clinicians and researchers.

Keywords: treatment-resistant depression, esketamine, glutamatergic neurotransmission

Noi mecanisme de acțiune ale antidepresivelor aflate în curs de cercetare clinică | New pharmacodynamical mechanisms of antidepressants in the pipeline

Octavian Vasiliu¹

¹Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Carol Davila”, București, România

Introducere și obiective. Ipoteza monoaminergică a tulburării depresive majore (TDM) a condus la apariția tuturor antidepresivelor actualmente aflate în uz clinic, cu excepția esketaminei și a brexanolonei. Totuși, faptul că o treime din pacienții cu TDM prezintă forme rezistente la tratamentele disponibile în prezent indică nevoia schimbării paradigmei privind patogeneza acestei afecțiuni. Metode. O analiză a literaturii axată pe detectarea informațiilor privind eficacitatea și mecanismele de acțiune ale agenților cu acțiune antidepresivă aflați în diferite faze de cercetare clinică. Rezultate. Un număr important de agenți farmacologici cu mecanisme de acțiune distincte au fost identificate și, de asemenea, o serie de compuși care asociază două substanțe active farmacologic. Există în studii de fază II și III agenți adjuvanți ai terapiei cu antidepresive, agenți cu proprietăți antidepresive care pot fi administrați în monoterapie sau asocieri farmacologice care exploatează proprietăți farmacodinamice și/sau farmacocinetice ale doi agenți din clase diferite, administrați concomitent. Din perspectiva spectrului de indicații ale acestor noi molecule, ele sunt destinate tratamentului depresiei majore recurente, a depresiei rezistente, depresiei bipolare și depresiei postpartum. Concluzii. Antidepresive cu proprietăți de modulare a sistemului glutamatergic, orexinergic, colinergic, GABA-ergic, precum și a altor sisteme mai puțin cunoscute se află în diverse faze de cercetare clinică, iar prezentarea acestor molecule susține necesitatea re-conceptualizării patogenezei TDM și oferă speranțe legate de posibilitatea creșterii ratei de recuperare a pacienților prin acțiunea asupra mai multor mecanisme neurofiziologice.

Cuvinte cheie: orexină, glutamat, acetilcolină, acid gama-aminobutiric

Introduction and objective. The monoaminergic hypothesis of MDD led to the launching on the market of almost all currently known antidepressants, with the exception of esketamine and brexanolone. However, one third of the MDD patients still have treatment-resistance to the available antidepressants and this indicates the acute need to change the paradigm of the MDD pathogenesis. Methods. A literature review focused on the detection of information regarding the efficacy and mechanisms of action of antidepressants in various phases of clinical research. Results: A significant number of pharmacological agents with distinct mechanisms of action have been identified, and also a set of compounds that associate two pharmacologically active substances. In phase II and III studies, there are adjuvant agents to antidepressants, agents with antidepressant properties that can be administered alone, or pharmacological combinations that exploit the pharmaco-dynamic and/or pharmaco-kinetic synergic properties of two different agents. The spectrum of therapeutic indications of these new molecules includes recurrent major depression, resistant depression, bipolar depression and postpartum depression. Conclusions. Antidepressants with glutamatergic, orexinergic, cholinergic, GABA-ergic and other neurotransmitter- modulating properties are explored in diverse phases of clinical research. A review of these agent supports the need for re-conceptualizing MDD pathogenesis, while offering new hopes for higher rates of remission in MDD patients.

Keywords: orexin, glutamate, acetylcholine, gamma-aminobutyric acid

Strategii de augmentare a tratamentului în tulburarea depresivă majoră | Augmentation strategies in major depressive disorder

Ovidiu-Eugen Alexinschi^{1,2}

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

²Clinica Noaddict, Iași, România

Meta-analiza a 38 studii cuprinzând 6751 pacienți arată că în managementul clinic al depresiei combinarea unui inhibitor al recaptării serotoninei/serotoninei și noradrenalinei cu antagoniști ai autoreceptorilor alfa2 presinaptici (mianserină, mirtazapină, trazodonă) îmbunătățește semnificativ rezultatele tratamentului, în comparație cu monoterapia. Clinicienii ar trebui să considere această abordare ca un tratament viabil de primă linie pentru depresia severă și pentru persoanele care nu răspund.

Cuvinte cheie: depresie cu răspuns parțial la tratament, mirtazapină, mianserină, trazodone

A meta-analysis of 38 studies involving 6751 patients shows that in clinical management of depression, the combination of a reuptake inhibitor (SSRI, SNRI) with antagonists on presynaptic alpha2-autoreceptors (mianserin, mirtazapine, trazodone) significantly improves treatment outcomes compared to monotherapy. Clinicians should view this approach as a viable first-line treatment for severe depression and unresponsiveness.

Keywords: partial response to the antidepressants, mirtazapine, mianserin, trazodone

Principiile asistenței psihiatrice în cazul refugiaților și al migranților | Principles of psychiatric interventions in refugees and migrants

Daniel Vasile^{1,2}, Octavian Vasiliu¹

¹Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere și obiective. Asigurarea asistenței psihiatrice la persoanele cu statut de refugiat sau migrant reprezintă o provocare din multiple puncte de vedere, pornind de la aspectele cultural-lingvistice la cele de aderență terapeutică, ori de la asigurarea continuității relației terapeutice la accesibilitatea sistemului asigurărilor de sănătate. **Metode.** Analiza provocărilor din domeniul asigurării asistenței psihiatrice în cazul pacienților cu statut de refugiat sau migrant și elaborarea unor principii de acțiune în aceste cazuri. **Rezultate.** Participarea specialiștilor în sănătate mentală la configurarea strategiilor de asistență medicală dedicate refugiaților și migranților reprezintă un element esențial pentru reușita îmbunătățirii rezilienței la stres a acestei populații greu încercate. Psihatrii și psihologii reprezintă parte activă a procesului de screening, detecție precoce, intervenție terapeutică țintită pe simptomele induse de stresul migrației forțate, monitorizare și prevenție a recăderii în cazul migranților și refugiaților. Identificarea factorilor de vulnerabilitate individuală care, împreună cu stresul migrației, pot conduce la instalarea unor patologii psihice severe, chiar cu risc vital, reprezintă un aspect esențial al procesului de screening. Intervențiile terapeutice necesită integrarea particularităților culturale și sociale ale populației-țintă, iar monitorizarea trebuie să asigure detecția precoce a semnelor de recădere sau agravare a simptomatologiei. Managementul riscului de suicid este un factor care trebuie de asemenea inclus în orice strategie de asigurare a unei bune sănătăți mentale în cazul refugiaților și migranților. **Concluzii.** Elaborarea unor strategii de acțiune pentru detecția precoce și intervenția terapeutică adecvată în cazul migranților și refugiaților cu vulnerabilitate către tulburări psihice sau care se află în tratament deja cu afecțiuni de acest tip reprezintă o necesitate în contextual actual. **Cuvinte cheie:** refugiați, migrare forțată, risc de suicid, psihoterapie

Introduction and objectives. Ensuring psychiatric care for people with refugee or migrant status is a challenge from many points of view, starting from the cultural-linguistic aspects to those of therapeutic adherence, or from ensuring the continuity of the therapeutic relationship to the accessibility of the health insurance system. Methods. Analysis of the challenges in the field of providing psychiatric care for patients with refugee or migrant status and elaboration of principles for action in these cases. Results. The participation of mental health professionals in the configuration of health care strategies dedicated to refugees and migrants is an essential element for the success of improving the resilience to stress of this population. Psychiatrists and psychologists are an active part of the screening process, early detection, initiation of therapeutic interventions targeting the stress-induced symptoms, monitoring and prevention of relapse in migrants and refugees. Identifying individual vulnerability factors which, together with the stress of migration, can lead to the onset of severe mental disorders, with life-threatening effect, is an essential element of the screening process. Therapeutic interventions require the integration of cultural and social characteristics of the target population, and monitoring should ensure early detection of signs of relapse or worsening of symptoms. Suicide risk management is a dimension that must also be included in any strategy, in order to ensure good mental health for refugees and migrants. Conclusions. The development of strategies for early detection and appropriate therapeutic intervention for migrants and refugees who are vulnerable to mental disorders or who are already being treated with such conditions is a necessity in the current context. Keywords: refugees, forced migration, risk of suicide, psychotherapy

Intervenții axate pe creșterea calității vieții și a rezilienței psihice în cazul migranților și al refugiaților | Interventions focused on quality of life and psychological resilience in migrants and refugees

Octavian Vasiliu¹

¹Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

Introducere și obiective. Calitatea vieții în cazul migranților și a refugiaților este un subiect mai puțin explorat, dar cu impact asupra funcționalității, capacității de integrare socială și a sănătății globale. Analiza mediatorilor psihologici ai calității vieții în cazul migranților/refugiaților este de interes practic, întrucât poate ajuta la construirea unor strategii de integrare și poate ghida intervențiile psihosociale destinate reducerii șocului asociat schimbării mediului de viață. Metode. Trecerea în revistă a metodelor validate de susținere a rezistenței la stres și de creștere a calității vieții explorate la migranți și refugiați. Rezultate. Percepția nefavorabilă a propriei persoane, autoevaluarea amplificată a severității stresului, istoricul psihiatric, dificultățile de comunicare, discriminarea, nivelul redus socioeconomic sunt cei mai frecvent raportați factori cu impact negativ asupra calității vieții în cazul migranților și a refugiaților. Pe de altă parte, accesul la servicii de asistență, inclusiv medicală, politicile de integrare socială și profesională, fluența în limba țării unde persoana a migrat, menținerea coeziunii familiei sunt factori protectivi, care sprijină reziliența la stres în cazul migrării forțate. Intervențiile psihosociale eficiente ar trebui să maximizeze reprezentarea factorilor protectivi în viața migranților, cu accent pe întărirea mecanismelor de coping la stres și să reducă din impactul factorilor de risc. Concluzii. O abordare comprehensivă, bio-psiho-socio-culturală, trebuie să stea la baza politicilor de sănătate mentală adresate migranților și refugiaților, iar intervențiile terapeutice eficiente vizează amplificarea factorilor protectivi și reducerea impactului factorilor stresori.

Cuvinte cheie: calitatea vieții, reziliență psihică, integrare socială

Introduction and Objective: Quality of life for migrants and refugees is a less explored topic, but with its impact on functionality, social integration capacity and global health in this population could not be overemphasized. The review of psychological mediators of the quality of life in case of migrants / refugees is of practical interest, as it can help build integration strategies and can guide psychosocial interventions to reduce the shock associated with social, professional and cultural environmental changes. Methods: Review of validated methods of sustaining stress resistance and increasing the quality of life explored in migrants and refugees. Results: Negative self-perception, distorted self-assessment of the stress severity, psychiatric history, communication difficulties, discrimination, low socioeconomic status are the most frequently reported risk factors for low quality of life in migrants and refugees. On the other hand, access to services, including health care, but also diverse social and professional integration policies, fluency in the language of the country where the person migrated, maintaining family cohesion are the main protective factors that support resilience to stress in case of forced migration. Effective psychosocial interventions should maximize the representation of protective factors in migrants' lives, with a focus on strengthening coping skills and mechanisms, and reducing the impact of risk factors. Conclusions: A comprehensive, bio-psycho-socio-cultural approach must underpin mental health policies for migrants and refugees, and effective therapeutic interventions aim to amplify protective factors and reduce the impact of stressors.

Keywords: quality of life, psychological resilience, social integration

Sindromul Ulise (Immigrant Syndrome of Chronic and Multiple Stress). Migrarea și consecințele sale | Ulysses Syndrome (Immigrant Syndrome of Chronic and Multiple Stress). Migration and its consequences

Alexandra Boloș¹, Marcel-Alexandru Găină¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

Introducere. În ultimii ani migrația populației a devenit o adevărată provocare în ceea ce privește integrarea acestor persoane, strămutarea lor și gestionarea frontierelor. În 2015, au existat aproximativ 244 de milioane de migranți internaționali la nivel global (3,3% din populația lumii), ceea ce reprezintă o creștere de la aproximativ 155 de milioane de oameni în 2000 (2,8% din populația lumii). Astfel, există o mare îngrijorare în ceea ce privește impactul migrației, în special asupra sănătății mintale, deoarece în prezent 3,1% din populația lumii sunt migranți internaționali, iar numărul este în continua creștere, având în vedere contextul social actual.

Metodologie, Rezultate. De asemenea, populațiile de imigranți trăiesc în condiții foarte grele. Pentru milioane de oameni, migrația devine un proces cu un nivel ridicat de stres care depășește capacitatea de adaptare a ființei umane. Această situație este rezultatul globalizării și al înrăutățirii condițiilor de viață și de sănătate a celor care suferă o astfel de strămutare. Acești oameni sunt predispuși să sufere de așa-numitul Sindrom Ulise (Immigrant Syndrome of Chronic and Multiple Stress), ceea ce devine o problemă gravă de sănătate în țările care primesc imigranții.

Discuții și concluzii. În acest context, este necesară dezvoltarea unor ghiduri privind asigurarea sănătății mintale a migranților și a unui mai bun acces la sistemul de îngrijire medicală pentru toate aceste persoane. De asemenea, toți profesioniștii din domeniul asistenței medicale trebuie să fie pregătiți pentru a fi mai deschiși față de persoanele migrante și problemele lor psiho-sociale.

Keywords: migrație, sindrom Ulise, stres cronic

Introduction. In recent years, migration has become a real challenge in terms of integrating these people, relocating them and managing the borders. In 2015, there were approximately 244 million international migrants worldwide (3.3% of the world's population), an increased number from about 155 million people in 2000 (2.8% of the world's population). Thus, there is a great concern about the impact of migration, especially on mental health, as 3.1% of the world's population is currently an international migrant and the number is continuously growing, regarding the actual socio-economic context.

Methodology, results. Also, immigrant populations live in very difficult conditions. For millions of people, migration is becoming a process with a high level of stress that goes beyond the human being's ability to adapt. This situation is the result of globalization and the worsening of living and health conditions of those who suffer from such relocation. These people are prone to suffer from so-called Ulysses Syndrome (Chronic and Multiple Stress Immigrant Syndrome), which is becoming a serious health problem in countries that receive immigrants.

Discussion and conclusion. In this context, it is necessary to develop guidelines for assurance the mental health of migrants and ensuring good access to the health care system for all these people. Also, all healthcare professionals need to be prepared to be more open to migrants and their psycho-social problems.

Keywords: migration, Ulysses Syndrome, chronic stress

Meloterapia, remodelarea sinaptică și reziliența la stres. Argumente neurobiologice în practica clinică | Melotherapy, synaptic remodeling and resilience to stress. Neurobiological arguments in clinical practice

Ileana Marinescu¹, Vasile Vlăduț², Dragoș Marinescu¹

¹Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

²Centrul Medical „Crucea Albă”, Oradea, România

Bazele neurobiologice ale meloterapiei au scos în evidență importanța comunicării cerebrale interemisferice și a sistemului neuronilor în oglindă. Patogenia tulburărilor psihiatrice majore a scos în evidență disconectivitatea și scăderea sincronismului între sistemele cognitive bazate pe culegerea informațiilor senzitivo-senzoriale cu circuitele emoționale și circuitele cognitive bazate pe procesele de învățare.

Muzica, prin cele două tipuri de mesaje transmise, cognitive și emoționale, poate stimula fenomenul de neurogenă și diminua disconectivitatea. Prezența ritmului suprastimulează integrarea ritmurilor biologice într-un mod sincron, ameliorând comunicarea la nivelul sinapselor electrice. Meloterapia ameliorează atât comunicarea sinaptică de tip biochimic, cât și electric, atât între etajele cortico-subcorticale, cât și între cele două emisfere cerebrale. Acest tip de mecanisme sunt bulversate și în condițiile de stres, stresul dezorganizând homeostazia funcțională a diverselor mecanisme cerebrale, celulare și biochimice. Scăderea vulnerabilității la stres și creșterea rezilienței devine o țintă terapeutică importantă în prevenția recăderilor sau recidivelor din tulburările psihiatrice majore. Meloterapia poate fi un factor important în limitarea mecanismelor neuroprotecției distructive, dar și a declanșării proceselor neurodegenerative. Premisele neurobiologice prezentate și beneficiile meloterapiei vor fi susținute de bogata experiență practică a D-nului Conf. Univ. Dr. Vasile Vlăduț, permițând astfel, evidențierea beneficiilor terapeutice ale meloterapiei.

The neurobiological basis of music therapy has highlighted the importance of interhemispheric brain communication and the mirror neuron system. The pathogenesis of major psychiatric disorders has highlighted the disconnectivity and decreased synchronicity between cognitive systems based on the collection of sensory-sensory information with emotional circuits and cognitive circuits based on learning processes.

Music, through its two types of transmitted messages, cognitive and emotional, can stimulate the phenomenon of neurogenesis and reduce disconnectivity.

The presence of rhythm overstimulates the integration of biological rhythms in a synchronous way, improving communication at the level of electrical synapses.

Melotherapy improves both biochemical and electrical synaptic communication, both between the cortico-subcortical stages and between the two cerebral hemispheres. This type of mechanism is also disturbed under conditions of stress, stress disorganizing the functional homeostasis of various brain, cellular and biochemical mechanisms.

Decreasing vulnerability to stress and increasing resilience become an important therapeutic target in preventing relapses or recurrences from major psychiatric disorders.

Melotherapy can be an important factor in limiting the mechanisms of destructive neuroprotection, but also in triggering neurodegenerative processes.

The neurobiological premises presented and the benefits of melotherapy will be supported by the rich practical experience of Mr. Conf. Univ. Dr. Vasile Vlăduț, thus allowing the highlighting of the therapeutic benefits of melotherapy.

Savantul academician Ștefan Odobleja – vizionar în științele anticipării și transdisciplinaritate privind sănătatea mintală și psihopatologia | Scholar Academician Ștefan Odobleja – visionary in the sciences of anticipation and transdisciplinarity on mental health and psychopathology

Sorin Riga^{1,2}, Magdalena Budișteanu^{2,3}, Vlad Dionisie^{2,3}, Adela-Magdalena Ciobanu^{2,3}

¹Academia de Științe Medicale, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/obiective. Este de datoria științei și a culturii românești să demonstreze că savantul român acad. col. dr. Ștefan ODOBLEJA (1902-1978) a fost pionierul care a inventat la nivel mondial cibernetica, psihocibernetica, cibernetica generalizată. Metodologie. Publicarea monumentalului său *Tratat Psihologie consonantiste* (900 pp., 300 figuri) vol. 1 și vol. 2, Librairie Maloine, Paris, 1938-1939 este dovada incontestabilă în istoria științei internaționale. Rezultate. Savantul a folosit o viziune revoluționară și avansată: științele anticipării și ale transdisciplinarității în cauzalitate, euristică, gnoseologie, logică în cunoaștere, cibernetică și informatică. A fundamentat și a demonstrat magistral opera sa, prin descoperirea celor 9 (nouă) legi universale (Legile Ștefan ODOBLEJA): legile echivalenței, echilibrului, compensației, reactivității, oscilației, reversibilității, inerției, consonanței, transformării. Astfel, realizează un progres remarcabil în definirea și caracterizarea sănătății mintale și psihopatologiei. Discuții și concluzii. Până la sfârșitul vieții sale, prin lucrări de analiză și sinteză, de știință comparată, publicate în țară și străinătate, a reconfirmat și reatestat prioritatea absolută a României. Riga D., Riga S., In: N. Ursea, *Enciclopedia Medicală Românească* (sub egida Academiei Române), pp.2148-2149, Ed. Universitară „Carol Davila”, București, 2009. Cuvinte cheie: academician Ștefan Odobleja, savant român, creatorul ciberneticii.

Introduction/Objectives. It is the duty of Romanian science and culture to prove that the Romanian savant acad. col. Dr. Ștefan ODOBLEJA (1902-1978) was the pioneer who invented worldwide cybernetics, psychocybernetics, generalized cybernetics. Methodology. The publication of his monumental *Psihologie consonantiste treatise* (900 pp., 300 figures) vol. 1 and vol. 2, Librairie Maloine, Paris, 1938-1939 is the indisputable proof in the history of international science.

Results. The savant used a revolutionary and advanced vision: the sciences of anticipation and transdisciplinarity in causality, heuristics, gnoseology, logic in knowledge, cybernetics and computer science. He substantiated and masterfully demonstrated his work, by discovering the 9 (nine) universal laws (Ștefan ODOBLEJA Laws): the laws of equivalence, equilibrium, compensation, reactivity, oscillation, reversibility, inertia, consonance, transformation. Thus, he makes a remarkable progress in defining and characterizing mental health and psychopathology.

Discussion and conclusions. Until the end of his life, through works of analysis and synthesis, of comparative science, published in the country and abroad, he reconfirmed and reaffirmed the absolute priority of Romania. Riga D., Riga S., In: N. Ursea, *Enciclopedia Medicală Românească* (under the auspices of the Romanian Academy), pp.2148-2149, “Carol Davila” University Publishing House, Bucharest, 2009.

Keywords: academician Ștefan Odobleja, Romanian savant, creator of cybernetics.

Stresul și sarcina în timpul pandemiei COVID-19 | Stress and pregnancy during the COVID-19 pandemic

Roxana Vișan^{1,2}, Sorin Riga^{3,4}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Urgență „Sfântul Pantelimon”, București, România

³Academia de Științe Medicale, București, România

⁴Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere. Pandemia COVID-19 și măsurile aplicate de autorități au produs schimbări semnificative în viața noastră, în multiple aspecte - familial, profesional, al accesului la îngrijiri de sănătate și la oportunități de socializare. Toate aceste schimbări au impus o adaptare rapidă la noi factori de stres, accentuând riscul unor populații vulnerabile de fi expuse la consecințele negative ale stresului. Metodologie. Identificarea și prezentarea cunoștințelor rezultate din cercetări publicate în literatura de specialitate despre impactul factorilor stresori asociați pandemiei COVID-19 în cursul sarcinii și în perioada postpartum. Rezultate. Studiile au identificat creșterea riscului pentru simptome depresive, un factor important fiind răspunsul subiectiv la factorii stresori, pentru simptome de anxietate, stresul raportat în relație cu accesul la servicii de sănătate, accesul la rețeaua de suport social, stresul asociat riscului de infecție COVID perinatală, sentimentul de a fi pierdut din experiența la care se așteptau privind sarcina și nașterea. Concluzii. În perioade particulare de stres, așa cum a fost și pandemia COVID-19, furnizorilor de servicii de sănătate le revine rol esențial în a asigura îngrijirea și suportul în perioada sarcinii și postpartum, iar adresarea nevoilor care țin de sănătatea mintală este esențială pentru sănătatea și starea de bine a mamelor și a copiilor.

Cuvinte cheie: sarcina, post-partum, stres, COVID-19.

Introduction. The COVID-19 pandemic and the measures taken by the authorities have produced significant changes in our lives, in many aspects - family life, professional, access to health care and socialization opportunities. All of these changes have required rapid adaptation to new stressors, increasing the risk of vulnerable populations being exposed to the negative consequences of stress. Methodology. Summary, analysis and presentation of emerging knowledge from the literature on the impact of stressors associated with the COVID-19 pandemic during pregnancy and postpartum period. Results. Studies have identified an increased risk for depressive symptoms, an important factor being the subjective responses to stressors, for anxiety symptoms, stress regarding access to health services and the social support network, stress related to the risk of perinatal COVID infection, feelings of having lost a normal experience of pregnancy and childbirth. Conclusions. In times of stress, such as the COVID-19 pandemic, health care providers have a key role to play in providing care and support during pregnancy and postpartum, and addressing mental health needs is essential for the health and the well-being of mothers and children.

Keywords: pregnancy, postpartum, stress, COVID-19.

Hiperkinezia la copiii cu tulburare de spectru autist | Hyperkinesia in children with autism spectrum disorder

Florentina-Ionela Lincă^{1,2}, Lucia-Emanuela Andrei¹, Adelina Glangher¹, Doina Ioana¹, Laura Mateescu¹, Raluca Grozăvescu¹, Bogdan Budișteanu¹, Cristina Nedelcu¹, Florina Rad¹, Magdalena Budișteanu^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București, București, România

³Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

Tulburările din spectrul autist (TSA) sunt frecvent marcate de simptome în concordanță cu tulburarea de deficit de atenție/hiperactivitate (ADHD) și anume neatenție, hiperactivitate și impulsivitate. Studiile recente au stabilit că aproximativ jumătate din pacienții cu TSA îndeplinește și criteriile de diagnostic pentru ADHD. Persoanele cu simptome concomitente de TSA și ADHD sunt afectate sever, cu deficite semnificative observate în procesarea socială, funcționarea adaptivă și controlul executiv. Lucrarea de față își propune evidențierea impactului simptomelor de hiperactivitate la copii cu TSA asupra dificultăților în ceea ce privește funcționarea adaptivă și controlul executiv. Cei 100 de participanți cu vârste cuprinse între 6 și 14 ani au fost distribuiți în două grupuri, unul de control ce conține doar copii cu TSA și al doilea grup experimental ce conține copii cu TSA și hiperactivitate. Adaptabilitatea și controlul executiv au fost operaționalizate prin execuție de comenzi, respectarea unor reguli de joc, efectuarea unor sarcini școlare. Rezultatele au ilustrat faptul că prezența simptomelor de hiperactivitate influențează apariția dificultăților de funcționare adaptativă și de control executiv ($R^2=0.45$, $p<0.05$), dar și că există diferențe semnificative statistic între pacienții care au comorbidități și cei care nu au în ceea ce privește gradul de adaptabilitate la mediu ($U=233,33$, $p<0.05$). Aceste rezultate pot fi utilizate pentru realizarea de planuri de intervenție psihofarmacologică, iar astfel, putem îmbunătăți calitatea vieții pacienților și a familiilor acestora.

Cuvinte cheie: TSA, hiperactivitate, comorbidități, funcționarea adaptivă, controlul executiv.

Autism Spectrum Disorders (ASDs) are frequently marked by symptoms consistent with Attention Deficit / Hyperactivity Disorder (ADHD), namely inattention, hyperactivity, and impulsivity. Recent studies have shown that approximately half of patients with ASD also meet the diagnostic criteria for ADHD. People with concomitant symptoms of ASD and ADHD are severely affected, with significant deficits observed in social processing, adaptive functioning, and executive control. This paper aims to highlight the impact of hyperactivity symptoms in children with ASD on difficulties in adaptive functioning and executive control. The 100 participants aged 6 to 14 years were divided into two groups, one control group containing only children with ASD and the second experimental group containing children with ASD and hyperactivity. Adaptability and executive control were operationalized by executing commands, following rules of the game, performing school tasks. The results illustrated that the presence of symptoms of hyperactivity influences the appearance of difficulties in adaptive functioning and executive control ($R^2 = 0.45$, $p < 0.05$), but also that there are statistically significant differences between patients with comorbidities and those without degree of adaptability to the environment ($U = 233.33$, $p < 0.05$). These results can be used to create psychopharmacological intervention plans, and thus, we can improve the quality of life of patients and their families.

Keywords: ASD, hyperactivity, comorbidities, adaptive functioning, executive control.

Strategii de adaptare la stres la adolescenții cu tulburări emoționale în contextul pandemiei COVID-19 | Stress adaptation strategies in adolescents with emotional disorders in the context of the COVID-19 pandemic

Florina Rad^{1,2}, Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Alexandra-Mariana Buică^{1,3}, Ilinca Mihailescu², Alexandra Iotu², Ingrid Nicolau²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”, București, România

Introducere. Adolescența reprezintă o perioadă critică de dezvoltare pe parcursul căreia au loc modificări semnificative în ceea ce privește interacțiunea socială. Modificarea rutinelor în contextul pandemiei COVID-19 suprapuse peste factori de risc dezvoltamentali au determinat creșterea vulnerabilității pentru dezvoltarea sau exacerbarea unor tulburări de sănătate mintală. Adaptarea adolescenților la factori de stres presupune strategii de coping precum: refocalizare pozitivă, reevaluare pozitivă, punere în perspectivă sau acceptare. **Obiective.** Ne propunem în această lucrare să identificăm strategiile de coping cel mai frecvent utilizate într-un lot de adolescenți diagnosticați cu o tulburare emoțională. **Metode.** În perioada februarie - aprilie 2022 s-a aplicat chestionarul CERQ (Chestionar de evaluare a copingului cognitiv-emoțional) pe un lot de 50 de adolescenți diagnosticați cu o tulburare emoțională, internați în Clinica de Psihiatrie a Copilului și Adolescentului din cadrul Spitalului Clinic de Psihiatrie „Profesor Doctor Alexandru Obregia” București. **Rezultate și Discuții.** Cele mai frecvente mecanisme de coping la factorul de stres reprezentat de pandemie identificate în lotul adolescenților diagnosticați cu o tulburare de sănătate mintală au fost catastrofizarea, culpabilizarea și capacitatea scăzută de punere în perspectivă și acceptare. O parte dintre adolescenți demonstrează un nivel crescut de reziliență care permite adaptarea la factori de stress. Rezultatele acestui studiu trebuie să fie privite prin prisma lotului clinic limitat și a lipsei lotului martor, dar sunt concordante cu datele din literatura de specialitate. **Concluzii.** Mecanismele de coping sunt relevante pentru adaptarea la factori de stress și ar trebui luați în calcul pentru prevenție și intervenție precoce în tulburările de sănătate mintală.

Cuvinte cheie: mecanisme de coping, tulburări emoționale, adolescență

Introduction. Adolescence is a critical period of development during which significant changes occur in terms of social interaction. Changing routines in the context of the COVID 19 pandemic overlapping developmental risk factors has led to increased vulnerability to the development aggravation of mental health disorders. Adolescents' adjustment to stressors involves coping strategies such as: positive refocusing, positive reassessment, putting into perspective, or acceptance. Objectives. In this paper, we aim to identify the most commonly used coping strategies in a group of adolescents diagnosed with an emotional disorder. Methods. Between February and April 2022, the CERQ questionnaire (The Cognitive Emotion Regulation Questionnaire) was applied to a group of 50 adolescents diagnosed with an emotional disorder, hospitalized in the Child and Adolescent Psychiatric Clinic within the "Prof. Dr. Alex. Obregia" Clinical Psychiatry Hospital, Bucharest. Results and discussion. The most common coping mechanisms for the stress factor represented by the pandemic identified in the group of adolescents diagnosed with a mental health disorder were catastrophizing, self-blame, and low capacity for putting into perspective and acceptance. Some teenagers showed a high level of resilience that allows them to adapt to stressors. The results of this study should be viewed in terms of the limited clinical group and the lack of the control groups nevertheless, they are consistent with the data in the

literature. Conclusions. Coping mechanisms are relevant for adapting to stressors and should be considered for prevention and early intervention in mental health disorders.

Key words: coping strategies, emotional disorder, adolescence

Rolul inflamației subclinice în diferențierea tipului de episod depresiv: putem identifica biomarkeri? | The role of subclinical inflammation in differentiating depressive episode type: can we identify biomarkers?

Vlad Dionisie^{1,2}, Gabriela-Adriana Filip³, Sorin Riga^{2,4}, Mirela Manea^{1,2}, Adela-Magdalena Ciobanu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania

⁴Academia de Științe Medicale, București, România

Introducere. În ultimii ani numeroase studii au arătat că inflamația subclinică este implicată în mecanismul fiziopatologic al depresiei. Rapoartele neutrofile-limfocite (RNL), monocite-limfocite (RML), plachete sangvine-limfocite (RPL) și indexul inflamator sistemic (IIS) au fost propuse ca biomarkeri ai mecanismului inflamator din tulburările de dispoziție. Scopul acestei lucrări este de a investiga acești marker, într-o manieră comparativă, între depresia bipolară și cea unipolară și de a testa posibilul lor rol predictiv. Metodologie. Am inclus retrospectiv 182 de pacienți cu tulburări afective internați în Spitalul Clinic de Psihiatrie ‘Prof. Dr. Alexandru Obregia’ pe care i-am divizat în 3 grupuri: episod maniaco, episod depresiv bipolar și tulburare depresivă unipolară. RNL, RML, RPL și IIS au fost calculate folosind datele din hemograma pacienților. Rezultate. RNL și IIS au fost semnificativ crescuți în depresia bipolară comparativ cu depresia unipolară. RNL prezice în mod independent tipul bipolar de depresie în cohorta noastră de pacienți cu depresie. $NLR > 1,43$ are o sensibilitate=76,5% și o specificitate=49,4% pentru a discrimina depresia bipolară de depresia unipolară. Discuții și concluzii. Rezultatele susțin rolul mecanismului inflamator în fiziopatologia tulburărilor afective. De asemenea, sugerează rolul potențial al RNL pentru a diferenția depresia bipolară de cea unipolară.

Cuvinte cheie: inflamație, tulburare afectivă, bipolar, depresie

Introduction. In the recent years, numerous studies indicated that subclinical inflammation is involved in the pathomechanism of depression. Neutrophil-to-lymphocyte (NLR), monocyte-to-lymphocyte (MLR), platelet-to-lymphocyte (PLR), and systemic immune-inflammatory (SII) index ratios have been proposed as biomarkers of the inflammatory mechanism of mood disorders. The aim of this paper is to investigate these markers between bipolar and unipolar depression in a comparative manner and to test their possible predictive role. Methodology. We retrospectively included 182 patients admitted to ‘Prof. Dr. Alexandru Obregia’ Clinical Hospital of Psychiatry with affective disorders and divided them in 3 groups: manic episode, bipolar depression episode and unipolar depressive disorder. NLR, MLR, PLR, and SII index were calculated using patient’s hemogram data. Results. NLR and SII indexes were significantly increased in bipolar depression compared to unipolar depression. NLR independently predicts the bipolar type of depression in our cohort of patients with depression. $NLR > 1,43$ has a sensibility=76,5% and a specificity=49,4% for discriminating bipolar depression from unipolar depression. Discussion and conclusions. The results support the role of the inflammatory mechanism in the pathophysiology of affective disorders. Also, it suggests the potential role of NLR to differentiate between bipolar and unipolar depression.

Keywords: inflammation, mood disorder, bipolar, depression

Mecanisme de coping în rândul personalului medical în timp de pandemie | Coping mechanisms among healthcare professionals during the pandemic

Mihaela-Cătălina Tudorache^{1,2}, Ana-Maria Dumitru¹, Maria-Gabriela Puiu^{1,2}, Sorin Riga^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/Obiectiv: COVID-19 s-a răspândit în mod neașteptat și rapid în întreaga lume, afectând modul de viață al tuturor prin măsurile de prevenție instituite la nivel mondial. În această situație critică viața tuturor s-a schimbat din cauza restricțiilor de mișcare și a reducerii contactului social. Personalul medical a fost în prima linie pentru a gestiona infecția. Au continuat să lucreze neîntrerupt într-o situație critică, asumându-și riscul de a fi afectați de COVID-19; prin urmare, ar putea fi considerați una dintre cele mai vulnerabile categorii de profesioniști pentru a dezvolta tulburări legate de stres, iar impactul psihologic al stresului asupra sănătății mintale și bunăstării acestora a fost subestimat.

Scopul lucrării prezente este să investigheze impactul psihologic și strategiile de adaptare ale personalului medical din prima linie. Nivelurile excesive de stres reprezintă un factor critic care afectează mediul de lucru și compromite performanța.

Metodologie: A fost utilizat un chestionar online cu răspunsuri dihotomice, răspunsuri multiple, răspunsuri libere și răspunsuri de tipul scalei Likert.

Rezultate: Acest studiu a evidențiat principalele strategii de coping utilizate de profesioniștii din domeniul sănătății pentru a face față situației extrem de stresante cauzate de pandemie.

Discuții și concluzii: Este important să cunoaștem principalele mecanisme de coping în rândul personalului medical, acestea putând juca un rol important în dezvoltarea de patologii secundare stresului în cazul în care sunt dezadaptative. Putem astfel să elaborăm planuri preventive în ceea ce privește efectele stresului atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

Cuvinte cheie: COVID-19, coping, personal medical

Introduction. COVID-19 has spread unexpectedly and rapidly around the world, affecting everyone's way of life through preventive measures in place worldwide. In this critical situation, everyone's life has changed due to restrictions on movement and reduced social contact. The medical staff was at the forefront of managing the infection. They continued to work uninterruptedly in a critical situation, taking the risk of being affected by COVID-19; therefore, they could be considered one of the most vulnerable categories of professionals to develop stress-related disorders, and the psychological impact of stress on their mental health and well-being has been underestimated.

The aim of this paper is to investigate the psychological impact and coping strategies of front-line medical staff. Excessive stress levels are a critical factor that affect the work environment and compromise performance.

Method. An online questionnaire with dichotomous questions, multiple answers questions, free answers and Likert-scale items was used.

Results. This study highlighted the main coping strategies used by healthcare professionals to deal with the extremely stressful situation caused by the pandemic.

Discussions and conclusions. It is important to know the main coping mechanisms among medical personnel, because they can play an important role in developing stress-related pathologies when they are maladaptive. We can then develop prevention strategies regarding short and long term effects of stress.

Keywords: COVID-19, coping, healthcare professionals

Sănătatea mintală a studenților din cadrul facultăților de medicină în timpul pandemiei | The mental health of medical students during the pandemic

Andreea-Roxana Stănescu^{1,2}, Silvia Cîrstoiu¹, Maria-Gabriela Puiu^{1,2}, Sorin Riga^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/Obiectiv. Pandemia COVID-19 a determinat instituirea de numeroase măsuri de prevenție la nivel mondial, cu impact major în diferite domenii, două dintre acestea fiind medicina și educația. Acest lucru a fost observat și la nivel național. Studenții centrelor universitare de medicină din România au fost nevoiți să se adapteze la noi modalități de participare la cursuri, de efectuare a stagiilor practice și de susținere a examenelor. Scopul lucrării prezente a fost acela de a observa impactul pandemiei COVID-19 asupra sănătății mintale a studenților facultăților de medicină din mai multe centre universitare din România.

Metodologie. S-a folosit un chestionar online alcătuit din itemi cu răspunsuri multiple, cu răspunsuri dihotomice și de tipul scalei Likert.

Rezultate. S-a observat că modificările în sistemul educațional cauzate de imprevizibilitatea evoluției pandemiei, incertitudinea legată de viitor, dificultățile legate de participarea la stagiile practice, precum și distanțarea socială reprezintă unii dintre factorii ce par a avea un rol important asupra sănătății mintale a studenților mediciniști.

Discuții și concluzii. De aceea, cunoașterea și înțelegerea nevoilor și preferințelor studenților din cadrul facultăților de medicină în ceea ce privește modul de desfășurare a întregului proces educațional oferă o perspectivă suplimentară asupra unei potențiale îmbunătățiri a proceselor de didactică medicală.

Cuvinte cheie: studenți, medicină, sănătate mintală

Introduction. The COVID19 pandemic has led to the worldwide implementation of several measures of prevention, with major impact in various fields, two of which are medicine and education. This has been observed in our country as well. Medical students in Romanian Universities had to adapt to new ways of participating in courses, performing practical internships and being evaluated. Our paper aims to observe the impact of the COVID 19 pandemic on the mental health of medical students from several university centers in Romania.

Method. An online questionnaire consisting of multiple answers, dichotomous, and Likert-scale items was used.

Results. Changes in the education system caused by the unpredictability of the pandemic, uncertainty about the future, difficulties in participating in internships and social distancing are some of the factors that seem to play an important role in the mental health of medical students.

Discussion and conclusion. For this reason, broader knowledge and a deeper understanding of the medical students' needs and preferences regarding the way in which the entire educational process is conducted, provides an additional perspective for potentially improved medical education.

Key words: students, medicine, mental health

Stresul și tulburările anxioase – o perspectivă neurobiologică | Stress and anxious disorders – a neurobiological perspective

Andrei-Gabriel Mangalagiu¹, Sorin Riga², Octavian Vasiliu¹, Bogdan-Mircea Petrescu¹, Daniel Vasile¹, Denisa Mangalagiu³, Cristian Căndea¹

¹Departamentul de Psihiatrie, Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

²Compartiment de Cercetare a Stresului și Profilaxie, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Clinica Medicală „Digestmed”, București, România

Introducere/obiective. Legătura dintre anxietate și stres a fost studiată temeinic în ultimele decenii. Scopul acestei prezentări este de a explora această interacțiune cu mai multe fațete din punct de vedere neurobiologic. Sunt discutate anxietatea ca răspuns la stres, stresul timpuriu al vieții/stresul psihologic ca vulnerabilitate pentru tulburările de anxietate, rolul anxietății în apariția tulburărilor legate de stres.

Metodologie. Sunt trecute în revistă cele mai recente date găsite în literatură cu privire la mecanismele neurobiologice comune și distincte implicate în stres și anxietate. **Concluzii.** Nevoia de a caracteriza mai bine interacțiunile dintre anxietate și stres decurge din: necesitatea de a găsi noi abordări farmacologice, importanța definirii de noi posibilități în ceea ce privește intervențiile psihosociale, precum și delimitarea populațiilor vulnerabile la tulburări severe legate de stres.

Cuvinte cheie: stres, anxietate, tulburări legate de stres, nucleii amigdalieni, ax hipotalamo-hipofizar-suprarenal.

Introduction/objective. The link between anxiety and stress was thoroughly studied in the past decades. The aim of this presentation is to explore this multifaceted interaction from a neurobiological point of view. Anxiety as a stress response, early life stress/psychological stress as a vulnerability for anxiety disorders, role of anxiety in stress related disorders onset are discussed. Methodology. The latest data found in literature regarding the neurobiological mechanisms involved in either or both stress and anxiety are reviewed. Conclusions. The urge to better characterize anxiety and stress interactions arise from: necessity to find new pharmacological approaches, the importance of defining new possibilities in terms of psychosocial interventions, as well as delimitation of the vulnerable populations to severe stress related disorders.

Keywords: stress, anxiety, stress related disorders, amygdale, hypotalamo-hypophyseal-adrenal axis.

Comorbidități psihiatrice versus tulburări de personalitate în violența domestică | Psychiatric comorbidities versus personality disorders in domestic violence

Radu Popa-Nedelcu¹, Cristian Delcea², Costel-Vasile Siserman³

¹Serviciul Județean de Medicină Legală, Romania, ²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania, ³Departamentul de Medicină Comunitară, Disciplina de Medicină Legală, Institutul de Medicină Legală, Cluj-Napoca, Romania

Introducere/Obiectiv. Violența domestică reprezintă o problemă de sănătate publică dispersată pe tot globul. Are o cauzalitate multiplă, surescită numeroase efecte în toate planurile – social, medical, economic, administrativ, cultural și altele și, în consecință, necesită o abordare transdisciplinară. Un puternic rol favorizant îl au patologiile psihiatrice și tulburările de personalitate care afectează comportamentul uman. Cercetarea analizează comparativ diferențele între tulburările de personalitate și comorbiditățile psihiatrice în declanșarea fenomenelor de violență domestică. **Metodologie.** Am folosit un grup experimental și un grup de control pentru a evidenția particularitățile patologiilor psiho-psihiatrice și efectul lor asupra agresivității. Participanții au fost selectați din baza de date a Institutului de Medicină Legală din Cluj-Napoca. Aceștia au fost expertizați psihiatric în cadrul IML Cluj-Napoca pe baza unor teste standardizate pe populația din România. **Rezultate.** Am arătat că există o asociere între persoanele cu trăsături personalitate psihopatologică și posibilitatea de a deveni agresivi/vioenți comparativ cu persoanele la care aceste fenomene nu se materializează, indivizii cu tulburări psiho-patologice fiind mai predispuși să dezvolte violența domestică. **Discuții.** Cercetările noastre arată că violența domestică este influențată în parte de tulburările psihopatologice și pe de altă parte, de afecțiunile psihiatrice, situație care este în concordanță și cu relatările din literatura de specialitate.

Cuvinte cheie: evaluare; psiho-patologie; agresivitate.

Introduction / Objective. Domestic violence is a widespread public health problem. It has multiple causality, sparks many effects on all levels - social, medical, economic, administrative, cultural and others and, consequently, requires a cross-disciplinary approach. Psychiatric pathologies and personality disorders that affect human behavior play a strong role. The research compares the differences between personality disorders and psychiatric comorbidities in the onset of domestic violence. Methodology. We used an experimental group and a control group to highlight the peculiarities of psycho-psychiatric pathologies and their effect on aggression. The participants were selected from the database of the Institute of Forensic Medicine in Cluj-Napoca. They were psychiatrically examined at IML Cluj-Napoca based on standardized tests on the Romanian population. Results: We showed that there is an association between people with psychopathological personality traits and the possibility of becoming aggressive / violent compared to people in whom these phenomena do not materialize, individuals with psycho-pathological disorders being more likely to develop domestic violence. Discussions. Our research shows that domestic violence is influenced in part by psychopathological disorders and on the other hand by psychiatric disorders, a situation that is consistent with the reports in the speciality literature.

Keywords: assessment; psychopathology; aggressiveness

Utilizarea probelor psihologice specifice în expertiza medico-legală psihiatrică a infractorilor sexuali | The use of specific psychological evidence in the field of forensic psychiatric expertise of sexual offenders

Costel-Vasile Siserman¹, Cristian Delcea¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Aim, methods, and outcomes. Paraphilic disorders and human sexuality were simultaneously born. These human behaviours raised the interest of forensic physicians and psychologists, who tried to explain their aetiology and identify a cure. Creation and standardization of an instrument for evaluation and testing of the sexual psychopathology of people in Romania is very useful in addition to the psychical examination performed by psychiatric forensic commissions. The groups of pre-participants (clinical/non-clinical) have been selected from prisons and outside the prison. The group of inmates consisted of N210 participants, with an average age of $m=37$ years and $SD=10.231$; females % and 50% males with $SD = 10.231$; education $m= 11.67$ years of study and $SD=1.634$; % females and 50% males with $SD=0.501$. The group outside the prison consisted of N210 participants, with an average age of $m= 35$ years and $SD = 9.430$; education $m= 12.01$ years of study and $SD=1.941$; % females and 50% males with $SD=0.501$.

Results. The scores of Cronbach's Alpha reliability coefficients for the 164 items were 0.891. The results of Cronbach's Alpha reliability coefficients of 24 scales of the Questionnaire were $m = 832.55$. In order to estimate the accuracy of the scales of Questionnaire we used the split-half method obtaining a score of 0.793 for the first half of scales and 0.809 for the second half of scales. In addition, we used the method of experts group obtaining a score of inter-rater agreement (Kappa coefficient) of Sig. 0.000. The eigenvalues of the questionnaire revolved around the 11 points of the set of components observed on the screen plot.

Clinical implications and conclusion. The Questionnaire for Evaluation of Paraphilic Disorders (CETP) is clinically reliable in what concerns the differentiation in clinic - non-clinic of the persons assessed comparing with existing questionnaires. This questionnaire can clinically index the paraphilic disorder, paraphilic comorbidity as well as other related sexual pathology such as addictions or deviant sexual behaviour. The results revealed that the instrument has a good reliability and criterion, content, and concept validity regarding the paraphilic disorders.

Key words: psychological expertise, forensic psychiatric expertise, paraphilias, tests.

Dificultăți în aprecierea discernământului în cazul patologiei asociate consumului de alcool | Difficulties in assessing judgement in the case of alcohol consumption associated pathology

Horățiu Dura¹, Ioana Cârstoc¹

¹Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

Introducere. Aprecierea discernământului în practica medico-legală este deosebit de importantă din punct de vedere al stabilirii responsabilității penale a făptuitorului. Frecvent, consumul de alcool determină trecerea la acte medico-legale. În aceste cazuri, legiuitorul încadrează fapta în regimul beției voluntare, având ca și consecință răspunderea penală a făptuitorului, dacă nu există elemente psihiatrice relevante care să susțină lipsa de discernământ de cauze medicale (sau dacă acestea au fost insuficient explorate în cadrul investigației psihiatrice și psihologice). Prezentarea de caz pune în evidență importanța examinării psihiatrice medico-legale în cazul consumatorilor cronici de etanol care comit acte medico-legale, în scopul diferențierii între fondul psihopat decompensat de consumul de alcool și psihoza alcoolică. Discuții și concluzii. Stabilirea discernământului este relativ facilă dacă făptuitorul este adus la examinare „în timp util”, când simptomatologia psihotică este floridă, dar devine dificil de evaluat atunci când examinarea are loc cu întârziere, tabloul psihotic s-a estompat, pacientul alcoolic nu își amintește contextul sau a avut timpul necesar pentru a adopta o strategie defensivă prin simularea psihozei. Pe de altă parte, comorbiditatea consum de alcool – psihopatie poate induce în eroare legiuitorul, care poate aprecia că fapta s-a produs ca urmare a consumului de alcool la o persoană cunoscută cu tulburări de comportament, fără a sesiza substratul psihotic, situație în care nu consideră oportună expertiza medico-legală. De asemenea, lucrarea pledează pentru responsabilizarea tuturor părților implicate (organe de cercetare penală, medici psihiatri, psihologi, legiști) și cunoașterea jurisprudenței în evaluarea cazurilor medico-legale la consumatorii cronici de alcool. De asemenea, lucrarea evidențiază importanța expertizei medico-legale care, pe rolul principal în stabilirea responsabilității penale, este chemată adesea să armonizeze discrepanțele dintre perspectiva juridică și cea medicală în aceste cazuri.

Cuvinte cheie: discernământ, consum de alcool, psihopatie, psihoză

Introduction. Appreciation of discernment in forensic practice is particularly important from the point of view of establishing criminal responsibility of the perpetrator. Frequently, alcohol consumption leads to forensic acts. In these cases, the lawmaker classifies the act in the category of voluntary intoxication, having the criminal liability of the perpetrator as a consequence, if there are no relevant psychiatric elements to sustain the lack of discernment determined by medical causes (or if these have been insufficiently explored in the psychiatric and psychological investigation). The case presentation highlights the importance of forensic psychiatric examination in the case of chronic ethanol users who commit forensic acts, aiming to differentiate between the psychopathic background decompensated by alcohol consumption and alcoholic psychosis. Discussions and conclusions. Establishing discernment is relatively easy if the perpetrator is brought to examination in due time, when the psychotic symptoms are florid, but it becomes difficult to assess when the examination takes place late, the psychotic picture has faded, the alcoholic patient does not remember the context or had the necessary time to adopt a defensive strategy by simulating psychosis. On the other hand, the comorbidity of alcohol consumption - psychopathy can mislead the legislator, who can appreciate that the act occurred as a result of alcohol consumption in a person known to have behavioural disorders, without noticing the psychotic substrate, thus a situation in which he does not consider a forensic expertise as being useful. This paper also advocates accountability of all parties involved (criminal investigators, psychiatrists, psychologists, forensic scientists) and knowledge of jurisprudence in the evaluation of forensic cases in chronic

alcohol users. Also, the paper highlights the importance of forensic expertise which, having a main role in establishing criminal liability, is often called to harmonise the discrepancies between the legal and medical perspective in these cases.

Keywords: discernment, alcohol consumption, psychopathy, psychosis

Apprecierea comportamentului agresiv în cadrul expertizelor medico-legale psihiatrice | Appreciation of aggressive behavior in psychiatric forensic examinations

Daniel Ureche¹, Cătălina-Angela Crișan², Costel-Vasile Siserman¹, Ioana Micluția²

¹Catedra de Medicină Legală, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania

²Catedra de Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania

Agresivitatea este o modalitate de manifestare a oricărui tip de comportament intenționat, cu rol de a vătăma o altă persoană sau de a obține o recompensă tangibilă pentru agresor. Comportamentul agresiv este atribuit de cele mai multe ori unor persoane cu tulburări psihice sau celor cu antecedente penale. În acest sens se caută de cele mai multe ori un substrat pe care se grefează un comportament agresiv, deși etiologia acestuia este plurifactorială și mult dezbătută la nivel internațional. Astfel, pentru a defini etiologia agresivității și pentru a pune în evidență factorii de risc implicați, am efectuat un studiu comparativ între două loturi de pacienți implicați în acte infracționale produse prin violență.

Material și metodă. Am efectuat un studiu comparativ între două loturi de persoane implicate în evenimente infracționale produse prin agresiune. Un lot a fost format din 100 de persoane private de libertate cu sau fără antecedente penale care au săvârșit un act infracțional prin agresiune, iar cel de-al doilea lot a fost format din 100 de persoane cu patologii psihiatrice cu sau fără antecedente penale care au săvârșit de asemenea un act infracțional prin agresiune. Ambele loturi de persoane au fost examinate în cadrul expertizelor medico-legale psihiatrice. Metoda de analizare a datelor a fost reprezentată de utilizarea platformei SPSS, unde am efectuat studii comparative folosind testul chi-square pentru evidențierea diferențelor între frecvențele eșantioanelor. Ca modalitate de evaluare a agresivității raportat la determinarea implicației antecedentelor penale în cadrul unui astfel de comportament am utilizat instrumentele STAXI-2 (State Trait Anger Expression) și EPQ (The Eysenck Personality Questionnaire) omologate pe populația românească. Rezultatele au arătat o asocieră crescută a comportamentului agresiv la persoanele cu antecedente penale și o corelație parțială cu patologia psihiatrică, motiv pentru care trebuie să considerăm că antecedentele penale sunt mai importante decât o patologie psihiatrică.

Cuvinte cheie: Aggression, Criminal record, STAXI-2, EPQ, psychiatric expertise.

Copyright: This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.

Aggression is a way of manifesting any kind of intentional behavior, with the role of harming another person or obtaining a tangible reward for the aggressor. Aggressive behavior is often attributed to people with mental disorders or those with a criminal record. In this sense, a substrate on which an aggressive behavior is grafted is often sought, although its etiology is multifactorial and much debated internationally. Thus, in order to define the etiology of aggression and to highlight the risk factors involved, we conducted a comparative study between two groups of patients involved in criminal acts produced by violence.

One group consisted of 100 persons, prisoners with or without a criminal record who committed a criminal act by aggression, and the second group consisted of 100 persons with psychiatric pathology with or without a criminal record who had also committed an offense by aggression. Both groups of people were involved in psychiatric forensic examinations. The data analysis method was represented by the use of the SPSS platform, where we performed comparative studies using the chi-square test to highlight the differences between the sample frequencies. As a way of assessing the aggressiveness in relation to determining the implication of the criminal record in such behavior, we used the tools STAXI-2 (State Trait Anger Expression) and EPQ (The

Eysenck Personality Questionnaire) approved on the Romanian population. The results showed an increased association of aggressive behavior in people with a criminal record and a partial correlation with psychiatric pathology. That is why we must consider that a criminal record is more important than a psychiatric pathology.

Key words: Aggression, Criminal record, STAXI-2, EPQ, psychiatric expertise.

Copyright: This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.

Spitalul Clinic de Psihiatrie – Colectiv de cercetare în neuroștiințe | Clinical Hospital of Psychiatry – Neuroscience research team

Ciprian Băcilă^{1,2}

¹Spitalul de Psihiatrie „Doctor Gheorghe Preda”, Sibiu, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

Cercetarea psihiatrică în neuroștiințe a devenit, în ultimii ani, o condiție pentru a ajunge la creșterea calității vieții persoanelor cu afecțiuni din sfera tulburărilor mintale. Importanța cercetării în neuroștiințe nu este exagerată și nu mai poate fi neglijată. În ultimii ani, neuroștiința este responsabilă pentru unele dintre cele mai inovatoare descoperiri științifice în psihiatrie, descoperiri care încearcă să identifice cauzele și să îmbunătățească tratamentele pentru patologia psihiatrică.

În desfășurarea activității sale, Colectivul de Cercetare Științifică dispune de următoarele laboratoare, la nivelul unității sanitare:

- Laborator de cercetare non-invazivă cu module EEG, tDCS, BCI;
- Laborator de neuroștiințe aplicate în psihiatrie– cu modul de analiză qEEG și ERP și terapie neurofeedback;
- Laborator Terapie Electroconvulsivantă- ECT;
- Laborator de Stimulare Magnetica Transcraniană repetitivă- rTMS;
- Laborator de biochimie, biologie moleculară, toxicologie (UHPLC).

Aplicabilitatea Colectivului de Cercetare Științifică în cadrul unui spital clinic de psihiatrie este necesară pentru identificarea diverselor mecanisme patogenice și a îmbunătățirii procedurilor diagnostice și terapeutice, în diferite entități morbide specifice, având impact direct asupra îmbunătățirii, cunoașterii și preciziei procedurilor de diagnostic și a managementului terapeutic.

Integrarea rezultatelor cercetării în neuroștiințe și a cercetării în domeniul sănătății mintale crește eficacitatea intervențiilor care promovează recuperarea psihică, mai ales în patologii precum tulburarea bipolară, depresia, dependența, anxietatea, tulburarea de stres post-traumatic și schizofrenia.

Cuvinte cheie: Colectiv de Cercetare în Neuroștiințe, spital clinic de psihiatrie, patologie psihiatrică

Psychiatric research in the neurosciences has become, in recent years, a condition for increasing the quality of life of people with mental illness.

The importance of neuroscience research is not exaggerated and can no longer be overlooked. In recent years, neuroscience has been responsible for some of the most innovative scientific discoveries in psychiatry, discoveries that seek to identify the causes and improve treatments for psychiatric pathology.

In carrying out its activity, the Scientific Research Team has the following laboratories, at the level of the health unit:

- *Non-invasive research laboratory with EEG, tDCS, BCI modules;*
- *Laboratory of applied neurosciences in psychiatry - with qEEG and ERP analysis module and neurofeedback therapy;*
- *Electroconvulsive Therapy Laboratory - ECT;*
- *Repetitive Transcranial Magnetic Stimulation Laboratory - rTMS;*
- *Laboratory of Biochemistry, Molecular Biology, Toxicology (UHPLC).*

The applicability of the Scientific Research Team in a psychiatric hospital is necessary, in order to identify various pathogenic mechanisms and improve diagnostic and therapeutic procedures in specific morbid entities, having a direct impact on improving the knowledge, accuracy and precision of diagnostic procedures and therapeutic management.

Conferințe | Conferences

Integrating the results of neuroscience and mental health research increases the effectiveness of interventions that promote mental health recovery, especially in pathologies such as bipolar disorder, depression, addiction, anxiety, post-traumatic stress disorder and schizophrenia.

Keywords: Neuroscience Research Team, psychiatric hospital, psychiatric pathology

Atitudinea și interesul față de pacienții cu probleme de sănătate mintală | Attitude and sensitivity towards mental health patients

Adriana Mihai^{1,2}, Mihail-Cristian Pîrlog³, Duric Predrag^{4,5}, Jana Chihai⁶, Georgi Lachezarov Hranov⁷, Mihaela Stoica⁸, Martha Schumway⁹, Howard Goldman¹⁰

¹Departamentul de Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie, Târgu Mureș, România

²Institutul de Psihoterapie și Dezvoltare Personală, Târgu Mureș, România

³Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova, România

⁴Institute of Public Health of Vojvodina, University of Novi Sad, Faculty of Medicine, Novi Sad, Serbia

⁵Institute for Global Health and Development, Queen Margaret University, Edinburgh, United Kingdom

⁶Departamentul de Psihiatrie, Narcologie și Psihologie Medicală, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

⁷University Multi-Profile Hospital for Active Treatment in Neurology and Psychiatry, “Sveti Naum”, Second Psychiatric Clinic, Sofia, Bulgaria

⁸Facultatea de Psihologie, Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir”, București, România

⁹UCSF School of Medicine, Department of Psychiatry, San Francisco, United States

¹⁰University of Maryland School of Medicine, United States

Introduction. The problem approached is lack of psychiatric diagnosis recorded in ED, lack of referrals to psychiatric services and no specific treatment recommended. (Barraf, 2006, Stoian, 2004) This problem could have multiple causes related with medical system (organisations, funds, etc), patients (stigma, culture, education, etc) and ED doctors (knowledge, sense of responsibility, attitude, etc).

Objective. This study evaluates barriers related with doctors as: low sensitivity and low sense of responsibility towards mental health problems, lack of knowledge, no motivation, stigma, overload of psychiatric hospital, clients no ask for help, lack of time or difficult access to mental health professionals, etc.

Material and methods. The study is a qualitative multicentre (6) study done five East-European countries. We applied a semi-structured face-to-face qualitative interview to all ED doctors working in randomized selected ED (3 ED/centre).

Results. Two hundred seven of the consenting participants (ED doctors) from six centres were interviewed, 9 could not be contacted, 24 refused to participate, three withdrew. We grouped the answers received in five groups: ED of general hospitals characteristics and strengths, doctors'barriers in diagnose, referral and/or treatment of mental health patients and ED doctors' proposals for improving the quality of care of this group of patients.

Discussions. The change in attitude and sense of responsibility is needed. The avoiding the psychiatric diagnosis have consequences both for patients and doctors. The consequences for the patient include decreased quality of life, and possibly death.

Conclusions. This study helped to create a list of barriers related with ED doctors and a list of priorities for better mental health care in ED in doctors' opinion. Better understanding of the un-met needs of mental health clients in ED of general hospital in South East European countries could help to develop recommendations for improvements in training of physicians, to improve general public attitude on mental health disorders, legislation changes and for advocacy for better quality of mental health in these countries.

Keywords: Doctors attitude, psychiatric diagnosis, mental health, service quality, emergency departments

Arhitectura genetică a psihozelor majore – status actual și perspective pentru practica clinică | Genetic architecture of major psychoses – current and future prospects for clinical practice

Maria Grigoriu-Șerbănescu^{1,2,3}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Academia de Științe Medicale, București, România

³World Psychiatric Association, Genetics Section Task Force

Introducere: Studii de asociere genome-wide (GWAS) recente au contribuit la explicații importante ale cauzalității și transmiterii psihozelor majore și ale răspunsului la tratament. Obiectivul prezentării noastre este de a atrage atenția clinicienilor asupra unor descoperiri genetice cu implicații pentru practica clinică. Metodologie. Rezumăm rezultate ale GWAS recente în psihozele majore (schizofrenie (SCZ), boală bipolară (BP), depresie majoră unipolară (MDD-UP) realizate pe sute de mii de pacienți și martori recrutați de Psychiatric Genomics Consortium (PGC) în mai multe țări, inclusiv România. Rezultate. Noile descoperiri se referă la: 1) 64 noi gene candidat pentru BP, SCZ, MDD-UP, suicid și suprapunerea lor în cele trei psihoze majore (zece gene comune pentru BP și SCZ, patru gene comune pentru BP și MDD-UP); 2) gene care sunt noi ținte farmacologice pentru antipsihotice și anxiolitice; 3) regiuni genomice specifice pentru cele trei psihoze; 4) diferențe genetice între sexe care arată ca aceleași SNP-uri autosomale au efecte opuse în funcție de sex și boală, alela minoră crescând riscul de boală la femeile cu BP și scăzând riscul la bărbații cu BP, iar efectul este invers în SCZ; 5) scorul de risc poligenic (PRS) derivat din GWAS și valoarea sa predictivă pentru răspunsul la tratament și diagnostic în BP, SCZ, MDD-UP. Discuție: PRS și-a evidențiat capacitatea discriminativă între bolile de spectru schizofren și categoriile de boli afective majore indicând o viitoare implicare în clasificarea diagnostică propusă pentru ICD-11. De asemenea, produșii genelor noi reprezintă ținte pentru noi medicamente pentru bolile psihice și PRS poate indica predispoziția pentru rezistența la tratament. Cuvinte cheie: GWAS; scor de risc poligenic; clasificare diagnostică; răspuns la tratament

Sponsor: UEFISCDI, contract nr. 203/2021

Introduction. Recent genome-wide association studies (GWAS) contributed to important explanations of the causality and transmission of major psychoses and of treatment response. The objective of our presentation is to draw the attention of the clinicians to recent genetic discoveries with implications for the clinical practice. Methodology. We summarize recent findings of GWAS of major psychoses [bipolar disorder (BP), schizophrenia (SCZ), unipolar major depression (MDD-UP)] conducted on hundreds of thousands of patients and controls recruited by the Psychiatric Genomics Consortium (PGC) from several countries including Romania. Results: Recent discoveries refer to 1) 64 new candidate genes for BP, SCZ, MDD-UP, suicide and their overlap in the three major psychoses (ten of the new genes common to BP and SCZ, four genes common to BP and MDD-UP); 2) new genes involved in drug targets for antipsychotics and anxiolytics; 3) specific genomic regions for the three psychoses; 4) sex genetic differences showing that autosomal SNP effects across disorders may be in opposite directions, with the minor allele increasing risk in women with BP, while decreasing risk in men with BP, and vice versa in men and women with SCZ; 5) polygenic risk scores (PRS) derived from GWAS and their predictive value for treatment response and diagnosis in BP, SCZ, MDD-UP. Discussion. PRS already showed their discriminative power between SCZ-spectrum disorders and major affective disorder categories indicating their future involvement in diagnostic classification proposed for ICD-11. Likewise, the products of new genes are targets of new drugs for psychiatric disorders and PRS may show the individual predisposition for treatment resistance. Key words: GWAS; polygenic risk; diagnostic classification; treatment response

Funding: UEFISCDI, contract nr. 203/2021

De la genomică la teste diagnostice în bolile psihiatrice: aplicarea informației furnizate de tehnologiile genomice în diagnosticul individual | From genomics to diagnostic tests in psychiatric disorders: application of information provided by genomic technologies to individual diagnosis

Carmen-Cristina Diaconu¹, Ana Neagu¹, Maria Grigoroiu-Șerbănescu^{2,3,4}

¹Institutul de Virusologie „Ștefan S. Nicolau”, Academia Română, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Academia de Științe Medicale, București, România

⁴World Psychiatric Association, Genetics Section Task Force

Introducere. Profilul molecular al tulburărilor psihiatrice, în special după apariția abordărilor genomice „high-throughput”, are potențialul de a detecta loci de risc, chiar în elementele necodificatoare sau de reglare și, în cele din urmă, va duce la identificarea biomarkerilor de diagnostic și la tratamente țintite. Obiective. Evaluarea tehnologiilor avansate de analiză „high-throughput” a ADN-ului, utilizate în determinarea profilului molecular al tulburărilor psihice și a modului în care aceste date pot avea impact asupra diagnosticului și a tratamentelor țintite. Metode. Genome-wide SNP-arrays, tehnologiile de secvențiere a întregului exom sau a întregului genom, descrierea și discutarea problemelor și contribuțiilor la progresul cunoștințelor privind diagnosticul și tratamentele țintite în tulburările psihiatrice. Rezultate. Tehnologiile avansate de analiză „high-throughput” a ADN-ului au fost capabile să detecteze grade variate de asocieri genetice între tulburările psihiatrice majore. Corelațiile genetice semnificative dintre tulburările psihiatrice au sugerat că acestea nu sunt entități total independente. Discuții și concluzii. O caracteristică crucială pentru succesul tehnologiilor de analiză „high-throughput” a ADN-ului a fost asamblarea unor eșantioane mari cu putere statistică adecvată pentru a detecta efectele SNP-urilor comune. Selectarea controalelor și un riguros „control al calității” sunt esențiale pentru evitarea unor false asocieri. Este încă un drum lung până la testele de diagnostic și tratamentele țintite bazate pe date moleculare în tulburările psihiatrice, dar tehnologiile evoluează rapid. Cuvinte cheie: Genome-wide SNP-arrays, secvențierea întregului exom, secvențierea întregului genom, GWAS, biomarkeri de diagnostic, tratamente țintite

Suport financiar: UEFISCDI, PN-II-P4-ID-PCE-2020-2 contract nr. 203/2021

Introduction. Molecular profiling, especially after the emergence of high-throughput genomic approaches have the potential to detect risk loci, even in non-coding or regulatory elements, and eventually, will lead to the identification of diagnostic biomarkers and targeted treatments in psychiatric disorders. Aims. Assessment of the advanced high-throughput DNA analysis technologies used in molecular profiling of psychiatric disorders and how these data may impact diagnostic and targeted treatments. Methods. Genome-wide SNP-arrays, whole-exome or whole-genome sequencing technologies, description and discussion of issues and contribution to the advancement of knowledge on diagnostic and targeted treatments in psychiatric disorders. Results. The advanced high-throughput DNA analysis technologies were able to detect varied degrees of genetic associations among major psychiatric disorders. The significant genetic correlations among psychiatric disorders suggested that they are not totally independent disease entities. Discussion and Conclusions. A crucial feature for the success of high-throughput DNA analysis technologies has been the assembling of large samples with suitable statistical power to detect effects of common SNPs. Selection of controls and extensive “quality control” are critical for avoiding systematic biases and false association results. It is still a long way to specific diagnostic tests and targeted treatments based on molecular data in psychiatric disorders but technologies are rapidly evolving.

Conferințe | Conferences

Key words: Genome-wide SNP-arrays, whole-exome sequencing, whole-genome sequencing, GWAS, diagnostic biomarkers, targeted treatments

Funding: UEFISCDI, PN-II-P4-ID-PCE-2020-2 contract no. 203/2021

Sănătatea mintală digitală și COVID-19: lecții învățate și obiective de atins | COVID-19 pandemic and digital mental health: lessons learnt and future directions

Umberto Volpe¹

¹School of Medicine, Università Politecnica delle Marche, Ancona, Italy

Introduction: COVID-19 pandemics has disrupted our lives over the past two years and many severe short- and long-term consequences on mental health have been reported globally. The use of digital communication and of e-health technologies have greatly helped in the time of need and represent now a new standard for practice. However, training in digital psychiatry has been often overcome or improvised, despite the availability of international standardized procedures and accurate guidelines. The aim of the present work is to draw an ad interim picture of how digital psychiatry evolved and figure out what direction it will take in the future. Methodology: a narrative review of the scientific literature covering digital health care and COVID-19 pandemic has been carried out. Results. While COVID-19 pandemic surely fostered the use of e-mental health care in response to lockdown and physical distancing measures, there are yet many challenges and open issues concerning the use of digital health care tool in routine clinical practice, both from the educational, transcultural and regulatory perspectives. Furthermore, while some technologies have become more user-friendly and easily available to the clinician, some other still deserve further research and standardization to fully explore the promising available evidence on digital psychiatry. Discussion/conclusions: National and international organizations should put greater efforts in developing more appropriate regulations, ensure more standardized training and develop more appropriate research models to favour the routine implementation of digital psychiatry available tools.

Probleme emoționale, comportamentale și sociale în rândul victimelor bullying-ului: O analiză de profile latente | Emotional, behavioral, and social problems among young victims of bullying – a latent profile analysis

Raluca Bălan¹, Anca Dobrean¹, Robert Balazsi¹, Reinie Cordier²

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

²Northumbria University, Newcastle, United Kingdom

Introducere/obiectiv. Intervențiile curente pentru victimizarea prin bullying sunt limitate de faptul că abordează victimele ca un grup omogen, în ciuda dovezilor preliminare privind posibilitatea existenței unor profile clinice distincte. Obiectivul studiului curent a fost să explorăm dacă există profile diferite – în funcție de problemele emoționale, comportamentale și sociale – în rândul victimelor și al celor care sunt victime și agresori. **Metodologie.** Participanții au fost 225 de copii și adolescenți (8-17 ani), care au raportat că sunt victime ale bullying-ului sau victime-agresori. **Rezultate.** În rândul victimelor, analiza latentă de profile a relevat 4 profile: 1) un profil asimptomatic; 2) un profil caracterizat prin probleme emoționale ridicate și hiperactivitate moderată; 3) un profil cu probleme emoționale și hiperactivitate ridicate, respectiv probleme de conduită și sociale moderate; 4) un profil cu probleme de conduită și sociale ridicate, respectiv nivele moderate de probleme emoționale și hiperactivitate. În rândul celor cu dublu statut (victime-agresori), au rezultat următoarele profile: 1) un profil asimptomatic; 2) un profil cu hiperactivitate, probleme emoționale și sociale ridicate, dar nivele moderate de hiperactivitate; 3) un profil cu hiperactivitate ridicată, probleme emoționale și de conduită moderate, respectiv un nivel redus de probleme sociale; 4) un profil caracterizat prin probleme emoționale, sociale și hiperactivitate ridicate dar nivele reduse de probleme de conduită. **Discuții și concluzii.** Rezultatele studiului avansează înțelegerea diversității caracteristicilor victimelor bullying-ului și subliniază nevoia personalizării intervențiilor în funcție de tipul și severitatea problemelor specifice pe care fiecare copil le prezintă.

Cuvinte cheie: victimizare prin bullying; profile clinice

Introduction/objective. The current interventions for bullying victimization are limited by the fact that they consider youth victims of bullying as a homogenous group, despite preliminary research pointing out to the possibility of multiple distinct clinical profiles among victims of bullying. The aim of the current investigation was to explore whether there are different profiles – related to emotional, behavioral, and social problems – of pure victims of bullying and bully-victims, respectively. *Methodology.* Participants consisted of 225 children and adolescents (8-17 years old), who self-identified as pure victim or bully-victims. *Results.* Latent profile analysis produced the following four profiles among pure victims of bullying: 1) an asymptomatic profile; 2) a profile with high emotional problems and moderate hyperactivity; 3) a profile with high emotional problems and hyperactivity, but moderate conduct and social problems; and 4) a profile high in conduct and social problems, yet with moderate emotional problems and hyperactivity. Among bully-victims, the following four profiles emerged: 1) an asymptomatic profile; 2) a profile of high conduct, emotional and social problems, but moderate hyperactivity; 3) a profile with high hyperactivity, moderate emotional and conduct problems but low social problems; and 4) a profile characterized by high emotional, social problems and hyperactivity but low conduct problems. *Discussions and conclusions.* These findings advance the understanding of heterogeneity among victims of bullying and emphasize the need to tailor interventions to the specific intensity and constellation of the problems each child presents.

Keywords: bullying victimization; clinical profiles

Strategiile comportamentale de reglare emoțională ca mediatori ai relației dintre respingerea parentală și victimizarea prin bullying | Behavioral emotion regulation strategies as mediators on the relationship between parental rejection and bullying victimization

Diana-Ioana Grama¹, Anca Dobrea¹

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

Introducere/Obiectiv. Dimensiunea de acceptare-respingere parentală a fost anterior relaționată cu victimizarea prin bullying, însă mecanismele care ar putea explica această relație au fost mai puțin studiate. Obiectivul acestui studiu a fost cel de a investiga rolul mediator al strategiilor comportamentale de reglare emoțională asupra relației dintre respingerea maternă, respectiv paternă și victimizarea prin bullying. **Metodologie.** Eșantionul a fost format din 558 de preadolescenți cu vârste cuprinse între 11 și 15 ani, înscriși în ciclul gimnazial, care au completat chestionarele în timpul orelor. După derularea analizei corelaționale, trei modele de mediere au fost testate utilizând PROCESS v4.0. **Rezultate.** Atât respingerea maternă, cât și paternă au fost indirect relaționate cu victimizarea prin bullying, prin intermediul retragerii, abordării active și ignorării. **Discuții și concluzii.** Studiul de față a identificat retragerea, abordarea activă și ignorarea ca mecanisme ale relației dintre respingerea maternă, respectiv paternă și victimizarea prin bullying. De asemenea, rezultatele sugerează că nu toate strategiile comportamentale de reglare emoțională sunt relevante în a explica efectul respingerii parentale asupra victimizării prin bullying (ex. distragerea, căutarea suportului social). Implicațiile teoretice și practice vor fi discutate.

Cuvinte-cheie: victimizare prin bullying, preadolescenți, părinți, respingere, reglare emoțională

Introduction/Objective. The parental acceptance-rejection dimension has previously been linked to bullying victimization. However, the mechanisms that could explain the association are still understudied. The objective of this study was to investigate the mediation role of several behavioral emotion regulation strategies on the relationship between maternal and paternal rejection, respectively and bullying victimization. *Method.* Participants were 558 preadolescents aged 11-15 years old, enrolled in middle schools, who completed the questionnaires during school hours. After running the bivariate correlation analysis, three mediation models were further tested using PROCESS v4.0. *Results.* Maternal rejection, as well as paternal rejection were indirectly related to bullying victimization through their relationship with withdrawal, actively approaching and ignoring. *Discussions and conclusions.* The present study identified withdrawal, actively approaching and ignoring as mechanisms linking parental rejection to bullying victimization. In addition, results suggest that not all behavioral emotion regulation strategies are relevant in explaining the association between parental rejection and bullying victimization (e.g. seeking distraction, seeking social support). Theoretical and practical implications will be discussed.

Key words: bullying victimization, preadolescents, parents, rejection, emotion regulation

Cogniții relaționate cu sinele și victimizarea în cyberbullying în rândul copiilor și adolescenților | Self-related cognitions and cyberbullying victimization in children and adolescents

Florina-Magdalena Anichitoe¹

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

Cyberbullyingul sau agresiunea în mediul online reprezintă o problemă din ce în ce mai prevalentă în rândul copiilor și adolescenților. Până în acest moment, niciun studiu de tip meta-analitic nu a abordat sistematic conceptele relaționate cu sinele și victimizarea în cyberbullying în rândul copiilor și adolescenților. Studiul reprezintă o meta-analiză de tip corelațional al cărei scop este să investigheze relația dintre conceptele relaționate cu sinele și victimizarea în cyberbullying în rândul copiilor și adolescenților cu vârsta până la 18 ani. În conceptul de cogniții relaționate cu sinele am inclus stima de sine, auto-eficacitatea, conceptul de sine, auto-blamarea și stima de sine corporală. S-au investigat și o serie de moderatori care ar putea avea un impact asupra acestor relații, dintre care amintim genul și vârsta. S-au analizat relațiile de corelație identificate în studiile incluse în meta-analiză prin raportarea la coeficientul de corelație Pearson. S-au identificat în general corelații mici între cognițiile relaționate cu sinele și victimizarea în cyberbullying în rândul copiilor și adolescenților cu vârsta până la 18 ani. Importanța acestei cercetări constă în faptul că oferă posibilitatea de a analiza victimizarea din cyberbullying printr-o optică diferită – cea a conceptelor relaționate cu sinele. Astfel, pornind de la aceste rezultate, se pot dezvolta programe de intervenție care să ia în considerare stima de sine, auto-eficacitatea, autoblamarea, conceptul de sine și stima de sine corporală care sunt afectate în episoadele de cyberbullying.

Cyberbullying or online aggression represents a problem increasingly prevalent amongst children and adolescents. Till this moment, no meta-analytical study has systematically approached the relationship between self-related concepts and cyberbullying victimization amongst children and adolescents. This study represents a correlational meta-analysis which has the scope to investigate the relationship between self-related concepts and cyberbullying victimization amongst children and adolescents under 18 years old. In the large concept of self-related concepts we have included self-esteem, self-efficacy, self-concept, self-blame and body-esteem. We have investigated some moderators which could have an impact on these relationships, for example gender and age. We have analyzed the correlations identified in the included studies for this meta-analysis by reporting the Pearson's r correlation coefficient. We have generally identified small correlations between self-related cognitions and cyberbullying victimization amongst children and adolescents. The importance of this research consists in the fact that it offers the possibility to analyze the cyberbullying victimization within a different angle – the one of self-related concepts. Therefore, starting by these results, we can develop in the future, intervention programs based on self-esteem, self-efficacy, self-concept, self-blame and body-esteem, which are affected by cyberbullying episodes.

Empatia și diferitele roluri în bullying la copii și adolescenți – un review sistematic și meta-analiză | A meta-analysis on the relationship between empathy and bullying in children and adolescents

Alexandra-Maria Sabou¹, Anca Dobrean¹, Raluca Georgescu¹, Raluca Bălan¹, Darrick Jolliffe²

¹Departamentul de Psihologie Clinică și Psihoterapie, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, Romania

²Greenwich University, London, United Kingdom

Studiile care examinează legătura dintre empatie și diferite roluri în bullying (Williford et al., 2015, van der Ploeg et al., 2017) au obținut rezultate mixte sau neconcludente (Vachon, Lynam & Johnson, 2014). Obiectivul lucrării de față este să evalueze tăria asocierii dintre empatie și diferitele roluri din bullying: victimă, agresor, susținător al agresorului, asistent al agresorului, apărător al victimei și observator (Salmivalli et al., 1996).

Am efectuat căutări în următoarele baze de date: PsychINFO, Scopus, Web of Science, PubMed și ERIC cu următorii termeni cheie: (empath* AND bully*) OR (empath* AND victim*) OR (empath* AND bystand*) NOT medical *NOT nurse*. Rezultatul principal va fi magnitudinea asocierii dintre fiecare rol menționat anterior și empatie.

În urma căutării am identificat 6716 studii, dar după eliminarea duplicatelor și articolelor care nu se potriveau criteriilor, au rămas doar 350 de studii. Din acestea, 140 de studii au fost păstrate pentru extragerea datelor și evaluarea calității studiului. Ne așteptăm să identificăm un nivel ridicat de empatie cognitivă și afectivă la victime și apărători ai victimelor și un nivel scăzut la agresori, susținători, asistenți și martori.

Implicațiile rezultatelor meta-analitice ar putea contribui la dezvoltarea programelor școlare de prevenție și intervenție în bullying prin abordarea empatiei într-o manieră nuanțată și personalizată pe nevoile copiilor, una care ar lua în considerare deficitul specific de empatie ale acestora.

Cuvinte cheie: bullying, empatie, copii, adolescenți

Studies examining the link between empathy and different roles in bullying (Williford et al., 2015, van der Ploeg et al., 2017) have obtained mixed or inconclusive results (Vachon, Lynam & Johnson, 2014). The aim of this paper is to assess the strength of the association between empathy and the different roles in bullying: victim, aggressor, supporter of the aggressor, assistant to the aggressor, defender of the victim and observer (Salmivalli et al., 1996).

*We searched the following databases: PsychINFO, Scopus, Web of Science, PubMed and ERIC with the following key terms: (empath * AND bully *) OR (empath * AND victim *) OR (empath * AND bystand *) NOT medical * NOT nurse *. The main result will be the magnitude of the association between each role mentioned above and empathy.*

Following the search, we identified 6716 studies, but after removing duplicates and articles that did not fit the criteria, only 350 studies remained. Of these, 140 studies were retained for data extraction and study quality assessment. We expect to identify a high level of cognitive and affective empathy in victims and victims' defenders and a low level in aggressors, supporters, assistants and observers.

The implications of the meta-analytic findings might involve advancing bullying prevention and intervention school programs by addressing empathy in a more nuanced way, one that could help account for specific empathy deficits in children.

Keywords: bullying, empathy, children, adolescents

Conceptul de „EDUCARE”: educație și îngrijire, un serviciu psihiatric unic dezvoltat de Fundația pentru Promovarea Sănătății în rândul Studenților Francezi | The concept of “EDUCARE” Education and Care, a unique psychiatric service developed by The French Students Health Foundation

Jean Pierre Kahn^{1,2}

¹Professor Emeritus of Psychiatry, Université de Lorraine, Nancy, France

²Former Medical Director, Fondation Santé des Etudiants de France (FSEF), Vitry-le François, France

The “Fondation Santé des Etudiants de France” (FSEF), French Students’ Health Foundation is, to our best knowledge, a worldwide unique institution, which proposes combined psychiatric in-patient treatments (pharmacotherapy, psychotherapies and sociotherapy) and, simultaneously school teaching, within the clinic, with courses delivered for secondary school and gymnasium levels and, in some cases, university. The Foundation welcomes adolescents and young adults, aged 12 to 25 years old.

The FSEF Foundation is a non-profit, non-governmental (NGO) private organization which was created in 1923 to cope with tuberculosis and allow affected students to cope with the illness and nevertheless continue their university curriculum. In the 70’, it re-oriented its medical services towards some incapacitating somatic diseases and, mainly, towards psychiatric diseases. Presently, it runs 13 psychiatric clinics in France.

The latest clinic was inaugurated in Vitry-le-François, in January 2020.

We will present the FSEF Foundation and explain the specific therapeutic and pedagogic options we developed in Vitry, their theoretical and conceptual principles, with focus on psychotherapies, mediations, psycho-education, rehabilitation and social re-inclusion.

Aspecte socio-culturale ale răspunsului la stres | Social and cultural aspects of stress response

Liana Dehelean^{1,2}, Cristina Bredicean^{1,3}, Ion Papavă^{1,2}, Radu Romoșan^{1,2}, Ana-Maria Romoșan, Mariana Bondrescu^{1,2}

¹Departamentul de Neuroștiințe, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

²Clinica de Psihiatrie „Eduard Pamfil”, Timișoara, România

³Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu”, Timișoara, România

Introducere/obiectiv. Societatea modernă se confruntă frecvent cu situații de criză care pot perturba echilibrul social, impunând adaptarea întregii colectivități. Lucrarea de față își propune să analizeze aspectele socio-culturale ale răspunsului la stres. **Metodologie.** Literatura de specialitate a fost consultată pentru a sintetiza cunoștințele actuale despre mecanismele adaptării sociale la stres. **Rezultate.** Situațiile de criză, indiferent de natura acestora, generează atât răspunsuri individuale, cât și colective atunci când efectele crizelor se răsfrâng asupra unei populații. Răspunsul individual la stres este modelat de contextul cultural. În paralel cu descrierea diverselor strategii individuale de adaptare la stres, s-a conturat și noțiunea de reziliență colectivă la stres. Aceasta se bazează atât pe legăturile sociale preexistente, mai ales de tip familial, cât și pe comportamente spontane de întraajutorare, ce apar între persoane străine care se confruntă împreună cu situații de criză în care viața sau integritatea corporală le sunt amenințate. Astfel de comportamente au fost puse pe seama apariției în momente critice a sentimentelor de unitate în fața primejdiei și a dizolvării eului individual într-o identitate socială comună. Comportamentul adoptat de colectivitatea supusă unei situații de criză se manifestă stadializat și depinde de o serie de factori cum sunt: tipul și intensitatea crizei (generatoare de consens sau dezacord), statutul social al indivizilor, modelul cultural (individualism versus colectivism). **Discuții și concluzii.** Răspunsul la stres depinde atât de factori individuali cât și de factori socio-culturali. Adaptarea colectivităților la stres are la bază scheme cognitive sociale.

Cuvinte-cheie: răspunsul la stres, adaptare, reziliență, societate, cultură

Introduction/objective. Modern society is frequently confronted with crisis situations, generated by man and/or nature, which compel collectivities to adjust. These challenges may induce mental health problems in some individuals and social distress or misbalance. This paper aims to analyze the social and cultural aspects of the response to stress. Methodology. Scientific literature was reviewed in order to synthesize data on social adjustment to stress. Results. A crisis, regardless of its nature, generates both individual and collective responses when consequences involve whole collectivities. The individual response to stress is shaped by the cultural context. In addition to different individual coping strategies, a collective resilience is described. This is based on pre-existing social bonds, mainly of familial type, and on contextual helping behaviors between unrelated people who are confronted with critical situations where their life or body integrity are in danger. These behaviors are generated by feelings of psychological togetherness in front of the danger, when the individual ego dissolves into a shared social identity. The collective response to stress manifests itself according to different stages and depends on several factors such as: the type and intensity of the crisis (dissensus or consensus type), individual social status, and the cultural background (individualism versus collectivism). Discussion and conclusions. The stress response depends on both individual and socio-cultural factors. The collective adjustment to stress is based on social cognitive schemas.

Keywords: response to stress, adjustment, resilience, society, culture

Impactul psihologic al conflictelor | The psychological impact of conflict

Cristina Bredicean^{1,2}, Liana Dehelean¹, Sorin Ursoniu³, Ion Papavă¹, Radu Romoșan¹, Ana-Maria Romoșan⁴, Mariana Bondrescu⁴, Cătălina Giurgi-Oncu¹

¹NEUROPSY-COG Centrul de Cercetare Cognitivă în Patologia Neuropsihiatrică, Departamentul de Neuroștiințe, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, Romania

²Compartiment Psihiatrie, Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu”, Timișoara, România

³Disciplina de Sănătate Publică și Management în Sănătate, Centrul de Cercetare Translațională și Medicină de Sisteme, Departamentul de Științe Funcționale, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România,

⁴Departamentul de Neuroștiințe, Disciplina de Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

Conflictul este foarte important în viața unei persoane prin consumul de energie de care are nevoie dar și prin consecințele pe care le determină. El poate fi definit ca o lipsă de înțelegere între două sau mai multe persoane și este format din mai multe etape care se desfășoară succesiv. În mod obișnuit este asociat cu violența, deși aceasta este doar una din direcțiile sau consecințele modului în care evoluează conflictul, conflictul putând să rămână doar la nivel verbal.

În prezent foarte frecvent conflictele pe care le trăim sunt asociate cu o mortalitate directă mică, dar cu consecințe de lungă durată asupra sănătății mintale. Impactul conflictului asupra persoanelor, care trec prin el sau sunt martori, este influențat de mai mulți factori sociali, individuali sau biologici. Din punct de vedere psihiatric poate să apară simptomatologie de stres posttraumatic, depresie, anxietate, somatizare cu durere cronică, disociere, consum de substanțe care se dezvoltă în timpul conflictului sau ulterior în timp.

Identificarea particularităților cu ajutorul cărora se poate dezvolta reziliența la o persoană sunt importante pentru gestionarea adecvată a consecințelor determinate de un conflict. Toate aspectele care pot ajuta la scăderea acestor consecințe care apar ulterior conflictului sunt importante pentru a reduce povara dată de tulburările psihiatrice la nivelul populației.

Aspecte generale ale coping-ului la stres | General aspects of coping to stress

Ion Papavă^{1,3}, Radu Romoșan^{1,3}, Liana Dehelean^{1,2,3}, Cristina Bredicean¹, Ana-Maria Romoșan^{1,3},

Mariana Bondrescu^{1,3,4}

¹Departamentul de Neuroștiințe-Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

²Centrul de Cercetare Cognitivă în Patologia Neuropsihiatrică, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

³Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

⁴Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

Coping-ul este un termen întâlnit frecvent în perioada actuală în psihiatrie, medicină, disciplinele conexe, dar și în limbajul uzual, cu referire la strategiile pe care o persoană le utilizează atunci când întâmpină evenimente stresante de viață, acestea având rol adaptativ. Scopul studiului actual este acela de a reevalua caracteristicile generale ale strategiilor folosite de o persoană atunci când întâlnește adversități, precum și modul în care acestea pot modela personalitatea individului, felul în care acesta evaluează și răspunde unor astfel de situații. Stresul se referă în sens larg la dificultățile pe care o persoană le întâlnește de-a lungul vieții, acestea putând fi diverse, mai mult sau mai puțin specifice. Multe dintre strategiile de coping sunt cunoscute, însă puțin se cunoaște în legătură cu modul în care individual dobândește mecanismele de coping folosite. Există mai multe aspecte pe care le poate viza strategia, în urma evaluării pericolului, aceasta putându-se adresa evenimentului în sine sau consecințelor acestuia (emoții senzații corporale). Mai multe scale de evaluare a strategiilor de coping sunt folosite în prezent, în populația românească fiind validat Chestionarul Coping Orientation to Problems Experienced (COPE-60) și Scala Strategic Approach to Coping (SACS). Unele studii leagă coping-ul de personalitate, altele însă consideră tipul stresorului ca determinant în conturarea strategiei. Inițial toate strategiile sunt adaptative și urmăresc diminuarea distresului resimțit, în evoluție însă, o parte dintre acestea ajung disfuncționale, impactând funcționarea armonioasă a individului. Ca urmare, coping-ul implică procese complexe, fiind influențat de personalitate și de experiențele anterioare modelatoare, în același timp reprezentând, la rândul lui, un factor determinant în felul individual de gestionare al stresului.

Cuvinte cheie: strategii de coping, COPE-60, stres

Coping is a common term frequently used at the present time in psychiatry, psychology and in current language to address strategies a person uses when encountering stressful life events, to adapt. The aim of the present study is to review the general characteristics of coping styles when dealing with stress and the way they shape personality. A secondary aim would be to evaluate the way in which coping may shape personality, the individual's manner to evaluate and respond to difficult situations. Stress is a general concept for difficult or stressful situation an individual overcomes during lifetime. Although, many of the strategies are well known, there is little light shed on the way a person develops certain coping mechanisms. The strategy may deal with the stressor or with the emotions and neurovegetative reactions generated by it. During time, several scales have been developed to evaluate coping styles, Coping Orientation to Problems Experienced (COPE-60) and SACS (Strategic Approach to Coping Scale) Questionnaires being validated on Romanian population. Some studies consider coping in relation to personality (trait-dependent), other consider the stressor as determinant (stress-dependent). At the beginning, all types of strategies play an adaptative role in diminishing the distress, the best solution, a person finds at a time, but several strategies may become dysfunctional, with important consequences on person's life. Consequently, coping styles involve complex strategies, moderated by personality and previous experiences, at the same defining the individual's way to manage stressful situation.

Key words: coping strategies, COPE-60, stress

Strategii de coping la stres | Coping strategies to stress

Mariana Bondrescu^{1,3,4}, Liana Dehelean^{1,2,3}, Cristina Bredicean¹, Ion Papavă^{1,3}, Radu Romoșan^{1,3}, Ana-Maria Romoșan^{1,3}

¹Departamentul de Neuroștiințe-Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

²Centrul de Cercetare Cognitivă în Patologia Neuropsihiatrică, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

³Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

⁴Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

Situațiile percepute ca fiind amenințătoare sau incerte sunt interpretate adesea ca un potențial pericol, ceea ce generează anxietate și stres, activând mecanismele de adaptare ale individului. Deși teoriile neurobiologice susțin că răspunsul la stres este unul automat, acesta fiind interpretat ca un pericol, cele psihologice subliniază importanța rezilienței, sugerând că strategiile de coping folosite în scopul adaptării la adversitate se dezvoltă în timp, în funcție de felul în care o persoană a reușit să gestioneze situațiile dificile din viață. Scopul studiului actual este acela de a reevalua tipurile de strategii folosite pentru a face față stresului, importanța anumitor categorii raportat la tipul stresorului, precum și implicațiile acestora în sănătatea mintală. Mecanismele de coping implică procese complexe care vizează stresorul în sine sau emoțiile și senzațiile pe care acesta le generează, acestea datorându-se felului în care se produce evaluarea cognitivă a evenimentului sau situației. Există mai multe tipuri de scale folosite, precum și mai multe feluri de a grupa strategiile de coping utilizate de către o persoană. Unii autori le grupează în funcție de centrarea acestora pe emoții sau pe problemă în sine. Cu toate că strategiile centrate pe emoție par să nu adreseze cauza, unele studii au arătat că acestea pot contribui semnificativ la rezolvarea cauzei, prin diminuarea distresului cauzat de aceasta, facilitând astfel procesele cognitive. Ca urmare, stilurile de coping sunt diverse, neputând fi întotdeauna clasificate ca fiind bune sau rele, un individ putând folosi mai multe tipuri mecanisme de-a lungul vieții, mai mult sau mai puțin eficiente în adaptare.

Cuvinte cheie: coping, tipuri de strategii, stress

Situations perceived as threatening are often evaluated as dangerous, causing stress and anxiety, thus triggering the defense mechanisms of an individual. Although the neurobiological theories argue in favor of a default response to stress, as a generalized unsafety response, psychological theories on resilience, suggest that our response to stress varies according to the strategies we developed during time, as a result to the way we manage to overcome difficult life events. The aim of this study is to review the main clusters of coping strategies people use to adjust to stress, their relevance in addressing different type of stressor, as well as the implication of coping in mental health. Coping strategies refer to complex mechanisms which address the stressor itself or the related emotions and body sensations (fear, shame, dyspnea, sweating, etc) in relation to the cognitive evaluation of the situation. There are several questionnaires which evaluate coping styles, some of them being validated on Romanian population and in use. Moreover, coping strategies may be separated into clusters, some authors separate them into problem-focused coping and emotion-focused coping, others in engaging and disengaging coping mechanisms. Although the emotion-focused coping seems to avoid the stressor, some studies showed that it can significantly help the solving the cause, by diminishing the distress caused by it and facilitating a better cognitive approach. Thus, coping styles are various, people may use different strategies over time, more or less effectively.

Key words: coping, coping styles, stress

Elemente predictive în tulburările psihiatrice majore | Predictive elements in major psychiatric disorders

George-Alexandru Stercu¹, Adrian Țițăreanu¹, Claudiu Pavel¹, Gabriela Marian^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

Psihiatria modernă este într-o continuă schimbare. Comparativ cu celelalte ramuri medicale, profilaxia primară și secundară în psihiatrie este slab reprezentată, existând puține tehnici semnificative de screening sau metode clare de prevenire a debutului, a recurenței sau a recăderilor. În această prezentare explorăm diversele metode emergente de realizare a profilaxiei primare și secundare în scopul limitării atât a debutului tulburărilor psihice, dar și a decompensărilor severe. Aceste situații pot necesita internarea neprogramată, de urgență, determinând o perturbare semnificativă a vieții persoanei, putând determina pierderea locului de muncă, a relațiilor și, pe cale de consecință, făcând recuperarea și reinscrierea foarte dificilă. Vom prezenta câteva metode de realizare a profilaxiei, printre care evaluarea activității prin utilizarea tehnologiilor emergente precum actigrafia, utilizarea imunofluorescenței indirecte pentru dozarea anumitor anticorpi, dar și prin modificarea politicilor de sănătate sau a protocoalelor terapeutice.

Cuvinte cheie: profilaxie, actigrafie, predictive

Modern psychiatry is constantly changing. When compared to other medical fields, psychiatric primary and secondary prophylaxis is lackluster. There are not many screening techniques or clear methods to prevent the disease onset or episode recurrence. In this presentation we explore different emergent methods of primary and secondary prophylaxis. The objective of this endeavor is to limit the onset or recurrences so that the patient will not present severe form of the disorders that require hospitalization. In such cases the patient life can be greatly disturbed, they could lose their job or relationships. These losses further complicate treatment and social reinsertion. We present a few modern prophylaxis methods among which is actigraphy, antibody monitoring using indirect immunofluorescence method, public health changes and hospital protocol changes.

Keywords: prophylaxis, actigraphy, predictive

Contexte dramatice în escaladarea riscului de suicid la pacienții cu tulburări psihice | Escalating suicide in patients with mental disorders – dramatic contexts

Gabriela Marian^{1,2}, Cristian Petrescu^{1,2}, Cristian-Traian Sima¹, Carmen-Diana Dumitru¹, Florin-Mihai Laios¹, Brîndușa-Ecaterina Focșeneanu^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

Introducere/Obiective. Suicidul este o problemă gravă de sănătate publică. Fiecare sinucidere este o tragedie care afectează familii și comunități având efecte de lungă durată asupra celor rămași. Analiza prevalenței suicidului la persoanele cu dizabilități psihice, contexte dramatice la nivel mondial, ce influențează rata suicidului la persoanele aflate la risc. **Metodologie.** A fost efectuată o analiză sistematică a articolelor publicate în baza de date PubMed în ultimii 10 ani, articole care raportau date despre prevalența suicidului la persoane cu tulburări psihice, inclusiv în contextul pandemiei SARS Cov2, utilizând termenii “Suicide AND risk factor AND psychiatric disorder”; „Suicide AND COVID 19”. **Rezultate.** Deși la debutul pandemiei cercetătorii au avertizat lumea să se pregătească pentru o creștere semnificativă a ratelor de sinucidere, un studiu de mare amploare ce monitorizează ratele de auto-vătămare la aproximativ un milion de persoane săptămânal începând din 22 martie 2020 până în prezent arată că procentul pare să fi rămas stabil pe tot parcursul pandemiei. **Discuții și Concluzii.** WHO avertizează că există unele semnale referitoare la faptul că pandemia ar putea afecta negativ ratele de sinucidere în țările cu venituri mici, deși datele sunt disponibile doar într-o mică minoritate a acestor țări și tind să fie de calitate suboptimală. Astfel cercetările privind factorii de risc suicidar în rândul persoanelor cu tulburări mintale și implementarea ghidurilor și strategiilor de prevenție la nivelul instituțiilor de asistență sunt urgent necesare în eforturile de a preveni moartea prin sinucidere.

Introduction. Suicide is a serious public health problem. Every suicide is a tragedy that affects families and communities with lasting effects on those left behind. Objectives. The analysis of the prevalence of suicide in people with mental disabilities, dramatic contexts worldwide, which influence the suicide rate in people at risk. Materials and methods. A systematic review of articles published in the PubMed database over the past 10 years has been conducted, reporting data on the prevalence of suicide in people with mental disorders, including in the context of the SARS CoV-2 pandemic, using the terms “Suicide AND risk factor AND psychiatric disorder”, “Suicide AND COVID 19”.

Results. Although at the beginning of the pandemic, researchers warned the world to prepare for a significant increase in suicide rates, a large-scale study, which is monitoring the rates of self-harm in about one million persons every week since March 22.2020 to date, shows that the percentage has remained stable throughout the pandemic.

Conclusions. The World Health Organization warns that there are some signs that the pandemic could negatively affect suicide rates in low-income countries, although data are only available in a small minority of these countries and tend to be suboptimal quality. Thus, research on suicidal risk factors among people with mental disorders and the implementation of prevention guidelines and strategies at the level of healthcare institutions are urgently needed in efforts to prevent suicide death.

Implicarea specialiștilor din domeniul sănătății mintale în terapia infertilității | Involvement of mental health professionals in infertility therapy

Andrei-Cristian Bondar^{1,2}, Alina Mitrea^{1,3}, Adela-Georgiana Buciuc¹, Teodora Corciu¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia” București, București, România

²Facultatea de Medicina si Farmacie, Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

³Facultatea de Medicină, Universitatea Sorbona, Paris, France

Introducere. Pe parcursul istoriei, infertilitatea a reprezentat un stigmat social, în special pentru femei. În anul 1978 a fost introdus în lume cel mai revoluționar concept – fertilizarea in vitro (FIV), care a schimbat complet paradigma științifică. Deși cei mai mulți pacienți sunt capabili să gestioneze în mod constructiv experiența infertilității și a FIV deopotrivă, o parte dintre ei va dezvolta tulburări psihopatologice, necesitând îngrijiri de specialitate.

Metodologie. Au fost colectate date folosind portalul electronic PubMed-NCBI. A fost analizată literatura de specialitate publicată în perioada 2018-2022, scrisă în limba engleză.

Rezultate. Studiile indică faptul că pacienții care urmează tratamente de reproducere asistată dezvoltă un nivel ridicat de suferință psihologică. Această suferință începe din momentul comunicării diagnosticului de infertilitate și deseori se agravează pe parcursul procesului de FIV, în special după cicluri nereușite de tratament. Se poate constata că femeile au de două ori mai multe șanse de a suferi de anxietate și de simptome din spectrul depresiv comparativ cu populația generală, similar cu cele găsite la pacienții nou diagnosticați cu neoplazii. Un studiu multicentric care a măsurat nivelurile de stres înainte și în timpul procedurii FIV a constatat că stresul influențează rezultatul FIV și ratele de succes. Axa hipotalamo-hipofizo-suprarenaliană (HHS) și sistemul nervos simpatic (SNS) mediază efectele stresului psihologic, fiind binecunoscut rolul CRUCIAL al acestora în tulburările anxios-depresive ale populației generale.

Discuții și concluzii. Cercetările arată faptul că integrarea specialiștilor din domeniul sănătății mintale la nivelul clinicilor de fertilitate reprezintă cea mai bună modalitate de a identifica pacienții cu risc de suferință psihologică, pentru screening și tratament al oricărei patologii de ordin psihiatric, preexistentă sau în curs de formare, îmbunătățind astfel ratele de succes al tratamentului de reproducere asistată.

Introduction. Throughout history, infertility has been a social stigma, especially for women. In 1978, the most revolutionary concept was introduced to the world - in vitro fertilization (IVF) which changed scientific understandings completely. Even though most patients can manage the experience of infertility and IVF itself constructively, some will develop anxiety and depression symptoms and will require psychiatric care.

Methods. We collected data using the electronic portal PubMed-NCBI. We analyzed scientific literature published between 2018 and 2022, written in English.

Results. Studies indicate that patients undergoing assisted reproductive treatments develop high levels of psychological distress. This distress begins from the moment of receiving the infertility diagnosis and often worsens during the process of IVF and particularly after unsuccessful treatment cycles. Women have been found to be twice as likely to suffer from depressive and anxiety symptoms as the general population; with levels similar to those found in patients newly diagnosed with cancer.

One multicentre study has measured before and during IVF procedure stress levels and found stress to influence IVF outcome and pregnancy rates. Hypothalamic-pituitary-adrenal (HPA) axis and the sympathetic nervous system (SNS) mediate the effects of psychological stress and are widely known to have crucial roles in depressive and anxiety disorders in the general population.

Discussion and conclusions. Research shows that integrating mental health professionals into fertility clinics represents the best way to identify patients at risk of psychological distress and to screen and treat for any pre-existing or ongoing psychiatric diagnosis in order to improve assisted reproductive treatment success rates.

Keywords: infertility, mental health, depression, anxiety, stress, reproductive psychiatry

Trauma: experiență individuală, context, traseu evolutiv | Trauma: individual experience, context, pathway of evolution

Dana-Cristina Herța¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Introducere/Obiectiv. Evenimentul traumatizant reprezintă o circumstanță externă copleșitoare, independentă de capacitatea persoanei de anticipare sau control, ce depășește resursele adaptative individuale, destabilizează funcționarea persoanei pe toate planurile, afectează direct sau indirect, proximal și la distanță persoana, grupul social, comunitatea și chiar globul. **Metodologie.** Expunerea la evenimente traumatizante este o circumstanță existențială universală, nu reprezintă boală sau urgență medicală (somatică) per se, dar necesită intervenție sistemică precoce, susținută, psihologică și socială. Trauma este procesul individual al persoanei expuse la evenimentul traumatizant, modelat de factori biologici – resurse și vulnerabilități (epi)genetice, psihologici (tip, reprezentare, predictibilitate, control perceput al evenimentului, defense, coping) și sociali (suport social, reprezentarea evenimentului în grupul social). **Rezultate.** Întâlnirea cu evenimentul traumatizant divide traseul evolutiv al persoanei: înainte și după eveniment. Acest traseu evolutiv îmbină simptome de intensitate și durată variabile de stres posttraumatic, depresie, anxietate, obsesionalitate, disociere, doliu sau tulburare de atașament cu elemente ce indică restaurarea funcționării psihologice și sociale a persoanei și a sistemelor, și chiar creștere/dezvoltare post-traumatică, adică dezvoltarea personalității și funcționarea persoanei în raport cu sine, ceilalți și lumea la un nivel superior celui anterior evenimentului traumatizant. **Discuții și concluzii.** Nu există o cale unică spre patologie și o cale unică spre recuperare; atât recuperarea sau creșterea/dezvoltarea posttraumatică, precum și patologia psihiatrică post-traumatică au trasee diverse și influențate de traseul developmental anterior, experiența peritraumatică, promptitudinea și adecvarea suportului. În practică, urmărim sprijinul prompt, axat pe nevoi concrete și pe restabilirea funcționării intra și interpersonale cotidiene; absența coeziunii și a relațiilor sociale sănătoase în grupul de apartenență al persoanei face din creșterea/dezvoltarea posttraumatică un obiectiv nerealist.

Cuvinte cheie: eveniment traumatizant, traumă, expunere, traseu evolutiv, stres posttraumatic, dezvoltare posttraumatică

Introduction/Aim. The traumatic event is an overwhelming external circumstance, independent of the person's ability to predict or control, exceeding individual adaptation resources, pervasively destabilizing the person's functioning, with direct or indirect, proximal and distal impact on the person, social group, community and even the globe. Method. Exposure to traumatic events is an universal existential circumstance, not a physical illness or emergency per se, but requires early, sustained, systemic psychological and social intervention. Trauma is the individual process of the person exposed to the event, shaped by biological (genetic and epigenetic resources and vulnerabilities), psychological (type, representation, predictability, perceived control of the event, defenses and coping), and social factors (social support, group representation of event). Results. The encounter with the traumatic event divides the person's evolutionar pathway in before and after. This pathway of evolution intertwines symptoms of posttraumatic stress, depression, anxiety, obsessions, dissociation, bereavement or attachment disruption of variable intensity and duration, with elements indicative of restored psychological and social functioning of the person and systems, and even posttraumatic growth i.e. development of personality and intra-, inter- and transpersonal functioning on a superior level to that preceding the exposure to the event. Discussion and conclusions. There is no unique pathway to pathology and recovery, respectively; both posttraumatic recovery and growth, and posttraumatic pathology have diverse pathways, influenced by prior development, peritraumatic context and timely, adequate support. The practical goal is timely support focused on specific needs, to restore intra and interpersonal daily functioning;

lack of cohesion and healthy relationships in the social group of the person makes posttraumatic growth an unrealistic goal.

Keywords: traumatic event, trauma, exposure, pathway, posttraumatic stress, posttraumatic growth

Perspectivă psiho-socială asupra situațiilor de criză | Psycho-social perspective on crisis situations

Mihail-Cristian Pîrlog¹

¹*Clinica I Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova, România*

Secolul XXI a debutat cu o serie de provocări importante la nivelul individului și al societății. Dacă la finele primului deceniu ne-am confruntat cu una dintre cele mai importante crize economice din istorie, cea de-a treia decadă a debutat cu pandemia COVID-19 și continuă cu un conflict militar ce afectează întregul continent.

Toată această avalanșă de evenimente a produs și produce încă efecte severe în întreg spectrul vieții, dar mai ales asupra sistemelor de sănătate, care se reflectă la rândul lor în mod special la nivelul sănătății mintale a întregii populații.

Sucesiunea rapidă a episoadelor de criză impune un ritm alert în cercetarea și producerea de soluții prin care să se ofere o minimă protecție indivizilor a căror sănătate mintală este afectată, dar suntem încă departe de obținerea unor metode eficiente.

Structura socială, poziționarea individului în cadrul acesteia, capacitatea de adaptare și inovare la situații noi pot constitui un fundament solid al unor strategii de combatere a problemelor de sănătate mintală atât în cazul situațiilor acute, cât și pe termen lung, în contextul evoluției (sau involuției) umanității.

The 21st century began with a series of important challenges for the individual and society. If at the end of the first decade we faced one of the most important economic crises in history, the third decade began with the COVID-19 pandemic and continues with a military conflict affecting the entire continent.

All this avalanche of events has produced and still produces severe effects throughout the spectrum of life, but especially on health systems, which in turn are reflected especially in the mental health of the entire population.

The rapid succession of crisis episodes requires a rapid pace of research and production of solutions to provide a minimum level of protection for individuals whose mental health is affected, but we are still far from achieving effective methods.

The social structure, the positioning of the individual within it, the ability to adapt and innovate to new situations can be a solid foundation of strategies to combat mental health problems in both acute and long-term situations, in the context of evolution (or involution) of the humanity.

Ispita sinuciderii și reziliența în fața dezastrelor | The temptation of suicide and resilience to disasters

Doina Cozman¹

¹Catedra de Psihologie Medicală și Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania

The concept of rational suicide is elusive and controversial. Rational suicide starts from the premise of freedom of choice, but the freedom of choice (free will) in the act of suicide is blocked by cognitive constriction. Self-determination of freedom of action is blocked in some situations of external coercion, such as in disasters.

Every year, millions of people world-wide are affected by disasters. Disasters are grouped into two major types: natural and human-made. Interpersonal violence between individuals (assault) or groups (war, terrorism) is perhaps the most disturbing traumatic experience.

While post-disaster psychopathology is relatively common, it is important to note that it is the exception rather than the rule. Even after significant exposures to trauma, most survivors do not develop lasting psychopathology. The research on the neurobiological basis of protective factors as well as for resilience in disasters evidenced several factors. We will discuss about neurobiology of resilience, describing the role of Neuropeptide Y, Galanin, Neurosteroids, etc.

Modificări ale comportamentului de shopping online în contextul pandemiei COVID-19 | Changes in online shopping behavior in the context of the COVID-19 pandemic

Paul-Sorinel Pletea¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Compulsive buying disorder face parte din grupul adicțiilor comportamentale și se caracterizează prin cumpărături compulsive ce induc afectarea persoanei care face aceste achiziții.

„Kraepelin menționează pe cei cu mania cumpărăturilor (oniomanie) la care achizițiile sunt compulsive și duc la acumularea de datorii cu o amânare continuă a plăților până când o situație catastrofală clarifică puțin situația; dar doar pentru puțin timp deoarece ei nu își recunosc datoriile” - Bleuler 1930

Odată cu apariția internetului, acest comportament a continuat, fiind înlesnit de mijloacele tehnice. Online compulsive buying disorder are caracteristicile adicției offline, dar și caracteristicile adicției de internet.

Factorii de risc sunt impulsivitate crescută, motivație crescută pentru cumpărături, stimă de sine scăzută și o senzație intensă de pierdere a controlului asupra comportamentului de cumpărături.

În contextul pandemiei COVID-19, mai ales în lock-down, majoritatea cumpărăturilor au fost efectuate online. Astfel, incidența online-shopping-ului a crescut după debutul pandemiei. Persoanele cu venituri peste medie au avut o creștere mai mare a comportamentului patologic de cumpărături online.

Compulsive buying disorder is part of the group of behavioral addictions and is characterized by compulsive shopping that causes distress to people who are affected by these conditions.

“Kraepelin mentions the buying maniacs (oniomaniacs) in whom even buying is compulsive and leads to senseless contraction of debts with continuous delay of payment until a catastrophe clears the situation a little - a little bit never altogether because they never admit to their debts”- Bleuler 1930

With the advent of the Internet, this behavior continued to be facilitated by technical means. Online compulsive buying disorder has the characteristics of offline addiction, but also the characteristics of internet addiction.

Risk factors are increased impulsivity, increased motivation for shopping, low self-esteem, and an intense sense of loss of control over shopping behavior.

In the context of the COVID-19 pandemic, especially in the lock-down, most purchases were made online. Thus, the incidence of online shopping increased after the onset of the pandemic. People with above average incomes had a higher increase in the pathological behavior of online shopping.

Particularități psihopatologice și de diagnostic în demențele frontotemporale | Psychopathological and diagnostic features of fronto-temporal dementia

Cătălina Tudose¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Prezentarea abordează patologia dementială de tip frontotemporal, incluzând diferitele forme clinice, respectiv patologia lezională simetrică / asimetrică a lobilor frontali și temporali, degenerarea de lob frontal cu sindrom frontal disexecutiv, boala Pick, demența din scleroza laterală amiotrofică, afazia primară progresivă, ca și alte sindroame dementiale de lob frontal, prezente în cadrul unor suferințe precum boala Huntington și neuroleues.

Sunt discutate aspecte clinice caracteristice și aspecte psihopatologice particulare, deoarece sindromul clinic fronto-temporal poate fi deosebit de problematic: demență lent progresivă dominată de tulburările de personalitate și modificările de comportament, cu dezinhibiție, apatie, stereotipii și absența criticii, în timp ce memoria și funcțiile spațiale rămân mult timp nemodificate.

Combinatia variabilă a tășăturilor clinice caracteristice leziunilor lobilor frontali și temporali cu apariția sindroamelor tip care includ sindromul frontal disexecutiv, afazia primară progresivă și demență semantică – sugerează de obicei procesul de neurodegenerare fronto-temporală.

Dar substratul lezional poate fi diferit, putând include neurodegenerarea nespecifică fără leziuni histologice tipice descrise în boala Pick (corpi Pick) constând în incluziuni tau-pozitive și ubiquitin-pozitive, taupatii ereditare, degenerare cortico-bazală sau prezența de incluziuni ubiquitin pozitive și tau negative și care pot constitui baza histopatologică pentru tipul de demență semantică.

În consecință, diagnosticarea demențelor frontotemporale rămâne o sarcină dificilă, fiind necesară coroborarea aspectelor clinice cu rezultatele testelor neuropsihologice, ale investigațiilor neuroimagistice și testelor genetice. Se vor discuta, de asemenea, strategiile terapeutice și de îngrijire.

This plenary session is approaching dementia pathology including the symmetrical/ asymmetrical distribution of the frontal and temporal lobes pathology, frontal lobe degeneration with the frontal dysexecutive syndrome, Pick's disease, amyotrophic lateral sclerosis dementia, primary progressive aphasia, as well as other diseases with frontal lobe symptoms such as Huntington's disease and neurosyphilis.

We will focus on the typical clinical and psychological aspects because the clinical syndrome of frontotemporal dementia can be especially problematic. Frontotemporal syndrome is marked by personality changes and changes in behaviour, such as a lack of inhibition, apathy, stereotyping, and an inability to think critically, which get worse over time, while memory and spatial functions stay mostly the same. The variable combination of frontal and temporal lobe features, with the prototypic syndromes of a frontal dysexecutive syndrome, primary progressive aphasia, and semantic dementia reflects the frontotemporal neurodegeneration.

However, there are a whole variety of underlying disease processes, which include a non-specific degeneration, also referred to as dementia without histological features classical Pick's disease with tau-positive and ubiquitin-positive inclusions, the hereditary tauopathies, corticobazal degeneration, ubiquitin-positive tau-negative inclusions, can also be also found to be the underlying histopathology in the prototypic semantic dementia cases.

Consequently, the diagnosis of frontotemporal dementia remains a difficult task, and it is necessary to corroborate the clinical aspects with the results of neuropsychological tests, neuroimaging investigations, and genetic tests. Therapeutic and care strategies will also be discussed.

Continuitate, coeziune, colaborare | Continuity, cohesion, collaboration

Vasile Chiriță¹

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

O succintă analiză retrospectivă ne arată că încă din anii '90 Asociația Psihiatrică Română a cunoscut o serie de prefaceri impuse de transformările sociale în plan național și internațional. În consecință, la Adunarea Generală din anul 1999 s-a hotărât ca următorul președinte să fie ales din Centrul Universitar Iași. În noua mea calitate de președinte, după alegerea Secretariatului general, precum și a Comisiilor de Specialitate s-a putut trece la stabilirea principalelor obiective și direcții în domeniile de activitate ale Asociației:

Dezvoltarea învățământului psihiatric în dimensiuni europene.

Adaptarea programelor de învățământ cu scopul recunoașterii calificării profesionale la nivelul Comunității Europene.

Elaborarea programelor Asociației Psihiatrice Române într-o comunicare eficientă cu Asociația Mondială de Psihiatrie și Asociația Europeană de Psihiatrie.

Elaborarea proiectului Legii Sănătății Mintale.

Suținerea Asociației Medicilor Rezidenți în Psihiatrie în activitatea de formare și educație medicală continuă.

Editarea de manuale, monografii și reviste de psihiatrie.

Implementarea conceptului etic în psihiatrie și dezvoltarea în dimensiuni etice a conceptului medical bio-psiho-social.

Desigur că problemele prezentate nu s-au epuizat într-un singur mandat, dar au fost dezvoltate în programele următoarelor mandate, fapt care poate însemna de fapt o continuitate în sensul dorit de acest simpozion.

A brief retrospective analysis shows us that since the 90's the Romanian Psychiatric Association has known a series of changes imposed by social transitions at the national and international level. Consequently, at the General Assembly of 1999 it was decided that the next president should be elected from the Iași University Center. In my new capacity as president, after the election of the General Secretariat, as well as of the Specialized Commissions, it was possible to move on to the establishment of the main objectives and directions in the fields of activity of the Association:

Development of psychiatric education on a European scale.

Adaptation of curricula for the recognition of professional qualifications at the European Community level.

Elaboration of programs of the Romanian Psychiatric Association in an efficient manner alongside the World Psychiatric Association and the European Psychiatric Association.

Elaboration of the draft for the Mental Health Law.

Supporting the Association of Resident Physicians in Psychiatry in the activity of training and ongoing medical education.

Editing textbooks, monographs and psychiatric journals.

Implementation of the ethical concept in psychiatry and the ethical development of the bio-psycho-social medical concept.

Of course, the issues presented were not exhausted in a single mandate, but they were developed in the programs of the following mandates, which can actually mean a continuity in the sense desired by this symposium.

Psihiatria secolului XXI: provocări și oportunități | 21st Century Psychiatry: Challenges and opportunities

Eliot Sorel¹

¹GWU School of Medicine & School of Public Health, Washington, U.S.A.

Introduction. The author has been engaged in transdisciplinary Euro-Atlantic collaborations for several decades with colleagues from across the world, including African, Asian, European, and American partners. Brief highlights of collaborative projects and innovations relevant to 21st Century Psychiatry, are presented.

Methodology. These collaborations have included research, educational, clinical, health policy, advocacy, and cultural projects. The author selects four of the projects to briefly illustrate the methodologies used. They include a World Psychiatric Association International Congress and a resulting Consensus Statement on Collaborative & Integrated Care; a clinical public health research project, Depression and Comorbidity in Primary Care with a focus on China, India, Iran, and Romania; a professional education training project, Psychiatric Residency Training in post-decembrist Romania of the 1990's in collaboration with the World Health Organization; and a multi-nations cultural project, Romania at the Smithsonian Folklife Festival of 1999.

Results. The WPA Congress, the Consensus Statement and the research project presented have intrinsic merits and were catalytic to the author's subsequent development of the TOTAL Health model integrating primary care, mental health, and public health, delivered best via an integrated care platform and contributing to the subsequent health policies and advocacy, Access to Healthcare, inclusive of Mental Health Care Is a Human Right and the Affordable Care Act Amici Curiae before the USA Supreme Court; the educational consultation with WHO was catalytic in modernizing Romanian Psychiatric Training and facilitating the complimentary contributions and integration of biological, psychological, social dimensions of health and illness regarding modern psychiatric training.

Conclusions. Psychiatric Medicine offers a remarkable range of opportunities for creative engagement in research, clinical practice, education and training, health policy, advocacy as well as collaboration across disciplines of benefit to populations' TOTAL Health and cultural understanding. New and unprecedented opportunities, across the aforementioned domains, are rapidly emerging at the near horizons in 21st Century Psychiatry.

Key words: Euro-Atlantic, Collaborations, Psychiatry, 21st Century, Integrated Care, TOTAL Health

Sprint antipsihotic cu accente clinico-psihofarmacologice | Antipsychotic sprint with clinical-psychofarmacological accents

Gabriel-Cristian Marinescu¹, Șerban Turliuc²

¹Cabinet „Dr. Marinescu Gabriel”, Pitești, România

²Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

Introducere/Obiectiv. Cunoașterea modului de acțiune al antipsihoticelor la nivelul receptorilor este importantă pentru înțelegerea efectelor benefice, dar și a efectelor adverse care pot fi generate de acestea. Dintr-o altă perspectivă, datele clinice furnizate de studiile moleculelor antipsihotice sunt importante pentru ghidarea utilizării acestora. Obiectivul lucrării este corelarea informațiilor legate de mecanismele psihofarmacologice ale antipsihoticelor cu efectele clinice ale acestora, benefice sau adverse. De asemenea, ne-am propus o discuție despre grupe specifice de pacienți (cu comorbidități sau anumite modificări somatice generate chiar de tulburările psihotice netratate sau neechilibrate prin tratamente). **Metodologie.** Am analizat datele recente de psihofarmacologie din Stahl's Essential Psychopharmacology – Fifth Edition 2021, Psychopharmacology Drugs, The Brain and Behaviour – International Second Edition, 2018, Clinical Handbook of Psychotropic Drugs 23rd Edition, 2019 și informațiile clinice despre eficacitate și tolerabilitate date de analiza complexă a metaanalizelor făcută Huhn și colaboratorii în 2019 (Comparative efficacy and tolerability of 32 oral antipsychotics for the acute treatment of adults with multi-episode schizophrenia: a systematic review and network meta-analysis). Am corelat datele psihofarmacologice cu cele clinice pentru cele mai folosite antipsihotice în România, predominant cele atipice. **Rezultate.** Prezentăm în această lucrare comparații între antipsihotice din perspectivă psihofarmacologică, explicând eficacitatea, tolerabilitatea și utilizarea la grupe specifice de pacienți. Rezultă avantaje și dezavantaje specifice. **Discuții și concluzii:** Nu există antipsihoticul ideal, dar avem în prezent antipsihotice performante pe care trebuie să le utilizăm cunoscând mecanismele psihofarmacologice cheie și cele mai importante beneficii și dezavantaje clinice. **Cuvinte-cheie:** antipsihotice, mecanisme psihofarmacologice, metaanalize

Introduction/Objective. Knowing the way of action of antipsychotics on receptors is important for understanding the beneficial effects but also the adverse effects that can be generated by them. From another perspective, clinical data provided by studies on antipsychotic molecules are important for guiding their use. The objective of this thesis is to correlate information related to the psychopharmacological mechanisms of antipsychotics with their clinical effects, beneficial or adverse. We discussed about specific groups of patients (with comorbidities or certain somatic changes generated even by psychotic disorders untreated or unbalanced by treatments). Methodology. We analyzed recent psychopharmacology data from Stahl's Essential Psychopharmacology – Fifth Edition 2021, Psychopharmacology Drugs, The Brain and Behavior – International Second Edition, 2018, Clinical Handbook of Psychotropic Drugs 23rd Edition, 2019 and clinical information on efficacy and tolerability data from the complex meta-analysis analysis made by Huhn and collaborators in 2019 (Comparative efficacy and tolerability of 32 oral antipsychotics for the acute treatment of adults with multi-episode schizophrenia: a systematic review and network meta-analysis). We correlated the psychopharmacology with clinical data for the most used antipsychotics in Romania, predominantly atypical. Results. We present in this paper comparisons between antipsychotics from the psychopharmacological perspective, explaining efficacy, tolerability and use in specific groups of patients. Therefore, it results specific advantages and disadvantages. Discussions and conclusions. Ideal antipsychotic doesn't exist, but we currently have high-performance antipsychotics that we must use knowing the key psychopharmacological mechanisms and the most important clinical benefits and disadvantages. Keywords: antipsychotics, psychopharmacological mechanisms, meta-analyses

Psihoterapia cognitiv-comportamentală multimodală și integrativă în psihoze și schizofrenie | Multimodal and integrative cognitive behavioral psychotherapy in psychosis and schizophrenia

Daniel David¹, Octavian-Cosmin Popa²

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

²Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

Abordarea psihoterapeutică cognitiv-comportamentală (CBT) este considerată una dintre cele mai eficiente forme de intervenție psihologică în cadrul tulburărilor psihotice și a schizofreniei. În mod particular, atât protocoalele bazate pe tratarea simptomatologiei, cum ar fi CBT pentru psihoze (CBTp) sau Psihoterapia Cognitivă de Recuperare (CT-R), cât și cele bazate pe modelul transdiagnostic, precum Training-ul Metacognitiv (MCT) și Terapia prin Acceptare și Angajament (ACT) și-au demonstrat eficiența în tratarea acestui tip de tulburare. Potrivit multor studii și meta-analize, fiecare dintre aceste abordări produce modificări diferențiate/separate în reducerea simptomatologiei pacienților și în creșterea calității vieții. În acest fel, se remarcă nevoia de integrare într-o manieră multinodală a unor tehnici și metode individualizate din aceste abordări ale CBT, cu scopul personalizării intervenției psihologice și a creșterii eficienței psihoterapeutice în tratarea psihozelor și a schizofreniei. Așadar, modelul CBT Multimodal și Integrativ (IM-CBT) reprezintă o perspectivă care înglobează într-o manieră structurată o multitudine de tehnici specifice celor „trei valuri” ale CBT, lucru ce îi conferă terapeutului un grad ridicat de autonomie și flexibilitate în lucrul direct cu acești pacienți. În baza celor prezentate mai sus, în cadrul acestui simpozion, se vor discuta aspecte care țin de teoria și protocolul specific al IM-CBT în tratarea psihozelor și a schizofreniei, fiind, de asemenea, abordat stadiul actual al cunoașterii privind aceste forme de tratament psihologic. La final, această prezentare va fi urmată de exemplificări din practica clinică și expuneri de cazuri ce implică folosirea IM-CBT și CT-R în tratarea pacienților care se confruntă cu un prim episod psihotic sau schizofrenie.

The cognitive-behavioral therapeutic approach (CBT) is considered one of the most effective forms of psychological intervention in psychotic disorders and schizophrenia. Particularly, both symptom-based protocols such as CBT for Psychosis (CBTp) or Recovery-Oriented Cognitive Therapy (CT-R), and those based on the transdiagnostic model such as Metacognitive Training (MCT) and Acceptance and Commitment Therapy (ACT) have proved effective in treating this type of disorder. According to many studies and meta-analyses, each of these approaches produces differentiated/separated changes in reducing patients' symptoms and increasing the quality of life. In this way, a need to integrate individualized techniques and methods from these CBT approaches in a multimodal way is emphasized, in order to personalize the psychological intervention and increase the psychotherapeutic efficiency in the treatment of psychosis and schizophrenia. Therefore, the Multimodal and Integrative CBT model (IM-CBT) is a perspective that incorporates a multitude of techniques in a structured way, specific to the "three waves" of CBT, which gives the therapist a high degree of autonomy and flexibility in working directly with these patients. Based on the above, within this symposium, aspects related to the specific theory and protocol of IM-CBT in the treatment of psychosis and schizophrenia will be discussed, as well as the current state of knowledge on these forms of psychological treatment. At the end, this presentation will be followed by examples from clinical practice and case studies involving the use of IM-CBT and CT-R in the treatment of patients with a first psychotic episode and schizophrenia.

Stadiul actual al cunoașterii din CBT în tratarea psihozelor | Current state of CBT knowledge in the treatment of psychosis

Răzvan Predatu¹

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

Antipsihoticele reprezintă prima linie de tratament pentru persoanele cu psihoză. Studiile științifice au arătat că acestea pot reduce simptomele psihozei, precum și riscul de recidivă. Totuși, unii pacienți nu răspund la tratament, pot prezenta reacții adverse și pot refuza continuarea acestuia. În acest context, cercetările științifice au evidențiat necesitatea investigării eficienței intervențiilor psihologice la persoanele care suferă de psihoză. Studiile recente arată că aceste intervenții au utilitate în ameliorarea simptomelor psihozei, dar totodată subliniază importanța dezvoltării de tratamente psihologice noi, mai eficiente și/sau îmbunătățirea celor existente pentru reducerea acestor simptome. În plus, cercetările sugerează că sunt necesare studii noi pentru a identifica mecanismele schimbării și pentru a stabili moderatorii care stau la baza eficienței acestor intervenții. Astfel, prezentarea de față va analiza efectele acestor intervenții psihologice, în special cel al terapiei cognitiv-coportamentale (engl. CBT) pentru persoanele care suferă de psihoză și va oferi o perspectivă integrativă și multimodală de intervenție CBT, adaptată nevoilor pacientului.

Cuvinte cheie: intervenții bazate pe dovezi științifice, CBT, psihoză, intervenții psihologice, eficiență.

Antipsychotics are the first line of treatment for people with psychosis. Scientific studies have shown that they can reduce the symptoms of psychosis, as well as the risk of recurrence. However, some patients do not respond to treatment, may experience side effects, and may refuse to continue treatment. In this context, scientific research has highlighted the need to investigate the effectiveness of psychological interventions in people suffering from psychosis. Recent studies show that these interventions are useful in relieving the symptoms of psychosis, but also emphasize the importance of developing new, more effective psychological treatments and/or improving existing ones to reduce these symptoms. In addition, research suggests that new studies are needed to identify the mechanisms of change and to establish the moderators underlying the effectiveness of these interventions. Thus, the current presentation will analyze the effects of these psychological interventions, especially that of cognitive-behavioral therapy (CBT) for people suffering from psychosis, and will provide an integrative and multimodal perspective of CBT intervention, adapted to the patient's needs.

Keywords: evidence-based interventions, CBT, psychosis, psychological interventions, efficacy.

Intervențiile CBT Multimodale și Integrative (IM-CBT) în Primul Episod Psihotic – descrierea intervenției și prezentare de caz | The Multimodal and Integrative CBT interventions (IM-CBT) in First-Psychotic Episode – intervention description and case presentation

Octavian-Cosmin Popa¹

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

Abordarea psihoterapeutică cognitiv-comportamentală (CBT) este considerată una dintre cele mai eficiente forme de intervenție psihologică în cadrul tulburărilor psihotice și a schizofreniei. În mod particular, atât protocoalele bazate pe tratarea simptomatologiei, cum ar fi CBT pentru psihoze (CBTp) sau Psihoterapia Cognitivă de Recuperare (CT-R), cât și cele bazate pe modelul transdiagnostic precum Training-ul Metacognitiv (MCT) și Terapia prin Acceptare și Angajament (ACT), și-au demonstrat eficiența în tratarea acestui tip de tulburare. Potrivit multor studii și meta-analize, fiecare dintre aceste abordări produce modificări diferențiate/separate în reducerea simptomatologiei pacienților și în creșterea calității vieții. În acest fel, se remarcă nevoia de integrare într-o manieră multimodală a unor tehnici și metode individualizate din aceste abordări ale CBT, cu scopul personalizării intervenției psihologice și a creșterii eficienței psihoterapeutice în tratamentul psihozelor și a schizofreniei. Așadar, modelul CBT Multimodal și Integrativ (IM-CBT) reprezintă o perspectivă care înglobează într-o manieră structurată o multitudine de tehnici specifice celor „trei valuri” ale CBT, lucru ce îi conferă terapeutului un grad ridicat de autonomie și flexibilitate în lucrul direct cu acești pacienți. În baza celor prezentate mai sus, în cadrul acestui simpozion, se vor discuta aspecte care țin de teoria și protocolul specific al IM-CBT în tratarea psihozelor și a schizofreniei, fiind, de asemenea, abordat stadiul actual al cunoașterii privind aceste forme de tratament psihologic. Această prezentare va fi urmată de exemplificări din practica clinică și expuneri de cazuri ce implică folosirea IM-CBT și CT-R în tratarea pacienților care se confruntă cu un prim episod psihotic sau schizofrenie.

Cuvinte cheie: psihoterapie cognitiv-comportamentală, psihoză, TCC integrativ și multimodal, gânduri automate negative, intervenții psihologice

The cognitive-behavioral therapeutic approach (CBT) is considered one of the most effective forms of psychological intervention in psychotic disorders and schizophrenia. Particularly, both symptom-based protocols such as CBT for Psychosis (CBTp) or Recovery-Oriented Cognitive Therapy (CT-R), and those based on the transdiagnostic model such as Metacognitive Training (MCT) and Acceptance and Commitment Therapy (ACT) have proved effective in treating this type of disorder. According to many studies and meta-analyses, each of these approaches produces differentiated/separated changes in reducing patients' symptoms and increasing the quality of life. In this way, a need to integrate individualized techniques and methods from these CBT approaches in a multimodal way is emphasized, in order to personalize the psychological intervention and increase the psychotherapeutic efficiency in the treatment of psychosis and schizophrenia. Therefore, the Multimodal and Integrative CBT model (IM-CBT) is a perspective that incorporates a multitude of techniques in a structured way, specific to the "three waves" of CBT, which gives the therapist a high degree of autonomy and flexibility in working directly with these patients. Based on the above, within this symposium, aspects related to the specific theory and protocol of IM-CBT in the treatment of psychosis and schizophrenia will be discussed, as well as the current state of knowledge on these forms of psychological treatment. This presentation will be followed by examples from clinical practice and case studies involving the use of IM-CBT and CT-R in the treatment of patients with a first psychotic episode and schizophrenia.

Key words: cognitive-behavioral therapy, psychosis, integrative and multimodal CBT, negative automatic thoughts, psychological interventions

Psihoterapia cognitivă centrată pe recuperare în schizofrenie | Recovery-oriented cognitive therapy

Roxana Mărginean¹

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

Psihoterapia cognitivă centrată pe Recuperare (CT-R) este o abordare terapeutică bazată pe dovezi și promovează recuperarea, reziliența și autodeterminarea persoanelor cu schizofrenie sau cu alte probleme severe de sănătate mintală. Este o extensie a psihoterapiei cognitive comportamentale pentru schizofrenie (CBTp), fiind adaptată pentru a aborda o serie de dificultăți terapeutice, întâlnite în lucrul cu persoanele care au răspuns redus la tratamentul medicamentos sau alte intervenții psihosociale, și anume: deficitul motivațional, retragerea socială, deconectarea, tulburările de gândire, lipsa insight-ului, comportamentul agresiv, automutilarea și simptomatologia pozitivă care perturbă funcționarea. Modelul cognitiv facilitează înțelegerea aspectelor care blochează dezvoltarea personală precum și identificarea modalităților prin care dificultățile existente ar putea fi depășite. CT-R utilizează strategii specifice prin care facilitează descoperirea și accesarea resurselor și abilităților personale. CT-R vizează activarea unui mod adaptativ de funcționare, prin stimularea credințelor pozitive despre sine și lume, diminuarea impactului credințelor negative sau defetiste, întărirea speranței și motivației, descoperirea aspirațiilor personale concomitent cu facilitarea conexiunii cu ceilalți, integrării sociale și participării în activități plăcute și cu relevanță personală. Atunci când se află în modul adaptativ persoanele sunt pline de energie, simt bucurie și se simt conectate cu lumea și cu propriile valori. Potrivit modelului CT-R, există potențial de dezvoltare și recuperare în fiecare persoană, iar recuperarea poate fi obținută printr-o participare activă într-o viață considerată ca fiind dezirabilă, prin relații sociale apropiate, și nu doar prin reducerea simptomelor. CT-R este orientată spre acțiune, acordând aspirațiile și valorile personale cu pașii care pot fi atinși și cu acele experiențe care fac parte din ceea ce persoana consideră ca fiind o viață cu sens, satisfăcătoare și împlinită. Prezentarea de caz va ilustra cum se utilizează Harta Recuperării, un instrument care ajută terapeuții să înțeleagă dificultățile clienților lor și să planifice intervenții prin care să îi sprijine să depășească barierele existente, să descopere și să construiască o viață care să merite trăită.

Recovery-Oriented Cognitive Therapy (CT-R) is an evidence-based approach that promotes recovery, resiliency, and empowerment for individuals with schizophrenia and other severe mental health problems. It is an extension of Cognitive Behavioral Therapy for Psychosis (CBTp) and was adapted to address various challenges such as motivational deficits, disconnection, social withdrawal, thought disorder, lack of insight, aggression, self-harm, and disabling positive symptoms, encountered when working with individuals that have a limited response to medication or to other psychosocial interventions. The cognitive model facilitates the understanding of how someone gets stuck and how they can overcome existing challenges and thrive. CT-R employs specific strategies to increase access to personal resources or strengths, activating an adaptive mode through enabling positive beliefs about self and others, decreasing the impact of negative, defeatist beliefs, building hope and motivation, discovering individual aspirations, while facilitating connection with others, social integration, and participation in meaningful, pleasurable activities. While they are in the adaptive mode people experience joy, they feel energized and connected with their own values and with the world. According to the CT-R model, there is potential for growth and recovery in everyone, and recovery can be obtained through active participation in desired life, through building meaningful and close social connections, and not just through symptoms reduction. CT-R is oriented towards action, attuning personal aspirations and values to achievable steps and experiences that make life rich, meaningful, and fulfilling. The case study presentation will exemplify usage of recovery map, a tool that helps professionals understand their clients' struggles and plan strategies and interventions that help them thrive, discover and build a life that worth living.

Promovarea sănătății mentale și servicii oferite în criza umanitară – experiența Republicii Moldova | Mental health promotion and services during the humanitarian crisis – the experience of the Republic of Moldova

Jana Chihai¹

¹Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

The exposure to stressful situations can vary substantially among different groups in humanitarian crises – pandemic COVID 19, war, refugees, but also within each of the groups, depending on the given context mental health is one of the most important issue as a consequences

The process of leaving one's home country and adapting to a different environment, culture and life situation is often stressful. Many refugees can suffer from mental disorders, although prevalence is variable across studies and population groups.

Key priority action areas are important for consideration by policy-makers regarding the mental health in different humanitarian crises:

- *promoting mental health through social integration;*
- *clarifying and sharing information on entitlements to care;*
- *mapping outreach services (or setting up new services if required);*
- *working towards integration of mental, physical and social care;*
- *ensuring that the mental health workforce is trained to work suffering people;*
- *sharing principles of good practices across countries.*

Abordarea terapeutică în tulburarea de anxietate generalizată | Therapeutic approach in generalized anxiety disorder

Alina Bologan¹, Jana Chihai¹

¹Departamentul de Psihiatrie, Narcologie și Psihologie Medicală, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Introducere. În timp ce interesul în domeniul sănătății mintale s-a concentrat pe studii aplicate despre schizofrenie, tulburări de alimentație, alcoolism sau depresie majoră, anxietatea generalizată a fost de mai puțin interes în cercetare. Deși aceasta este o problemă care afectează sănătatea mintală, tulburarea de anxietate generalizată poate avea atât simptome psihologice, cât și fizice, care diferă de la persoană la persoană. Efectul tulburării de anxietate generalizată este negativ și persistent, afectând activitatea, starea emoțională și calitatea vieții, spre deosebire de preocupările obișnuite care pot fi justificate și trecătoare.

Materiale și metode. Studiul realizat este un studiu secundar, calitativ și prezintă o revizuire narativă. Sursele bibliografice: baza de date PubMed, Google Scholar, Medline, biblioteca OMS și Infomedica. Criteriile de selecție: 1 - cuvinte cheie: anxietate, sănătate mintală, TAG; 2 - perioada de publicare: decembrie ianuarie 2019 - ianuarie 2022. Limba de publicare - engleza. Revizuirea a inclus 31 de surse bibliografice.

Rezultate. Rezultatele prezente aruncă o nouă lumină asupra modelului global TAG, tulburarea este semnificativ mai răspândită și afectează mai mult populația din țările cu venituri mici și medii. Totodată, studiul a arătat că prevalența TAG a fost concentrată în rândul femeilor, cu vârsta sub 60 de ani, necăsătorite/divorțate, șomere.

Discuții și concluzii. Diagnosticul îmbunătățit, screening-ul pentru comorbiditate și management sunt esențiale pentru a minimiza impactul acestei boli mintale. Pentru reducerea simptomelor și îmbunătățirea calității vieții după tratamentul pe termen lung al persoanelor cu TAG (ușor, moderat) este tratamentul psihologic, prin terapie cognitiv comportamentală.

Cuvinte cheie: anxietate, sănătate mintală, TAG, CBT

Introduction. While the interest in mental health field has focused on applied studies of schizophrenia, eating disorders, alcoholism, or major depression, generalized anxiety has been of less interest in research. Although this is a mental health problem, generalized anxiety disorder can have both psychological and physical symptoms, which differ from person to person. The effect of generalized anxiety disorder is negative and persistent, affecting activity, emotional state and quality of life, as opposed to usual concerns that can be justified and transient.

Materials and methods. The conducted study is a secondary, qualitative type study and presents a narrative review. Bibliographic sources: PubMed database, Google Scholar, Medline, WHO library and Infomedica. Selection criteria: 1 - keywords: anxiety, mental health, TAG; 2 - publication period: December January 2019 - January 2022. Language of publication - English. The review included 31 bibliographic sources.

Results. The present results shed new light on the global TAG pattern, the disorder is significantly more widespread and affects more people in low- and middle-income countries. At the same time, the study showed that the prevalence of TAG was concentrated among women, younger than 60 years, unmarried / divorced, unemployed.

Discussion and conclusions. Improved diagnosis, screening for comorbidity and management are essential to minimize the impact of this mental illness. For reducing symptoms and improving the quality of life after long-term treatment of people with TAG (mild, moderate) is psychological treatment, through cognitive behavioral therapy.

Keywords: anxiety, mental health, TAG, CBT

Stigmatizarea persoanelor cu depresie | Stigmatization of people with depression

Andrei Eșanu¹, Jana Chihai¹

¹Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Introduction. Depression is one of the most important challenges for public health. Over 350 million people worldwide suffer from depression. Stigmatization of people with depression is an important barrier to addressing a health care specialist and respecting treatment. More than 50% of people with depression have never visited a mental health specialist to receive professional help.

Objectives. To study the social and demographic characteristics of stigmatization towards people with depression and to make comparisons between people in urban and rural areas.

Research Methods. In a cross-sectional study, we evaluated 384 people. The data were collected on the basis of a self-reported anonymous questionnaire, through which beyond the stigmatization of people with depression, the individual and family characteristics of the participants were evaluated. Stigmatization was assessed using the Depression Stigmatization Assessment Scale (DSS), developed by Kathleen Griffiths.

Results. The level of average stigmatization (standard deviation) measured by the Stigmatization Evaluation Scale for People with Depression (DSS) showed higher values for people in rural areas, both for personal stigmatization (19.73 (4.88) vs. 14.09 (4.88) $p < 0.001$), as well as for perceived stigmatization [27.43 (3.30) versus 21.62 (4.15) $p < 0.001$]. There is no difference in the level of stigmatization regarding the presence of a person with depression in the family in rural and urban areas. Previous studies show that through contact with people with depression, the level of stigma decreases. The data from our study show unclear results.

Conclusion. The level of stigmatization towards people with depression is higher in rural areas than in urban areas in Moldova. Further research is needed to understand the characteristics of stigma against depression.

Keywords: depression, stigmatization, mental health, addressing a specialist.

Trauma individuală și trauma colectivă – provocări actuale în psihiatria de legătură | Individual trauma and collective trauma - current challenges in liaison psychiatry

Simona-Claudia Tămășan¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Interesul asupra traumei individuale și colective s-a impus în agenda medicală odată cu războiul din Ucraina, pandemia COVID-19 parcă fără sfârșit și provocările determinate de consecințele izolării, infodemiei și scăderii accesului la îngrijiri. O fericită întâmplare sau un paradox face ca tocmai în anul 2022 să se implementeze ICD-11, sistemul de clasificare a maladiilor care include categoria de tulburare complexă de stres posttraumatic. Ne propunem să supunem dezbaterii nevoia de investigare a anvergurii percepute a traumei, pe de o parte și întărirea resurselor individuale și colective, pe de altă parte. Este mai probabil să ne situăm între compasiune și empatie, detașare și cinism, sau mai degrabă între obiectivism și limite securizante? În noua normalitate colectivă, aducem în discuție locul în care se va plasa trauma și gestionarea în lumea medicală a acestor cazuri complicate. Semnalele de alarmă în traumă sunt greu de detectat, iar manifestările corporale pot fi indicatori ai unor traume complexe. Spitalul general pare să devină terenul de dezvoltare a matricei post-traumatice. Criza prelungită sau crize succesive pot crea oportunități de dezvoltare a resurselor pentru indivizi și societăți. Costurile traumei se suportă nu numai de pacientul suferind, ci și de echipa terapeutică care e expusă zi de zi traumei secundare. În final, efectul advers al traumei cronice poate fi contracarat de un element cheie: capitalul psihologic, resursa personală de consolidat atât la pacienți, cât și la salvatori. Cuvinte cheie: tulburare complexă de stres posttraumatic, trauma în psihiatria de legătură, capitalul psihologic

Interest in individual and collective trauma has been on the medical agenda with the war in Ukraine, the seemingly endless Covid-19 pandemic, and the challenges posed by the consequences of isolation, the infodemic, and decreased access to health care. A happy coincidence or paradox sees the ICD-11, the disease classification system that includes the category of complex post-traumatic stress disorder, be implemented in 2022.

We aim to debate the need to investigate the perceived extent of the trauma, on the one hand, and the strengthening of individual and collective resources, on the other. Are we more likely to find ourselves between compassion and empathy, detachment and cynicism, or rather between objectivism and secure boundaries? In the new collective normalcy, we discuss the place of trauma and the management in the medical world of these complicated cases. Trauma warning signs are difficult to detect, and bodily manifestations can be indicators of complex trauma. General hospitals seem to be the ground for the development of the post-traumatic matrix.

Prolonged crises or successive crises can create opportunities for resource development for individuals and societies. The costs of trauma are borne not only by the patient suffering, but also by the therapeutic team who are exposed to secondary trauma daily. Finally, the adverse effects of chronic trauma can be counteracted by a key element: psychological capital, a personal resource to be strengthened for both patients and rescuers. Keywords: complex post-traumatic stress disorder, trauma in liaison psychiatry, psychological capital

Un arc în timp, Cluj – Școala de la Socola | Conference – A bridge over time, Cluj – Socola School

Elena-Rodica Popescu¹, Roxana Chiriță¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

Pentru a crea un arc în timp între două spații și două epoci diferite, avem nevoie de multe informații și izvoare istorice. Începuturile de care vorbim se regăsesc în provincii istorice diferite, la sfârșitul secolului XIX, începutul secolului XX.

Cu siguranță împărtășeam toți în jurul anului 1860 abordarea unei îngrijiri caritabile a bolnavului psihic, sau alienat mintal, cum era denumit. Cu toate acestea medicii specialiști care îi asistau își exprimau primele aspirații pentru o psihiatrie modernă.

În Iași, odată cu înființarea Azilului de Alienati de la „Socola” (1905), datorită eforturilor lui Al. Brăescu, primul director, asistența psihiatrică a început să se biologizeze.

Adevărata Școală de la Socola a înființat-o C.I. Parhon, venit în 1914, implicându-se în învățământ și cercetare. În 1918 înființează Societate de Neurologie, Psihiatrie, Psihologie și Endocrinologie, ulterior marcându-se apariția primei reviste în domeniu, Buletin de Psihiatrie Integrativă.

După încetarea războiului, în 1919, prin inițiativa multor psihiatri din țară, precum Parhon și Obregia, se organizează primul Congres al Psihiatrilor din România, la Cluj. În urma consensului la care s-a ajuns, a urmat un lung șir de manifestări printre care cel mai important a fost al-II-lea Congres al Psihiatrilor din România, unde s-au pus bazele, prin unanimitate, primei Asociații a Psihiatrilor din România. De asemenea, la același Congres a fost propus primul „Proiect de lege pentru ocrotirea alienaților”. Sunt date aniversare care ne aduc aminte faptul că toate centrele importante de învățământ psihiatric din țară trebuie să continue frumoasa colaborare începută în 1918.

To create an arc in time between two different spaces and eras, we need a lot of information and historical sources. The beginnings we are talking about can be found in different historical provinces, at the end of the 19th century, beginning of the 20th century.

Certainly we all shared around 1860 the approach of a care of the mentally ill, or the mentally alienated, as they were called. However the medical specialists who were assisting them expressed their first aspirations for a modern psychiatry.

In Iasi, with the establishment of the "Socola" Asylum for the Alienated (1905), thanks to the efforts of Al. Brăescu, the first director, psychiatric assistance began to develop. The real Socola School was founded by C.I. Parhon, who arrived in 1914, getting involved in teaching and research. In 1918 he founded the Society of Neurology, Psychiatry, Psychology and Endocrinology, later appearing the first journal in the field Bulletin of Integrative Psychiatry.

After the end of the war, in 1919, through the initiative of many psychiatrists in the country, such as Parhon and Obregia, the first Congress of Romanian Psychiatrists was organized in Cluj. Following the consensus reached, a long series of events followed, the most important of which was the Second Congress of Romanian Psychiatrists, where the first Association of Romanian Psychiatrists was unanimously founded. Also, at that same Congress, the first "Bill for the protection of the alienated" was proposed.

These are anniversary dates that remind us that all the important centres of psychiatric education in the country must continue the beautiful collaboration begun in 1918.

Suportul psihosocial al victimelor de război în Ucraina – experiența dobândită la cald | Psychosocial support of victims of war in Ukraine, lessons learned

Iryna Frankova^{1,2}, Sofiia Lahutina^{1,3}

¹Medical Psychology, Psychosomatic Medicine and Psychotherapy Department, Bogomolets National Medical University, Kyiv, Ukraine

²Clinical Psychology Department, Vrije University Amsterdam, Amsterdam, Netherlands

³TUM Department of Sport and Health Sciences (TUM SG), Chronobiology and Health, Technical University of Munich, Munich, Germany

The ongoing war in Ukraine leaves no one untouched. For Ukrainians and others there is a need to sustain mental health in the context of war. In a landmark paper Hobfoll et al. identified the following five essential elements of immediate and midterm psychosocial support following trauma exposure: 1) ensuring safety; 2) fostering calming; 3) maintaining a sense of self and community efficacy; 4) sustaining connectedness; 5) fostering hope (Hobfoll et al., 2007). These elements are widely accepted as general guidelines for informing the development of primary and secondary prevention strategies and are core in recommendations during the golden hours of the early care needed in dark days (Vermetten et al., 2020). During the current crisis that is affecting not only the Ukrainian people but millions of others, there is an opportunity and urgency to deliver effective and acceptable psychological support guidelines and interventions. These need to be delivered swiftly and be sustained – highlighting the value of digital formats (Frankova et al., 2022). Already on the second day of the war, a unique Telegram-based chatbot called 'Friend. First Aid' with self-help tools was activated for the Ukraine. A chatbot is a convenient service that simulates a dialogue with a virtual specialist on a mobile phone https://t.me/friend_first_aid_bot. Telegram is freeware cloud-based instant messaging service commonly used in Ukraine. It engages the user's attention, and contains various exercises, tasks, useful recommendations on how to cope with ongoing stress. The content of this chatbot is based on psychological first aid (PFA) (WHO, 2013). Here, PFA recommendations were adjusted to the ongoing stress of the war. It uses a different script for those in unsafe environments, as well as those in safe places. This chatbot was developed in Ukrainian language and is also available in English. After four weeks it already reached more than 50,000 users across and outside of Ukraine.

Trauma psihologică – o epidemie veche într-un nou context | Psychological trauma – an old epidemic in a new context

Anca-Livia Panfil¹, Claudia-Cristina Vasilian¹, Simona-Claudia Tămășan¹

¹Compartiment Psihiatrie de Legătură, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Introducere/Obiectiv. Interesul asupra traumei s-a impus odată cu războiul din Ucraina, pandemia COVID-19 și provocările determinate de consecințele izolării, infodemiei și scăderii accesului la îngrijiri. În anul 2022 se implementează ICD-11 care include categoria de tulburare de stres posttraumatic complex (TSPTC). Obiectivul acestei lucrări a fost de a efectua o cercetare a literaturii pentru tulburările de stres posttraumatic în România și de a prezenta, evaluând o serie de cazuri, particularități clinice și terapeutice. **Metodologie.** Am efectuat o căutare în literatura de specialitate utilizând PubMed pentru tulburările de stres posttraumatic în România, în ultimii 5 ani. O serie de cazuri clinice, evaluate și dispensarizate în ultimul an în cadrul Compartimentului de Psihiatrie de Legătură din Timișoara, sunt prezentate cu o centrare asupra particularităților de evaluare, diagnostic diferențiar și tratament pentru TSPT/TSPTC. **Rezultate.** Datele privind TSPT/TSPTC pentru România sunt lacunare. În lumina evenimentelor recente, a fost raportată o creștere a incidenței. Evaluarea pentru TSPT trebuie realizată în cadrul depresiv-anxios, simptomelor posttraumatice fiind rareori relatate spontan. Pentru TSPTC diagnosticul diferențiar este dificil. Îmbinarea paradigmei disocierii structurate cu teoria atașamentului aduce lumină asupra mecanismului psihopatologic. **Discuții și Concluzii.** Încadrările diagnostice eronate pot agrava și croniciza TSPT și TSPTC. Trauma complexă se regăsește la îmbinarea traumei cu atașamentul, iar încadrările în cadrul tulburărilor de personalitate sunt frecvente. Depresia poate să mascheze simptomatologia posttraumatică. Înțelegerea mecanismelor psihopatologice și neurobiologice este esențială pentru tratament.

Cuvinte-cheie. Tulburarea de Stres Posttraumatic, Tulburarea de Stres Posttraumatic Complex, Trauma complexă, Atașament, Psihiatrie de legătură.

Introduction/Objectives. The interest for trauma increased with the consequences regarding the war in Ukraine, COVID-19 pandemic and the challenges determined by isolation, infodemia and the lack of access to medical care. In 2022 ICD-11 is to be implemented and it includes the complex posttraumatic stress disorder (CPTSD) category. The objective for the present study was to make a literature research for posttraumatic stress disorders in Romania and to analyze a case series underlining the evaluation and treatment for these disorders. *Method.* A literature research, for posttraumatic stress disorders in Romania, in the last 5 years, was performed using PubMed. A case series from the liaison psychiatry department in Timisoara is presented underlining evaluation, differential diagnostics and treatment for both PTSD and CPTSD. *Results.* Data from Romania regarding PTSD and CPTSD are lacking but in the light of the new major events an increase of the incidence is reported. Evaluation for PTSD is indicated in depressive and anxious contexts as spontaneous rapport of posttraumatic symptoms is rare. For CPTSD the differential diagnosis is difficult. The combination of structural dissociation paradigm and attachment theory brings light to the psychopathological mechanisms. *Discussions and Conclusions:* Incorrect diagnosis may aggravate PTSD and CPTSD. Complex trauma is when trauma meets attachment and a personality disorder diagnosis is often presumed. Depression may mask posttraumatic symptoms. Understanding psychopathological and neurobiological mechanisms is essential for the treatment in these cases.

Keywords: Posttraumatic Stress Disorder, Complex Posttraumatic Stress Disorder, Complex trauma, Attachment, Liaison psychiatry.

Dezvăluind trauma, o perspectivă captivantă în abordarea pacientului psihiatrului de legătură | Revealing the trauma, a captivating perspective in approaching the liaison psychiatrist's patient

Claudia-Cristina Vasilian¹, Anca-Livia Panfil¹, Simona-Claudia Tămășan¹

¹Compartimentul de Psihiatrie de Legătură, Spitalul Clinic Județean de Urgență, Timișoara, România

Introducere. Expunerea la psihotraumă se asociază cu utilizarea disproporționată a serviciilor medicale, pacienții prezentându-se cel mai adesea cu simptome somatice fără un substrat organic. Experiențele din copilărie sau din viața adultă care implică violență interpersonală, accidente, dezastre, evenimente medicale amenințătoare de viață, maltratarea și adversitatea în timpul copilăriei, se pot asocia cu creșterea morbidității somatice și mortalității. **Metodologie.** În prima parte a lucrării am realizat o sinteză a evidențelor actuale privind relațiile dintre psihotraumă și anumite mecanisme ale sistemului nervos central care se asociază cu procese fiziopatologice implicate în generarea unor afecțiuni somatice. În cea de-a doua parte, am ilustrat asocierea dintre psihotraumă și patologia somatică cu o serie de cazuri din practica curentă a departamentului de psihiatrie de legătură în care activăm. **Rezultate.** Efectele pe termen lung ale traumei determină modificări în funcționarea sistemului nervos periferic, autonom și neuroendocrin, determinând alterări metabolice, imunologice și cardiovasculare. Expunerea la psihotraumă are consecințe somatice: sindroame funcționale, afecțiuni ce implică durere cronică și obezitate. La nivel de simptom, slăbiciunea, durerile musculare, articulare și cefaleea se asociază adesea cu psihotrauma. Coexistența psihotraumei cu afecțiunile somatice duce uneori la rezistență la tratament. Dereglările afective, autopercepția negativă și dificultățile în relaționare mediază apariția afecțiunilor somatice la persoanele expuse psihotraumei. Discuții și concluzii. Expunerea la evenimente de viață adverse constituie un factor de risc major pentru afectarea sănătății fizice și mentale. Identificarea proceselor patologice aflate la baza comorbidității dintre psihotraumă și afecțiunile somatice ar putea îmbunătăți strategiile terapeutice viitoare. **Cuvinte cheie:** psihotraumă, comorbiditate, afecțiuni somatice.

Introduction. Trauma-exposed individuals disproportionately utilize the healthcare system, commonly presenting with somatic symptoms for which no or no sufficient organic causes are found. Childhood and adult exposures to interpersonal violence, accidents and disasters, life-threatening medical events, childhood adversity and maltreatment, can all be associated with increased somatic morbidity and mortality. Methodology. In the first part of the present work, we aimed to review the evidence linking psychological trauma on specific central nervous system processes that may be associated with pathological paths of medical morbidity. In the second part, we illustrate the trauma-somatic pathology association with a series of case reports from liaison psychiatry department current practice. Results. Long-term effects of trauma cause changes in activity of peripheral nervous system, autonomic and neuroendocrine systems, leading to alterations on metabolic, immune and cardiovascular function. Exposure to trauma has physical consequences such as functional somatic syndromes, chronic pain disorders, and obesity. On a symptom level, feeling of weakness, muscle or joint pain and headaches was among the most frequent complaints associated with psychological trauma. Co-existence of psychological trauma and somatic disorders can sometimes lead to more treatment-resistant symptomatology. Affective dysregulation, a negative self-concept, and disturbances in relationships mediate the co-occurrence of somatic disorders in trauma exposed individuals. Discussion and Conclusions. Exposure to adverse life events is a major risk factor for poor physical and mental health. Identifying pathological processes underlying comorbidity between psychological trauma and poor physical health can inform future treatment plans. Keywords: psychological trauma, comorbidity, somatic syndromes

Artterapia în vremuri de criză – Culorile revenirii | Art therapy in times of crisis – The colors of recovery

Ileana-Pepita Stoica¹

¹Centru de Sănătate Mintală, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Introducere/Obiective. Persoanele diagnosticate cu tulburări psihice severe reprezintă o (altă) categorie vulnerabilă pentru dezvoltarea unei „patologii de criză”. Artterapia reprezintă un instrument de evaluare și intervenție terapeutică ce îmbină procesul creativ cu teorii și tehnici psihologice într-o relație psihoterapeutică aparte. În ultimii ani eficacitatea artterapiei în tulburări asociate cu stresul este recunoscută și raportată de o serie de studii și metaanalize, extinzând astfel aria de intervenții specifice. Obiectivul prezentei lucrări este investigarea rezultatelor unui program de artterapie, urmărind în special percepția subiectivă a beneficiarilor în perioade de criză. **Metodologie.** În vederea atingerii obiectivului stabilit s-a optat pentru conducerea unei cercetări cantitative. Astfel, ca și metodă de culegere a datelor s-a ales ancheta personală structurată, iar ca instrumente de culegere, chestionarele (auto și hetero-evaluare). Au fost cuprinși în cercetare beneficiari ai serviciilor de reabilitare din cadrul Centrului de Sănătate Mintală al Spitalului Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara. **Rezultate.** Participarea beneficiarilor la programele de artterapie organizate inclusiv în format hibrid a avut ca rezultate: scăderea nivelului simptomelor de depresie și anxietate, scăderea sentimentului de singurătate și izolare, îmbunătățirea stării subiective de bine, dobândirea unor „competențe”/abilități artistice. **Discuții și concluzii.** Programul de artterapie a creat un mediu suportiv și a facilitat sentimentul de siguranță pentru majoritatea participanților incluși în program. **Parcursul spre revenire/recuperare** din situația de criză se dezvoltă mai ușor prin intermediul culorilor, atunci când verbalizarea și manifestările vizuale ale amintirilor traumatice sunt greu accesibile. **Cuvinte cheie:** categorie vulnerabilă, criză, artterapia, recuperare.

Introduction/Objectives. People diagnosed with severe mental disorders represent an (additional) vulnerable category for the development of a "crisis pathology".

Art therapy is a tool for evaluation and therapeutic intervention that combines the creative process with psychological theories and techniques in a particular psychotherapeutic relationship. In recent years, the effectiveness of art therapy in stress-related disorders is recognized and reported by a number of studies and meta-analysis, thus expanding the area of specific interventions. The aim of this paper is to investigate the results of an art therapy program, following in particular the subjective perception of the participants in times of crises. Methodology. In order to achieve the set objective, it was decided to conduct a quantitative research. Thus, the structured personal survey was chosen as the method of data collection, and the questionnaires as collection tools (self and hetero-evaluation). The study group included the beneficiaries of the rehabilitation services from the Mental Health Center, Timișoara. Results. The participation of the beneficiaries in the art therapy programs, including in hybrid format, had the following results: decreased levels of depressive and anxiety symptoms; decreased feeling of loneliness and isolation; improved subjective well-being state; acquiring artistic "competencies"/abilities. Discussion and conclusions. The art therapy program created a supportive environment and facilitated the sense of safety for most of the participants included in the program. The path to recovery is more easily revealed through utilizing colors, when verbalization and visual manifestations of traumatic memories are difficult to access.

Keywords: vulnerable category, crisis, art therapy, recovery.

În linia întâi, trauma salvatorilor și strategiile lor de succes | On the frontline, the trauma of rescuers and their strategies for success

Ica Secoșan¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brânzeu”, Timișoara, România

Introducere. Burnout-ul este o constelație de simptome, care apare ca un răspuns prelungit la factorii cronici de stres interpersonal la locul de muncă. Izbucnirea noii epidemii globale de coronavirus aduce provocări copleșitoare pentru cadrele medicale. Obiectivele studiului nostru au fost identificarea impactului expunerii la pacienții infectați cu noul coronavirus asupra personalului medical. Metodologie. Cercetarea s-a desfășurat în cadrul Spitalul Județean de Urgență „Pius Brânzeu” din Timișoara, în perioada martie – aprilie 2020, în rândul a 126 de cadre medicale din prima linie (32 de asistenți medicali și 94 de medici). Rezultate. Rezultatele au arătat că există o relație pozitivă între insomnie și epuizare, cadrele medicale cu niveluri ridicate de stres traumatic secundar fiind mai predispuse să dezvolte insomnie. Astfel, acestea vor experimenta epuizare profesională, ducând la creșterea nivelului plângerilor de sănătate mintală. Încă de la începutul pandemiei COVID-19, un număr semnificativ de salvatori au reușit să facă față problemelor generate de epidemia globală. Mai mult, am identificat Capitalul Psihologic ca un factor de protecție care poate atenua impactul anxietății și depresiei asupra epuizării emoționale, ineficacității și plângerilor de sănătate mintală. Rezultatele au arătat că anxietatea ridicată prezice o epuizare emoțională redusă și un nivel scăzut de plângeri de sănătate mintală în rândul profesioniștilor din domeniul sănătății din România atunci când PsyCap este ridicat; depresia ridicată prezice o ineficiență mai scăzută și un nivel scăzut de plângeri de sănătate mintală atunci când Capitalul Psihologic este crescut. Discuții și concluzii. Considerăm că rezultatele noastre sunt un imbold pentru a studia această temă în profunzime, cu scopul de a identifica instrumente pentru un screening mai bun, intervenții și mecanisme de protecție pentru a preveni și reduce sindromul burnout în rândul cadrelor medicale din prima linie în timpul pandemiei Covid-19.

Cuvinte cheie: burnout, frontline healthcare workers, psychological capital, anxiety, burnout

Introduction. Burnout is a work-related constellation of symptoms, emerging as a prolonged response to chronic interpersonal stress factors at the workplace. The outbreak of the new coronavirus global epidemic poses overwhelming challenges on the medical professionals.

Material and methods. The objectives of our study were to identify the impact of working with the novel coronavirus infected patients on medical staff. The research was conducted at the “Pius Brânzeu” County Emergency Hospital from Timișoara, between March and April 2020, among 126 frontline medical professionals (32 nurses and 94 physicians).

Results. Our results showed that there is a positive relation between insomnia and exhaustion, medical professionals with high levels of secondary traumatic stress been more prone to develop insomnia. Thus, they will experience professional exhaustion, leading to the increase of mental health complaints levels. Moreover, we identified the Psychological Capital as a protection factor that can mitigate the impact of anxiety and depression on emotional exhaustion, inefficacy and mental health complaints. The results showed that high anxiety predicts lower emotional exhaustion and a low level of mental health complaints about Romanian healthcare professionals when PsyCap is high; high depression predicts lower inefficacy and a low level of mental health complaints when PsyCap is increased.

Discussion and conclusion. We believe that our results are an impetus for studying this topic in depth with the aim of identifying tools for a better screening, interventions and protective mechanisms to prevent and reduce the burnout syndrome among frontline healthcare workers during the Covid-19 pandemic.

Key words: burnout, frontline healthcare workers, psychological capital, anxiety, depression

Complianța la tratament în schizofrenia paranoidă – mereu un factor de evoluție favorabil? | Medication adherence in paranoid schizophrenia – always a favourable evolution factor?

Andreea-Violeta Grigore¹, Diana-Valerica Taleb¹, Cătălina Tudose¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere/obiectiv. În Schizofrenia Paranoidă, unul dintre cei mai importanți factori de prognostic pozitiv îl constituie aderența la tratamentul psihotrop. **Metodologie.** În această lucrare este prezentat cazul unui pacient în vârstă de 49 de ani, de gen masculin, diagnosticat la vârsta de 18 ani cu Schizofrenie Paranoidă. Acesta s-a aflat în tratament cu medicație depot din anul 2015, cu un singur tip de neuroleptic (Olanzapina 405mg cu eliberare prelungită, efectuat intramuscular, 1 flacon la 4 săptămâni), fără a avea recăderi până în anul 2022. Ulterior prezintă trei episoade de exacerbare a simptomelor pozitive în decursul a patru luni, în ciuda complianței maxime la tratamentul psihotrop. **Rezultate/Discuții și concluzii.** Cu toate că sunt prezenți numeroși factori de evoluție favorabili (lipsa factorilor de risc genetici, suportul familial, funcționare socială bună, prezervarea funcționării cognitive și a afectului, lipsa personalității premorbide, complianță crescută la tratament), pacientul prezintă un curs imprezvizibil al bolii. Răspunsul la tratamentul psihotrop este slab, simptomele fazei active (idei delirante de persecuție și prejudiciu, halucinații auditive complexe comentative și imperative, limbaj și comportament dezorganizat) se remit cu dificultate, chiar sub multiple încercări de schimbare a neurolepticului.

Cuvinte-cheie: Schizofrenie Paranoidă, aderența, tratament, depot, prognostic

Introduction/objective. In Paranoid Schizophrenia, one of the most important factors of a positive prognosis is adherence to psychotropic treatment. Methodology. This paper presents the case of a 49-year-old male patient diagnosed at the age of 18 with Paranoid Schizophrenia. He has been on treatment with depot medication since 2015, with only one type of neuroleptic (Olanzapine 405mg prolonged-release, performed intramuscularly, 1 vial every 4 weeks), without relapses until 2022. He then has three episodes of exacerbation of positive symptoms within four months, despite maximum compliance with psychotropic treatment. Results/Discussion and conclusions. Although there are many favorable developmental factors (lack of genetic risk factors, family support, good social functioning, preservation of cognitive functioning and affection, lack of premorbid personality, increased compliance with treatment), the patient has an unpredictable course of the disease. The response to psychotropic treatment is poor, the symptoms of the active phase (delusional ideas of persecution and injury, complex auditory hallucinations, with commentative and imperative content, disorganized language and behavior) are difficult to resolve, even under multiple attempts to change the neuroleptic.

Keywords: Paranoid Schizophrenia, adherence, treatment, depot, prognosis

Agresivitatea psihotică în tulburarea schizo-afectivă: pierderea suportului familial și implicațiile medico-legale | Psychotic aggression in schizo-affective disorder: loss of familial support, medical and legal implications

Lavinia Horoșan¹, Diana-Elena Nistor¹, Ana Giurgiuca^{1,2}, Cătălina Tudose^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/Obiectiv. Tulburarea schizo-afectivă are o evoluție cronică, episoadele acute fiind guvernate atât de simptome afective, cât și de fenomene psihotice. Comportamentul agresiv asociat poate reprezenta un pericol atât pentru pacient, cât și pentru cei din jurul său.

Metodologie. Pacient în vârstă de 50 de ani, diagnosticat cu tulburare schizo-afectivă de la 33 ani, prezintă multiple episoade acute asociate cu heteroagresivitate fizică și verbală, care au dus la divorț, deteriorarea relației cu copiii, pierderea statutului profesional și a locuinței. Pacientul este nevoit să revină în casa părintească, însă heteroagresivitatea manifestată împotriva mamei o determină pe aceasta să obțină un ordin de restricție de la Poliție. Judecătoria dispune internarea obligatorie provizorie în baza legii 248 cod procedură penală pentru efectuarea expertizei medico-legale. Se decide aplicarea articolului 109 din codul penal, privitor la obligativitatea tratament medical. Lipsit de susținere socio-familială, pacientul nu se prezintă voluntar la control și nu urmează tratament psihiatric în ambulator, necesitând spitalizări repetate pe parcursul următorilor 2 ani. **Rezultate.** Comportamentul agresiv asociat acutizărilor a condus la pierderea întregului suport familial. Ca urmare a acestui fapt, complianța pacientului la tratament psihotrop se pierde. În urma reevaluării medico-legale, acestuia i se aplică articolul 110 din codul penal, fiind transferat la un spital cu măsuri de maximă siguranță.

Discuții și concluzii. Suportul familial reprezintă una dintre cele mai importante resurse sociale în psihiatrie. Pierderea acestuia conduce deseori la deteriorarea progresivă, culminând cu implicații medico-legale ale agresivității psihotice.

Cuvinte-cheie: agresivitate, schizo-afectiv, suport familial.

Introduction / Objective. Schizoaffective disorder has chronic evolution, the acute episodes being governed by both affective symptoms and psychotic phenomena. Associated aggressive behavior can be dangerous for both the patient and those around him.

Methodology. A 50-year-old patient, diagnosed with schizoaffective disorder at the age of 33, has multiple acute episodes accompanied by physical and verbal hetero-aggression that led to divorce, deterioration of the relationship with his children, loss of professional status and housing. The patient returns to the parental home, but his mother files a police report and obtains a restraining order because of his continuous aggressive behaviour. The court orders a temporal hospitalization based on article 248 of the Romanian criminal code, in order to perform the forensic examination. It is decided to apply Article 109 of the Criminal Code, regarding the security measure of obligation to medical treatment. Due to the lack of socio-familial support, he doesn't show up for the monthly evaluations and does not receive outpatient psychiatric treatment. Over the next 2 years, he will need repeated hospitalizations.

Results. Aggressive behavior during acute episodes led to the loss of all family support. As a result, the patient's psychotropic treatment adherence is lost. Following the forensic re-evaluation, he is transferred to Article 110 of the Criminal Code and moved to a high-security psychiatric hospital.

Discussions and conclusions. Family support is one of the most important social resources. Its loss often leads to progressive deterioration, culminating with the forensic implications of psychotic aggression.

Keywords: aggression, schizoaffective, family support.

Consecințele medico-legale ale comportamentului litigios din cadrul tulburării delirante persistente | Medical and legal consequences of the litigious behaviour in persistent delusional disorder

Diana-Elena Nistor¹, Lavinia Horoșan¹, Ana Giurgiuca^{1,2}, Cătălina Tudose^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere. Tulburarea delirantă persistentă (TDP) este o patologie cu adresabilitate scăzută către serviciile de psihiatrie datorită funcționalității înalte a pacienților. Subtipul de persecuție se manifestă adesea printr-un comportament litigios cu implicații în plan social și medico-legal.

Metodologie. Prezentăm cazul unui pacient în vârstă de 70 de ani, care se prezintă singur la spital pentru reevaluare psihiatrică și precizarea diagnosticului, la recomandarea Institutului Național de Medicină Legală. Simptomatologia sa a debutat în urmă cu 9 ani, cu preocupări legate de activități considerate ilegale ale vecinului, comisar-șef de poliție. Delirul sistematizat s-a materializat prin numeroase plângeri și reclamații, culminând cu două procese penale împotriva vecinului. În urma investigațiilor, pacientul a fost acuzat de inducerea în eroare a organelor de Poliție prin depunerea de plângeri false. Judecătoria a dispus efectuarea unei expertize medico-legale, care a stabilit diagnosticul de TDP cu încadrarea ulterioară în articolul 109 cod penal (obligativitate la tratament în ambulatoriu). Fiind convins că doctorii au stabilit diagnosticul la ordinul vecinului, pacientul a trimis o sesizare la Colegiul Medicilor. În ultimii trei ani, acesta a respectat evaluările psihiatrice lunare, dar fără aderență la tratamentul psihotrop.

Rezultate. Pentru a dovedi în fața legii veridicitatea acuzațiilor sale, pacientul solicită un certificat medical care să ateste retragerea diagnosticului de TDP, însă cererea sa nu poate fi îndeplinită. Acesta interpretează menținerea diagnosticului ca o participare a echipei medicale la complotul împotriva sa și amenință că va depune încă o plângere către Colegiul Medicilor.

Discuții și concluzii. Persistența comportamentului litigios și noncompliance la tratament pot conduce la internarea într-o unitate de maximă siguranță prin hotărâre judecătorească. În această situație, prognosticul pacientului este rezervat, iar calitatea vieții este deteriorată semnificativ.

Cuvinte-cheie: tulburare delirantă persistentă, comportament litigios, obligativitate la tratament, implicații medico-legale.

Introduction. Persistent delusional disorder (PDD) has low addressability to psychiatric services due to the *high functionality of patients*. The persecutory type often manifests in litigious behavior with social and medico-legal implications.

Methodology. We present the case of a 70-year-old patient who presents himself at the hospital for psychiatric re-evaluation, on the recommendation of the National Institute of Legal Medicine. His symptoms began nine years ago with concerns about the allegedly illegal activities of his neighbor, the chief of police. The systematized delusional system materialized through various complaints culminating in two criminal trials against the neighbor. Following the investigations, the patient was accused of misleading the police by filing false complaints. The court ordered a medico-legal examination, which established the PDD diagnosis with subsequent inclusion in Article 109 of the Romanian Criminal Code (mandatory outpatient treatment). Convinced that the doctors had set the diagnosis on the neighbor's orders, the patient sent a report to the College of Physicians. He has undergone monthly psychiatric evaluations for the past three years but without adherence to psychotropic treatment.

Results. In order to prove the legitimacy of his allegations, the patient demands a medical certificate attesting to the removal of the PDD diagnosis. His request cannot be fulfilled, therefore he interprets this as complicity

of the medical team in the plot against him and he threatens to file another complaint with the College of Physicians.

Discussions and conclusions. The persistent litigious behavior and failure to comply with treatment could lead to a court decision for hospitalization in a high-security specialized unit. In this case, the patient's prognosis is guarded, and the quality of life is significantly impaired.

Key words: persistent delusional disorder, litigious behavior, mandatory treatment, medico-legal implications.

Între managementul schizofreniei și inflexibilitatea culturală. Obstacole în calea terapiei psihotrope | Schizophrenia treatment and cultural resistance. Barriers to psychotropic medication

Ionuț-Stelian Popa¹, Cătălina Tudose^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/Obiectiv. Credințele culturale și religioase ale pacienților sau familiilor acestora pot fi factorul cel mai important în evoluția schizofreniei întrucât complianța la tratamentul psihotrop depinde mult de aceste aspecte. Obiectivul prezentării este de a sublinia importanța educației medicale și a credințelor contraproductive în ceea ce privește aderența pacienților cu schizofrenie la tratament. **Metodologie.** Pacient în vârstă de 30 de ani, diagnosticat cu schizofrenie paranoidă, este internat în regim ne-voluntar în 2020 pentru halucinații auditive, ideeație delirantă de persecuție, neliniște psiho-motorie și solilocvie. Patologia a debutat în 2014 și a evoluat cu multiple acutizări în contextul complianței reduse la tratament din considerente religioase. Între 2014 și 2020 suferă numeroase internări. Din 2020, se decide urmarea cu strictețe a recomandărilor terapeutice, fapt pentru care acesta nu a mai avut nicio internare și este stabil din punct de vedere psihiatric. **Rezultate.** Educația medicală și modificările credințelor contraproductive au condus la scăderea numărului de acutizări, la integrarea pacientului în comunitate, la îmbunătățirea funcționalității și la creșterea calității vieții. **Discuții și concluzii.** Credințele culturale și religioase pot interfera cu complianța la tratament și astfel cu evoluția și prognosticul schizofreniei. În acest caz s-a observat o frecvență crescută a internărilor atunci când familia se baza pe Divinitate pentru vindecarea patologiei psihiatrice și o evoluție favorabilă odată cu decizia de a urma tratamentul conform recomandărilor. **Cuvinte cheie:** schizofrenie, complianță, credințe religioase

Introduction / Objective. The cultural and religious beliefs of patients or their families may be the most important factor in the development of schizophrenia as compliance with psychotropic treatment depends heavily on these issues. The aim of the presentation is to emphasize the importance of medical education and counterproductive beliefs regarding the adherence of patients with schizophrenia to treatment. Methodology. A 30-year-old patient, diagnosed with paranoid schizophrenia, is hospitalized against his will in 2020 for auditory hallucinations, delusion of persecution, psycho-motor restlessness and soliloquy. The pathology began in 2014 and evolved with multiple exacerbations in the context of reduced compliance with treatment for religious reasons. Between 2014 and 2020 he suffered numerous hospitalizations. From 2020, it is decided to strictly follow the therapeutic recommendations, which is why he has not had any hospitalization since then and is mentally stable. Results. Medical education and changes in counterproductive beliefs have led to a decrease in the number of exacerbations, integration of the patient into the community, improvement of functionality and to an increase in the quality of life.

Discussions and conclusions. Cultural and religious beliefs may interfere with treatment compliance and thus with the evolution and prognosis of schizophrenia. In this case, an increased frequency of hospitalizations was observed when the family relied on Divinity for the cure of psychiatric pathology and a favorable evolution with the decision to follow the treatment according to the recommendations. Keywords: schizophrenia, compliance, religious beliefs

Tulburarea de personalitate borderline, între adicție și depresie | Borderline personality disorder, between addiction and depression

Cristina-Ioana Apostu¹, Cătălina Tudose¹, Diana-Valerica Taleb¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Obiectiv. Decelarea unei tulburări de personalitate ce se află în culisele dependenței de etanol și canabis, precum și a tulburării depresive recurente, cu episoade depresive moderat-severe. Tulburările de personalitate reprezintă un factor de vulnerabilitate important pentru afecțiunile psihice, în ciuda faptului că nu sunt conceptualizate ca boli și nu beneficiază de un tratament specific. Dintre acestea, tulburările de personalitate din clusterul B sunt marcate de un tipar instabil, ce asociază adesea tulburări afective și legate de uzul de substanțe, întreținând astfel un cerc vicios în perpetuarea disfuncționalității pacientului. **Metodologie.** În această lucrare este prezentat cazul unui pacient în vârstă de 34 de ani, consumator cronic de etanol și multiple substanțe (halucinogene, inhalante, amfetamină, cocaină în antecedente), cu numeroase prezentări la Psihiatrie (diagnostice de internare: Sevraj etanolic și Tulburare depresivă recurentă) și o tentativă suicidară prin venesectie. **Compliance** sa la tratament și abținerea sunt intermitente și apar pe fondul unui tipar de instabilitate evidențiat prin harta vieții pacientului: instabilitate afectivă și a strădaniilor orientate către un obiectiv, impulsivitate manifestată în situații potențial auto-distructive și comportament suicidar. **Discuții și concluzii.** Acest tipar, decelat printr-o anamneză atentă este sugestiv pentru tulburarea de personalitate borderline, care, prin caracterul dizarmonic, afectează compliance la psihoterapie și tratamentul farmacologic, dar și consecvența în abținere. Cazul pune în vedere importanța conturării acestei tulburări de personalitate în conceptualizarea diagnostică a cazului, complementară diagnosticelor asociate mai evidente, în scopul realizării unor abordări terapeutice eficiente.

Cuvinte cheie: borderline, adicție, vulnerabilitate, instabilitate

Objective. Detection of a personality disorder that hides behind the curtains of ethanol and cannabis addiction, as well as recurrent depressive disorder with moderate-severe depressive episodes. Personality disorders are an important vulnerability factor for mental illness, despite the fact that they are not conceptualized as diseases and do not benefit from a specific treatment. Of these, cluster B personality disorders are marked by an unstable pattern, often associated with emotional and substance use disorders, thus maintaining a vicious circle in perpetuating the patient's dysfunction. Methodology. This paper presents the case of a 34-year-old patient, a chronic user of ethanol and multiple substances (hallucinogenic, inhalants, amphetamine, cocaine in the background), with numerous presentations in Psychiatry (hospitalization diagnoses: Ethanol withdrawal and recurrent depressive disorder) and a suicide attempt through venesection. His adherence to treatment and abstinence are intermittent and appear against the background of a pattern of instability highlighted by the patient's life map: emotional instability, instability of goal-oriented efforts, impulsivity manifested in potentially self-destructive situations and suicidal behavior. Discussions and conclusions. This pattern, detected by a careful history, is suggestive of borderline personality disorder, which by its disharmonious nature, affects compliance with psychotherapy and pharmacological treatment, but also consistency in abstinence. The case highlights the importance of shaping this personality disorder in the diagnostic conceptualization of the case, complementary to the more obvious associated diagnoses, in order to achieve effective therapeutic approaches.

Keywords: borderline, addiction, vulnerability, instability

Importanța tulburării de personalitate în diagnosticul pozitiv din psihiatrie | Impact of personality disorder on positive diagnosis in psychiatry

Andra-Livia Bronescu¹, Elena-Alina Roșca^{1,2}, Cătălina Tudose^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere. Modelele de relaționare între tulburarea de personalitate și diagnosticele de axa I sunt: modelul independent, modelul cauzei comune, modelul de tip complicație și modelul patoplastic sau de exacerbare a tulburării. Prezentăm un caz încadrabil în modelul patoplastic de relaționare, în care tulburarea de personalitate a dus la exacerbarea și etichetarea eronată de către pacient a acuzelor.

Metodologie. Pacient în vârstă de 24 de ani se prezintă singur la spital și se internează voluntar. Prezintă o listă de simptome după cum urmează: „1. Degetul mare de la picior (dureri), 2. Gandire magică + profeții auto-împlinite, 3. Gândurile intruzive, 4. Joculețe și gesturi robotice, 5. Pierderea contactului cu realitatea în timpul acțiunilor, 6. Loop-uri psihotice, 7. Clumsyness (cu lucrurile, îmi cad, mereu accidente), 8. Imposibilitatea unei relații, 9. Lipsa camaraderiei, 10. Episoade mistice, 11. Puseuri totalitare, genocidare”. Un examen clinic atent a făcut posibilă încadrarea diverselor acuze în axa diagnostică corespunzătoare și înțelegerea prezentării clinice în contextul exacerbării simptomatologiei.

Rezultate. Diagnosticul final al pacientului este: Tulburare de anxietate generalizată. Tulburare mixtă de personalitate (Inventarul Multiaxial Millon indică trăsături accentuate de personalitate de tip antisocial, histrionic și narcisic). Epilepsie de lob temporal în observație.

Discuții și concluzii: Diagnosticul tulburării de personalitate a reprezentat elementul cheie al cazului, elucidându-se motivația pacientului de a se interna, prezentarea clinică, acuzele nespecifice, tendințele manipulative.

Deși contribuie la reducerea stigmei și uneori la creșterea insight-ului pacienților deja diagnosticați, discuțiile online despre sănătatea mintală cresc rata de auto-diagnosticare și, în anumite cazuri, dificultatea diagnostică.

Cuvinte-cheie: tulburare de personalitate, anxietate, motivație, exacerbare, etichetare.

Introduction. The models of relationship between personality disorder and axis I diagnoses are: the independent model, the common cause model, the complication type model and the pathoplastic or exacerbation model of the disorder. We present a case within the pathoplastic relationship model, in which the personality disorder led to the exacerbation and auto-mislabeling the symptoms.

Methodology. The 24-year-old patient presented to the hospital alone and was hospitalized voluntarily. He presents a list of symptoms as follows: "1. Big toe (pain), 2. Magical thinking + self-fulfilling prophecies, 3. Intrusive thoughts, 4. Robotic games and gestures, 5. Loss of contact with reality during actions, 6. Psychotic loops, 7. Clumsyness (with things, always accidents), 8. Impossibility of a relationship, 9. Lack of camaraderie, 10. Mystical episodes, 11. Totalitarian or genocide impulses". A careful clinical examination made it possible to place the various symptoms in the appropriate diagnostic axis and to understand the clinical presentation in the context of exacerbation of symptoms. Results. The patient's final diagnosis is: Generalized anxiety disorder. Mixed personality disorder (Millon Multiaxial Inventory indicates marked antisocial, histrionic, and narcissistic personality traits). Temporal lobe epilepsy under observation.

Discussions and conclusions. The diagnosis of personality disorder was the key element of the case, elucidating the patient's motivation for hospitalization, clinical presentation and manipulative tendencies. Online discussions about mental health increase the rate of self-diagnosis and, in some cases, the difficulty of diagnosis.

Keywords: Personality disorder, anxiety, motivation, exacerbation, labeling.

Actualități privind impactul SARS-CoV-2 asupra stării de sănătate mintală la 2 ani de pandemie COVID-19 | News on the impact OF SARS-CoV-2 on the state of mental health after 2 years of COVID-19 pandemic

Virgil-Radu Enătescu^{1,2}, Oana Neda-Stepan^{1,2}, Raluka Kalinović^{1,2}, Gabriela Vlad^{1,2}, Mirabela Dinescu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

²Clinica de Psihiatrie „Eduard Pamfil”, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Boala dată de noul coronavirus (COVID-19) a fost identificată pentru prima dată în decembrie 2019, fiind clasificată de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) ca o pandemie la 11 martie 2020, datorită contagiozității sale și a impactului la nivel mondial. Până în prezent (1 aprilie 2022) au fost raportate 486.761.597 cazuri cumulate și 6.142.735 decese; la 26 martie 2022, au fost administrate un total de doze de vaccin 11.054.362.790. Organizația Mondială a Sănătății și-a exprimat îngrijorarea față de impactul pandemiei asupra sănătății mintale și a consecințelor psihosociale aferente, care pot fi negative și pe termen lung. Pe măsură ce sănătatea fizică a început să se stabilizeze în lumea occidentală, ca urmare a apariției vaccinurilor și a noi tratamente antivirale, o preocupare tot mai mare a devenit cea legată de impactul virusului și a măsurilor de izolare a sa asupra sănătății mintale și a calității vieții oamenilor. În simpozionul de față dorim să aducem la cunoștința auditoriului de specialitate impactul și aportul infecției SARS-CoV-2 la apariția unor probleme mai punctuale de sănătate mintală, precum deficitele cognitive și manifestările psihotice, la persoanele afectate.

Cuvinte cheie: COVID-19, cognitiv, sănătate mintală.

The disease given by the new coronavirus (COVID-19) was first identified in December 2019, being classified by the World Health Organization (WHO) as a pandemic on March 11, 2020, due to its contagiousness and world impact. So far (April 1, 2022), 486,761,597 cumulative cases and 6,142,735 deaths have been reported; On March 26, 2022, a total vaccine doses were administered of 11,054.362.790. The World Health Organization has expressed concern about the impact of the pandemic on mental health and related psychosocial consequences, which can be negative and long-term. As physical health has begun to stabilize in the Western world, due to the appearance of vaccines and new antiviral treatments, increasing concern has become that of the impact of the virus and its isolation measures on mental health and quality of people's life. In this symposium, we want to inform the specialized auditors about the impact and contribution of the SARS-COV-2 infection to more punctual mental health problems, such as cognitive deficits and psychotic manifestations, in the affected persons.

Keywords: COVID-19, cognitive, mental health.

Tulburările psihotice asociate infecției SARS-CoV2 – o perspectivă retrospectivă la 2 ani de pandemie COVID-19 | Psychotic disorders associated with SARS-CoV-2 infection – a retrospective perspective at 2 years of the COVID-19 pandemic

Cătălina Giurgi-Oncu¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Este deja bine cunoscut faptul că infecția cu COVID-19 a afectat populația și din perspectiva sănătății mintale. Pe lângă numeroasele efecte negative la nivel somatic și acuze de intensitate ușoară/moderată din sfera sănătății mintale, precum anxietate, depresie sau tulburări de somn, au fost observate diverse alte complicații neuropsihiatrice la pacienții care au suferit de infecție COVID-19, inclusiv cazuri de psihoză acută la persoane fără antecedente psihiatrice. Până în prezent, nu există încă un consens cu privire la etiologia psihozei în acest context. Unii autori sugerează că printre posibilele mecanisme de bază ar putea fi implicat răspunsul inflamator sever, o reacție imună severă, precum o dereglare a rețelei de citokine sau o invazie virală directă produsă de infecția cu COVID-19. Psihoza indusă de corticoterapia sistemică, ce apare, de obicei, după doze mari de medicație orală este, de asemenea, o teorie dezbătută. Această afecțiune iatrogenă este probabil subraportată în populația generală, din cauza prezentării sale, de obicei, cu forme ușoare și tranzitorii, care se rezolvă frecvent fără intervenție cu medicație psihotropă. Prezentăm cazul unei femei de 62 de ani, fără antecedente personale sau familiale psihiatrice, care a dezvoltat o tulburare psihotică acută și tranzitorie în luna următoare internării și tratamentului complex, inclusiv cu corticoterapie sistemică, pentru o infecție cu COVID-19, care ulterior a necesitat internare și tratament într-o secție de psihiatrie. Subliniem, astfel, necesitatea unor cercetări ulterioare în acest domeniu, având în vedere importanța prevenției și tratamentului precoce în cazul unor astfel de complicații.

Cuvinte cheie: tulburări psihotice, sănătate mintală, pandemie COVID-19

It has been well documented that the COVID-19 infection has also impacted people from the perspective of their mental health. Besides the numerous detrimental effects on the somatic level, and mild/moderate mental health complaints, such as new-onset anxiety, depression, and sleep disorders, there were various other neuropsychiatric complications noted in patients suffering from COVID-19 infection, including reports of sudden-onset psychosis in people with no psychiatric history. To date, there is still lack of consensus regarding the aetiology of psychosis in this context. Some authors suggest that among the possible underlying mechanisms could be the severe inflammatory response, a severe immune reaction, such as a cytokine network dysregulation or a direct viral invasion produced by the COVID-19 infection. Steroid-induced psychosis is also a debated theory, usually occurring with high-dose oral systemic steroid. This iatrogenic condition is possibly underreported in the general population because of its mainly mild and transient presentation, which frequently resolves without psychotropic intervention. We present the case of a 62-year-old woman with no personal or family history of mental illness, who developed an acute and transient psychotic disorder in the month following admission and complex treatment, including systemic steroid medication, for a COVID-19 infection, who subsequently required inpatient treatment in a psychiatric ward. We thus highlight the need for further research in this area, in view of the importance of the prevention and early treatment of such complications.

Key words: psychotic disorder, mental health, COVID-19 pandemic

Anxietate și depresie, binom etiologic și patogenic în tulburările psihice | Anxiety and depression, etiological and pathogenic binomial in mental disorders

Sorin Riga^{1,2}, Adela-Magdalena Ciobanu^{3,4}, Vlad Dionisie^{3,4}

¹Academia Oamenilor de Științe din România

²Academia de Științe Medicale din România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

⁴Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere/obiective. Anxietatea și depresia reprezintă un cuplu causal (etiologic) și patogenic (în dinamică, consecințe/efecte). Este necesar să stabilim poziția și rolul în sistemul pluri-factorial de sănătate și boală. **Metodologie.** Sănătatea (somatică și psihică) reprezintă o bună și eficientă adaptare, un performant sindrom general de adaptare. În opoziție, anxietatea-depresia sunt calitativ manifestări mal → dis-adaptative. Cantitativ, ca intensitate binomul acționează de la nivel primar (subclinic-clinic) la cel secundar (postclinic, somatizare). De asemenea, acționează în registru acut-subacut și cronic-postcronic. **Rezultate.** În morbigeneză, binomul anxietate-depresie este integrat în trinomul stres-anxietate-depresie și augmentat în cvartetul stres-anxietate-depresie-insomnie. Se creează un polimorfism de interrelații, intercondiționări și cauzalități invers dinamice: cauzele devin efecte, iar efectele devin alte cauze. Astfel, mozaicul de semne-simptome-sindroame devine personalizat, individualizează și caracterizează fiecare individ. **Discuții.** Se demonstrează, încă o dată, că nu există boli, ci bolnavi. Rezultă, pe cale de consecință, obligativitatea la nivel personalizat, centrat pe pacient, a succesiunii anticipare-diagnostic-prevenție, profilaxie-terapie-recuperare. În plus, se obiectivează necesitatea integrării intra-, inter-, multi-, și trans-disciplinare. **Concluzii.** Beneficiile acestor strategii sunt multiple: dezvoltă sanogeneza, optimizează managementul calității, sporește eficiența actului medical, realizează o medicină modernă. **Bibliografie selectivă.** Riga S., Ciobanu A.M., Stoean R., Simpozioanele tematice: Medicina stresului și neuroștiințe, Congresele-conferințele naționale de psihiatrie, București, 2019, 2020, 2021, 2022.

Cuvinte cheie. Anxietate și depresie, etiologie și patogenie, stres și tulburări psihice.

Introduction/objectives. Anxiety and depression are a causal (etiological) and pathogenic (in dynamics, consequences/effects) couple. It is necessary to establish the position and role in the multi-factor system of health and disease. *Methodology.* Health (somatic and mental) represents a good and efficient adaptation, a performant general adaptation syndrome. In opposition, anxiety-depression are qualitatively mal → dys-adaptive manifestations. Quantitatively, in terms of intensity, the binomial acts from the primary (subclinical-clinical) to the secondary (post-clinical, somatization) level. It also acts in acute-sub-acute and chronic-post-chronic phases. *Results.* In the genesis of morbidity, the anxiety-depression binomial is integrated into the stress-anxiety-depression trinomial and augmented into the stress-anxiety-depression-insomnia quartet. A polymorphism of interrelationships, interconnections and reverse dynamic causalities is created: causes become effects and effects become other causes. Thus, the mosaic of signs-symptoms-syndromes becomes personalized and it individualizes and characterizes each individual. *Discussion.* It is demonstrated once again that there are no diseases, but sick people. Consequently, it is mandatory that the sequence of anticipation-diagnosis-prevention, prophylaxis-therapy-recovery must implemented for a personalized and patient-centered medicine. In addition, it is outlined the need for intra-, inter-, multi-, and trans-disciplinary integration. *Conclusions.* The benefits of these strategies are multiple: they develop sanogenesis, optimize quality management, increase the efficiency of the medical act, and achieve a modern medicine.

Keywords. Anxiety and depression, aetiology and pathogenesis, stress and mental disorders.

Mecanisme genetice în tulburarea de spectru autist | Genetic mechanisms in autism spectrum disorder

Magdalena Budișteanu^{1,2,3}, Sorina-Mihaela Papuc¹, Florentina-Ionela Lincă², Adelina Glangher², Lucia-Emanuela Andrei², Doina Ioana², Florina Rad^{2,4}, Aurora Arghir¹

¹Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare „Victor Babeș”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Facultatea de Medicină, Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

⁴Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Obiectiv. Afecțiunile neuropsihiatrice pediatrice, printre care și tulburările de spectru autist (TSA), sunt boli complexe cu o componentă genetică importantă. Cauzele genetice ale afecțiunilor neuropsihiatrice variază de la anomalii cromozomiale vizibile microscopic la mutații punctiforme. În această lucrare vom face o trecere în revistă a anomaliilor genetice asociate TSA. **Metodologie.** Au fost studiate articolele științifice publicate în domeniul mecanismelor genetice în TSA din ultimii 5 ani.

Rezultate. Introducerea hibridizării comparative genomice bazată pe microarray (aCGH) și a secvențierii de înaltă rezoluție s-a dovedit a fi esențială în investigarea acestui grup de afecțiuni, permițând identificarea unor dezechilibre și a unor gene noi implicate în apariția TSA. Aproximativ 14.2% din cauzele genetice ale tulburărilor de dezvoltare și 7-8% din cazurile de TSA sunt explicate prin prezenta de variații ale numărului de copii (CNVs) mari (>500 kbp). Studiile de secvențiere a întregului exom au identificat prezența unui exces de mutații punctiforme sporadice, gene-disruptive sau variante mono-nucleotidice la copiii cu TSA. 80% dintre mutațiile noi sunt rezultatul mutațiilor care există în spermatozoizii taților, deci se consideră ca riscul de autism crește odată cu vârsta paternă. **Discuții și concluzii.** Se estimează în prezent că aproximativ 30% din riscul genetic al cazurilor cu autism simplex poate fi explicat prin CNVs mari și mutații de novo gene-disruptive. Pentru o mai bună înțelegere a tuturor mecanismelor genetice asociate TSA sunt necesare studii suplimentare, incluzând secvențierea întregului genom.

Acknowledgment: The research leading to these results has received funding from the EEA Grant 2014-2021, under the project contract No 6/2019

Cuvinte cheie: tulburare de spectru autist, variații ale numărului de copii, mutații

Objective. Neuropsychiatric diseases, including autism spectrum disorders (ASD), are complex conditions with an important genetic part. The genetic mechanisms of neuropsychiatric conditions vary from chromosomal anomalies to point mutations. In this paper we will make a review of the genetic mechanisms involved in ASD. Methods. We studied the articles published in the last five years in the field of genetics of ASD. Results. The introduction of comparative genomic hybridisation based on microarray (aCGH) and of high resolution sequencing proved to be an important tool in investigation of this group of conditions, aiming at identification of small rearrangements and of new genes involved in pathologic phenotype. Approximately 14,2% of genetic cases with developmental delay and 7-8% of cases with ASD are caused by large copy number variations (CNVs) (>500 kbp). The studies of whole exom sequencing (WES) in children with ASD identified the presence of many sporadic point mutations, or gene-disruptive mutations of single nucleotide variations. 80% of the new mutations are inherited from the father, the risk of developing ASD increasing with the paternal age. Discussions and conclusions. It is estimated that approximately 30% of genetic risk of cases with simplex ASD may be explained by large CNVs and de novo gene-disruptive mutations. For a better understanding of all genetic mechanism of ASD more complex studies, including whole genome studies, are necessary.

Acknowledgment: The research leading to these results has received funding from the EEA Grant 2014-2021, under the project contract No 6/2019

Keywords: autism spectrum disorders, copy number variations, mutations

Deficitul sever de Vitamina D – o posibilă cauză a rezistenței la tratament în patologia psihiatrică | Severe Vitamin D deficiency – a possible cause of resistance to treatment in psychiatric pathology

Adela-Magdalena Ciobanu^{1,2}, Cristina Neagu², Octavian-Ilarian Baiu², Vlad Dionisie^{2,3}, Alexandru-Constantin Ciobanu⁴, Sorin Riga^{5,6}

¹Departamentul de Neuroștiințe, Disciplina Psihiatrie, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Departamentul de Psihiatrie, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Departamentul de Psihiatrie și Psihologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

⁴Facultatea de Medicină, Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

⁵Departamentul de Profilaxie și Cercetare a Stresului, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

⁶Academia de Științe Medicale, București, România

Introducere: Vitamina soarelui (Vitamina D) are un rol bine stabilit în funcția oaselor și a mușchilor, dar în urma descoperirilor biochimice recente a crescut și interesul pentru funcția non-scheletică a acestei substanțe. Receptorii cerebrali de vitamină D, efectele neuroprotectoare și implicarea în modularea axei hipotalamo-hipofizo-suprarenale a vitaminei D ar putea explica rolul în dezvoltarea neurologică, comportament și în patologii psihiatrice. **Metodologie:** Folosind baza de date PubMed, am analizat literatura existentă pentru o imagine de actualitate a asocierii dintre deficitul de vitamină D și efectul acesteia asupra patologiilor psihiatrice sau eventualul rol al tratamentului profilactic cu vitamină D. **Rezultate:** Deficitul de vitamină D a fost corelat cu o varietate de tulburări psihiatrice, cum ar fi depresia, tulburările psihotice, tulburările de neurodezvoltare și neurocognitive, tulburările obsesiv-compulsive, tulburările de alimentație, tulburările bipolare și tulburările ciclului somn-veghe. Suplimentarea cu vitamina D a fost corelată cu o scădere a simptomelor depresiv. Acesta a fost asociată cu un control simptomatologic mai bun la pacienții cu ADHD. Suplimentarea ar trebui luată în considerare pentru patologii comorbide în tulburările de alimentație și ar putea conduce la un rezultat clinic mai bun la pacienții care suferă de TOC. **Discuții și concluzii:** Pacienții psihiatrici au prezentat un nivel mai scăzut al vitaminei D decât populația generală. Cele mai multe studii au arătat că principalele boli asociate cu nivelurile scăzute de vitamină D sunt tulburările de dispoziție și neurocognitive cu o corelație inversă între nivelul de vitamină D și intensitatea simptomelor.

Cuvinte cheie: Vitamina D, deficit, psihiatrie, rezistența la tratament

Introduction: The sunshine Vitamin (Vitamin D) has a well-established role in bone and muscle function, but following recent biochemical advances there has been an increasing interest in the non-skeletal function of this substance. Brain vitamin D receptors, its neuroprotective effects and the involvement in the modulation of the hypothalamic-pituitary-adrenal axis (HPA) could explain the role in neurologic development, behavior and psychiatric conditions. Methodology: Using the PubMed database we reviewed the existing literature for an up-to-date picture on the association between vitamin D deficiency, its effect on psychiatric illness, and the role of prophylactic vitamin D treatment. Results: Vitamin D deficiency has been correlated with a variety of psychiatric disorders, such as depression, psychotic disorders, neurodevelopmental and neurocognitive disorders, obsessive-compulsive disorders, eating disorders, bipolar disorders, and sleep-wake disorders. Vitamin D supplementation was correlated with a decrease in depressive symptoms in a varied population. It has been linked to better symptom control in ADHD patients. It should be considered for the comorbid pathologies in eating disorders, and it might lead to a better clinical outcome in patients suffering from OCD. Discussion and conclusions: Psychiatric patients had a higher frequency of low vitamin D than the general population. Most studies have shown that the main psychiatric diseases involved with low vitamin D levels are

Conferințe | Conferences

mood disorders and neurocognitive disorders, with an inverse association between vitamin D levels and severity of symptoms.

Keywords: Vitamin D, deficiency, psychiatry, treatment resistance.

Tulburări metabolice în depresia atipică | Metabolic disorders in atypical depression

Larisa-Maria Catrinescu¹, Alexandru-Constantin Ciobanu², Carmen-Petrina Niculae¹, Vlad-Ștefan Minuță¹, Adela-Magdalena Ciobanu^{1,3}

¹Departament Psihiatrie, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Titu Maiorescu”, București, România

³Disciplina Psihiatrie Departament Neuroștiințe, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere: Depresia atipică este un subtip de depresie definit în DSM-5 prin dispoziție reactivă, apetit crescut, hipersomnie, senzația de greutate în membre și sensibilitate interpersonală de respingere.

Supraponderabilitatea, obezitatea și anomaliile metabolice, precum dereglarea leptinei, sunt mai frecvente în depresia atipică decât în depresia melancolică/tipică. **Metodologie:** Prin intermediul Google Academic, PubMed și ISI Web of Science, am comparat publicații din literatura de specialitate care descriu principalele tulburări metabolice asociate cu depresia atipică. **Rezultate:** Dereglările biologice imuno-metabolice în depresie sunt asociate mai puternic cu simptomele atipice, caracterizate prin modificări ale echilibrului energetic (creșterea poftei de mâncare, hipersomnie, oboseală). În depresia atipică, există o scădere a activității axei HPA, rezultând cortizol redus, epuizare, hipersomnie, consum alimentar crescut și dispoziție îmbunătățită dimineața. Inflamația este responsabilă de existența unor anomalii metabolice legate de depresia atipică, fiind raportate niveluri serice mai ridicate de citokine (proteina C reactivă-CRP, interleukina-IL6 și Factorul de Necroză Tumorală-TNF). În plus, rezistența la leptină, hormon implicat în aportul alimentar și echilibrul energetic, precum și în starea de spirit și reglarea emoțiilor, conduce, printr-o concentrație mare de leptină serică, la obezitate și la dezvoltarea simptomelor de depresie atipică. **Discuții și Concluzii:** Elucidarea eterogenității depresiei prin caracterizarea subtipurilor a reprezentat o strategie adecvată în obținerea unei perspective suplimentare asupra fiziopatologiei complexe și a relației sale cu obezitatea. Sunt însă necesare noi strategii de tratament pentru acest grup de pacienți, ținând cont și de efectele secundare metabolice ale antidepressivelor, precum creșterea în greutate sau sindromul metabolic. **Cuvinte cheie:** depresie atipică, obezitate, sindrom metabolic.

Introduction: Atypical depression is a subtype of depression defined in DSM-5 by reactive mood, increased appetite, hypersomnia, leaden paralysis and interpersonal sensitivity to rejection. Overweight, obesity and metabolic abnormalities, such as leptin imbalances, are more common in atypical depression than in melancholic/typical depression. **Methodology:** Through Google Scholar, PubMed, and ISI Web Of Science, we compared publications in the literature concerning the major metabolic disorders associated with atypical depression. **Results:** Biological immuno-metabolic disorders in depression are more strongly associated with atypical symptoms, characterized by changes in energy balance (increased appetite, hypersomnia, fatigue). In atypical depression, there is a down-regulation of the HPA axis, resulting in reduced cortisol, exhaustion, hypersomnia, increased food intake and improved mood in the morning. Inflammation is responsible for the existence of metabolic abnormalities related to atypical depression, with higher serum levels of cytokines being reported (C-reactive protein - CRP, interleukin-IL6 and Tumor Necrosis Factor-TNF). Furthermore, resistance to leptin, a hormone involved in food intake and energy balance, as well as mood and emotion regulation, leads, through a high concentration of serum leptins, to obesity and the development of symptoms of atypical depression. **Discussions and Conclusions:** Elucidating the heterogeneity of depression by characterizing its subtypes was an adequate strategy in obtaining an additional perspective on the complex pathophysiology and its relationship with obesity. However, new treatment strategies for this patient group are needed, especially given the metabolic side effects of pharmacological antidepressants, such as weight gain or metabolic syndrome. **Keywords:** atypical depression, obesity, metabolic syndrome.

Impactul dependenței de internet asupra sănătății mintale | The impact of internet addiction on mental health

Carmen-Petrina Nicolae¹, Alexandru-Constantin Ciobanu², Vlad-Ștefan Minuță¹, Larisa-Maria Catrinescu¹, Luana Geza¹, Adela-Magdalena Ciobanu^{1,3}

¹Departamentul de Psihiatrie, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

³Disciplina Psihiatrie, Departament Neuroștiințe, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere. Dependența de internet a devenit o problemă globală de sănătate publică, fiind asociată cu un nivel ridicat de tulburări psihice comorbide. Platformele de Social Media fac parte din viața socială a tuturor, în special a celor tineri care au crescut cu aceste servicii bazate pe internet și care au devenit parte integrantă a vieții lor personale și sociale. Cu toate acestea, studiile asociază utilizarea în exces a Social Media cu probleme psihologice și psihiatrice. **Metodologie.** Cercetarea a fost realizată prin intermediul bazelor de date Google Scholar, PubMed și MedLine, folosind termenii: "tulburări de dependență", "dependență de internet", "tulburări psihice", "sănătate mintală" și "Social Media". **Rezultate.** Tot mai multe studii au concluzionat că în rândul populației mai tinere, din întreaga lume, există un comportament online patologic și o rată tot mai mare a dependenței de internet. Cercetările au dovedit că dependența de internet crește riscul de apariție al stresului, depresiei și anxietății. De asemenea, datele din literatură au arătat că utilizarea excesivă a internetului se corelează cu creșterea riscului suicidar. **Discuții și Concluzii.** Dependența de internet poate fi comparabilă cu alte tulburări psihice în ceea ce privește afectarea calității vieții, simptomele și apariția comportamentului suicidar. Aceasta dependență a fost asociată cu depresie, izolare socială, anxietate și stimă de sine scăzută. Dependența de internet, descrisă ca utilizarea compulsivă și problematică a internetului, cauzează afectare funcțională semnificativă, ducând la angajarea persoanei în activități online, fără a conștientiza consecințele negative cauzate de utilizarea în exces a internetului.

Cuvinte cheie: dependență de internet, social media, sănătate mintală, tulburări psihice.

Introduction. Internet addiction has become a global public health problem, being associated with a high level of comorbid mental disorders. Social Media platforms are part of everyone's social life, especially of the young ones who grew up with these internet-based services which became an integral part of their personal and social lives. However, studies associate the overuse of Social Media with psychological and psychiatric problems. Methodology. The research was conducted through the Google Scholar, PubMed and Medline databases, using the terms: "addiction disorders", "internet addiction", "mental disorders", "mental health" and "Social Media". Results. More and more studies have concluded that among younger populations around the world, there is pathological online behaviour and a growing rate of internet addiction. Research has proven that internet addiction increases the risk of developing stress, depression, and anxiety. Also, data from the literature have shown that excessive internet use correlates with increased suicidal risk. Discussions and Conclusions. Internet addiction can be comparable to other mental disorders in terms of impaired quality of life, symptoms, and the appearance of suicidal behaviour. This addiction has been associated with depression, social isolation, anxiety, and low self-esteem. Internet addiction, described as compulsive and problematic use of the Internet, causes significant functional impairment, leading to the person engaging in online activities, without being aware of the negative consequences caused by excessive use of the Internet.

Keywords: internet addiction, social media, mental health, mental disorders.

Noi descoperiri privind depistarea precoce a simptomatologiei psihiatrice în boala Parkinson, utilizând Machine Learning | Novel discoveries in the early detection of psychiatric symptoms in Parkinson's disease using Machine Learning

Ioana Ioniță¹, Anton-Alexandru Ciucu², Adela-Magdalena Ciobanu^{1,3}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Departamentul de Chimie Analitică, Facultatea de Chimie, Universitatea din București, București, România

³Departamentul de Psihiatrie, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere. Detecția precoce a bolii Parkinson prin identificarea simptomelor non-motorii beneficiază de analiza complexă a variabilelor utilizând Inteligența Artificială și metode de Machine Learning. Obiectivul acestui articol este să treacă în revistă cele mai noi descoperiri în domeniul aplicării IA în detecția precoce a BP. **Metodologie.** Am utilizat bazele de date Google Academic și Science Direct pentru a identifica articole bazate pe cercetare originală în domeniul aplicării tehnicilor de Machine Learning în detecția precoce a bolii Parkinson. **Rezultate.** Biomarkerii imagistici cu puterea discriminativă cea mai mare în prezicerea apariției demenței sunt lărgirea ventriculilor infero-laterali, combinată cu reducerea hipocampusului și a materiei albe. Studii RMNf evidențiază diferențe la nivelul lobului frontal, a girusului temporal inferior și a cortexului cingulat. În ceea ce privește diferențierea gradelor de severitate, biomarkerii clinici precum apariția halucinațiilor, sincopa, amețeala și diminuarea capacității de calcul diferențiază formele ușoare de cele moderate, iar delirul și falsele nerecunoașteri diferențiază între cazurile moderate și cele severe. Două studii investighează depistarea precoce a depresiei utilizând biomarkerii vocali. Un studiu longitudinal identifică markerii cu probabilitatea cea mai mare de a prezice înrăutățirea simptomatologiei cognitive la 4 ani de la aplicarea unei baterii de teste. Varianta rs894280 a genei SNCA reprezintă factorul genetic ce prezice declinul cognitiv. **Discuții și concluzii.** În ultimii zece ani, literatura de specialitate a proliferat în domeniul IA, iar informația analizată variază de la trăsături paralingvistice ale pacienților, la imagistică medicală, trăsături clinice și biomarkerii fiziologici sau genetici.

Cuvinte cheie: machine learning, inteligență artificială, boala Parkinson, depresie, demență

Introduction. Early detection of Parkinson's disease by identifying non-motor symptoms can benefit from complex analysis of variables using Artificial Intelligence and Machine Learning methods. The aim of this article is to review the latest findings in the field of AI in the early detection of PD. Methodology. We used the Google Academic and Science Direct databases to identify articles based on original research in the application of Machine Learning techniques in the early detection of Parkinson's disease. Results. Imaging biomarkers with the highest discriminative power in predicting dementia are enlargement of the infero-lateral ventricles, combined with reduced hippocampus and white matter. FMRI studies show differences in the frontal lobe, lower temporal gyrus and cingulate cortex between controls and cognitively impaired patients. Regarding the differentiation of severity, clinical biomarkers such as hallucinations, syncope, dizziness and decreased computational capacity differentiate between mild and moderate forms, and delirium and false non-recognition differentiate between moderate and severe cases. Two studies investigate the early detection of depression using vocal biomarkers. A longitudinal study identifies markers most likely to predict worsening of cognitive symptoms 4 years after the application of a battery of tests. The rs894280 variant of the SNCA gene is the genetic factor that predicts cognitive decline. Discussions and conclusions. Over the last ten years, the literature has proliferated in the field of AI, and the information analyzed ranges from paralinguistic features of patients, to medical imaging, clinical features and physiological or genetic biomarkers.

Keywords: machine learning, artificial intelligence, Parkinson's disease, depression, dementia

Semnele neurologice minore ca predictorii ai evoluției clinice în schizofrenie | Schizophrenia and neurological soft signs: a prediction of clinical course

Cristian Petrescu^{1,2}, Gabriela Marian^{1,3}, Brîndușa-Ecaterina Focșeneanu^{1,3}, Claudia Zeicu⁴, Cristian-Traian Sima¹, Alexandru-Constantin Ciobanu³, Adela-Magdalena Ciobanu^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

³Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

⁴University College London, London, United Kingdom

Introducere: Semne neurologice minore (NSS) sunt general acceptate ca fiind prezente la pacienții cu schizofrenie, dar prevalența și corelația cu tratamentul administrat, datele clinice și demografice nu sunt pe deplin cunoscute. **Obiectivul studiului:** Analiza prezenței NSS la pacienții cu schizofrenie și participanți sănătoși, inclusiv rudele pacienților cu schizofrenie, corelația între NSS și simptomele psihiatrice, tratamentul administrat și stadiul de evoluție al bolii la pacienții cu schizofrenie. **Materiale și metode:** A fost efectuată o analiză sistematică a articolele publicate în baza de date PubMed, care raportau date despre prevalența NSS în schizofrenie, utilizând scale de evaluare clinică. **Rezultate:** Modificări în dinamică ale scorurilor NSS la pacienții cu schizofrenie arată îmbunătățiri în perioada de remisie și scoruri mai mari în episodul acut, în special care asociază și simptome negative. În plus, scorurile NSS crescute se corelează cu performanța cognitivă scăzută. Studiile au demonstrat valori crescute ale scorurilor NSS pentru rudelor de gradul I ale schizofrenicilor în comparație cu loturi martor. De asemenea, majoritatea studiilor sunt de acord asupra unei relații între răspunsul la medicație și îmbunătățirea NSS, fără a fi clară relația între tipul de antipsihotic utilizat și modificarea scorurilor. **Concluzii:** Incidența NSS este mai mare în schizofrenie comparativ cu alte tulburări psihice, iar durata bolii pare a fi moderatorul principal al scorurilor. Analiza unor variabile precum durata bolii, doza de neuroleptic administrat, caracteristicile generale ale eșantionului de pacienți și utilizarea diferitelor tehnici de examinare complica realizarea unor corelații semnificative cu prezența NSS.

Cuvinte cheie: semne neurologice minore, schizofrenie, coordonare motorie, integrare senzorială

Introduction. Neurological soft signs (NSS) are known to be present in patients with a diagnosis of schizophrenia. However, the prevalence of NSS in those with schizophrenia has not been extensively explored.

Aims: The aims of the study were to analyse the presence of NSS in patients with schizophrenia and their relatives compared to healthy participants. Additionally, we evaluated the correlation between NSS and psychiatric symptoms, the treatments administered, and the patients' clinical course. Materials and methods.

A systematic review was performed using PubMed evaluated articles pertaining to the prevalence of NSS in schizophrenia characterised by standardised clinical evaluation tests. Results: In most studies, the NSS scores, generated using tests such as Luria task, demonstrated an improvement when the patients' acute symptoms were resolving following treatment. The scores were higher in patients presenting with an acute episode of psychosis and high NSS scores were correlated with poor cognitive performance. Studies also demonstrated that high NSS scores were predominant in first-degree relatives of schizophrenia patients. Conclusions. The prevalence of NSS was higher in schizophrenia compared to other mental disorders. The timeframe in providing treatment for acute symptoms of schizophrenia was determined to be a key factor in improving NSS scores. Further research is required to determine which class and dose of anti-psychotic medication positively correlates with NSS score improvement. The demographics of the patient cohort, diversity of NSS assessment methods, and range of administered treatments added complexity to the analysis.

Keywords: neurological soft signs, NSS, schizophrenia, motor coordination, sensory integration

Asistența psihiatrică ambulatorie – dinamică și vizibilitate | Outpatient services – dynamics and visibility

Ileana-Mihaela Botezat-Antonescu¹

¹Spitalul de Psihiatrie Titan „Dr. Constantin Gorgos”, București, România

Intervenția își propun să releve dinamica crescândă pe care o înregistrează serviciile ambulatorii în ultimii ani în contextul pandemiei și al cererii crescute a populației pentru servicii de psihiatrie și psihoterapie (raportari oficiale din păcate nu sunt disponibile).

În acest cadru a crescut în opinia specialiștilor ponderea serviciilor acordate de cabinetele de psihiatrie ale spitalelor, cabinetele individuale de psihiatrie, centrele medicale private de psihoterapie și psihiatrie, cabinetele de psihologie și psihoterapie).

Prezența acestora la evenimentele profesionale (ca acesta de acum) este însă deocamdată sporadică, deși aici se oferă spațiul optim pentru împărtășirea diverselor experiențe și găsirea de soluții pentru inevitabilele disfuncționalități care apar.

De asemenea, tinerii specialiști angajați în acest segment al asistenței psihiatrice ar aprecia includerea unor informații în curricula de specialitate dedicate asistenței ambulatorii și comunitare, cu specificul lor, și chiar un scurt stagiu într-o asemenea unitate.

Aceasta completare ar permite și acomodarea la un mod flexibil de tratament pentru pacienții monitorizați în ambulator. În același timp, și-ar dovedi necesitatea și utilitatea complementarității serviciilor de psihologie clinică și psihoterapie care întregesc actul psihiatric.

The interest of this topic has been raised from the professionals' opinion on the continuous increase of population needs for outpatient psychiatric and psychotherapy services during the time of pandemic in the public and private sector of mental health services (the official reports are unfortunately lacking).

Meanwhile the presence of professionals during the organised events, like this one is rarely noticed, in spite of the generous and optimal space offered for sharing experiences and searching solutions for the unaffordable dysfunctions.

Many young psychiatrists engaged in the outpatient and community mental health services system would appreciate information included in the specialization curricula concerning ambulatory and community services and also a short module in such a unit.

Such an experience would allow them a smooth transition toward a more flexible and time –long monitoring treatment for their patients completed by psychological evaluations and psychotherapy. Social and family support is always needed.

Simpozion – Stres și stare de bine | Symposium – Stress and well-being

Maria-Nicoleta Turliuc¹

¹*Departamentul de Psihologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România*

Studiile reunite în acest simpozion indică faptul că stresul este o reacție psihologică la condițiile de mediu care produc o varietate de efecte, inclusiv excitare fizică și amenințări la adresa bunăstării fizice și psihice. Studiile au în comun analiza relației dintre stres și starea de bine în diferite categorii profesionale și în diferite grupe de vârstă. Primul studiu investighează corelațional și transversal unele dintre variabilele asociate stresului percept la tinerii adulți, care deși s-au dovedit a fi mai puțin vulnerabili în fața formelor severe ale bolii, sunt mai puternic afectați psiho-emoțional. Al doilea studiu indică faptul că, expunerea profesioniștilor din domeniul medical la evenimentele traumatice suferite de pacienți poate conduce atât la dezvoltarea stresului traumatic secundar, cât și la posibilitatea unei creșteri posttraumatice indirecte. Legătura dintre aceste procese este analizată meta-analitic. Cel de-al treilea studiu analizează corelațional și longitudinal factorii de protecție cu rol de mediator în relația dintre stresul perceput de cadrele militare jadarmi și lor starea de bine. În fine ultimul studiu, analizează câteva dintre motivele continuării fumatului, în diferite categorii de vârstă, pornind de la motivul cel mai des invocat: fumatul ca modalitate de diminuare a stresului.

Efectele pandemiei COVID-19 asupra stresului perceput: rolul mediator al afectelor negative și al copingului evitant | The effects of the COVID-19 pandemic on perceived stress: negative affect and avoidant coping as mediators

Raluca-Maria Leonti, Diana Muntele¹, Maria-Nicoleta Turliuc¹

¹Departamentul de Psihologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Introducere/obiective. Criza declanșată de izbucnirea pandemiei COVID-19 a produs schimbări majore în viața oamenilor de pretutindeni. Deși tinerii au prezentat un nivel mai scăzut de vulnerabilitate în fața dezvoltării unor forme severe ale bolii, ei au resimțit impactul pandemiei mai ales la nivel psiho-social, din moment ce măsurile și restricțiile adoptate au interferat cu preocupările lor academice, ocupaționale și profesionale. Scopul acestui studiu a presupus testarea rolului mediator al afectelor negative și al copingului evitant, mai întâi în relația dintre impactul COVID-19 și stresul perceput, apoi între amenințarea percepută și stresul perceput. **Metodă.** Studiul a fost realizat pe un lot de 669 de studenți în perioada valului patru. **Rezultate.** Rezultatele obținute sugerează că atât impactul, cât și amenințarea percepută generează o creștere a stresului nu doar în mod direct, ci și indirect, prin intensificarea afectelor negative și utilizarea copingului evitant. **Discuții și concluzii.** Rezultatele au evidențiat aspecte relevante pentru înțelegerea mecanismelor explicative care stau la baza relațiilor dintre variabilele investigate.

Cuvinte-cheie: stres perceput, impactul COVID-19, amenințarea percepută, afecte negative, coping evitant.

Introduction/objectives. The COVID-19 outbreak produced major changes in people's mental health and lifestyle. Although young adults were considered to face a lower risk of severe coronavirus infection, they are at higher risk for adverse psychosocial effects, since the pandemic interfered with their academic, occupational, and professional functioning. The aim of this study was to test the mediating roles of negative affect and avoidant coping, firstly in the relationship between COVID-19 impact and perceived stress, and then in the relationship between perceived coronavirus threat and perceived stress. *Methodology.* We conducted the study on a sample of 669 university students, during the critical fourth wave. *Results.* The results indicate that both the impact of COVID-19 and perceived coronavirus threat induce an increase in stress not only directly, but also indirectly, through amplified negative affect, which in turn increases the specific-oriented use of avoidant coping strategies. *Discussion and conclusions.* Our results highlighted some new explanatory mechanisms regarding the relationships between variables that affect mental health during the COVID-19 pandemic.

Keywords: perceived stress, impact of COVID-19, perceived coronavirus threat, negative affect, avoidant coping.

Stresul traumatic secundar și dezvoltarea posttraumatică vicariantă la profesioniștii din domeniul sănătății: o meta-analiză | Secondary traumatic stress and vicarious posttraumatic growth in healthcare professionals: a meta-analysis

Bianca-Mihaela Melinte¹, Maria-Nicoleta Turliuc¹, Cornelia Măirean¹

¹Departamentul de Psihologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Introducere/obiective. Profesioniștii din domeniul sănătății sunt expuși constant la evenimentele traumatice suferite de pacienții lor, ceea ce îi poate face vulnerabili în a dezvolta stres traumatic secundar. În același timp, există posibilitatea dezvoltării posttraumatice vicariante. Rezultatele din literatură în ceea ce privește această relație sunt mixte, astfel încât această meta-analiză și-a propus să studieze relația dintre stresul traumatic secundar și dezvoltarea posttraumatică vicariantă pentru profesioniștii din domeniul sănătății, atât la nivel global, cât și pentru dimensiunile acestora, precum și posibili moderatorii ai acestei relații. **Metodologie.** Căutările s-au făcut în opt baze de date, iar 21 de studii au fost incluse în această meta-analiză. **Rezultate.** Rezultatele au arătat că există o relație pozitivă semnificativă între stresul traumatic secundar și dezvoltarea posttraumatică vicariantă. Genul participanților, anii de experiență, categoria profesională, specializarea, țara și cultura, precum și tipul de populație îngrijită au explicat eterogenitatea observată în relația studiată. **Discuții și concluzii.** Aceste constatări ne pot ajuta să înțelegem mai bine relația dintre cele două variabile, precum și modul prin care putem promova dezvoltarea profesioniștilor din domeniul sănătății. **Cuvinte-cheie:** stres traumatic secundar, dezvoltare posttraumatică vicariantă, profesioniști din domeniul sănătății, meta-analiză, moderatorii.

Introduction/objective. Healthcare professionals are constantly exposed to the traumatic experiences suffered by patients, which makes them vulnerable to developing secondary traumatic stress. At the same time, there is the possibility of vicarious posttraumatic growth following such events. Given the previous mixed findings in the relationship between secondary traumatic stress and vicarious posttraumatic growth, this meta-analysis aimed to identify the relationship between secondary traumatic stress and vicarious posttraumatic growth in healthcare professionals, both at a global level and for their dimensions, as well as possible moderators for this relationship. Methodology. Eight online databases were searched, and the 21 studies that fit our criteria were included in the meta-analysis. Results. The results showed that there is a significant positive relationship between secondary traumatic stress and vicarious posttraumatic growth. The gender of participants, years of experience, professional category, specialization, country and culture, and the type of population cared for, explained the heterogeneity of the results in this relationship. Discussion and conclusions. The findings can help us understand the relationship between secondary traumatic stress and vicarious posttraumatic growth, as well as how to promote the growth of healthcare professionals.

Keywords: secondary traumatic stress, vicarious posttraumatic growth, healthcare professionals, meta-analysis, moderators.

Stres și stare de bine la cadrele militare – un model longitudinal de mediere | Stress and well-being in military – a longitudinal model of mediation

Ana-Diana Balcan¹, Raluca-Maria Leonti², Bianca-Mihaela Melinte²

¹Gruparea de Jandarmi Mobilă „Matei Basarab”, Ploiești, România

²Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Introducere. Este puțin cunoscută activitatea militarilor jandarmi din sud-estul Europei, ce presupune gestionarea misiunilor cu grad ridicat de risc. Pentru înțelegerea factorilor care stau la baza stării de bine la nivelul acestei populații, scopul a fost examinarea relația dintre stresul organizațional, stresul operațional și starea de bine, precum și natura factorilor de protecție, suport social și strategii de coping, cu rol de mediator între stresul perceput de militarii jandarmi și bunăstarea psihologică. **Metodologie.** Studiul a permis analiza relației dintre nivelul stresului perceput (la momentul T1) și starea de bine (la momentul T2). Mai mult, s-a examinat rolul mediator al suportului social și strategiilor de coping (căutarea suportului social, reevaluare pozitivă, autocontrol), atât la momentul T1, cât și la momentul T2. **Rezultate.** Stresul are un efect semnificativ negativ asupra stării de bine. Suportul social are rol de mediator al relației dintre stres organizațional și starea de bine, precum și al relației dintre stresul operațional și starea de bine. Autocontrolul intervine ca mediator semnificativ al relației dintre stresul organizațional și starea de bine, la patru luni de la confruntarea cu factorii de stres. **Discuții și concluzii.** Rezultatele au implicații pentru îmbunătățirea stării de bine generale a militarilor jandarmi, prin dezvoltarea unor strategii de intervenție focusate pe conștientizarea importanței sprijinului social, creșterea percepțiilor privind sprijinul disponibil, înțelegerea valorii de furnizor și dezvoltarea abilităților de a oferi sprijin în cadrul organizației militare. **Cuvinte cheie:** stres organizațional, stres operațional, stare de bine, suport social, strategii de coping, auto-control, militari jandarmi.

Introduction. Little is known about the activity of the military gendarmes in south-eastern Europe, which involves managing high-risk missions. In order to understand the factors underlying well-being in this population, the aim was to examine the relationship between organizational stress, operational stress and well-being, as well as the nature of protection factors, social support and coping strategies, acting as a mediator between the stress perceived by the military gendarmes and the psychological well-being. Methodology. The study allowed the analysis of the relationship between the level of perceived stress (at time T1) and well-being (at time T2). Moreover, the mediating role of social support and coping strategies (seeking social support, positive reassessment, self-control) was examined at both T1 and T2. Results. Stress has a significant negative effect on well-being. Social support acts as a mediator of the relationship between organizational stress and well-being, as well as the relationship between operational stress and well-being. Self-control acts as a significant mediator of the relationship between organizational stress and well-being, four months after coping with stressors. Discussions and conclusions. The results have implications for improving the overall well-being of military gendarmes, by developing intervention strategies focused on raising awareness of the importance of social support, increasing perceptions of available support, understanding supplier value and developing skills to provide support within the military organization. Keywords: organizational stress, operational stress, well-being, social support, coping strategies, self-control, military gendarmes.

Motivele continuării fumatului: fumatul și reducerea stresului | Reasons to continue smoking: smoking and stress reduction

Maria-Nicoleta Turliuc¹, Ana-Diana Balcan²

¹Departamentul de Psihologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

²Gruparea de Jandarmi Mobilă „Matei Basarab”, Ploiești, România

Introducere. Identificarea și înțelegerea proceselor care stau la baza dependenței de fumat și a motivației de a continua fumatul pot ajuta la dezvoltarea unor intervenții mai eficiente de renunțare la fumat.

Metoda. 245 de participanți fumători cu vârsta cuprinsă între 18 și 65 de ani au participat la o anchetă transversală și au completat online următoarele scale: Chestionarul motivelor pentru fumat (SMQ; West, 2005), Inventar Wisconsin pentru motivele dependenței de fumat (WISDM, forma scurtă), Testul dependenței de nicotină Fagerström (FTND; Heatherton, Kozlowski, Frecker, & Fagerstrom, 1991) și Scala pentru tulburarea de stres posttraumatic administrată clinic (CAPS; King, Leskin, King & Weathers, 1998). Participanții au raportat și numărul de țigarete fumate în medie pe zi.

Rezultate. Plăcerea și reducerea stresului / afectelor negative au fost cele mai frecvent motivele raportate. Femeile au raportat reducerea stresului și controlul greutateii mai des decât bărbații, în timp ce bărbații au fost mai predispuși să raporteze plăcerea de a fuma și cea de a fi fumător. Fumătorii mai în vârstă raportează motive mai similare celor declarate de bărbați. Dependență mai mare de nicotină a fost asociată cu un număr mai mare de motive raportate. De asemenea, fumătorii cu scoruri mai mari la PTSD au raportat nivele mai ridicate ale motivelor primare de dependență (de ex., automatism, poftă și toleranță) și ale motivelor secundare de dependență (de ex., procese asociative, îmbunătățirea afectivă, îmbunătățirea cognitivă), comparativ cu cei cu scoruri mai reduse la simptomele PTSD.

Concluzii. Fumatul pentru ameliorarea stresului este unul din cele mai frecvente motive ale fumatului. Dar, plăcerea de a fuma, identitatea pozitivă a fumătorului, motivele primare și secundare ale dependenței pot fi motivele cheie care diminuează încercările de renunțare la fumat.

Introduction. Identifying and understanding the processes that underlie smoking addiction and the motivation to continue smoking can help develop more effective smoking cessation interventions.

Method. 245 smoking participants between 18 and 65 years old participated in a cross-sectional survey and completed the following scales online: Smoking Motives Questionnaire (SMQ; West, 2005), Wisconsin Smoking Addiction Inventory (WISDM, short form), Fagerström Test for Nicotine Addiction (FTND; Heatherton, Kozlowski, Frecker, & Fagerstrom, 1991) and Clinically administered PTSD scale (CAPS; King, Leskin, King & Weathers, 1998). Participants also reported the average number of cigarettes smoked in per day.

Results. Pleasure of smoking and reduction of stress / negative effects were the most common reported motives. Women reported reducing stress and weight control more often than men, while men were more likely to report the pleasure of smoking and of being a smoker. Older smokers report more similar reasons to those reported by men. Higher nicotine addiction has been associated with a higher number of reported reasons. Smokers with higher PTSD scores also reported higher levels of primary addiction reasons (e.g., automatism, cravings, and tolerance) and secondary addiction (eg, associative processes, emotional improvement, cognitive improvement) compared to those with lower scores on PTSD symptoms.

Conclusions. Smoking to relieve stress is one of the most common reasons for smoking. But the pleasure of smoking, the positive identity of the smoker, the primary and secondary reasons for addiction may be the key reasons that diminish attempts to quit smoking.

Clozapina în schizofrenia rezistentă la tratament | Clozapine in treatment-resistant schizophrenia

Petru Ifteni¹, Andreea Teodorescu¹

¹Spitalul de Psihiatrie și Neurologie, Brașov, România

²Universitatea Transilvania, Brașov, România

Introducere. Schizofrenia rezistentă la tratament (TRS) apare la aproximativ 25% până la 30% dintre persoanele diagnosticate cu schizofrenie. Clozapina este recunoscută pentru eficacitatea și superioritatea clinică în comparație cu alte antipsihotice în schizofrenia rezistentă la tratament. Cu toate acestea, este frecvent subutilizată la nivel mondial din cauza posibilității apariției unor evenimente adverse, care deși rare pot fi severe.

Metodă. Am efectuat o analiză a studiilor clinice randomizate în schizofrenia rezistentă la tratament. Rezistența la tratament în schizofrenie este definită ca răspunsul inadecvat la 2 trialuri de antipsihotice diferite, fiecare luate în doze adecvate și o perioadă suficientă de timp.

Rezultate. Studiile clinice randomizate controlate (RCTs) au raportat rate de răspuns între 30%-60% pentru clozapină, fiind singurul tratament recomandat în TRS. În schimb, utilizarea de doze mari, schimbarea frecventă a antipsihoticelor, antipsihoticele combinate nu sunt susținute de dovezi care să le justifice utilizarea. Rezultatele indică faptul că tratamentul cu clozapină este adesea amânat sau nu este utilizat atunci când este prezentă indicația.

Concluzii. Cercetările și meta-analizele continuă să studieze efectul aparent unic al clozapinei în TRS. Deși efectele sale secundare acute și pe termen lung sunt binecunoscute, siguranța sa în administrare este fezabilă. În ciuda utilizării sale suboptimale, clozapina continuă să fie considerată "standardul de aur" pentru pacienții cu schizofrenie rezistentă la tratament.

Cuvinte-cheie: clozapină, antipsihotice, schizofrenie, tolerabilitate, rezistență la tratament.

Introduction/objective. Treatment-resistant schizophrenia (TRS) occurs in approximately 25% to 30% of individuals diagnosed with schizophrenia. The identification and management of TRS in clinical practice are inconsistent and not evidence based. Clozapine is well known for its efficacy and clinical superiority compared to other antipsychotics in treatment-resistant schizophrenia (TRS). However, it is frequently underutilized worldwide because of its acute adverse events, as well as for its long-term cardiometabolic and hematological consequences.

Method. A systematic review of randomized antipsychotic clinical trials in treatment resistant schizophrenia was performed. Definitions of treatment resistance were extracted. Inadequate response to 2 different antipsychotics, each taken with adequate dose and duration, is required to establish TRS.

Results. Randomized controlled trials (RCTs) have reported response rates in the range of 30% to 60% with clozapine, and established guidelines identify it as the only recommended treatment in TRS. In contrast, use of high doses, switching, and combined antipsychotics have no consistent evidence to support their use. Evidence indicates that clozapine is often delayed or simply not used when indicated.

Conclusions. Research and meta-analyses continue to examine the strength of the apparent unique role for clozapine in TRS. Although its acute and chronic side effects are notorious, its safety management is feasible. Clozapine continues to be the "gold-standard" for patients with treatment resistant schizophrenia, although it continues to be underutilized in general clinical practice.

Keywords: clozapine, safety, schizophrenia, tolerability, antipsychotics, treatment-resistant schizophrenia.

Clozapina la pacientul cu potențial de agresivitate – experiența clinică | Clozapine in patients with aggressive potential – clinical experience

Paula-Simina Petric^{1,2}, Andreea Teodorescu^{1,2}, Petru Ifteni^{1,2}

¹Universitatea Transilvania, Brașov, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie și Neurologie, Brașov, România

Introducere/Obiectiv. Clozapina este un antipsihotic atipic recomandat pentru schizofrenia rezistentă la tratament și pentru tulburările psihotice din Boala Parkinson. Cu toate acestea, este foarte puțin utilizată. Deși recomandările conform ghidurilor de tratament ale clozapinei sunt restrânse, aceasta și-a demonstrat eficacitatea în numeroase alte afecțiuni. Acest studiu își propune o mai bună înțelegere a eficacității clozapinei și utilitatea acesteia în tulburările psihice care necesită intervenție rapidă pentru comportamentul suicidar și/sau agresiv, care poate ajuta clinicienii să aleagă cea mai bună opțiune de tratament pentru cele mai severe simptome din psihiatrie. **Metodologie.** Studiu retrospectiv ce se bazează pe foile de observație ale pacienților internați între 2010 și 2019 la Spitalul Clinic de Psihiatrie și Neurologie Brașov, România. Au fost incluși toți pacienții internați în regim de urgență și tratați cu clozapină pentru suicid sau comportament agresiv. **Rezultate.** Clozapina s-a dovedit a fi eficientă nu doar în tratarea schizofreniei rezistente la tratament, dar și în tratarea comportamentului agresiv/suicidar din tulburarea afectivă bipolară, tulburările neurocognitive, întârzierea mentală și tulburările de personalitate. **Discuții și concluzii.** Prescrierea clozapinei rămâne unul dintre domeniile psihiatriei cu cea mai mare nepotrivire între eficacitate și utilizarea în practica clinică. Studiile arată un răspuns bun la pacienții cu schizofrenie rezistentă la tratament și o importantă reducere a comportamentului agresiv sau suicidar la pacienții cu alte afecțiuni psihiatrice, care nu sunt incluse în ghidurile de prescriere a clozapinei.

Cuvinte cheie: clozapină, schizofrenie rezistentă la tratament, off-label, schizofrenie, antipsihotic atipic

Introduction/Objective. Clozapine is an atypical antipsychotic recommended for treatment-resistant schizophrenia and Parkinson's disease psychotic disorders. However, it is rarely used. Although the guidelines for clozapine treatment are limited, it has been shown to be effective in many other conditions. This study aims to improve insight into the efficacy of clozapine and its usefulness in psychiatric disorders that require rapid intervention for suicidal and / or aggressive behavior, which may help clinicians choose the best treatment option for the most severe psychiatric symptoms.

Methodology. Retrospective study based on the files of patients admitted between 2010 and 2019 in the Clinical Hospital of Psychiatry and Neurology of Brasov, Romania. All the patients admitted as a psychiatric emergency and treated with clozapine for suicidal or aggressive behavior were included.

Results. Clozapine has been shown to be effective not only in treating treatment-resistant schizophrenia but also in treating aggressive / suicidal behavior from bipolar disorder, neurocognitive disorders, intellectual disability and personality disorders.

Discussion and conclusions. The prescription of clozapine remains one of the areas of psychiatry with the greatest mismatch between efficacy and use in clinical practice. Studies show a good response in patients with treatment-resistant schizophrenia and a significant reduction of aggressive or suicidal behavior in patients with other psychiatric conditions, which are not included in the prescribing guidelines of clozapine.

Keywords: clozapine, treatment-resistant schizophrenia, off-label, schizophrenia, atypical antipsychotic

Eficacitatea clozapinei în episoadele maniacale severe | Efficacy of clozapine in severe manic episodes

Ana-Aliana Miron^{1,2}, Petru Ifteni^{1,2}, Andreea Teodorescu^{1,2}

¹Universitatea Transilvania, Brașov, România

²Spitalul de Psihiatrie și Neurologie, Brașov, România

Introducere/Obiective. Clozapina reprezintă standardul de aur în tratamentul schizofreniei rezistente la tratament. Este utilizată cu succes și în tratamentul psihozelor din boala Parkinson, și off- label în unele cazuri de tulburare depresivă majoră, auto- sau heteroagresivitate marcată. Deși are eficiența dovedită în tratamentul tulburării bipolare, în particular în manie severă sau rezistentă la tratament, doar 1.5% din pacienți beneficiază de acest tratament. Sub- utilizarea globală a clozapinei se datorează probabil profilului de reacții adverse și necesității unei monitorizări mai frecvente. **Metodologie.** Revizuire a literaturii cu focus pe tratamentul cu clozapină în episoadele maniacale severe. **Rezultate:** Studiile și meta- analizele susțin profilul favorabil al clozapinei în tratamentul maniei severe, ca eficacitate, siguranță și tolerabilitate. Eficiența clozapinei pare să fie legată de acțiunea asupra activității electrice a creierului, neuroplasticității, citokinelor și inflamației. Clozapina pare să fie mai eficientă decât alte antipsihotice, tipice sau atipice, în tratamentul episoadelor maniacale severe. Este asociată cu o remisiune mai rapidă, cu o scădere a suicidalității, a numărului și duratei de spitalizare și a necesarului de medicație adițională, fără a se evidenția un risc mai mare de reacții adverse. **Discuții și concluzii.** Clozapina a fost utilizată mult timp off- label în tratamentul tulburării bipolare. Recent, a fost agreată ca opțiune de tratament și de către ghidurile și protocoalele terapeutice. Deși eficiența clozapinei este dovedită, rămâne încă mult sub-utilizată, probabil datorită necesității unei monitorizări biologice mai frecvente și a profilului de reacții adverse. Datele existente susțin clozapina ca tratament eficient și sigur în episoadele maniacale severe.

Cuvinte-cheie: clozapină, tulburare bipolară, episod maniacal sever

Introduction / Objectives. Clozapine is the gold standard for treatment-resistant schizophrenia. It is also successfully used in the treatment of Parkinson's disease psychosis and off-label in some cases of major depressive disorder, marked auto- or hetero-aggression. Although having a proven effectiveness in treating bipolar disorder, particularly in severe or treatment-resistant mania, only 1.5% of patients benefit from this treatment. Worldwide under- use use of clozapine is likely due to the adverse reactions profile and the need for more frequent monitoring. Methodology. Literature review focusing on clozapine treatment in severe manic episodes. Results: Studies and meta-analyzes support the favorable profile of clozapine in the treatment of severe mania in terms of efficacy, safety and tolerability. The efficacy of clozapine seems to be related to its action on brain electrical activity, neuroplasticity, cytokines and inflammation. Clozapine seems to be more effective than other typical or atypical antipsychotics in treating severe manic episodes. It is associated with a faster remission, a decrease in suicide, number and duration of hospitalizations and the need for additional medication, without having a higher risk of side effects. Discussions and conclusions. Clozapine has long been used off-label in the treatment of bipolar disorder. Recently, it has been approved as a treatment option by therapeutic guidelines and protocols. Although the effectiveness of clozapine is proven, it is still much underused, probably due to the need for more frequent biological monitoring and its side effects profile. Existing data support clozapine as an effective and safe treatment for severe manic episodes.

Keywords: clozapine, bipolar disorder, severe manic episode

Peripețiile și metamorfozele conceptului de psihopatie | The adventures and metamorphoses of the concept of psychopathy

Mircea Lăzărescu¹

¹Asociația Psihiatrică Timișoara, România

Problematika psihopatiei – tip Cleckley – e comentată ca flancând abordarea clinică din DSMIII-IV – perioadă în care studierea Tulburărilor de Personalitate a atins un apogeu. Odată cu DSM-5 se impune și perspectiva dimensională de abordare, care s-a dezvoltat și în comentarea psihopatiei prin modelul „triarhic” a lui Patrik. E adusă în discuție această problemă din perspectiva tulburărilor psihice externalizate (Achenbach).

The issue of psychopathy - Cleckley type - is commented as flanking the clinical approach of DSMIII-IV - the period in which the study of Personality Disorders reached its peak. With the DSM-5, the dimensional perspective of the approach is imposed, which was also developed in the commentary of psychopathy through the "triarchic" model of Patrik. This issue is discussed from the perspective of outsourced mental disorders (Achenbach).

Prezentări de urgență la Camera de Gardă Psihiatrie în perioada pandemiei COVID-19 | Emergencies during the COVID-19 pandemic in the emergency room

Cătălina-Angela Crișan¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Spitalul Clinic Județean de Urgență, Cluj-Napoca, România

Introducere/obiective. Pandemia COVID-19 a avut un impact semnificativ asupra sănătății mentale. Adresabilitatea către servicii de sănătate mentală a crescut, conform datelor din literatură, dar motivele prezentării la evaluare psihiatrică s-au modificat. Simpozionul de față abordează mai multe aspecte ale pandemiei precum reorganizarea circuitelor spitalicești, atitudinea față de vaccinare, profilul pacientului psihiatric care s-a prezentat în urgență și impactul pandemiei asupra diverselor tulburări mentale. **Metodologie.** Am luat în studiu toate prezentările la Camera de Gardă Psihiatrie a Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca din timpul stării de urgență și alertă impuse de pandemia COVID-19. Numărul, caracteristicile demografice, diagnosticele pacienților internați și consultați în urgență au fost comparate cu perioada similară din anul 2019. Am analizat datele lunar pentru a evita variabilele care ar putea influența rezultatele, precum perioada sărbătorilor. Variabilele colectate în plus pentru pacienții internați au fost durata și statusul legal al internării (voluntară/nevoluntară), statusul infectării cu virusul COVID-19.

Rezultate. De la instituirea stării de urgență/alertă, numărul total al internărilor a scăzut cu 36.7%. Procentul pacienților neasigurați, costul mediu al spitalizării au crescut. Au crescut rata internărilor pentru tulburări psihotice, tentative de suicid și au scăzut frecvența internărilor pentru un episod depresiv, demențe sau tulburări de personalitate. **Discuții și Concluzii.** Sănătatea mentală a populației a fost afectată în pandemie, însă pentru anumite categorii de pacienți restricțiile de circulație și munca de acasă au constituit factori protectivi față de internare.

Cuvinte cheie. Pandemie, COVID-19, Urgențe psihiatrice, vaccin, demențe.

Introduction/Objective. The COVID-19 pandemic had a significant impact on mental health. The addressability to mental health services has increased, but the reasons for the requesting psychiatric evaluation have changed. This symposium addresses several aspects of the pandemic such as the reorganization of hospital circuits, the attitude towards vaccination, the emergency psychiatric patient profile and the impact of the pandemic on various mental disorders, such as neurocognitive, anxiety and alcohol use disorders. Methodology. We included all the presentations at the Psychiatry department of the Emergency Hospital Cluj-Napoca during the emergency and alert state imposed by the COVID-19 pandemic. The number, demographic characteristics and diagnostics were compared to the same period in 2019. We looked at the data on a monthly basis to avoid variables that could influence the results, such as the holidays. The variables collected in addition for admitted patients were the length and legal status of the admission (voluntary/involuntary) and the status of infection with the COVID-19 virus. Results. Since the establishment of emergency/alert status, the total number of admissions has fallen by 36.7%. The percentage of uninsured patients and the average cost of hospitalization. The rate of hospitalization for psychotic disorders and suicide attempts increased and for depressive episodes, dementias and personality disorder decreased. Discussion and conclusions. The mental health of the population has been affected in pandemic, but for some categories of patients, the restrictions on movement and working from home could have been protective factors against hospitalisation. Keywords. Pandemic, COVID-19, psychiatric emergencies, alcohol

„Laboratorul de psihiatrie” – un puzzle tematic motivațional în activitatea educațională | "Psychiatry Laboratory" – a motivational thematic puzzle in educational activity

Lavinia-Corina Duică^{1,2}

¹Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

²Spital Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

Scopul rezidențiatului este dobândirea cunoștințelor teoretice și practice pentru profesarea psihiatriei. Curricula de rezidențiat în psihiatrie prevede, pe lângă activitățile practice directe la patul bolnavului, și susținerea de cursuri teoretice.

Schimbările la nivel social au răsunet asupra universului de așteptare profesională a medicilor rezidenți, de aceea este necesară o permanentă adaptare la noile cerințe a modului în care se efectuează activitatea educațională teoretică. Predarea cursurilor teoretice se poate extinde la sprijinirea unor inițiative de cercetare teoretice și practice a medicilor rezidenți, în funcție de propriile abilități și interese profesionale.

Creșterea motivației interioare a medicilor rezidenți psihiatri, ca de altfel a întregului personal medical, este un deziderat educațional. Astfel, aceștia vor fi mai capabili să facă față stresului educației medicale și să aibă performanțe mai bune din punct de vedere academic și clinic. O altă latură educațională în cadrul „laboratorului” este dedicată și activităților psiho-educaționale cu pacienții. Interacțiunea aprofundată cu pacientul dincolo de granițele cunoașterii semiologiei și dublată de antrenarea pacienților în activități psihosociale contribuie la o formare profesională consistentă.

Munca într-un laborator educațional este centrată pe individul căreia i se adresează, presupune dinamism, multă interacțiune, pentru că atât coordonatorul, cât și medicii rezidenți urmăresc învățarea cu creativitate și scop. Un astfel de „laborator” și-ar găsi cu prisosință utilitatea în domeniul sănătății mintale. În acest domeniu se întâlnește o diversitate și o complexitate mare a instanțelor psihopatologice, o nevoie mare de intervenții psiho-sociale, astfel încât puterea motivațională și creativitatea medicului au un rol important.

Cuvinte cheie: psihiatrie, rezidențiat, laborator

The purpose of the residency is to acquire theoretical and practical knowledge for the practice of psychiatry. The psychiatry residency curriculum provides, in addition to direct practical activities at the patient's bedside, the holding of theoretical courses.

The social changes resonate with the universal professional expectations of resident doctors, so it is necessary to constantly adapt to the new requirements regarding the way in which the theoretical educational activity is carried out. The teaching of theoretical courses can be extended to the support of theoretical and practical research initiatives of resident doctors, depending on their own skills and professional interests.

Increasing the inner motivation of resident psychiatrists, as well as the entire medical staff is an educational goal. Thus, they will be better able to cope with the stress of medical education and perform better academically and also clinically. Another educational side of the "laboratory" is dedicated to psycho-educational activities with patients. In-depth interaction with the patient beyond the boundaries of knowledge of semiology and doubled by the involvement of patients in psychosocial activities contribute to consistent professional training. Working in an educational laboratory is focused on the individual to whom it is addressed, hence it requires dynamism, and abundant interaction because both the coordinator and the resident doctors pursue learning with creativity and purpose. Such a "laboratory" would be of great use in the field of mental health. There is great diversity and complexity of psychopathological instances in this field, and a great need for psychosocial interventions in such a way that the motivational power and creativity of the doctor have an important role. Keywords: psychiatry, residency, laboratory

Sindromul confuzional – considerații clinice | The confusional syndrome – clinical considerations

Laura Constantin-Mălinoiu¹, Lavinia-Corina Duică^{1,2}

¹Spitalul de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

Introducere. Starea acută de confuzie sau deliriumul reprezintă un sindrom neuropsihiatric acut, frecvent întâlnit, caracterizat prin tulburări de conștiență, percepție și disfuncție cognitivă globală. Etiologia sindromului confuzional este multifactorială și reflectă adesea consecințele fiziopatologice ale unei afectări sistemice sau cerebrale, ale intoxicației sau sevrajului produse de agenți farmacologici sau de droguri de abuz.

Obiectiv. Scopul lucrării de față este de a sublinia importanța identificării cauzelor și a factorilor favorizanți sau predispozanți ce au condus la apariția stării confuzionale respective.

Metodologie. Astfel, am ales să prezentăm cazurile a trei paciente care s-au prezentat în serviciul nostru cu simptomatologie care ne-a orientat către un diagnostic de sindrom confuzional, prezentând subiacent patologii diferite. **Rezultate.** La pacienta B.E., în vârstă de 76 ani, cunoscută cu diagnosticul demență, dar care avea o funcționalitate destul de bună înaintea internării s-a decelat la RMN cerebral lacunarism cerebral. În cazul pacientei S.M, în vârstă de 74 ani, cunoscută de mai mult timp cu Tulburare depresivă recurentă ce s-a prezentat la internare trimisă din serviciul de urgență pentru un sindrom confuzional apărut în condițiile unei tentative de suicid prin ingestie voluntară medicamentoasă cu câteva zile în urmă, s-a luat în considerare efectul substanțelor medicamentoase ingerate. Pacientei G.C., în vârstă de 70 de ani, cunoscută cu tulburare depresivă recurentă i s-a decelat la CT abdominal o hiperplazie adrenală, care în adăție cu un cortizol urinal crescut ne-a orientat către diagnosticul secundar de Sindrom Cushing.

Discuții și concluzii. Managementul afecțiunii trebuie să se orienteze atât asupra ameliorării simptomelor, cât și asupra investigării cauzelor care au produs deliriumul.

Cuvinte cheie: sindrom confuzional, demență, depresie, sindrom Cushing

Introduction. An acute confusional state or delirium is a commonly encountered neuropsychiatric syndrome characterized by consciousness disorders, perception disorders and global cognitive dysfunction. The etiology of delirium is multifactorial and it often reflects the pathophysiological modifications of systemic or cerebral affections, intoxication or withdrawal from pharmacological agents or drugs.

Objectives. The purpose of this paper is to highlight the importance of identifying the underlying causes as well as favoring or predisposing factors that led to that specific confusional state.

Methods. Thus, we chose to present the cases of three patients who got admitted to our psychiatric service with symptoms that led us to a diagnosis of confusional syndrome, with different underlying pathologies.

Results. In the case of the 76-year-old B.E. patient, previously diagnosed with dementia, but who had a fairly good general functioning before hospitalization, we detected a cerebral lacunarism following an MRI. Patient S.M, aged 74, previously diagnosed with recurrent depressive disorder, who was referred to us by the emergency service for a confusional state that occurred during a suicide attempt by voluntary ingestion of medication a few days before, the effect of the ingested medical substances was taken into account. In the case of patient G.C., 70, diagnosed with recurrent depressive disorder, an adrenal gland hyperplasia was detected on the abdominal CT, which, in addition to increased urinary cortisol, led to a secondary diagnosis of Cushing's syndrome.

Conclusions. The management of the disease should focus on both the relief of the symptoms and the investigation of the underlying causes that led to delirium.

Keywords: confusional syndrome, dementia, depression, Cushing's syndrome

Neurobiologia adicției – corespondențe terapeutice | Neurobiology of addiction – therapeutic correspondences

Dragoș Ciupercă¹, Lavinia-Corina Duică^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

La nivel mondial, aproximativ 3 milioane de decese sunt provocate anual din cauza consumului nociv de alcool (5,3% din totalul deceselor). Dependența de alcool este o tulburare cronică caracterizată prin modificări neurobiologice ce conduc la compulsia de a căuta și consuma substanța, pierderea controlului în limitarea consumului și apariția unei stări emoționale negative (disforie, anxietate) atunci când este prevenit accesul la alcool. Prin impactarea mai multor mecanisme motivaționale se face, astfel, progresia de la impulsivitate la compulsivitate. Dereglarea mecanismelor motivaționale derivă dintr-o combinație de stimulare exagerată și dezvoltarea obiceiurilor de căutare a alcoolului, deficite de recompensă și răspunsuri asemănătoare stresului, precum și compromiterea funcțiilor executorii într-un ciclu al adicției ce cuprinde 3 etape, astfel: exces/intoxicație, sevraj/afect negativ și preocupare/anticipație. Primul ciclu implică modificări ale dopaminei și ale peptidelor opioide la nivelul ganglionilor bazali; cel de-al doilea ciclu constă în scăderea funcției componentei dopaminergice a sistemului de recompensă și recrutarea de neurotransmițători stresori (CRF, dinorfină); cel de-al treilea ciclu se dezvoltă prin dereglarea proiecțiilor aferente dinspre cortexul prefrontal și insulă spre ganglionii bazali și amigdala extinsă. Cunoscând modificările neuroadaptative ce se produc odată cu trecerea prin fiecare ciclu, putem vorbi și de dezvoltarea de terapii țintite care să răspundă acestor modificări.

Cuvinte cheie: dependență, neurotransmițători, circuite neuronale, sindrom amotivațional, stress

Worldwide, approximately 3 million deaths are caused annually by harmful alcohol consumption (5.3% of all deaths). Alcohol dependence is a chronic disorder characterized by neurobiological changes that lead to compulsion to seek and consume the substance, loss of control in limiting consumption, causing a negative emotional state (dysphoria, anxiety) when access to alcohol is prevented. By impacting several motivational mechanisms, the progression from impulsivity to compulsivity is thus made. Disorder of the motivational mechanisms derives from a combination of excessive stimulation and development of alcohol-seeking habits, reward deficits and stress-like responses, as well as compromising executive functions in a 3-stage addiction cycle, which consists of: binge/intoxication, withdrawal/negative affect and preoccupation/anticipation. The first stage involves changes in dopamine and opioid peptides in the basal ganglia, the second stage involves a decrease in function of the dopaminergic component of the reward system and the recruitment of stress neurotransmitters (such as CRF, dynorphin); the cycle ends with the disruption of the afferent projections from the prefrontal cortex and insula to the basal ganglia and the extended amygdala. Therefore, knowing the maladaptive changes that occur within each stages of the cycle, we can also begin discussing about developing targeted therapies that respond to these changes.

Keywords: addiction, neurotransmitters, neural circuits, amotivational syndrome, stress

Activități socio-recreative în secția de psihiatrie – posibilități și perspective | Socio-recreational activities in the psychiatry ward – prospects and perspectives

Alina Golea¹, **Mohamed Amine Bensalem**¹, Lavinia-Corina Duică^{2,3}

¹Departamentul de Psihologie, Facultatea de Științe Socio-Umane, Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

³Spital Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

Tulburările mentale alterează funcționarea normală a pacienților, a calității vieții lor, a relațiilor lor interpersonale sau a rolului pe care aceștia îl au în societate și pot avea ca rezultat un nivel crescut de disconfort și suferință. În timpul spitalizării aceste trăiri se amplifică, iar mulți dintre pacienți au tendința de a se izola în salon sau de a-și petrece majoritatea timpului angajându-se în comportamente neproductive care încetinesc ameliorarea stării psihice a acestora și prelungesc perioada de spitalizare.

Acest aspect este accentuat de faptul că în secțiile spitalelor de psihiatrie prea puțin timp este alocat activităților socio-recreative, conform cercetărilor din ultimii 35 de ani. Conform unei metaanalize (Sharac et al., 2010), în cel mai bun caz doar 50% din timpul personalului este petrecut în contact cu pacienții, aceștia nebeneficiind de efectuarea unor activități sociale, deși acestea ar îmbunătăți rezultatele clinice pentru pacienții cu tulburări psihice (Collins et al., 1985).

În acest context s-a implementat programul de activități socio-recreative cu pacienții, printre care ora de sport și dans, ora gastronomică, ora de artă și desen, ora de consiliere de grup.

Prin intermediul scalei Intrinsic Motivation Inventory (Ryan & Deci, 2000) s-a evaluat experiența subiectivă a pacienților în ceea ce privește activitățile socio-recreative, respectiv interesul și plăcerea lor, competența percepută, efortul depus, valoarea și utilitatea activităților, presiunea și tensiunea simțite în timpul activităților și autodeterminarea percepută în timpul efectuării acestor activități. Rezultatele au arătat în toate cazurile și în ceea ce privește toate activitățile un feedback pozitiv din partea pacienților.

Cuvinte cheie: psihiatrie, activități socio-recreative, intrinsic motivation

Mental disorders usually affect the patients' general functioning, their quality of life, their interpersonal relationships or the roles they have in society, therefore resulting in a high level of discomfort and suffering. While hospitalized, these negative aspects can be amplified due to patients' tendency to remain isolated in their rooms or by getting evolved in counterproductive behaviors, slowing the improvement of their mental state and prolonging their hospitalization more than intended.

This is emphasized by the fact that in psychiatric wards there is not enough time devoted to socio-recreational activities, according to research conducted over the past 35 years. Moreover, according to a meta-analysis (Sharac et al., 2010), only around 50% of staff time is spent in contact with patients, these patients not benefiting from any social activities although these kind of activities could improve their clinical outcomes (Collins et al., 1985).

In this context, a program of socio-recreational activities for patients has been implemented. These activities include sports, dancing, arts and crafts, painting, cooking and baking and group counseling.

The Intrinsic Motivation Inventory scale (Ryan & Deci, 2000) was used to assess patients' subjective experience of the socio-recreational activities, their interest / enjoyment, perceived competence, effort, value / usefulness of the activities, the pressure / tension and perceived choice while performing these activities.

The results show positive feedback from all patients regarding the activities they took part in.

Keywords: psychiatry, socio-recreational activities, intrinsic motivation

Microbiota intestinală și sănătatea mentală – direcții de cercetare | Gut microbiota and mental health – research directions

Nureini-Mohamed Nureini¹, Lavinia-Corina Duică^{1,2}

¹Spitalul de Psihiatrie „Doctor Gheorghe Preda”, Sibiu, România

²Facultatea de Medicină, Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

Introducere: Tulburările mentale devin din ce în ce mai răspândite, în timp ce rata anxietății și a depresiei cresc de la an la an. Potrivit cercetărilor, probioticele sunt terapii eficiente și accesibile. Organismele gazdă și microbiota lor au co-evoluat, unii comensali evoluând ca patobioți, iar alții ca simbioți. Fiziologia microbiotei intestinale normale se modifică atunci când microbiomul uman este expus la diete, stres, modificări hormonale, gene, suprasolicitare/utilizare inadecvată a antibioticelor. Această alterare duce la o disbioză, care este asociată cu patogeneza afecțiunilor intestinale și extraintestinale. Metodologie. Au fost analizate mai multe recenzii ale literaturii pentru stabilirea eficacității probioticelor în rândul participanților cu anxietate și/sau depresie. Multe studii arată că probioticele par să reducă scorurile obținute pe scalele depresiei și anxietății. În timp ce alte studii nu au observat o diferență semnificativă în scorurile obținute pe scalele anxietății la pacienți din grupurile cu probiotice și placebo. Rezultate. Majoritatea studiilor au rezultate pozitive la toate măsurile simptomelor depressive, însă tulpina probioticului, doza și durata tratamentului variază. Faptul că probioticele pot ajuta la ameliorarea depresiei și anxietății este intrigant, însă este necesară efectuarea a mai multor studii de control randomizate double-blind pe populații clinice pentru a evalua pe deplin eficacitatea lor. Discuții și concluzii. Deși probioticele pot fi benefice pe termen scurt, ele nu sunt un panaceu pe termen lung. În comparație cu medicamentele psihiatrice, probioticele nu pot fi considerate o terapie viabilă pentru aceste tulburări până când nu sunt disponibile mai multe dovezi, totuși în viitor, ar putea fi considerate ca un tratament adjuvant împreună cu medicamentele psihiatrice. Cuvinte cheie: probiotice, depresie, anxietate, microbiotă intestinală

Introduction. Mental illnesses are becoming more prevalent over the world while rates of anxiety and depression are increasing year by year. According to numerous research, probiotics have been associated as effective and affordable therapies. Host organisms and their microbiota have co-evolved, with some commensals evolving as pathobionts and others as symbionts. Physiology of normal gut microbiota alters when human microbiome is exposed to different diet, stress, hormonal changes, inherited genes, overuse/inappropriate use of antibiotics. This alteration leads to dysbiosis that is associated with pathogenesis of both intestinal and extra-intestinal ailments.

Methodology. Several literature reviews were analysed and evaluated for the effectiveness of probiotics on participants with anxiety and/or depression. Many studies concluded that probiotics seem to considerably reduce the depression and anxiety scale. While other studies saw no significant difference in the lowering of patient anxiety scores between probiotics and placebo groups. Results. Majority of the studies found positive results on all measures of depressive symptoms, however, the strain of the probiotic, dosing, and duration of treatment varied widely. The fact that probiotics can help with depression and anxiety is intriguing, but more double-blind randomised control trials in clinical populations are needed to fully assess efficacy.

Conclusion and Discussion. While probiotics may be beneficial in the short term, they are not a panacea in the long run. In comparison to psychiatric drugs, probiotics in any formulation cannot be a viable therapy for these disorders until more evidences are available, however could in the future be regarded as an adjuvant treatment along with psychiatric drugs.

Keywords: Probiotics, Depression, Anxiety, Gut Microbiota

Noi intervenții psihoterapeutice în sindromul de intestin iritabil | New psychotherapeutic interventions in irritable bowel syndrome

Mihaela Fadgyas-Stănculete^{1,2}

¹Departamentul de Neuroștiințe, Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Institutul STAR-UBB, Cluj-Napoca, România

Introducere. Sindromul de intestin iritabil (SII) este caracterizat de variate simptome, afectând negativ calitatea vieții pacienților și crescând povara socio-economică a bolii. În ciuda progreselor recente în tratament, sunt necesare noi intervenții terapeutice. Această prezentare va trece în revistă noile intervenții psihoterapeutice pentru SII, discutând beneficiile observate.

Metodologie. Articolele au fost alese din PubMed și Science Direct pentru a evalua datele actuale privind intervențiile pentru pacienții cu IBS. Căutarea a fost efectuată pentru intervalul 2010-2021.

Rezultate. Noile tehnici psihoterapeutice identificate în tratamentul IBS sunt tratamente bazate pe mindfulness, terapia prin acceptare și angajament și aplicațiile pentru dispozitive mobile ale tehnicilor cognitiv-comportamentale.

Concluzii. Intervențiile psihologice noi par a fi eficiente pentru SII. Cu toate acestea, există limitări în ceea ce privește calitatea datelor, iar efectele tratamentului pot fi supraestimate. Având în vedere numeroasele consecințe ale IBS asupra calității vieții, sunt necesare studii controlate bine concepute pentru a determina strategii de tratament acceptabil de sigure și eficiente din punct de vedere al costurilor care abordează acest sindrom într-un mod mai precis și mai eficient.

Cuvinte cheie: sindromul de intestin iritabil, calitatea vieții, psihoterapie

Introduction. Irritable bowel syndrome is associated with many symptoms, negatively impacting patients' quality of life, and increasing the socio-economic disease burden. Despite recent advances in treatment, there is still a need to develop new interventions. This presentation will review the novel psychotherapeutic interventions for IBS, discussing the benefits observed.

Methodology. Articles were chosen from PubMed and Science Direct to evaluate the current knowledge regarding interventions for IBS patients. The search was conducted for articles from 2010 to 2021.

Results. The new psychotherapeutic techniques identified in the treatment of IBS are mindfulness-based treatments, acceptance and commitment therapy, and mobile application of cognitive-behavioral therapy.

Conclusions. Novel psychological interventions appear to be effective treatments for IBS. However, there are limitations in the data quality, and treatment effects may be overestimated. Well-designed controlled trials are needed to determine acceptably safe and cost-effective treatment strategies that address this syndrome more precisely and efficiently.

Keywords: irritable bowel syndrome, quality of life, psychotherapy

Tehnici de manipulare mentală – controverse asupra cultelor religioase | Mental manipulation techniques – the controversy over religious cults

Mario Di Fiorino¹, Alessandro Del Debbio²

¹Chief of Psychiatric Department, Versilia Hospital, Viareggio, Italy

²Psychiatric Department, Versilia Hospital, Viareggio, Italy

Elements of manipulation can be present within each relationship. The Brainwashing model represents the explanation of the affiliation to cults that expresses anxiety for the prevalence of conditioning processes on a free choice. The metaphor of brainwashing was issued by the American journalist Edward Hunter in 1950 to indicate a system of techniques employed in Chinese jails. This term became widespread rapidly in that offering a key-element in the interpretations of officer's and catholic missionaries' conversions that were hardly understandable and had impressed the western countries.

The disagreement which sets the new religious movements against the recruits' relatives, anxious about the presence of possible manipulative elements in their conversion, has lined-up consulting psychiatrists and psychologists in a debate carried out with inflamed accents. Those who draw technical information from the scrutiny of scientific literature about the new religious movements you cope with two very dissimilar images: the utopian and the infernal one.

The utopian image is marked by a school of researchers who point out the emerging of a new spirituality, the flourishing of a new religious congregations (this term must be preferred to "cults" or "sects"): gathering of pilgrims, after a strict search for the truth, have found a group of twin souls, with whom now they are living happily under the charitable guide of a divinely inspired prophet, a guru or a paterfamilias, somehow.

Among the images proposed in order to illustrate the elements of mental manipulation is the Pied Piper of Hamelin legend who enchanted with the notes of flute the rats but also the unconscious innocent children.

Keywords: brainwashing, manipulation, cult litigation

Dinamica tulburărilor emoționale la copii și adolescent – perspective post-pandemice | Dynamics of emotional disorders in children and adolescents – post-pandemic perspectives

Florina Rad^{1,2}, Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Ingrid Nicolau², Alexandra Iotu², Iulia Sandu², Alexandra-Mariana Buică^{1,3}, Ilinca Mihailescu²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”, București, România

Introducere. Pandemia COVID-19 a fost percepută la nivel mondial ca o amenințare și un pericol constant, îndeosebi pentru starea de sănătate, afectând calitatea vieții tuturor și influențându-le puternic emoțiile și comportamentul. Deși copiii și adolescenții au fost mai puțini vulnerabili în ceea ce privește patologia respiratorie cauzată de virusul SARS-CoV-2, aceștia nu au rămas indiferenți în privința impactului pandemiei asupra sănătății mintale, prezentând manifestări de novo sau decompensări ale unor tulburări din spectrul emoțional și comportamental. Obiectiv. Obiectivul prezentei lucrări este prezentarea dinamicii tulburărilor emoționale la copii și adolescenți, comparând diagnosticele identificate la pacienții clinicii de psihiatrie pediatrică în perioada de vârf a pandemiei cu virusul SARS-CoV-2 cu cele identificate ulterior, după înlăturarea restricțiilor impuse pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei. Rezultate. În cursul primelor valuri ale pandemiei, cel mai frecvent au fost identificate tulburări de anxietate și emoționale precum anxietatea episodică paroxistică, reacția acută la stress, tulburări de adaptare, dar și exacerbări ale tulburării de anxietate generalizată sau ale tulburărilor mixte anxios-depresive. Acest fenomen a fost identificat și în cadrul Clinicii de Psihiatrie Pediatrică a Spitalului Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, iar rezultatele preliminare ale cercetării noastre sugerează că, deși odată cu dezvoltarea măsurilor prin care infecția cu virusul SARS-CoV-2 a fost gestionată la nivel global, calitatea generală a vieții s-a îmbunătățit, efectele asupra tulburărilor emoționale în populația pediatrică se mențin. Discuții și concluzii. Impactul pandemiei COVID-19 asupra sănătății mintale în populația de copii și adolescenți este variat, multifacțat și substanțial. Este necesar ca identificarea metodelor de gestionare în dinamică a tulburărilor emoționale la această categorie să devină o prioritate pentru specialiștii în sănătate mintală.

Cuvinte-cheie: tulburări emoționale, COVID-19, copii, adolescenți

Introduction. The COVID-19 pandemic has been perceived worldwide as a constant health threat, affecting everyone's quality of life and strongly influencing their emotions and behavior. Although children and adolescents were less vulnerable to the respiratory pathology caused by the SARS-Cov2 virus, they did not remain indifferent to the impact of the pandemic on mental health, showing de novo manifestations or decompensations of emotional and behavioral disorders. Objective. The aim of this paper is to present the dynamics of emotional disorders in children and adolescents, comparing diagnoses identified in an inpatient pediatric psychiatry unit during the peak of the SARS-CoV-2 virus pandemic with those identified later on, after the removal of restrictions imposed for the prevention of the pandemic outbreak. Results. During the first waves of the pandemic, anxiety and emotional disorders such as episodic paroxysmal anxiety, acute stress response, adjustment disorders, and exacerbations of generalized anxiety disorder or mixed anxiety-depression disorders were most commonly identified. This phenomenon was also observed in the Pediatric Psychiatry Clinic of the "Prof. Dr. Al. Obregia" Clinical Psychiatry Hospital, and the preliminary results of our research suggest that, with the development of measures to manage SARS-CoV-2 infection globally, although the overall quality of life has improved, the effects on emotional disorders in the pediatric population are still being discovered. Discussions and conclusions. The impact of the COVID-19 pandemic on mental health in the

Conferințe | Conferences

population of children and adolescents is varied, multifaceted and substantial. Identifying efficient methods for the dynamic management of emotional disorders in this category needs to become a priority for mental health professionals.

Keywords: emotional disorders, COVID-19, children, adolescents

Tulburările de identitate de gen la copii și adolescenți | Gender identity disorders in children and adolescents

Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Alexandra-Mariana Buică^{1,3}, Ilinca Mihailescu², Florina Rad^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”, București, România

Introducere. Tulburările de identitate sexuală reprezintă o provocare din punct de vedere al diagnosticului și al conduitei terapeutice. Mișcările sociale și culturale, dezvoltarea surselor de informare și apariția comunităților de tip LGBTQIA au condus la o schimbare de percepție asupra orientării și identității sexuale în ultimii ani. Obiectiv. Lucrarea de față își propune să contureze tabloul clinic al tulburărilor de identitate sexuală la copii și adolescenți și al comorbidităților psihiatrice asociate, având în vedere importanța acurateții diagnosticului pentru ulterioara conduită terapeutică. Rezultate: Medicii specialiști în psihiatrie pediatrică se confruntă cu o creștere a numărului de adolescenți care se prezintă cu simptomatologie specifică disforiei de gen, acest fenomen fiind observat și în cadrul Clinicii de Psihiatrie Pediatrică a Spitalului Clinic de Psihiatrie „Profesor Doctor Alexandru Obregia”. În multe dintre aceste cazuri, aceste manifestări sunt însoțite de episoade depresive, tentative de suicid, tulburări de anxietate, dificultăți în mediul școlar, familial și social. Discuții și concluzii. Creșterea numărului acestor cazuri ridică responsabilitatea medicilor specialiști de a dezvolta informarea în domeniu. Majoritatea acestor pacienți își exprimă dorința de a fi supuși terapiei hormonale și ulterior operației de schimbare de gen, motiv pentru care diagnosticul corect al disforiei de gen este deosebit de important. Sunt necesare evaluări repetate și exhaustive pentru a contura tabloul clinic, pentru a identifica patologiile subiacente, comorbiditățile, precum și pentru a asigura diagnosticul diferențial cu alte tulburări precum cele din sfera endocrinologică.

Cuvinte-cheie: disforie de gen, incongruență de gen, copii, adolescenți

Introduction. Gender identity disorders represent a diagnostic and therapeutical challenge for mental health professionals. Social and cultural movements, the abundance of informational sources, and the emergence of LGBTQIA communities have led to a shift in perceptions of gender identity in recent years. Objective. The aim of this paper is to outline the clinical picture of gender identity disorders in children and adolescents and associated psychiatric comorbidities, given the utmost importance of accurate diagnosis for subsequent adequate therapeutic conduct. Results. Child and adolescent psychiatrists are experiencing an increase in the number of patients, especially adolescents, who present with symptoms specific to gender dysphoria, this phenomenon being observed in the Pediatric Psychiatry Clinic of "Prof. Dr. Al. Obregia" Clinical Psychiatry Hospital as well. In many of these cases, these manifestations are accompanied by depressive episodes, suicide attempts, anxiety disorders, difficulties in the school, family, and social environment. Discussions and conclusions. The ever-increasing prevalence of these cases bestows a significant responsibility upon mental health professionals to raise awareness in this field. Most of these patients express a desire to undergo hormone therapy and subsequent gender reassignment surgery, which is why an accurate diagnosis of gender dysphoria is particularly important. Repeated and exhaustive evaluations are needed to outline the clinical picture, to identify the underlying comorbidities, as well as to ensure the differential diagnosis with other disorders such as those of endocrinological nature.

Keywords: gender dysphoria, gender incongruence, children, adolescents

Managementul riscului suicidar la adolescenți | Clinical management of suicidality among adolescents

Ilinca Mihailescu¹, Zeineb Dakhel¹, Ștefania Grosu¹, Maria-Mădălina Leți¹, Oana Manea¹, Marilena Opaiț¹, Oana Savin¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere. Studiile epidemiologice au arătat că suicidul reprezintă a doua sau a treia cauză de deces în rândul adolescenților. În România, în anul 2020, este raportată o rată a suicidului la adolescenți de aproximativ 5/100.000 de locuitori, similară cu media europeană. Rezultate. Lucrarea de față face o trecere în revistă a studiilor din literatură, ce au în prin plan problema suicidului la adolescenți. Sunt abordate aspecte legate de prevalența ideății suicidare, a tentativelor de suicid și a suicidului în rândul adolescenților, precum și date clinice, de diferențiere a actelor suicidare de comportamentele de auto-vătămare nonsuicidare. De asemenea, vor fi prezentați principalii factori de risc ai suicidului la adolescent, patologia psihiatrică subiacentă, precum și elemente de neuroanatomie și neurobiologie ale suicidului. Se va face o trecere în revistă a eficienței medicației psihotrope în managementul riscului suicidar, precum și a principalelor strategii de prevenție existente. În final, va fi discutată relația dintre inhibitorii selectivi ai recaptării serotoninei (ISRS) și suicid, în rândul adolescenților. Concluzii. Suicidul în rândul tinerilor reprezintă o problemă de sănătate publică la nivel mondial. Creșterea alarmantă în ultimii ani a comportamentelor de auto-vătămare reprezintă de asemenea o problemă majoră de sănătate, ținând cont de riscul de apariție în evoluția acestor adolescenți a unei tentative de suicid. O serie de strategii de prevenție ale suicidului și-au demonstrat eficacitatea în studiile efectuate la nivel mondial, strategii care ar trebuie să reprezinte o prioritate în programele naționale din domeniul sănătății mintale.

Cuvinte-cheie: suicid, tentativa de suicid, adolescenți

Introduction. Epidemiological studies have proved that suicide is the second or third leading cause of death among adolescents. In Romania, in 2020, the reported suicide rate among adolescents was of approximately 5 per 100.000 people, similar to the European average. Results. The present paper is a review of studies investigating the issue of adolescent suicidality, approaching topics such as the prevalence of suicide ideation, suicide attempts, and completed suicide in adolescents, as well as clinical data regarding the differences between suicidal acts and nonsuicidal self-injury. Furthermore, this paper will present the main risk factors for adolescent suicide, the underlying psychiatric disorders, as well as neuroanatomical and neurobiological aspects of suicide. This review will also summarize the existing evidence of psychotropic medication effect and the prevention strategies used for the management of suicide risk. Lastly, the relationship between selective serotonin reuptake inhibitors (SSRIs) and suicide, among adolescents will be discussed. Conclusions. Suicide among the youth raises an important international public health concern. The alarming growth rate of nonsuicidal self-injury during the last few years, also represents a major health issue, considering the occurrence risk of a suicide attempt following the onset of these behaviours. Globally, multiple suicide prevention strategies have proved their efficacy in previous studies, raising the need for these strategies to be prioritized in public mental health programmes.

Keywords: suicide, suicide attempt, adolescents

Impactul pandemiei asupra evoluției și managementului comorbidităților la pacienții cu ADHD | The impact of the pandemic on the evolution and management of comorbidities in patients with ADHD

Alexandra-Mariana Buică¹, Lucia-Emanuela Andrei¹, Florina Rad¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere. Restricțiile globale impuse de pandemia COVID-19 au afectat negativ din punct de vedere emoțional și comportamental aproape 3/4 din populația pediatrică globală. Un risc particular al restricțiilor sociale l-au prezentat pacienții cu probleme de sănătate mintală preexistente. **Metodologie.** În cazul adulților, problemele bazale legate de motivație, memorie și organizare, au destabilizat propriile mecanisme de „coping”. Studiile derulate în anii pandemici au demonstrat creșterea numărului pacienților cu un prim diagnostic de ADHD atât în cazul copiilor, cât și al adulților. **Rezultate.** Cercetarea analizează cercetările din ultimii ani, în ceea ce privește tendința diagnosticării tulburării hiperchinetice cu deficit de atenție, provocările diagnostice și de tratament în condițiile accesibilității scăzute la servicii medicale. **Concluzii.** Prezentarea de față își propune sumarizarea dificultăților cu care s-au confruntat adulții/copiii cu ADHD în ultimii doi ani, implicațiile creșterii numărului de pacienți diagnosticați de novo și măsura în care aceștia au avut acces la servicii de sănătate mintală.

Cuvinte cheie: ADHD, pandemie, comorbidități.

Introduction. The global restrictions imposed by the Covid-19 pandemic, have emotionally and behaviourally negatively affected almost 3/4 of the global paediatric population. A particular risk of social restrictions was presented by patients with pre-existing mental health problems. Methods. In the case of adults, basal problems related to motivation, memory and organization, destabilized their own "coping" mechanisms. Studies conducted during the pandemic years have shown an increase in the number of patients with a first diagnosis of ADHD in both children and adults. Results. The research analyzes the studies published in the last two years, regarding the trend of diagnosing Attention deficit hyperactivity disorder, the challenges of diagnosis and treatment in conditions of low accessibility to medical services. Conclusions. This presentation aims to summarize the difficulties faced by adults/children with ADHD in the last two years, the implications of the increase in the number of patients diagnosed de novo and the extent to which they have had access to mental health services.

Keywords: ADHD, pandemic, comorbidities.

Timp și Eveniment: funcția anamnezei în terapia fobiilor. De la Freud la Lacan | Time and Event: the function of anamnesis in phobia therapy. From Freud to Lacan

Virgil Ciomoș¹

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

Introducere/obiective. Pornind de la una dintre contribuțiile majore ale filosofiei, care distinge între timp și eveniment, și de la recente sale aplicații în psihiatrie, încercăm să testăm consecințele acestei diferențe asupra orientării actului psihoterapeutic.

Metodologie. Pentru a atinge acest obiectiv, ne vom folosi de metoda analizei de caz clinic, pornind de la o fobie analizată atât de Freud, cât și de Lacan. Vom urmări, mai precis, felul în care o traumă din copilărie este percepută de către pacient ca un eveniment al cărui sens îi scapă și, din acest motiv, scurtcircuitează timpul succesiv sub forma unei prezențe latente. Tocmai această latență va produce, după ani, o fobie a cărei terapie pune în discuție raportul dintre conștient și inconștient în clarificarea adevăratului sens al primei experiențe.

Rezultate. În acest context, efectul curei analitice asupra pacientei se dovedește a fi nu simpla legătură cognitivă dintre evenimentul traumatic inițial și temporalitatea ulterioară, proprie fobiei pe care o declanșează, ci felul anume în care registrul semnificativ al psihismului uman intervine, în mod diferit, în ambele cazuri.

Discuții și concluzii. Funcțiunea anamnezei în cura psihanalitică pune în evidență distincția dintre timp și eveniment precum și rolul pe care poziția intermediară a pacientului, suspendat cumva între prezent și trecut, poate crea condițiile de posibilitate ale actului terapeutic.

Cuvinte cheie: act terapeutic, fobie, timp, eveniment, anamneză.

Introduction/objective. Based on one of the major contributions of philosophy to knowledge, which states that there is a difference between time and event, and its recent applications in psychiatry, we attempt an assessment of the consequences this difference have on the management of the psycho-therapeutic act.

Methodology. In order to achieve this objective, we will use the clinical case study method, using as a starting point a case of phobia analysed by both Freud and Lacan. To be more explicit, we will explore the childhood trauma from the point of view of the patient, who perceive it as an event whose meaning evades him/her and, in doing so, it short-circuits the flow of the successive time, taking the form of a latent presence. It is this latency which is the agent in later life for a phobia whose therapeutic process challenges the relation between the conscious and the unconscious stances in attempting to clarify the true meaning of the primeval experience.

Results. Given this context, the effect the analytic cure has on the patient proves to be more than just a straightforward cognitive coupling between the initial traumatic event and the subsequent temporality which is typical for the phobia it triggers. Moreover, the effect of the analytic cure is a specific modality the signifier register of the human psyche uses to intervene accordingly in both cases (i.e. the initial traumatic event and the subsequent temporality).

Discussions and conclusions. The function the anamnesis has for the psychiatric cure in emphasizing the difference(s) between time and event, as well as the intermediate role the patient assumes by being somehow suspended between the present and the past, can generate the conditions of possibility for the therapeutic act to take place.

Keywords: therapeutic act, phobia, time, event, anamnesis.

Obiectul unui consult psihiatric pentru copii | The object of a children psychiatric consultation

Mathias Gorog¹

¹Department of Children Psychiatry IJ06, Hospital Sainte Anne, Paris, France

Objective. A consultation is not just a symptomatic evaluation and diagnosis of a specific child or teenager disease in psychiatry. It should also provide some kind of straight therapeutic guidance and anticipate what other needs may arise.

Method. From our experience, we would like to offer some reflections about the difficulties and clues that lead from an observation to a therapeutic and familial stance.

Conclusion. A consultation is an appropriate resource to help increase global care to child and adolescent mental health problems. Its potential requires an attention to both object and subject, including basic psychodynamic training. While other and very different therapeutic models and orientations may follow, including pharmaceutical, social and behavioral patterns, allowing from that first encounter a better observance and evolution of child psychiatric disorders.

Utilizarea în practica curentă a abilităților de reglare emoțională din terapia dialectic-comportamentală | The current practice use of emotional regulation abilities in dialectical-behavioral therapy

Gabriella Bondoc¹, Maria Bonea^{1,2}, Lizica Groza¹, Victor Oancă¹

¹Clinica Hope, Cluj-Napoca, Romania

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

DBT (terapia dialectic-comportamentală) este o metodă de terapie o terapie cognitiv-comportamentală al cărei scop este crearea unei vieți care merită trăită. DBT încorporează multiple concepte filozofice și umaniste care pun accentul pe acceptare, validare, relație terapeutică și sinteză. Mindfulness constituie o parte esențială a terapiei dialectic-comportamentale. DBT este standard de aur în întreaga lume în tratamentul persoanelor cu tulburare de personalitate borderline, cu sute de studii în zeci de țări care i-au dovedit în mod repetat eficiența și capacitatea de a aduce schimbare. În prezent, DBT se folosește și pentru tratarea adicțiilor, PTSD, depresie, tulburări alimentare, adolescenți cu probleme emoționale. Instabilitatea emoțională, cu emoții intense și greu de controlat, este considerată că stă la baza tulburării. DBT creează un cadru de (re)învățare a unui set de abilități care să permită reglarea acestor afecte intense și a comportamentelor impulsive aferente. Cunoașterea acestor abilități (mindfulness, toleranță la suferință, eficacitate interpersonală și reglare emoțională) pot deveni tehnici utile în practica psihiatrică curentă, pentru îmbunătățirea reglării emoționale a pacienților cu tulburări afective din diferite categorii diagnostice. Aceste cursuri de abilități sunt organizate în mod curent, la nivel internațional , în spitale, spitale penitenciar sau ambulatorii de sănătate mintală și pot deveni parte și din practică psihiatrică românească, atât la nivel individual, cât și instituțional.

DBT (dialectical-behavioural therapy) is a method of cognitive-behavioural therapy whose purpose is to create a life worth living. DBT incorporates multiple philosophical and humanistic concepts that emphasize acceptance, validation, therapeutic relationship and synthesis. Mindfulness is an essential part of dialectical-behavioural therapy.

DBT is the international golden standard in the treatment of people with borderline personality disorder, with hundreds of studies in dozens of countries that have repeatedly proven its effectiveness and ability to foster change. Currently, DBT is also used to treat addictions, PTSD, depression, eating disorders and adolescents with emotional problems.

Emotional instability, with intense emotions and control deficits, is considered to be the basis of the disorder. DBT creates a framework for (re) learning a set of skills to regulate these intense affects and related impulsive behaviours.

Knowing these skills (mindfulness, tolerance of suffering, interpersonal effectiveness and emotional regulation) can become useful techniques in current psychiatric practice, improving emotional regulation in patients with emotional disorders, in various diagnostic categories. These skills trainings are currently organized, at international level, in hospitals, penitentiary hospitals or mental health outpatient clinics and can also become part of the Romanian psychiatric practice, both in private practices and institutionally.

Utilizarea modulară a terapiei dialectic-comportamentale | Modular use of dialectical-behavior therapy

Victor Oancă¹

¹*Clinica Hope, București, România*

Introducere/Obiective: Creată în 1980 de către Marsha Linnehan, terapia dialectic-comportamentală își are rădăcinile în științele comportamentale. Este una dintre terapiile de al treilea val cognitiv-comportamentale care conceptualizează tulburările mentale ca fiind un deficit de abilități. Abordare bazată pe abilități este transdiagnostică și poate fi aplicată pacienților de toate vârstele (de la adolescenți la vârstnici) și în diferite contexte (de la regim ambulatoriu, în mediul online până la medii instituționale). Utilizarea modulară și predarea abilităților DBT poate duce la îmbunătățirea perspectivelor unei vieți mai împlinite. **Metodologie:** Am realizat o recenzie nesistematizată a literaturii cu accent pe utilitatea acestui tip de terapie în practica zilnică. **Rezultate:** Modulele terapiei dialectic-comportamentale sunt eficiente într-o arie diversă de populații și de patologii inclusiv dar nu limitată ideea autolitică cronică, comportamente de autovătămare și tulburarea de personalitate borderline. **Concluzii/discuții:** Aplicabilitatea terapiei dialectic-comportamentale este transdiagnostică și acționează în principal asupra tulburărilor de reglare emoțională. Limitările țin de durata îndelungată a terapiei și necesitatea instruirii specializate a persoanelor care livrează această intervenție.

Introduction/Objectives: Created in 1980 by Marsha Linnehan, dialectical-behavioural therapy has its roots in the behavioural sciences. It is one of the third-wave cognitive-behavioral therapies that conceptualizes mental disorders as skill deficits. The skills-based approach is transdiagnostic and can be applied to patients of all ages (from adolescents to the elderly) and in a variety of settings (from outpatient, online to institutional settings). Modular use and teaching of DBT skills can lead to improved prospects for a more fulfilling life. Methodology: We conducted an unsystematised review of the literature with a focus on the utility of this type of therapy in everyday practice. Results: Dialectical-behavioral therapy modules are effective in a diverse range of populations and pathologies including but not limited to chronic self-liberal ideation, self-injurious behaviors, and borderline personality disorder. Conclusions/Discussion: The applicability of dialectical-behavioral therapy is transdiagnostic and works primarily on emotional dysregulation. Limitations relate to the long duration of therapy and the need for specialised training of those delivering this intervention.

Psihopatologie: Evaluarea anomaliilor experiențiale în schizofrenie | Psychopathology: Examination of anomalous world experience in schizophrenia

Petrică Felea², Ana Giurgiuca^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Psihopatologia fenomenologică acordă o importanță deosebită tulburărilor sinelui și a modului prin care acestea modifică structura experienței. Conform teoriei dezorganizării identității (ipseity-disturbance model - IDM), elaborată de către neo-fenomenologii Josep Parnas și Louis Sass, nucleul psihopatologic al schizofreniei rezidă într-o tulburare fundamentală sinelui minimal, cu 3 consecințe majore (hiper-reflexivitatea, diminuarea prezenței sinelui și perturbarea controlului asupra câmpului cognitivo-perceptiv). Acestea pot explica majoritatea simptomelor întâlnite în schizofrenie. Ne vom concentra asupra consecințelor vulnerabilității sinelui în reflectarea lumii exterioare, prin evaluarea fenomenologică a simptomatologiei pacienților cu schizofrenie cu ajutorul scalei Examination of Anomalous World Experience (EAWE). Această scală se aplică sub forma unui interviu semistructurat care evaluează 6 domenii cheie în experiența subiectivă a lumii exterioare: spațiu și obiecte, timp și evenimente, alte persoane, limbaj, atmosferă și orientare existențială. Domeniile cuprind între 6 și 17 itemi (cu un total de 75) fiecărui item revenindu-i un scor de 0, 1 sau 2 puncte. Rezultatele se exprimă atât cantitativ (scorul total, scorul pe domenii) cât și calitativ sub forma unor descrieri ale experiențelor pacientului. În plus, vom aborda subiectul utilității evaluării experiențelor anormale în practica clinică și a felului în care aceste informații pot veni în completarea definițiilor operaționale și a interviurilor structurate, exemplificând cu ajutorul prezentărilor de caz.

From a phenomenological stand point people suffering from schizophrenia are thought to experience a loss of natural self-evidence which changes the structure of experience. This constitutes the basis for the ipseity-disturbance model (IDM), a theory developed by neo-phenomenologists Josep Parnas and Louis Sass. According to this model, the psychopathological core of schizophrenia resides in a fundamental disorder of ipseity, the minimal self. Minimal self-disturbance has 3 major consequences (hyper-reflexivity, diminished self-presence, disturbed grip over the cognitive-perceptual field) that can explain most of the symptoms encountered in schizophrenia. We will focus on the consequences of self-vulnerability in experiencing the outside world by using the EAWE Scale (Examination of Anomalous World Experience). This scale uses a semi-structured format that assesses 6 key areas in the subjective experience of the outside world: space and objects, time and events, other people, language, atmosphere, existential orientation. Each domain contains between 6 and 17 items, with a total of 75, each scored with 0,1 or 2. The results are expressed both quantitatively (total score, score by domain) and qualitatively as descriptions of the anomalous experiences. Additionally, we will address the usefulness of assessing abnormal experiences in clinical practice and how this information can complement operational definitions and structured interviews, by using case presentations.

Corelații între structura psihică și diagnosticul de axă I. Abordări psihodinamice. Intervenții de factură psihanalitică | Correlations between psychic structure and axis I diagnosis. Psychodynamic approaches. Psychoanalytic interventions

Simona Trifu¹, Camelia Petcu¹, Rita-Mariana Teodoru²

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²CMI Dr. Teodoru Rita, București, România

Atât în psihiatrie, cât și în psihoterapie, importanța primului interviu este capitală, pentru ca clinicianul/ psihoterapeutul să poată diagnostica structura de personalitate a celui în cauză.

De regulă, ceea ce se spune în prima întâlnire între specialist și pacient, se va dovedi un punct de răscruce, chiar și parcursul mai multor ani de terapie. Dinamica intrapsihică dintre cei doi, rezonanța particulară inconștient stabilită, ca și schimburile de mesaje verbale sau non-verbale dictează alianța terapeutică.

În preajma unui specialist „psi”, oamenii își caută o identitate și au fantasme de a fi salvați, fapt ce crează un soi de adicție la plăcerea de a se lăsa cunoscuți și de a se autocunoaște. Își pot căuta o figură cheie, propriul erotism sau o „fărâma” de copilăria pierdută. În psihanaliză, pacienții sunt interesați de ceea ce credem despre ei, iar noi suntem interesați să aflăm ce își închipuie ei că am putea crede. În primul interviu clinic, atât clientul, cât și specialistul caută autenticietatea.

Workshopul își propune prezentarea unor vigniete din interviuri – unele preliminare, altele după mai mult timp de psihoterapie psihanalitică/ psihanaliză, cazuri ce acoperă o paletă fenomenologic diagnostică amplă, în care pot fi identificate replici ce orientează spre o anumită structură psihică .

Obiective:

- discutarea contratransferului în cazul vignietelor clinice prezentate
- discutarea eventualelor profile clinice obținute prin prisma următoarelor dimensiuni:
 - culpabilitatea versus dreptul al fericire
 - angoasa de moarte / moartea ca trăire
 - căutarea elementelor obsesionale
 - balansul depresie – tulburare somatică
 - patologia pierderii reperelor identitare
 - legătura furie–pustiu
 - dimensiunea complexului oedipian și posibilitatea de a o investiga în prima întâlnire
 - „șansa” de a desluși funcționarea prin mecanismul identificării proiective
 - investigarea vieții arhaice
 - incertitudinea
 - dimensiunea reparației
 - compulsia la repetiție

Provocări contemporane în psihiatria socială – Intervenții pentru asigurarea sănătății mentale a refugiaților și migranților | Contemporary challenges in social psychiatry – Interventions to improve mental health in refugees and migrants

Daniel Vasile^{1,2}, Ovidiu-Eugen Alexinschi^{3,4}, Octavian Vasiliu¹, Alexandra Boloș³, Marcel-Alexandru Găină³

¹Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

³Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

⁴Clinica Noadict, Iași, România

Introducere și obiective. Migrarea forțată este un fenomen de mare actualitate, cu impact negativ la nivelul unor largi populații și care afectează sănătatea lor fizică și mentală în diferite proporții și pe durate diferite. Metode. Analiza literaturii de specialitate în vederea identificării intervențiilor profilactice și terapeutice care vizează menținerea unei bune stări de sănătate mentală la migranți și refugiați. Rezultate. Fenomenul migrării forțate, cauzate de conflicte militare sau catastrofe natural, ridică numeroase probleme de natură psihosocială la un nivel deosebit de severitate și extindere. Pentru rezolvarea acestor probleme, specialiștii în sănătate mentală trebuie să participe în mod activ, pornind de la activități de screening la intervenții terapeutice adecvate. Reacțiile acute de stres, episoadele depresive, tulburările de adaptare etc., precum și simptome psihiatrice izolate (anxietate, insomnie, dispoziție depresivă, furie, etc) sunt aspecte legate de sănătatea mentală pentru care migranții și refugiații pot solicita asistență psihiatrică. Concluzii. Folosirea unor instrumente de screening adecvate, intervenția precoce și adaptată la specificul cultural, intervenție care combină farmacoterapia și psihoterapia, monitorizarea evoluției sub tratament a acestor pacienți și includerea tratamentului într-un cadru mai larg, care vizează asistența acestora pe toată durata necesară, toate acestea reprezintă principii de bază ale managementului de caz în cazul persoanelor supuse migrării forțate.

Cuvinte cheie: migrare, refugiați, depresie, tulburări de adaptare

Introduction and objectives: Forced migration is an acute and severe phenomenon, with negative impact on large populations, and it is able to affect their physical and mental health in different proportions and for different durations. Methods: A literature review focused on the identification of prophylactic and therapeutic interventions aimed at maintaining good mental health in migrants and refugees. Results: Forced displacement caused by military conflicts or natural disasters creates psychosocial problems, most of them being of extreme severity and extension, and requiring the active intervention from the part of mental health specialists. Acute stress reaction, major depressive episodes, adjustment disorders etc., as well as isolated psychiatric symptoms (anxiety, insomnia, depressed mood, anger etc.) are mental health aspects for which migrants and refugees may require psychiatric assistance. Conclusions: The use of validated screening instruments, early therapeutic intervention, sensitive to cultural characteristics, and monitoring of patients' evolution during treatment are the core dimensions of case management for populations undergoing forced displacement who develop psychiatric disorders/symptoms. The integration of these interventions in a more comprehensive policy, targeting the consolidation of mental health in these patients for the entire needed duration is also a basic principle which requires a multi-disciplinary team.

Keywords: migration, refugees, depression, adjustment disorders

Beneficiile testării farmacogenetice în psihiatrie | The benefits of pharmacogenetic testing in psychiatry

Cosmin Arsene¹, Irina Iordănescu¹, Cristina Dragomir¹, Diana Voicu¹, Mariela Militaru^{1,2}

¹Genetic Center Regina Maria, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Introducere/Obiectiv. Farmacogenetica studiază variațiile genice care influențează răspunsul unui individ la un anumit medicament. În psihiatrie, identificarea schemelor terapeutice eficiente pentru pacienți se efectuează prin abordarea „încercare și eroare”. Prin analiza farmacogenetică, putem identifica medicamentele cu eficiență ridicată. De asemenea, se poate determina și dacă pacientul metabolizează normal, rapid sau lent un anumit compus. Această lucrare prezintă avantajele utilizării testului farmacogenetic în identificarea mai rapidă a unei scheme de tratament adecvate. Gene importante în testarea farmacogenetică din psihiatrie. Testul farmacogenetic cuprinde două tipuri de gene – de farmacodinamică și de farmacocinetică. Există peste 25 de gene recomandate în ghidurile dezvoltate de experți din consorții precum Consorțiul de Implementare a Farmacogeneticii Clinice (CPIC), Grupul de Lucru Olandez de Farmacogenetică (DPWG) și Rețeaua Canadiană de Farmacogenomică pentru Siguranța Medicamentelor (CPNDS), Health Canada și FDA. Genele de farmacodinamică analizate în astfel de teste ne oferă informații despre tratamentele utile în depresie, anxietate, psihoze, tulburări de dispoziție, ADHD, dependențe, de asemenea și despre sensibilitatea la opioide, creșterea în greutate prin utilizarea de antipsihotice de generație a doua, și dacă există probabilitate mare de reacții cutanate severe la anumite anticonvulsivante. Genele de farmacocinetică determină: distribuția, metabolizarea și durata de eliminare a medicamentului din organism. Discuții și concluzii. În ultimii ani, literatura de specialitate a prezentat numeroase studii care evidențiază utilitatea testării farmacogenetice în managementul medical al afecțiunilor psihice, aceasta ajutând la evitarea sau minimizarea efectelor adverse și a reducerii considerabile a timpului și cheltuielilor pentru identificarea tratamentului optim.

Cuvinte cheie: farmacogenetică, medicație, psihiatrie.

Introduction/Objective. Pharmacogenetics studies the genetic variations that influence a person's response to a particular drug. In psychiatry, the identification of effective therapeutic schemes for patients is carried out using the trial and error approach. By using a pharmacogenetics test, we can identify drugs with high efficacy, and it can be determined whether the patient metabolizes a certain compound normally, quickly or slowly. This paper aims at highlighting the benefits of pharmacogenetics testing in identifying faster the optimal psychiatric medication. Key genes in psychiatric pharmacogenetics testing. Two types of genes are analyzed - pharmacodynamic and pharmacokinetic. There have been identified over 25 genes with evidence-based guidelines developed by expert groups as the Clinical Pharmacogenetics Implementation Consortium (CPIC), Dutch Pharmacogenetics Working Group (DPWG), Canadian Pharmacogenomics Network for Drug Safety (CPNDS) as well as other entities like the FDA and Health Canada. The pharmacodynamic genes analyzed in such tests provide us with information regarding useful treatments for depression, anxiety, psychosis, mood disorders, ADHD, addiction and also about opioid sensitivity, weight gain through the use of second-generation antipsychotics and whether there is a high probability of skin reactions to certain anticonvulsants. The pharmacokinetic genes determine: the distribution, metabolism and duration of elimination of the drug from the body. Discussion and conclusions. In recent years, the literature has presented numerous studies that highlight the benefits of pharmacogenetics testing in the medical management of mental illness, which helps to avoid or minimize side effects and significantly reduce the time and expenses to identify the optimal treatment.

Keywords: pharmacogenetics, medication, psychiatry.

Modificări legislative privind interdicția judecătorească – încă neclare | Judicial changes regarding legal guardianship – still unclear

Alina-Alexandra Frunză¹, Adelina-Raluca Dubaș¹, Mihai Teodor¹, Simona Dragomirescu¹

¹Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București, România

Introducere/Obiectiv. Interdicția judecătorească este o măsură de drept civil al cărei scop este ocrotirea persoanei fizice majore. În 2020, Curtea Constituțională (C.C.R.) a declarat articolul din Codul Civil care legiferează această măsură ca fiind neconstituțional, motivarea acestei decizii fiind publicată în ianuarie 2021, C.C.R. susținând, printre altele, faptul că măsura interdicției, astfel cum era definită, ocrotea persoana prin reprezentare, astfel fiind prea restrictivă și este necesară și o măsură mai blândă, de asistare continuă în luarea de decizii, care în România însă nu există. Categoria persoanelor cu capacitate psihică globală parțială, care ar necesita măsuri juridice intermediare de ocrotire a persoanei, necesită definire și clarificare și constituie o provocare în psihiatria judiciară. **Metodologie.** S-au studiat diferitele concepte medico-juridice din legislația internațională și din literatura de specialitate, coroborate cu câteva posibile situații clinice în încercarea de a clarifica și spori bagajul de cunoaștere necesar construcției acestui amplu cadru medico-legal psihiatric. **Rezultate.** În timpul scurs de la publicarea deciziei C.C.R., practica expertală medico-legală a suferit modificări în sensul în care s-au solicitat răspunsuri la obiective suplimentare formulate pe baza motivării deciziei, vizând în principal lipsa parțială/totală a capacității psihice, reversibilitate/irreversibilitatea acestei lipse și necesitatea reevaluării periodice. **Discuții și concluzii.** Totuși, până în prezent nu s-a formulat cadrul legal sau procedural al măsurilor de ocrotire a persoanei fizice care vor înlocui interdicția judecătorească, făcând astfel imposibilă definitivarea unor metodologii complete și uniforme pentru evaluarea medico-legală psihiatrică în raport cu capacitatea de exercițiu.

Cuvinte cheie: interdicție judecătorească, capacitate psihică, cadru legislativ.

Introduction/Objective. Legal guardianship is a measure of civil law which has the purpose of protecting the adult. In 2020, the Constitutional Court (C.C.R.) declared the article of the Civil Code that legislates this measure to be unconstitutional, the motivation of this decision being published in January 2021. C.C.R. argued, among other things, that the measure of guardianship as it was defined protected the person by representation, thus being too restrictive and a milder measure is needed, of continuous assistance in decision-making, which does not exist in Romania. The category of people with partial global mental capacity, which would be equivalent to that of intermediate legal measures for the protection of the person, needs to be defined and clarified and is a challenge in forensic psychiatry. Methodology. The various concepts in international law and medical literature have been studied and corroborated with a few possible clinical situations, in an attempt to clarify and enhance the knowledge needed to build this comprehensive psychiatric forensic framework. Results. Since the publication of the C.C.R. decision, forensic psychiatric practice has undergone changes in the sense that answers to additional objectives have been formulated based on that decision, aimed mainly at establishing complete/partial loss of mental capacity, reversibility/irreversibility of said loss and the need for periodic reevaluation. Discussion and conclusion. So far no legal or procedural framework has been formulated for the measures to protect the individual that will replace the legal guardianship, thus making it impossible to finalize complete methodologies for forensic psychiatric evaluation in relation to the legal capacity.

Key words: legal guardianship, mental capacity, legal framework.

Sănătatea mintală perinatală în România – barierele accesării serviciilor de sănătate și importanța implementării unei strategii naționale | Perinatal mental health in Romania – barriers in accessing the health services and the importance of implementing a national strategy framework

Adela-Georgiana Buciu¹, Cristiana Țăpoi¹, Anca-Marilena Dumitrache¹, Andreea-Ștefania Itu¹, Radu-Stefan Rogojină¹, Radu-Ioan Dragomir¹, Andrei Dumitru¹, Daniela-Andreea Zaharie¹, Maria-Eugenia Vințan¹, Bogdan Patrichi^{1,2}

¹Departamentul de Psihiatrie Generală, Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Departamentul de Psihiatrie Generală, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere. Sarcina și perioada postnatală sunt perioade extrem de vulnerabile pentru femei. Sănătatea mintală perinatală a devenit în ultimii ani un domeniu de cercetare de mare interes. Din 2016, unele țări dezvoltate au făcut investiții mari în noi unități de psihiatrie specializată pentru patologia psihiatrică dezvoltată peripartum. În această lucrare ne propunem să analizăm factorii psihosociali, clinici și culturali care fac această populație atât de unică și dificil de tratat în mod eficient. **Metodologie.** Am colectat date folosind portalul electronic PubMed-NCBI. Am analizat literatura științifică publicată în perioada 2018 - 2022, scrisă în limba engleză. **Rezultate.** Multiple studii au arătat că există diferențe semnificative în ceea ce privește accesul la serviciile de sănătate, în special pentru femeile ce provin din familii cu posibilități financiare modeste, care se confruntă cu rasism, stigmă sau violență; astfel încât una dintre primele provocări ce ar trebui abordate ar trebui să fie diminuarea acestor disparități. Implicarea medicilor de familie în etapele inițiale de monitorizare a sarcinii, precum și implicarea acestora în activități de educare a populației, dar și de creștere a gradului de conștientizare a acestor probleme, reprezintă exemple de intervenții active la nivelul societății. O cooperare bună între cadrele medicale din multiple specialități (psihiatrie, obstetrică, endocrinologie) va reduce incidența evenimentelor grave asociate cu tulburările de sănătate mintală ce apar pe perioada sarcinii, dar și postpartum. **Discuții și concluzii.** Este nevoie de eforturi speciale în ceea ce privește managementul tulburărilor de sănătate mintală în perioadele ante și postnatale pentru a reduce morbiditatea și mortalitatea maternă și infantilă. Un punct important este reprezentat de dezvoltarea și implementarea unor strategii eficiente atât la nivel de comunități (strategii personalizate ce iau în calcul factorii sociali și culturali), dar și naționale. Sperăm că această lucrare va crește interesul în domeniul sănătății mintale perinatale. **Cuvinte cheie:** sarcina, postpartum, depresie, episod psihotic, anxietate, peripartum

Introduction. Pregnancy and puerperium are highly vulnerable periods for women. Perinatal mental health has become a powerful research interest in the last years. Since 2016, some high-income countries have made large investments in new peripartum psychiatric units in diverse settings. In this paper we aim to analyse psychosocial, clinical and cultural factors which make this population so unique and challenging to effectively treat. Methods. We collected data using the electronic portal PubMed-NCBI. We analysed scientific literature published between 2018 and 2022, written in English. Results. Studies have shown that there are significant differences related to treatment access and efficacy, especially for women facing difficulties related to poverty, racism and interpersonal violence, thus one of the first challenges which should be addressed should be diminishing these disparities. Engaging primary health care doctors in the initial stages of pregnancy monitoring, as well as involving them in educational and awareness raising activities represent examples of active interventions. Cooperation among professionals from multiple fields (psychiatry, obstetrics, endocrinology) will decrease the incidence of serious incidents associated with maternal mental health disorders. Discussions and conclusions. There is need for more dedicated efforts regarding the management of perinatal mental health disorders to reduce maternal and child morbidity and mortality. A crucial point is

Comunicări orale | *Oral Presentations*

represented by developing and implementing effective community level and national strategies. We hope that this paper will increase the interest in the field of perinatal mental health.

Keywords: pregnancy, peripartum, depression, postpartum, anxiety, psychotic episode

Neuroanatomia halucinațiilor auditive verbale: modele neurologice vs. modele cognitive și perspective neuroimagistice | The neuroanatomy behind auditory verbal hallucinations: perceptual vs. cognitive models and neuroimaging perspectives

Laura-Elena Bucur¹, Eliza-Maria Petcu¹, Eliza-Theona Crihan¹, Șerban Turliuc¹

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

Introducere. Halucinațiile auditive verbale sunt un fenomen fascinant, definit ca percepția vocilor în absența unui vorbitor. Deși sunt un simptom cardinal în schizofrenie, mecanismele care determină apariția lor sunt încă insuficient înțelese. Scopul acestei prezentări este de a discuta modelele teoretice ale halucinațiilor auditive verbale în relație cu studiile neuroimagistice. **Metodologie.** Studiile incluse utilizează rezonanța magnetică structurală și funcțională pentru a evalua modificările cerebrale asociate cu halucinațiile auditive verbale. Articolele au fost căutate pe PubMed utilizând căutarea avansată, iar ulterior au fost selectate în funcție de relevanța acestora pentru prezentare. **Rezultate.** Rezultatele sunt heterogene. Cele mai comune regiuni implicate sunt cortexul frontal inferior, cortexul temporal superior, cortexul somatosenzitiv, insula și hipocampusul, fiecare dintre aceste regiuni susținând fie modelul neurologic, fie modelul cognitiv al halucinațiilor. **Discuții și concluzii.** Hiperactivarea cortexului temporal superior și a ariei auditive primare susține modelul neurologic al halucinațiilor, conform căruia halucinațiile auditive verbale sunt experiențe perceptuale care implică deficite ale mecanismelor de bottom-up și top-down. Cortexul frontal inferior și cortexul somatosenzitiv pledează pentru modelul cognitiv care explică halucinațiile auditive verbale ca fiind „discurs interior” atribuit eronat unei surse externe. Modificările la nivelul insulei susțin de asemenea această ipoteză, insula fiind parte a rețelei de saliență. Hipocampusul și cortexul parahipocampic susțin modelul amintirilor intruzive, care oferă o explicație pentru asocierea dintre traumă și halucinațiile auditive verbale. În ciuda progresului semnificativ în acest domeniu, investigații suplimentare sunt necesare pentru elucidarea fenomenului complex al halucinațiilor auditive verbale.

Cuvinte cheie: halucinații auditive verbale, modele teoretice, neuroimagistică.

Introduction. Auditory verbal hallucinations (AVH) are a fascinating phenomenon defined as the perception of voices in the absence of a speaker. They are a cardinal symptom in schizophrenia, but the underlying mechanisms are yet insufficiently understood. We aim to present a review of the prominent theoretical models of AVH in relation with neuroimaging findings. Methodology. We reviewed structural and functional magnetic resonance studies that assess the brain changes associated with AVH. The articles were searched on PubMed using advanced search, and they were selected based on their relevance to this presentation. Results. The results are heterogeneous. The most common findings involve the inferior frontal cortex, superior temporal cortex, somatosensory cortex, insula, and hippocampus, each of them bearing evidence for either neural or cognitive models. Discussion and conclusions. The hyperactivation of the superior temporal cortex and the primary auditory area stands for the neurological model of AVH, which explains hallucination as a perceptual experience, also involving impairments in the bottom-up and top-down processes. The inferior frontal cortex and somatosensory cortex plead for “the inner speech model”, a cognitive model explaining AVH as the misattribution of internal speech to an external source. The insula alterations also support this hypothesis, as the insula is part of the salience network. The hippocampus and parahippocampal cortex support memory intrusion models, providing an explanation for the association between trauma and AVH. Despite the significant progress in this area, further research is needed to elucidate the complex phenomenon of AVH. Keywords: auditory verbal hallucinations, theoretical models, neuroimaging

Psihoterapia asistată cu ketamină în depresia rezistentă la tratament | Ketamine assisted psychotherapy in treatment-resistant depression

Ionuț-Alin Chiriac^{1,2}, Anis Enayati¹, Gabriel Cicu¹

¹Clinica Color Mind, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Depresia ocupa primul loc între cauzele de dizabilitate la nivel mondial. 3,8% din populația globului suferă de depresie, iar 700.000 dintre aceștia se sinucid anual. Prevalența patologiei este în creștere în ultimii ani - Revista Lancet a raportat în octombrie 2021 o creștere a ratei de depresie cu 27,6% mai mult comparativ cu perioada antepandemică. Depresia rezistentă la tratament era relativ comună în practica clinică și caracterizează un subgrup de până la 50% dintre pacienții care nu beneficiază de răspuns adecvat tratamentelor convenționale. Situația actuală reclamă noi opțiuni de tratament.

Psihoterapia asistată cu ketamină este o formă de psihoterapie asistată psihedelic, cu impact biologic, experiențial și psihologic. Constă în 3 etape - pregătire, sesiuni experiențiale și integrare.

Ketamina este o substanță disociativă clasică cu un mecanism de acțiune complex, incomplet cunoscut. Este un antagonist neselectiv al receptorului de glutamat NMDA, dar prezintă acțiuni și asupra altor receptori și sisteme de neurotransmițători. Efectele psihoterapiei asistate cu ketamine sunt rapide, în 2-4 h de la infuzie, cu o durată susținută a răspunsului și efecte adverse minore și tranzitorii. Ratele de răspuns sunt situate la 50-80%, dublu față de antidepressivele clasice. Necesită prudență, dar prezintă o siguranță în co-administrarea cu majoritatea celorlalte substanțe psihoactive din practica medicală psihiatrică. Promovează neuroplasticitatea cerebrală și suprimă DMN (default mode network).

Psihoterapia asistată cu ketamină reprezintă un instrument valoros, care poate fi un breakthrough în domeniul psy, atât timp cât îi înțelegem beneficiile, dar și limitele și acceptăm că avem nevoie de metode alternative de tratament.

Depression is a leading cause of disability worldwide.

3.8% of the global population suffers of depression, and 700,000 of them commit suicide annually. The prevalence of depression has increased in the last couple of years – Lancet Magazine reported in October 2021 an increase of 27,6% in the depression rate, compared to the pre-pandemic period.

Treatment-resistant depression is relatively common in clinical practice and is characterized by a subgroup of 50% of patients who do not respond to conventional treatment.

Taking all these into account, the need for new options of treatment is mandatory.

Ketamine assisted psychotherapy is a psychedelic assisted psychotherapy with biological, experiential and psychological impact. It consists of 3 stages - preparation, experiential sessions and integration.

Ketamine is a classic dissociative substance with a complex mechanism of action. It is a non-selective antagonist of the NMDA glutamate receptor and interferes with other receptors and neurotransmitter systems.

The effects of ketamine assisted psychotherapy are rapid, within 2-4 h after the infusion, associated with a sustained response rate and minor transient adverse effects.

The response rate is 50-80%, double the classic antidepressants. Ketamine promotes cerebral neuroplasticity and suppresses DMN (default network mode). The co-administration of ketamine with other psychoactive drugs is generally safe/

Ketamine assisted psychotherapy is a valuable tool that could represent a breakthrough in the mental health domain, as long as we understand its benefits and limitations and we accept that the need of alternative treatment is mandatory.

Abordare integrativă a depresiei în timpul primului an al pandemiei cu COVID-19 | Integrative approach in depression during the first year of the COVID-19 pandemic

Marinela-Minodora Manea¹, Iulia Călugăr¹, **Bogdan-Andrei Mazureac¹**, Elena Predescu¹, Horia Coman¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Introducere. Depresia este asociată cu majoritatea bolilor somatice, având asociat un prognostic și o evoluție mai slabă, costuri medicale mai ridicate, și un nivel mai ridicat de dizabilitate funcțională. Ținta acestui studiu a fost să ofere o imagine de ansamblu a grupului larg de patologii somatice asociate cu depresia și să enfatizeze nevoia de tratament adecvat. **Obiective.** Scopul a fost să calculăm prevalența multiplelor grupuri de boli somatice comobide și să evidențiem corelațiile între severitatea episodului depresiv și statusul multimorbid al fiecărui pacient.

Metode. Am colectat date de la 59 de pacienți adulți, diagnosticați cu depresie ușoară, moderată și severă, care au beneficiat de îngrijire pe parcursul internării lor începând din martie 2020 până în februarie 2021, în Clinica a-III-a de Psihiatrie. Utilizând aceste date, am evidențiat corelațiile între severitatea episodului depresiv și statusul multimorbid al fiecărui pacient. **Rezultate.** Cele mai prevalente grupuri de diagnostic au fost „boli metabolice, nutriționale și endocrinologice”, urmate de „boli ale sistemului circulator” și „boli ale sistemului nervos”. Corelații între severitatea depresiei și statusul multimorbid în fiecare grup de diagnostic au fost identificate. **Concluzii.** Descoperirile noastre ilustrează o conexiune puternică între depresie și un spectru larg de boli somatice. În cosecință, dorim să subliniem importanța abordării integrative pentru managementul adecvat al acestor cazuri.

Cuvinte cheie: boli psihice, boli somatice, depresie, comorbidități.

Background. Depression is associated with most somatic diseases, with an impact of poor prognosis and evolution, higher medical costs, and a higher level of functional disability. The purpose of this study is to provide an overall picture of the broad range of somatic disorders associated with depression and to emphasize the need for suitable management. Objectives. The aim was to calculate the prevalence of multiple groups of comorbid somatic diseases and highlighted the correlations between the severity of the depressive episode and the multimorbidity status of each patient. Methods. We collected data from 59 adult patients diagnosed with mild, moderate, and severe depression who benefitted from inpatient care at one point from March of 2020 until February of 2021 in 3rd Psychiatric Clinic. Using these data, we highlighted the correlations between the severity of the depressive episode and the multimorbidity status of each patient. Results. The most prevalent diagnosis groups were “metabolic, nutritional and endocrinologic diseases”, followed by “diseases of the circulatory system” and “diseases of the nervous system”. Correlations between the severity of depression and the multimorbidity status in each diagnosis group were identified. Conclusions. Our findings illustrate the strong connection between depression and a broad spectrum of somatic diseases. Consequently, we underscore the importance of an integrative approach for the adequate management of these cases.

Keywords: mental disorders, somatic disorders, depression and comorbidities

Halucinații muzicale la o pacientă de 28 ani fără istoric psihiatric – studiu de caz | Musical hallucinations in a 28-year-old patient with no psychiatric history – case study

Anca-Marilena Dumitrache¹, Adela-Georgiana Buciu¹, Radu-Ioan Dragomir¹, Andrei Dumitru¹, Andreea-Ștefania Itu¹, Radu-Ștefan Rogojină¹, Cristiana Țăpoi¹, Maria-Eugenia Vințan¹, Daniela-Andreea Zaharie¹, Bogdan Patrichi¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/Obiectiv. Halucinațiile muzicale sunt halucinații auditive caracterizate de prezența cântecelor, melodiilor sau sunetelor ritmice, în absența unei surse externe. Ele apar de obicei la persoanele în vârstă, cauze fiind tulburările de auz, leziunile cerebrale din encefalite, epilepsia, intoxicațiile, tulburările psihotice sau tulburarea obsesiv-compulsivă. Prezentarea de caz are ca obiectiv sublinierea rolului esențial al medicului psihiatru în procesul de evaluare și diagnosticare a acestora. **Metodologie.** Lucrearea de față tratează subiectul encefalitei autoimune ca primă prezentare în cabinetul medicului psihiatru, pornind de la cazul unei paciente prezentate pentru halucinații auditive muzicale, concentrându-se pe explorarea simptomului de debut. **Rezultate.** Encefalitele autoimune reprezintă o categorie relativ nouă a patologiilor mediate imun implicând sistemul nervos central și se constituie într-un spectru foarte variabil de manifestări clinice, variind de la simptome discrete și necaracteristice, simptome izolate de ordin psihiatric, până la forme severe și complexe de encefalopatie. **Discuții și concluzii.** Din cauza caracteristicilor sale clinice diverse, care pot imita o varietate de alte procese patologice, encefalita autoimună constituie o provocare majoră de diagnostic pentru clinicieni. Deși modificările imagistice localizate în structurile limbice la acești pacienți sunt caracteristice, ele pot fi, de asemenea, foarte variabile, iar pasul cheie în alertarea clinicienilor cu privire la diagnosticul potențial de encefalită autoimună îl face întotdeauna simțul clinic în cadrul anamnezei, care ghidează mai departe analize paraclinice extinse, prompte și adecvate.

Cuvinte cheie: halucinații muzicale, encefalită, limbică, halucinoză, organică

Introduction/Objective. Musical hallucinations are auditory hallucinations characterized by the presence of songs, melodies or rhythmic sounds, in the absence of an external source. They usually occur in the elderly, with possible causes being hearing disorders, brain injuries such as encephalitis, epilepsy, intoxication, psychotic disorders or obsessive-compulsive disorder. The presentation of the case aims to emphasize the essential role of the psychiatrist in the evaluation and diagnostic process. Methodology. This paper discusses the subject of autoimmune encephalitis having the first presentation in the psychiatrist's office, starting from the case of a patient presented for musical auditory hallucinations, focusing on the exploration of the onset symptom. Results. Autoimmune encephalitis is a relatively new category of immune-mediated pathologies involving the central nervous system and has a highly variable spectrum of clinical manifestations, ranging from discrete and uncharacteristic symptoms to isolated psychiatric symptoms and severe and complex forms of encephalopathy. Discussion and conclusions. Because of its diverse clinical features, which can mimic a variety of other pathological processes, autoimmune encephalitis is a major diagnostic challenge for clinicians. Although localized imaging changes in the limbic structures of these patients are characteristic, they can also be highly variable, and the key step in alerting clinicians to the potential diagnosis of autoimmune encephalitis is always the clinical intuition during the anamnesis, which further guides paraclinical tests, in a prompt, extensive and appropriate manner.

Key words: musical hallucinations, encephalitis, limbic, organic, hallucinosis

Utilizarea opioidelor în terapia de prevenție a suicidului | The usage of opioids as a means of suicide prevention

Andreea-Ștefania Itu¹, Cristina-Daniela Cojocaru¹, Daniela-Andreea Zaharie¹, Alina Bădescu¹, Adela-Georgiana Buciu¹, Radu-Ioan Dragomir¹, Anca-Marilena Dumitrache¹, Radu-Ștefan Rogojină¹, Cristiana Țăpoi¹, Bogdan Patrichi^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/obiectiv. Opioidele constituie o importantă resursă terapeutică în durerea somatică, aducând cu sine atât beneficii, cât și riscuri semnificative. Alături de durerea somatică, durerea psihică reprezintă un factor de risc înalt pentru apariția ideilor și a conduitelor suicidare. Prin urmare, tratarea durerii este imperativă, indiferent de aspectul său. Durerea psihică se definește prin sentimente de mâhnire profundă, suferință emoțională, pierdere, neputință, autodeprecieri și singurătate prezente ca urmare a neîmplinirii nevoilor psihologice. **Metodologie.** S-a demonstrat faptul că durerea psihică, asociată tulburărilor psihice sau independentă de acestea, este integrată prin intermediul aceluiași circuit neuronale și în aceleași arii cerebrale precum durerea fizică. În plus, aceasta este asociată cu un nivel redus al opioidelor endogene. Ca urmare, în studiile clinice care vizează durerea psihică s-a luat în considerare administrarea unui agonist opioid cu scopul eliminării riscului de suicid. Buprenorfina are acțiune duală de agonist parțial și antagonist asupra receptorilor opioizi cu potent efect analgezic, dar cu efect euforic, potențial adictiv și letalitate redusă în comparație cu alte opioide. **Rezultate.** Studiile clinice efectuate arată influența favorabilă a buprenorfinei asupra ideilor suicidare prin utilizare controlată în doze foarte mici, rezultatele fiind obiectivate prin scale de evaluare a suicidului. În plus, a fost sugerat faptul că efectul complementar de agonist al receptorilor opioizi de tip μ al ketaminei contribuie în mod substanțial la efectul antisuicidar pe care aceasta l-a dovedit. **Discuții și concluzii.** Lucrarea de față își propune sintetizarea informațiilor existente în literatură cu privire la acest subiect.

Cuvinte cheie: durere psihică, suicid, opioid, buprenorfină, ketamină.

Introduction/objective. Opioids are an important therapeutic resource in somatic pain, bringing both substantial benefits but also significant risks. Along with somatic pain, psychological pain (or psychache) is a high-risk factor for suicidal ideation and behavior. Therefore, treating mental and physical pain is imperative. Psychache is defined by feelings of deep sorrow, emotional distress, loss, helplessness, self-depreciation and loneliness arising from unmet psychological needs. Methodology. It has been shown that psychological pain, associated with or independent of mental disorders, is integrated within the same neural circuits and in the same brain areas as physical pain. Also, it is associated with reduced levels of endogenous opioids. Based on these data, in clinical trials that target mental pain, the administration of an opioid agonist was considered in order to eliminate the risk of suicide. Buprenorphine has a dual action as a partial agonist and antagonist on opioid receptors with a strong analgesic effect, but with lower euphoric effect, addictive potential and lethality compared to other opioids. Results. Clinical trials show that buprenorphine has a positive effect on suicidal ideation through controlled use at very low doses, with results being evaluated by suicide assessment scales. Moreover, it has been suggested that the additional activity of ketamine as a μ -opioid receptor agonist contributes substantially to the anti-suicidal effect it has shown. Discussion and conclusions. The present paper aims to summarize the existing information in the literature on this topic.

Keywords: psychological pain, psychache, mental pain, suicide, opioid, buprenorphine, ketamine.

Incursiune în domeniul fascinant al psihoneuroimunologiei: cum este influențat aspectul pielii de către starea psihică | The skin through the magnifying glass: the connection between psychoneuroimmunology and dermatological conditions

Bianca-Augusta Oroian¹, Raluca-Ioana Cojocariu², Codrina Moraru¹, Petronela Nechita¹

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

²Spitalul de Psihiatrie „Elisabeta Doamna”, Galați, România

Introducere/Obiectiv. Psihoneuroimunologia este o știință relativ nouă care cercetează interacțiunile dintre substratul psihologic, sistemul neuroendocrin și sistemul imunitar, precum și consecințele acestor interacțiuni asupra imunomodulării. Psihodermatologia reunește cele 3 ramuri: psihiatrie, psihologie și dermatologie, evidențiind interacțiunea complexă dintre creier, nervii cutanați, sistemul imunitar și piele. **Metodologie.** Un mare accent se pune pe legătura dintre stresul psihosocial și bolile somatice, lucru observat și în cazul afecțiunilor dermatologice. Comunicarea dintre minte și piele este un proces complex, care implică o serie de neuropeptide, interleukine și mediatori ai sistemului imunitar. Așa cum știm, pielea este echipată cu funcții metabolice și de excreție care permit controlul homeostatic între mediul intern și cel extern. Stresul este considerat adesea un factor precipitant sau exacerbant al afecțiunilor pielii, jucând totodată un rol important în demersul terapeutic. **Rezultate.** Există o relație strânsă între factorii de stres emoțional (acut sau cronic), afecțiunile psihologice/psihiatrice și dermatoze precum psoriazisul, dermatita atopică, acneea, urticaria, sau prurigo. Alți factori relevanți includ nutriția, microbiota intestinală, cât și cea a pielii, somnul, și activitatea fizică. Afecțiunile dermatologice pot avea un impact considerabil asupra multor aspecte ale vieții unui individ, inclusiv mediul socio-relațional și cel profesional. **Discuții și concluzii.** Este deosebit de important să privim dincolo de lucrurile vizibile și evidente atunci când evaluăm un pacient, căutând cu precădere lucruri precum o afecțiune psihologică ascunsă. Această abordare oferă un real ajutor pacientului, care beneficiază de o abordare individualizată, de sprijin moral pe tot parcursul procesului, precum și de rezultate terapeutice mai bune. **Cuvinte cheie:** psihoneuroimunologie, psihodermatologie, stress

Introduction/objective. Psychoneuroimmunology is a discipline that has emerged over the past decades as a broad interdisciplinary field that closely observes the relationship between the psychological state, the nervous system, the endocrine system, and the immune system. Psychodermatology refers to the interface between psychiatry, psychology, and dermatology, involving the complex interaction of the brain, cutaneous nerves, and skin. *Methodology.* A great emphasis is put on the connection between psychosocial stress and somatic illnesses, and dermatological diseases are no exception. Communication between the mind and the skin is a complex process that involves a number of neuropeptides, interleukins, and immune system mediators. The skin is known to be equipped with metabolic and endocrinological functions that enable homeostatic control between internal and external environments. Stress is frequently reported as an exacerbating factor of skin disease while also being a major determinant in the outcome of treatment. *Results.* The causality between emotional stressors (acute or chronic), psychological/psychiatric conditions and dermatoses such as psoriasis, atopic dermatitis, acne, urticaria, and prurigo is often undeniable. Other relevant factors include nutrition, gut and skin microbiota, sleep, and physical activity. *Discussion and conclusions.* Skin conditions may have a detrimental effect on most aspects of an individual's life, including relationships, work, and social functioning. It is vital to search for aspects of our patients that are not visible at first, such as a hidden psychological condition, thus paving the way for an individualized approach and support for patients, as well as better therapeutic outcomes.

Keywords: Psychoneuroimmunology, psychodermatology, stress

Personalitatea artistică și terapia electroconvulsivantă | The artistic personality and the electroconvulsive therapy

Bogdan Pîrvu¹

¹Spitalul Județean de Urgență „Mavromati”, Botoșani, România

Introducere/obiective. Cele mai citate cazuri de scriitori celebri, două (Antonin Artaud și Janet Frame) în spectrul schizofren și două (Ernest Hemingway și Sylvia Plath) în spectrul bipolar-suicidar, s-au manifestat extrem de vocal și ostil în privința terapiei electroconvulsivante: Artaud (49 șocuri) descriindu-și „minte, creierul, conștiința și corpul” ca fiind „paralizate, imobilizate, ștrangulate”, Frame (peste 200 de șocuri și la doar două săptămâni de lobotomie) considerând că fiecare ședință este „echivalentă cu o execuție pe scaunul electric”, Hemingway (aproximativ 25 de șocuri în două reprize) alegându-se cu memoria „virtual distrusă”, Plath („arsă de vie” în mai multe șocuri, într-o primă etapă) declarând că moartea e „preferabilă” unei vieți în care-i supusă la aceste experiențe „terifiante, copleșitoare și umilitoare”. Metodologie. Ne vom concentra, într-o abordare biopsihosocială, asupra lui Robert Lowell (din spectrul bipolar) în ideea de a aduce o perspectivă mai echilibrată. Rezultate. Robert Lowell într-adevăr s-a dovedit o voce mai permisivă, dar fișa lui medicală sugerează că terapia aceasta nu l-a ajutat cu nimic, doar înlocuindu-i episoadele maniacale severe cu o „depresie neagră”. Discuții și Concluzii. După asemenea cazuri celebre, nenumărate altele rămânând deoparte, absolut toate poziționându-se contra terapiei electroconvulsivante, putem afirma că personalitatea artistică nu-i „făcută să intre în program”.

Cuvinte cheie: terapie electroconvulsivantă; schizofrenie; tulburarea bipolară; personalitatea artistică; Robert Lowell

Introduction/objective. If given the four, most cited cases of eminent writers, two of whom (Antonin Artaud and Janet Frame) in the schizophrenic spectrum, another two (Ernest Hemingway and Sylvia Plath) in the bipolar-suicidal spectrum, their subjective memory is vociferously hostile, with Artaud (49 unmodified ECTs) describing his “mind, brain, consciousness and body” to be “paralysed, held, garrotted”; with Frame (over 200 unmodified ECTs and two weeks short of lobotomy) considering each treatment to be “equivalent to an execution”; with Hemingway (approximately 25 two-course ECTs) having his memory “virtually destroyed”; with Plath (“burned alive” in an unknown number of unmodified first-course ECT) declaring that death is “preferable” to a life in which she is submitted to this “terrifying, painful and humiliating experience.” Methodology. We will focus on the case of Robert Lowell (in the bipolar spectrum) so as to hopefully provide a rather more balanced, biopsychosocial approach. Results. Robert Lowell is far from being as negatively vehement as the above four, but the fact is that his three-course 22 ECTs unrelentingly changed his fully-blown mania into major depression, thus coming to no good. Discussion and conclusions. Such eminent “samples” considered, a full score of others left aside, all of them dead against ECT, one might safely say that the artistic personality will not fit in the program.

Keywords: electroconvulsive therapy, schizophrenia, bipolar disorder, artistic personality, Robert Lowell

Diagnosticul dual de tulburare obsesiv-compulsivă și tulburare afectivă bipolară: particularități clinice și obiective terapeutice | Dual diagnosis of obsessive-compulsive disorder and bipolar disorder: clinical characteristics and treatment goals

Cristiana Tăpoi¹, Adela-Georgiana Buciuc¹, Radu-Ștefan Rogojină¹, Anca-Marilena Dumitrache¹, Andreea-Ștefania Itu¹, Daniela-Andreea Zaharie¹, Maria-Eugenia Vințan¹, Radu-Ioan Dragomir¹, Andrei Dumitru¹, Bogdan Patrichi^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/ obiectiv: Pacienții diagnosticați cu tulburare afectivă bipolară (TAB) prezintă frecvent comorbidități psihiatrice, în special tulburări din sfera anxietății. Studii recente arată o prevalență de 10-20% a tulburării obsesiv-compulsive (TOC) la pacienții cu TAB, iar această asociere presupune dificultăți în diagnosticul diferențial, o severitate crescută a simptomelor și reprezintă o adevărată provocare în stabilirea tratamentului adecvat, deoarece tratamentul de elecție din TOC, adică inhibitorii selectivi de recaptare a serotoninei, prezintă risc de viraj maniacal sau ciclare rapidă. În lucrarea de față ne propunem să evidențiem datele din literatura de specialitate referitoare la evoluția patologiei, particularitățile clinice și conduita terapeutică. **Metodologie:** Am analizat studiile recente indexate Pubmed publicate în limba engleză. **Rezultate:** Majoritatea pacienților prezintă debutul TOC anterior debutului TAB, însă gândurile obsesive pot fi uneori dificil de diferențiat de ruminările din episodul depresiv sau de accelerarea gândirii din episodul maniacal sau mixt. Se remarcă o ciclicitate a simptomelor de TOC la pacienții cu TAB, simptome care apar mai frecvent în cadrul episoadelor depresive sau mixte și se remit în cadrul episoadelor maniacale sau hipomaniacale. **Discuții și concluzii:** Optimizarea tratamentului episoadelor afective se asociază cu remisiunea simptomelor de TOC, astfel că timostabilizatoarele și antipsihoticele atipice reprezintă tratamentul de elecție. Asocierea antidepresivelor este păstrată pentru cazurile de TOC refractar la tratament, deoarece, în cele mai multe cazuri, riscurile depășesc beneficiile. Relația dintre tulburarea obsesiv-compulsivă și tulburarea afectivă bipolară necesită o explorare amănunțită în vederea optimizării tratamentului și a creșterii calității vieții. **Cuvinte cheie:** tulburarea afectivă bipolară, tulburarea obsesiv-compulsivă, comorbidități psihiatrice

Introduction/ objective. Patients diagnosed with bipolar disorder (BD) frequently associate psychiatric comorbidities, particularly anxiety disorders. Recent studies show a 10-20% prevalence of obsessive-compulsive disorder (OCD) in patients with BD, and this association hinders the differential diagnosis, increases symptom severity and represents a therapeutic challenge, considering that the treatment of choice in OCD, i.e. selective serotonin reuptake inhibitors, involves the risk of switching to mania and rapid cycling. The aim of the present paper is to explore the scientific knowledge regarding the outcome of patients with this dual diagnosis, their clinical characteristics and treatment options.

Methodology. We reviewed recently published papers indexed in Pubmed and written in English. Results. Most patients had the onset of OCD before the onset of BD. However, obsessive thoughts may be difficult to differentiate from depressive ruminations in depressive episodes or from racing thoughts in manic or mixed episodes. OCD symptoms tend to fluctuate in BD patients by being frequently present during depressive or mixed episodes and remitting during manic or hypomanic episodes.

Discussion and conclusions. Optimizing the treatment of affective episodes facilitates the achievement of remission of OCD symptoms, therefore mood stabilizers and atypical antipsychotics represent the gold standard. Addition of antidepressants should be limited to refractory OCD, because, in most cases, the risks

Comunicări orale | *Oral Presentations*

outweigh the benefits. The relation between OCD and BD needs a thorough exploration in order to develop an adequate treatment plan and to improve the quality of life for these patients.

Keywords. Obsessive-compulsive disorder, bipolar disorder, psychiatric comorbidities

Expresia GPR88 și implicațiile acesteia în schizofrenie | GPR88 expression and its implication in schizophrenia

Raluka Kalinović^{1,2}, Andrei Constantin Pascariu¹, Ionela-Gabriela Vlad¹, Adrian Crețu¹, Anca Goldiș¹, Virgil-Radu Enătescu^{1,2}

¹Clinica Psihiatrică „Eduard Pamfil”, Timișoara, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

Introducere. Schizofrenia este o boală psihiatrică, caracterizată prin prezența simptomelor psihotice, împreună cu un important declin funcțional și cognitiv. GPCR (G protein coupled receptor) este o familie de proteine-semnal cu 800 de membri, acestea au un rol important în tulburările psihiatrice. GRP88 este un oGPCR (orphan), cu o exprimare preponderentă în striatum responsabil de cogniție, afect și controlul motor, așadar este o potențială țintă de tratament pentru tulburările psihiatrice incluzând schizofrenia, tulburarea afectivă-bipolară și anxietatea. **Metodologie.** Articolele incluse în studiu au fost obținute din baza de date PubMed, Elsevier și Direct Science, folosind cuvinte cheie precum „GPR88”, „schizophrenia” și „psychosis”, au fost selectate articole care studiază expresia GPR88, biochimia și regiuni ale creierului cu rol direct în psihopatologia din schizofrenie. **Rezultate.** GPR88 este exprimat preponderent în striatum, tuberculii olfactivi și nucleul accumbens. Rolul GPR88 în fiziopatologia schizofreniei este susținut de faptul că expresia sa influențează funcțiile cognitive și motorii. Sistemul dopaminergic, care este principalul neurotransmițător implicat în schizofrenie, influențează expresia GPR88, în funcție de distribuția profilului receptor. Efectul medicației psihotrope este diferit în funcție de expresia GPR88 de la nivelul creierului în modele animale, de asemenea unele medicamente psihiatrice modulează expresia sa. **Discuții și concluzii.** În momentul de față, tratamentul sindroamelor psihotice are multe efecte secundare, progresul în înțelegerea GRP88 a demonstrat implicarea sa în sindroamele psihotice. Unele medicamente psihiatrice sunt asociate cu o influențare a expresiei GRP88 și reducerea simptomelor în modele animale sugerând eficiența ca o posibilă țintă terapeutică.

Cuvinte cheie: schizofrenie, GPR88, psihoză.

Introduction. Schizophrenia is a mental disorder characterized by the presence of psychotic symptoms and severe functional and cognitive deficits. GPCR is a family of signalling proteins of 800 members and they play an important role in mental disorders. GRP88 is an oGPCR (orphan), with a predominant expression in the striatum which is responsible for cognition, mood and motor control, therefore it is a possible therapeutic target for psychiatric diseases such as schizophrenia, bipolar disorder and anxiety. Methodology. The articles included in the study were obtained using PubMed, Elsevier and Direct Science databases, using keywords such as “GRP88”, “schizophrenia” and “psychosis”. The articles study GRP88 expression, biochemistry and brain regions directly involved with schizophrenic psychopathology. Results. GRP88 is expressed predominantly in the striatum, olfactory tubercles and nucleus accumbens. The role of GRP88 in the psychopathology of schizophrenia is supported by its involvement in cognitive and motor function. The dopaminergic system, which is the main neurotransmitter involved in schizophrenia, influences GPR88 expression according to the receptor profile. The efficacy of psychiatric medication is influenced by the expression of GRP88 in the brain of animal models, also some psychiatric medications modulate its expression. Discussions and conclusions. At the moment, treatment of psychotic disorders such as schizophrenia has many side-effects, advancements in the understanding of GRP88 have shown its involvement in psychotic syndromes. Several psychiatric medications have been proven to influence GRP88 expression and to reduce symptoms in animal models suggesting its efficacy as a possible therapeutic target.

Key words: schizophrenia, GPR88, psychosis.

Eficacitatea stimulării magnetice transcraniene în tratamentul depresiei rezistente la tratament: experiența Spitalului Oxygene | Effectiveness of transcranial magnetic stimulation in the management of treatment-resistant depression: the experience of Oxygene Hospital

Mihai-Viorel Zamfir^{1,2}, Adrian Stănescu²

¹Facultatea de Medicină, Disciplina Fiziologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Oxygene, Otopeni, România

Introducere/obiective. Stimularea magnetică transcraniană repetitivă (rTMS) este o modalitate de management al depresiei rezistente la tratament (DRT) cu nivel de evidență A. **Metodologie.** Am efectuat un studiu transversal retrospectiv cu privire la eficacitatea rTMS în managementul DRT în cadrul Spitalului Oxygene din Otopeni. Am inclus pacienții cu diagnostic de DRT tratați prin rTMS în perioada 01/2020-12/2021. Am exclus pacienții cu un număr de ședințe de rTMS mai mic de 10. Pacienții care au avut doar tulburare depresivă au primit protocolul de rTMS 10Hz la nivelul DLPFC stâng. Pacienții cu asociere de tulburare de anxietate și tulburare depresivă sau cei cu depresie bipolară au primit protocolul de rTMS 1Hz la nivelul DLPFC drept. Frecvența sesiunilor de rTMS/zi a fost 1/zi, în medie 5/săptămână, cu un total de 20 de sesiuni pentru tratamentul de fază acută, continuat cu tratament de consolidare cu frecvența de 1 sesiune/lună. **Rezultate.** Au fost incluși 57 pacienți (vârstă medie 43 de ani, 43% bărbați). 52% din pacienți au fost diagnosticați cu depresie unipolară fără asocieri comorbide, 43% cu asociere de depresie unipolară și tulburare de anxietate, iar 3%(N=2) au avut depresie bipolară. În medie pacienții au urmat 20 de ședințe de rTMS (interval 10-63, mediana 22). 80% din pacienți au fost responsivi la tratament, prezentând ameliorare importantă a simptomatologiei depresive, iar 50% din pacienți au fost în remisiune la finalul programului de rTMS. **Discuții și concluzii.** Studiul arată o eficacitate semnificativă a utilizării terapeutice a rTMS în tratamentul depresiei.

Cuvinte cheie: rTMS, depresie, anxietate

Introduction/objective. Repetitive transcranial magnetic stimulation (rTMS) is a modality to manage treatment-resistant depression (TRD) with evidence of level A. Methodology. We conducted a cross-sectional retrospective study on the efficacy of rTMS in TRD management at Oxygene Hospital in Otopeni, Romania. We included patients diagnosed with TRD treated with rTMS between 01/2020-12/2021. We excluded patients who performed a rTMS session number less than 10. Patients who had only depressive disorder received the 10Hz rTMS protocol at the level of left DLPFC. Patients with comorbid anxiety disorder and depressive disorder or those with bipolar depression received the 1Hz rTMS protocol at the level of right DLPFC. The frequency of rTMS sessions / day was 1/day, on average 5/week, with a total of 20 sessions for the acute phase treatment, continued with consolidation treatment with a frequency of 1 session / month. Results. 57 patients were included (mean age 43 years, 43% male). 52% of patients were diagnosed with unipolar depression without comorbid associations, 43% with a combination of unipolar depression and anxiety disorder and 3%(N=2) had bipolar depression. On average, patients underwent 20 rTMS sessions (range 10-63, median 22). 80% of patients were responsive to treatment, with significant improvement in depressive symptoms and 50% of patients were in remission at the end of the rTMS program. Discussions and conclusions. Our study shows a significant effectiveness of the therapeutic use of rTMS in the treatment of depression.

Keywords: rTMS, depression, anxiety

Empatia la persoanele cu autism | Empathy in people with autism

Săndica Gligu¹

¹Asociația Română de Terapii în Autism și ADHD, București, România

Introducere. Persoanele cu TSA prezintă în general scoruri mici ale empatiei și comportamentului psihosocial, în primul rând, dificultăți ale empatiei cognitive, empatia afectivă pare să fie apropiată de cea a persoanelor tipice. **Obiectiv.** Evaluarea, măsurarea și creșterea empatiei. Scorurile scăzute la empatie s-ar putea datora diferențelor în care indivizii cu TSA experimentează și manifestă empatia. Adulții tipici au dificultăți în înțelegerea emoțiilor afișate de persoanele cu TSA, o problemă de dublă empatie. Și dezvoltarea empatică și psihosocială a fraților poate fi afectată: prin risc genetic crescut și oportunități limitate de a învăța și practica empatia și comportamentul prosocial în relația de frați cu copilul cu TSA. Datorită reactivității, mai precis nereactivității sau reactivității disproporționate se presupune adesea că indivizii cu autism sunt lipsiți de empatie. **Metodologie.** Empatia, ca și abilitățile fizice și academice, nu este ceva fix, ci poate fi îmbunătățită prin antrenament și practică („grup de antrenament compasiv”). Pentru îmbunătățirea empatiei este nevoie de antrenament compasiv, care crește activitatea la nivelul cortexului frontal și dorsolateral comunică cu nucleul accumbens, regiunile creierului implicate în reglarea emoțiilor și emoțiile pozitive.

Rezultate. Nu toate persoane cu autism au deficit empatic, există persoane autiste care au o acuratețe empatică mai mare decât a persoanelor tipice. Antrenamentele pot crește empatia persoanelor cu TSA. **Discuții/concluzii.** Înainte de a afirma dacă o persoană cu autism este/sau nu este empatică, se impune să investigăm afectarea empatiei specifice, ținând cont de: cultură, vârstă, sex, acestea pot influența semnificativ nivelul empatic

Cuvinte cheie: autism; empatie

Introduction. People with ASD generally have low empathy and psychosocial behavior scores, and difficulties with cognitive empathy, while emotional empathy seems to be close to that of typical people. Objective. To evaluate, measure, and increase empathy. Low scores on empathy may be due to differences in the way individuals with ASD experience and show empathy. Typical adults have difficulty understanding the emotions displayed by people with ASD, a problem of double empathy. Also, the empathic and psychosocial development of siblings can be affected by increased genetic risk, and by limited opportunities to learn or practice empathy and prosocial behavior. Due to reactivity, more specifically non-reactivity or disproportionate reactivity, it is often assumed that individuals with autism lack empathy. Methodology. Empathy, like physical and academic skills, is not something set into stone and can be improved through training and practice ("compassionate training group"). To improve empathy requires compassionate training, which increases activity in the frontal and dorsolateral cortex that communicates with the nucleus accumbens (the region of the brain involved in regulating emotions). Results. Not all people with autism have empathic deficits, there are people with autism who have higher empathic accuracy than typical people. Training can increase the empathy of people with ASD. Discussions / Conclusions. Before stating whether a person with autism is or is not empathetic, it is necessary to investigate the level of specific empathy, taking into account: culture, age, and sex, factors that can significantly influence the level of empathy.

Keywords: autism; empathy

Provocări în diagnosticul ADHD-ului în populația adultă și diferențe față de populația pediatrică | Challenges in diagnosing ADHD in adult population and differences when compared with the paediatric population

Alexandru-George Stan¹, Maria Bonea^{1,2}

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență, Cluj-Napoca, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Introducere/obiective. ADHD-ul este o patologie psihiatrică cu o etiologie multifactorială și o prevalență variată la nivel global. Aceasta debutează în copilărie fiind prevalentă și în viața de adult a indivizilor afectați. Reprezintă, astfel, un obstacol pentru aceștia în a-și atinge aspirațiile educative și profesionale, indiferent de nivelul de inteligență al celor afectați. În ciuda progreselor făcute în identificarea criteriilor obiective și stabilirii diagnosticului corect, acesta este adesea omis, ca și consecință a deficitelor educative atât în sfera medicală, cât și la nivel populațional. Astfel este necesară ridicarea nivelului de conștientizare și combaterea stigmatizării legată de această afecțiune. **Metodologie.** Căutarea a fost efectuată prin intermediul bazei de date electronice PubMed, utilizând cuvinte cheie precum: “ADHD” “deficit de atenție” “hiperactivitate” “adulti” “copii” și combinații ale acestor cuvinte cheie. **Rezultate.** Prevalența la adulți de 19-45 de ani este 2,5%, >45 de ani 2,2%, respectiv 5,9% în populația pediatrică. 1 din 6 copii afectați vor îndeplini în continuare criteriile de diagnostic ca și adulți, jumătate dintre aceștia prezentând un grad semnificativ de afectare. Populația afectată prezintă multiple comorbidități, precum: Diabet zaharat tip II, Abuzul de substanțe, riscul crescut de accidentare, dificultăți în menținerea locului de muncă sau continuarea studiilor, jocul patologic de noroc și suicid precum și multiple alte afecțiuni somatice și psihiatrice ca adulți. **Discuții și concluzii.** Deși este evidențiată o aparentă ameliorare a simptomatologiei în viața de adult, ADHD reprezintă în continuare o problemă importantă pentru adulții afectați, influențând semnificativ calitatea vieții acestora. **Cuvinte cheie:** ADHD, adulți, prevalență, copii, diagnostic, comorbidități.

Introduction/objective. ADHD is a psychiatric condition with a multifactorial aetiology, and a variable prevalence across the globe. First manifested in children and persisting into adulthood. Therefore, it represents a significant obstacle for those affected in reaching their educational and professional goals, regardless of the level of intelligence of those affected. Although considerable progress has been made in identifying objective criteria and assessing the correct diagnosis, it often remains undiagnosed in childhood, due to educational deficiencies in the medical field as well as in the general population. Thus, it is necessary to raise awareness and address the stigma around this condition. *Methodology.* A search was conducted in the PubMed database for relevant key words “ADHD” “attention deficit”, “hyperactivity”, “adults” and “children” as well as combinations of the above. *Results.* The prevalence in adult aged 19-45 is 2,5%, 2,2% for adults aged >45 and 5,9% in children. 1 out of 6 affected children will also meet the diagnosis criteria in adulthood, half of which will be significantly affected. The affected population suffer from multiple comorbidities such as diabetes mellitus type 2, substance abuse, high risk of accidents, difficulties in maintaining a workplace or in continuing their education, pathological gambling and suicide and many more somatic and psychiatric conditions as adults. *Discussions and conclusions.* Although an apparent improvement in symptomatology can be observed in adulthood, ADHD continues to be an important problem for affected adults, negatively impacting the quality of life.

Key words. ADHD, adults, prevalence, children, diagnosis, comorbidities

Evaluarea adulților cu suspiciune de ADHD: un review al literaturii de specialitate | Assessment of adults with suspected ADHD: a review of the literature

Mihai-Viorel Zamfir^{1,2,3}, Mădălina Simion^{4,5,6}

¹Facultatea de Medicină, Disciplina Fiziologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Clinica Hope, București, România

³Spitalul Oxxygene, Otopeni, România

⁴Universitatea de Vest din Timișoara, Timișoara, România

⁵Sanador, București, România

⁶Clinica Medicum, București, România

Introducere/obiectiv. ADHD la adult este o tulburare care ridică probleme de diagnostic pozitiv și diferențial și presupune un proces complex de evaluare cu instrumente validate. **Metodologie.** Am efectuat un review narativ al literaturii de specialitate privind procesul de stabilire a diagnosticului de ADHD la adult, cu accent pe componentele evaluării, instrumentele folosite și protocoalele de diagnostic. **Rezultate.** Ghidurile de practică subliniază necesitatea unei evaluări comprehensive a adulților cu suspiciune de ADHD, la care nu a fost stabilit acest diagnostic în perioada copilăriei. Evaluarea trebuie să vizeze atât stabilirea diagnosticului de ADHD cât și a comorbidităților. Componentele evaluării sunt reprezentate de: starea mentală prezentă, statusul psihosocial actual, istoricul psihiatric și de dezvoltare, istoricul școlar, profesional și marital, examenul fizic. Este important să se obțină date atât direct de la pacient cât și din alte surse (aproși ai pacientului, cadre didactice, rapoarte școlare etc.). Examenul psihiatric se completează prin evaluare clinică psihologică; această include interviuri semistructurate și scale pentru evaluarea simptomelor specifice ADHD, testarea atenției și a funcțiilor executive, scale clinice pentru comorbidități (anxietate, depresie, screening psihopatologic, trăsături și tulburări de personalitate). O problemă dificilă este identificarea simulării, de aceea este indicat ca în evaluarea psihologică să fie incluse și probe de validitate a performanței (PVT) și a simptomelor (SVT). Pot fi folosite protocoale de evaluare de bază (cu durata de 2-3 ore) sau comprehensive (până la 10 ore). **Discuții și concluzii.** Procesul de diagnosticul ADHD este complex, se realizează în echipă și presupune folosirea unor instrumente validate.

Cuvinte cheie: ADHD, adult, instrumente

Introduction/objective. ADHD in adults is a disorder that raises problems of positive and differential diagnosis and involves a complex assessment process with validated tools. *Methodology.* We conducted a narrative review of the literature on the process of establishing the diagnosis of ADHD in adults, focusing on the components of the assessment, the tools used and the diagnostic protocols. *Results.* The practice guidelines emphasize the need for a comprehensive assessment of adults with suspected ADHD, for whom this diagnosis has not been established in childhood. The assessment should aim to establish both the diagnosis of ADHD and comorbidities. The components of assessment are represented by: present mental state, current psychosocial status, the psychiatric and developmental, school, professional and marital history, physical examination. It is important to obtain data both directly from the patient and from other sources (relatives of the patient, teachers, school reports, etc.).

The psychiatric examination is completed by a psychological clinical evaluation; this includes semi-structured interviews and scales for assessing specific ADHD symptoms, testing attention and executive functions, clinical scales for comorbidities (anxiety, depression, psychopathological screening, personality traits and disorders).

Comunicări orale | *Oral Presentations*

A difficult issue is the identification of the simulation, so it is advisable to include in the psychological assessment also evidence of the validity of performance (PVT) and symptoms (SVT). Basic (2-3 hours) or comprehensive (up to 10 hours) assessment protocols can be used.

Discussions and conclusions. The process of diagnosing ADHD is complex, performed in a team and involves the use of validated tools.

Keywords: ADHD, adult, tools

Aplicarea teoriei misiunii comune (teoria servirii speciei) în psihoterapie | Theory of the common mission (theory of serving the species) in psychotherapy

Nicolae Grancea¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență, Brașov, România

Introducere/obiective. Terapia constă în conștientizarea individului asupra misiunii sale supreme ca ființă umană, comună tuturor indivizilor: participarea la supraviețuirea/perpetuarea/perfecționarea speciei. Fiecare individ, sub aspectul activității sale mentale (gânduri, memorii, emoții) este parte componentă și sub influența unei inteligențe colective prin care se asigură supraviețuirea/perpetuarea/perfecționarea speciei. Această Entitate Inteligentă este reprezentată de fluxul informațional care se stabilește în rețeaua alcătuită prin interconectarea cognitivă și emoțională a indivizilor speciei. Teoria/terapia răspunde nevoii/căutării individului de a avea un scop în viață, oferindu-i răspunsul universal: "participarea la perpetuarea/perfecționarea speciei" și îl tratează pe individ ca pe un instrument specializat și gestionat de către inteligența speciei în scopul susmenționat, astfel că reacțiile psiho-emoționale ale individului sunt determinate de convergența/divergența dintre activitatea mentală a individului și misiunea sa, putând fi corectate în sensul și scopul urmărit de inteligența speciei. Terapia propune ca individul să intervină asupra activității sale mentale astfel încât să nu intre în contradicție cu misiunea sa, care este un dat. Terapia trezește în mentalul individului un sentiment de solidaritate, conectare și apartenență prin deconstrucția sinelui și dizolvarea acestuia în inteligența colectivă. Raportarea individului la această entitate inteligentă colectivă validată de testul timpului poate deveni pentru individ un punct de reper, de sprijin, de interogare și o sursă de inspirație. Metodologie. Terapia a fost aplicată pacienților cu depresie, în 12 ședințe. Rezultate. Îndepărtarea simptomelor centrale ale depresiei evaluate prin instrumente psihometrice. Discuție/concluzii. În depresie, Terapia ar putea constitui o opțiune terapeutică inițială sau poate fi asociată cu farmacoterapia. Cuvinte cheie: Terapia misiunii comune, depresie.

Introduction/objective: The therapy makes the individual aware of his belonging to the human species and of the mission common to all individuals to participate in the survival/perpetuation/improvement of the species. Each individual is a component part and under the influence of a collective intelligent through which the survival/perpetuation/improvement of the species is ensured. This intelligent entity is represented by the information flow that is established through the cognitive and emotional integration/interconnection of the specie's individuals. The theory responds to the individual's quest for a purpose in life, giving him the universal answer: "participation in the survival/perpetuation/improvement of the species" and treats the individual as a tool specialized and managed by the intelligence of the species for the above purpose, so that the psycho-emotional reactions of the individual can be corrected in the purpose of their convergence with the mission of the individual, not to contradict its mission, which is a given. Relating the individual to this collective intelligent entity validated by the test of time can become for the individual a point of reference, support, questioning and inspiration. Therapy awakens in the mind of the individual a sense of belonging, solidarity and integration, understanding and acceptance, empathy and compassion, cooperation and collaboration, connection by self-destructing and dissolving it into collective intelligence. Methodology: The therapy was applied to patients with depression in 12 sessions. Results: Removal of central symptoms of depression assessed by psychometric instruments. Discussion and conclusion: In depression, therapy may be an initial therapeutic option or may be combined with pharmacotherapy.

Keywords: Theory/therapy of serving the species, depression.

Anxietatea socială la adolescenți în urma pandemiei COVID-19 | Social anxiety in adolescents following the COVID-19 pandemic

Alexandra Acaru¹, Diana Laslău¹, Sanda Barb¹, Angela Muntean¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

Introducere/Obiective. Pandemia COVID-19 a adus consecințe semnificative pentru sănătatea mintală a copiilor și adolescenților. Reglarea emoțională deficitară implicită prin prisma perioadei de dezvoltare, diminuarea interacțiunilor sociale cu co-vârștii, expunerea la situații anxiogene și distanțarea socială sunt asociate cu apariția tabloului depresiv-anxios la adolescenți. Acest studiu se concentrează pe identificarea simptomatologiei precum apariția refuzului de a merge la școală, mergând până la evitarea situațiilor anxiogene, fobie socială, dificultăți de somn sau stres post-traumatic. **Metodologie.** Putem spune că o parte dintre adolescenții fără anxietate socială înainte de pandemie au experimentat îngrijorări și stres cu privire la întoarcerea la școală, asociind o serie de simptome psihiatrice. Mai mult, observația clinică ne arată că adresabilitatea adolescenților în cadrul Spitalului Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda” din Sibiu a crescut, fie prin amplificarea patologiei preexistente sau debutul patologiei anxios-depresive post-covid. **Rezultate.** Lucrarea de față oferă o privire de ansamblu asupra patologiei anxios-depresive la adolescenți în urma pandemiei Covid-19 și a modului în care capacitatea de reglare emoțională individuală a contribuit la adaptarea adolescenților în timpul și după perioada pandemică. **Discuții și concluzii.** În contextul unei lumi în schimbare, care a devenit volatilă, nesigură, ambiguă, amenințătoare și non-liniară reglarea emoțională adecvată devine o provocare constantă și continuă, iar suportul psihologic și psihiatric, familial și școlar, în special în cazul adolescenților, devine o necesitate mult mai evidentă.

Cuvinte cheie: anxietate socială, depresie, reglare emoțională, adolescenți, pandemie, COVID-19.

Introduction/Objective. The COVID-19 pandemics brought about significant consequences for the mental health of children and adolescents. Implicit deficient emotional regulation in terms of developmental period, decreased social interactions with peers, exposure to anxiety-producing situations and social distancing are associated with the onset of depressive-anxiety disorders in adolescents. This study focuses on identifying symptoms such as the refusal to go to school to the point of avoiding anxious situations, social phobia, sleep difficulties or post-traumatic stress. Methodology. We could say that a part of the adolescents without social anxiety prior to the pandemic experienced worries and distress regarding the return to school, associating a series of psychiatric symptoms. Moreover, clinical observations show that the addressability of adolescents in the “Dr. Gheorghe Preda” Clinical Hospital of Psychiatry in Sibiu increased, either by amplifying the preexisting pathology or by the onset of post-COVID anxious-depressive pathology. Results. This paper provides an overview of the anxiety-depressive pathology in adolescents following the COVID-19 pandemic and how the ability of personal emotion regulation has contributed to the adaptation process during and after the pandemic years. Discussion and conclusions. In the context of a changing world, which has become volatile, insecure, ambiguous and non-linear, proper emotion regulation is a constant and ongoing challenge, thus psychological and psychiatric, as well as family and school support, especially in adolescents, becomes an obvious necessity.

Keywords: social anxiety, depression, emotion regulation, adolescents, pandemic, COVID-19.

Abordarea psihoterapeutică a tulburării somatoforme: un studiu de caz clinic | Psychotherapy of somatoform disorder: a clinical case study

Henrieta-Mihaela Artimon¹

¹Spitalul General C.F., Sibiu, România

Introducere. Studiul prezintă evoluția unei paciente în vârstă de 32 ani, diagnosticate cu tulburare somatoformă nediferențiată și tulburare anxios-depresivă, de-a lungul unei intervenții psihoterapeutice complexe. Metodă. Pacienta a urmat un număr de 80 de ședințe de psihoterapie (hipnoză, hipnoanaliză și elemente de terapie cognitiv-comportamentală), cu frecvența de o dată pe săptămână. Rezultate. La finalul psihoterapiei, s-a obținut ameliorarea netă sau chiar remisiunea unor simptome somatoforme, remisiunea dispoziției anxios-depresive și o mai bună funcționare socială și profesională a pacientei. Urmărirea la un an de la încheierea terapiei a demonstrat menținerea acestor rezultate. Discuții și concluzii. Hipnoza și-a dovedit utilitatea în includerea corpului în terapie, în accesarea resurselor individuale pentru schimbare și în explorarea conflictelor inconștiente, prin hipnoanaliză. Studiile afirmă eficiența mai crescută a hipnoanalizei în tratarea tulburărilor nevrotice față de psihanaliză, care ar necesita un număr mai mare de ședințe (Barabasz & Watkins, 2011), precum și față de terapia cognitiv-comportamentală în accesarea informațiilor traumatice, care sunt codificate la un nivel subcortical-subconștient (Barabasz et al., 2011). Cazul clinic prezentat revelează interrelația complexă dintre psihic și somatic, precum și modalitatea de abordare și de integrare a somatizării în terapie ca o cale de acces către conflictele inconștiente ale pacientei, în efortul de a depăși dualitatea minte-corp.

Cuvinte cheie: somatizare, hipnoză, psihoterapie.

Introduction. This study presents evolution of a 32-year-old female patient, diagnosed with somatoform disorder and anxious-depressive disorder, during a complex psychotherapeutic intervention. Method. 80 therapy sessions (hypnosis, hypnoanalysis and cognitive-behavioural therapy), one session per week. Results. At the end of therapy, was obtained an improvement or even remission of somatoform symptoms, remission of anxious-depressive mood and a good social and professional functioning of the patient. At one year after the end of psychotherapy, the results were maintained. Discussions and conclusions. Hypnosis proved its usefulness in inclusion of the body in therapy, in accessing resources for therapeutic change and in unconscious conflicts exploration, by hypnoanalysis. The studies confirm higher efficiency of hypnoanalysis in treating neurotic disorders in comparison with psychoanalysis, which require a higher number of sessions (Barabasz & Watkins, 2011), also in comparison with cognitive-behavioural therapy in accessing traumatic information, which are coded at an unconscious level (Barabasz et al., 2011). This clinical study reveals complex interrelationship between mind and body and show how to integrate somatization in therapy like a pathway to unconscious conflicts, to overcome mind-body duality.

Keywords: somatization, hypnosis, psychotherapy.

Asociația Medicilor Rezidenți în Psihiatrie din România – oportunități pentru rezidenții în psihiatrie | The Romanian Psychiatric Trainees Association – opportunities for psychiatric residents

Adrian Țițăreanu¹, Raluca-Andra Bursan¹, Claudiu Pavel¹, Andrei Buciuta²

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Spitalul Clinic Județean de Urgență, Cluj-Napoca, România

Asociația Medicilor Rezidenți în Psihiatrie din România (AMRPR) își amplifică în acest an poziționarea reprezentativă pentru rezidenții în psihiatrie din centrele universitare din România, bucurându-se de continuarea proiectelor și a colaborărilor cu organizațiile de profil, naționale și internaționale. Unul dintre principalele obiective ale AMRPR, augmentând poate rolul reprezentativ, este formularea de soluții pentru dificultățile pe care medicii din fiecare centru universitar le identifică și raportează. Un grup de lucru special constituit a lansat un chestionar național pentru a afla pe filieră directă care sunt nevoile și dorințele rezidenților cu privire la formarea lor în psihiatrie. În urma numeroaselor răspunsuri primite atât de la aceștia cât și de la îndrumătorii de rezidențiat, acest grup a conceput un “Ghid al rezidentului” ce vine în sprijinul medicului la început de drum și cuprinde capitole care detaliază, printre altele, aspecte legislative, particularitățile birocratice din spitale și formarea în psihoterapie. O parte din membrii noului Consiliu Director ce coordonează activitatea AMRPR în acest mandat constituie delegația României la Forumul Federației Europene a Medicilor Rezidenți (EFPT) în Psihiatrie, ca parte a unui parteneriat îndelungat și complex. EFPT, prin grupurile sale de lucru, provoacă rezidenții în psihiatrie la socializare și la schimburi de experiență pentru ca aceștia să cunoască diferite abordări ale curriculum-ului de pregătire din fiecare țară membră. Unul dintre proiectele cu cel mai mare răsădit în România este “EFPT Exchange” care oferă oportunitatea experimentării unei perioade de timp într-un program de rezidențiat al uneia dintre țările participante.

Cuvinte cheie: ghidul rezidentului, schimb de experiență, educație

The Romanian Psychiatric Trainees Association (RPTA) enhances its position of representation of the psychiatric doctors in training in Romania's Universities. RPTA rejoices the pursuit of its projects and its collaboration with other similar organisations, both national and international. One of the main objectives of RPTA, augmenting maybe its representation role, is finding solutions for the difficulties that trainees identify and report from every University center. A special working group within the organisation launched a national questionnaire in order to find out directly from the source what are the needs and wishes of the residents regarding their training in psychiatry. In conclusion to numerous responds received from the trainees and their coordinators, this group worked upon a “Guideline for trainees”. This manual comes to the young doctor's aid by offering practical advice and by detailing among other hot topics legislation, state hospital bureaucratic particularities and psychotherapy training. A part of the new Board of Directors that coordinates RPTA's activity in this term constitute the Romanian delegation at the European Federation of Psychiatric Trainees' Forum (EFPT), as an evidence of a long and complex partnership. EFPT, by its working groups, is challenging the psychiatric trainees to get involved into experience exchanges in order to find out more about how the traineeship is being taught in other countries. One of their major projects is “EFPT Exchange” that offers the opportunity to spend some time in another country in order to get accustomed to their medical system.

Keywords: trainee's guideline, exchange programme, education

Congruența dintre somatic și psihic – un caz de halucinoză | At the crossroads between soma and psyche – a case of hallucinosis

Alina Mitrea^{2,3}, Mariana-Denisa Petrescu^{1,2}, Lavinia Țilea², Elena-Alexandra Jianu², Mihaela-Andreea Anghel², Anton-Mihai Țilea⁴

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Faculté de Médecine, Sorbonne Université, Paris, France

⁴Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București, România

Obiective. Creșterea speranței de viață prin diagnosticarea și tratamentul patologiilor diverse duce la modificarea spectrului de simptomatologie psihiatrică întâlnită la pacientul vârstnic. În acest context, creșterea calității vieții devine apanajul psihiatriei, situată tot mai pregnant la intersecția dintre somatic și psihic. Această prezentare de caz are scopul de a readuce în lumină complexitatea și aportul etiologiei somatice și farmacologice în semiologia psihiatrică și necesitatea unei clarități diagnostice. Descrierea cazului. Pacientă în vârstă de 78 ani, cu multiple consulturi interdisciplinare, s-a internat pe secția de Psihiatrie pentru halucinații vizuale complexe micropsice recurente, ideație prevalentă hipocondriacă, anxietate difuză și scădere în greutate. Din antecedentele sale se rețin contextul socio-familial – pacienta locuind singură și fiind izolată social în perioada imediat anterioară - diagnosticale de boala Parkinson, sindrom Gilbert și tratamentul cu levodopum, carbidopum și rasagilinum, inițiat în urmă cu câteva luni. Pe parcursul spitalizării nu s-a obiectivat alterarea câmpului conștienței, iar pacienta a menținut un discurs cu note de circumstanțialitate, interpretativitate și ritm ideo-verbal accelerat, cu o convingere îndoielnică asupra autenticității perceptuale. În urma investigațiilor suplimentare și a ajustării schemei de tratament, evoluția pacientei a fost lent favorabilă, cu remiterea simptomatologiei până în momentul următorului factor psihostresor. Discuții, concluzii. Luând în considerare complexitatea pacientului vârstnic, cu multiple comorbidități din diverse spectre, putem admite fără îndoială că obținerea diagnosticului corect este un drum anevoios. În mod sigur interviul psihiatric reprezintă un factor decizional în diagnosticul de certitudine, iar investigațiile paraclinice și consulturile interdisciplinare îl facilitează aducând precizie și siguranță în demersul terapeutic. Cuvinte cheie: dopamină, halucinoză, organicitate, boală Parkinson, vârstnic

Objectives. Psychiatric symptoms diagnosed in elderly patients are oftentimes the result of the complex interplay between biological and psychological factors. This case report aims to bring to light the intricate nature of somatic and pharmacological aetiology in psychiatric semiology and the need for diagnostic clarity.

Case description. A 78-year-old female patient, with multiple medical consultations and specialized investigations, was admitted to the Psychiatry Department for recurrent complex micropsical visual hallucinations, prevalent hypochondriac ideation, diffuse anxiety and weight loss. The patient's socio-familial context captures her living alone and being socially isolated in the immediate period prior to hospitalization. She had been prior diagnosed with Parkinson's disease and Gilbert's syndrome and treatment with levodopum, carbidopum, and rasagilinum was initiated a few months beforehand. During the hospitalization, an alteration of the field of consciousness was not objectified and the patient maintained a speech with notes of circumstantiality, interpretativity, and accelerated ideo-verbal rhythm, with a doubtful conviction on perceptual authenticity. Following further investigations and adjustment of treatment, the patient's evolution was slowly favorable, with total remission of symptoms until facing another distressing event. Discussion, Conclusions. Considering the complexity of the elderly patient, with multiple comorbidities from various spectra, we can undoubtedly admit that obtaining a correct diagnosis is a difficult path, both for the patient and for the doctor. Unquestionably, the psychiatric interview is a decisive factor in the quest for diagnosis

certainty whereas preclinical investigations and interdisciplinary consultations facilitate it by bringing precision and safety in the therapeutic approach.

Keywords: dopamine, hallucinosis, organicity, Parkinson's disease, elderly

Evaluarea experiențelor anormale cu privire la lumea exterioară: aplicarea scalei EAWE la un pacient cu schizofrenie | Examination of anomalous world experience: applying the EAWE interview in a schizophrenia patient

Petrică Felea¹, Ana Giurgiuca^{1, 2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/obiectiv. Schizofrenia, patologie psihiatrică cu impact debilitant asupra percepției mediului înconjurător, schimbă radical experiențele subiective ale pacienților. Aceste experiențe constituie fundamentul abordării fenomenologice în psihopatologie. **Metodologie.** Ne vom concentra asupra consecințelor vulnerabilității sinelui în reflectarea lumii exterioare prin aplicarea scalei Examination of Anomalous World Experience (EAWE) unui pacient cu schizofrenie paranoidă cu un tablou clinic care include simptome de prim-rang Schneider. Scala se aplică sub forma unui interviu semistructurat, evaluând 6 domenii-cheie în experiența subiectivă a lumii exterioare: spațiu și obiecte, timp și evenimente, alte persoane, limbaj, atmosferă și orientare existențială. **Rezultate.** Scala a fost cotate atât calitativ, cât și cantitativ, obținând un scor de 32/75 itemi, cu alterare semnificativă a experienței în domeniile: „alte persoane”, „atmosferă”, „spațiu și obiecte”. Rezultatele obținute se corelează cu întregul tablou psihopatologic. **Discuții și concluzii.** Deși scala EAWE nu a fost încă aplicată la scară largă, rezultatele se corelează cu experiențele subiective anormale ale pacienților cu schizofrenie. Scopul nostru este să evidențiem utilitatea evaluării anomaliilor experiențiale în practica clinică și a felului în care aceste informații vin în completarea definițiilor operaționale și a interviurilor structurate.

Cuvinte cheie: Psihopatologie, schizofrenie, EAWE, fenomenologie

Introduction / objective. Schizophrenia, a psychiatric disorder with a debilitating impact on perception, radically changes the subjective experiences of patients. These experiences are the foundation of the phenomenological approach in psychopathology. Methodology. We will focus on the consequences of self-vulnerability in the reflection of the outside world by applying the Examination of Anomalous World Experience (EAWE) scale to a patient with paranoid schizophrenia with psychopathology that includes Schneider's first rank symptoms. The scale is applied in the form of a semi-structured interview, assessing 6 key areas in the subjective experience of the outside world: space and objects, time and events, other people, language, atmosphere and existential orientation. Results. The scale was rated both qualitatively and quantitatively, obtaining a score of 32/75 items, with significant impairment of experience in the fields: "other people", "atmosphere", "space" and "objects". The results correlate with the whole psychopathological picture. Discussions and conclusions. Although the EAWE scale has not yet been widely applied, the results correlate with the abnormal subjective experiences of patients with schizophrenia. Our aim is to highlight the usefulness of assessing experiential anomalies in clinical practice and how this information complements operational definitions and structured interviews.

Keywords. Psychopathology, EAWE, phenomenology, schizophrenia

Tulburarea schizoafectivă la interfața dintre depresie și psihoză – un caz clinic cu debut tardiv | Schizoaffective disorder at the interface between depression and psychosis – a case of late onset

Corina-Ioana Varlam¹, Vlad Dionisie¹, Andrada Roșu¹, George Andrișca¹, Dragoș-Valentin Nistor¹, Laura Răceanu¹, Elena Murgu¹, Cristiana-Elena Stoica¹, Mirela Manea¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere/Obiectiv. Tulburarea schizoafectivă este o afecțiune mintală cronică, caracterizată prin simptome de schizofrenie și prin tulburări ale dispoziției, care nu îndeplinește strict criteriile de diagnosticare pentru niciuna dintre aceste categorii. Scopul lucrării noastre este de a întări distincția diagnostică într-un caz de co-apariție cu debut tardiv a psihozei și depresiei. **Metodologie.** Prezentăm cazul unei paciente în vârstă de 48 ani, cu istoric psihiatric de cinci ani, care a fost adusă în clinica noastră pentru comportament bizar, negativism verbal, dispoziție depresivă și anxietate marcată. Pe durata internării, pacienta a prezentat aplatizare afectivă, inversiune afectivă față de soț, interpretări delirante, suspiciozitate, ideație de incapacitate, autodevalorizare, culpabilitate, sferă motivațională restrânsă, cu tentativă de suicid prin venesectie. **Anamnestic,** pacienta relatează prezența halucinațiilor auditive complexe în antecedente. **Rezultate.** Investigațiile clinice și paraclinice, precum și testele neuroimagistice, au fost în limite normale. Evaluarea psihologică a sugerat o simptomatologie depresivă severă. Coroborând rezultatele obținute, am stabilit diagnosticul de tulburare schizoafectivă de tip depresiv. **Discuții și Concluzii.** Pacienții cu tulburare schizoafectivă tip depresiv prezintă în primul rând simptome psihotice persistente, prezența simptomelor tulburării de dispoziție fiind intermitentă. În depresia cu trăsături psihotice, pacienții au în general antecedente de episoade depresive, iar primele care apar sunt simptomele depresive, peste care se suprapun ulterior simptomele psihotice. O particularitate a cazului nostru este debutul tardiv. În general, tulburarea schizoafectivă apare la pacienții cu vârstă cuprinsă între 16 și 30 de ani. Debutul tardiv, după vârsta de 40 de ani, apare rareori, reprezentând 20% din cazuri. **Cuvinte cheie:** Tulburare schizoafectivă, psihoză, depresie, debut tardiv.

Introduction/Objective. Schizoaffective disorder is a chronic mental health condition characterized by symptoms of schizophrenia and of mood disorders, which does not strictly meet the diagnostic criteria for either of these categories. The objective of our paper is to strengthen the diagnostic distinction in a case of co-occurrence of psychosis and depression with late onset. Methodology. We present the case of a 48-year-old female, with five years psychiatric history, which was brought to our clinic for bizarre behavior, verbal negativism, depressed mood and marked anxiety. During hospitalization, the patient presented emotional flattening, emotional reversal towards the husband, delusional interpretations, suspiciousness, ideation of incapacity, self-devaluation, guilt, restricted motivational sphere, with attempted suicide through venesection. Anamnestically, the patient reports the presence of complex auditory hallucinations in the past. Results. Clinical and paraclinical investigations, as well as neuroimaging tests, were within normal limits. The psychological assessment suggested a severe depressive symptomatology. Corroborating evidence, we established the diagnosis of schizoaffective disorder. Discussion and conclusions. Patients with depressive schizoaffective disorder primarily experience persistent psychotic symptoms, the presence of mood disorder symptoms being intermittent. In depression with psychotic features, patients generally have a history of previous depressive episodes, and the first to occur are depressive symptoms, over which later overlap psychotic symptoms. A particular feature of our case is the late onset. Usually, schizoaffective disorder occurs in patients aged between 16 and 30. The late onset, after the age of 40 year, is rare, accounting for 20% of cases.

Keywords: Schizoaffective disorder, psychosis, depression, late onset

Tentativa suicidară în schizofrenie și legătura sa cu simptomele pozitive | Suicide attempt in schizophrenia and the connection with positive symptoms

Codrina-Mădălina Palade¹, Elena-Mădălina Gavril¹, Andreea-Georgiana Giurgi¹, Șerban Turliuc^{1,2}

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, Iași, România

Introducere. Sinuciderea reprezintă una dintre principalele cauze de deces prematur în rândul persoanelor cu schizofrenie, iar rata tentativelor de sinucidere la acești pacienți este, de asemenea, ridicată. Comportamentul suicidar reprezintă în multe cazuri răspunsul la comenzile halucinatorii de auto-agresiune. **Metodologie.** Pacientă în vârstă de 27 de ani, în evidența ambulatoriului teritorial de specialitate cu diagnosticul de Tulburare depresivă recurentă, se prezintă la internare cu o simptomatologie manifestată prin comportament bizar, privire fixă, aplatizare ideo-afectivă, halucinații auditive complexe, idei delirante de persecuție, tendință la izolare și tentative autolitice, simptomatologie apărută în urmă cu aproximativ 5 ani, cu agravări în ultimele 12 luni. Din anamneză aflăm că tentativele suicidare manifestate fie prin ingestii medicamentoase repetate sau prin auto-agresiune au fost rezultatul comenzilor halucinațiilor auditive de tip imperativ, tulburări calitative ale percepției prezente încă de la debutul simptomatologiei. Examenul psihiatric efectuat etapizat îndeplinește criteriile International Classification of Diseases 10th (ICD-10) de diagnostic a Schizofreniei paranoide. Se inițiază tratament cu antipsihotice și cu stabilizatori de dispoziție. **Rezultate:** Evoluția psihiatrică a pacientei este favorabilă, cu scăderea intensității halucinațiilor auditive de tip imperativ și cu schimbarea conținutului comenzilor halucinatorii. **Discuții și Concluzii:** Prevenirea sinuciderii la pacienții diagnosticați cu schizofrenie încă reprezintă o provocare. Un prim pas este diagnosticarea corectă a acestei tulburări psihiatrice, fiind necesară o echipă terapeutică care să aibă o viziune globală a simptomelor și să cunoască criteriile de diagnostic, în vederea realizării managementului rapid și corect, ce poate asigura pacientului o evoluție psihiatrică favorabilă.

Cuvinte cheie: tentativă suicidară, schizofrenie, halucinații auditive;

Introduction. Suicide is one of the leading causes of premature death among people with schizophrenia and the rate of suicide attempts in these patients is high. Suicidal behaviour is in many cases the response to hallucinatory self-harm commands. Methodology. A 27-year-old female patient, registered at the territorial specialist outpatient clinic with a diagnosis of recurrent depressive disorder, presents on admission with symptoms manifested by bizarre behaviour, staring, ideo-affective flattening, complex auditory hallucinations, delusions of persecution, a tendency towards isolation and episodes of self-harm, symptoms that appeared about 5 years ago, with worsening in the last 12 months. From the patient's history, we find out that the suicide attempts manifested by repeated drug ingestions or by self-harm were the result of commands of imperative auditory hallucinations, qualitative disorders of perception present since the onset of symptoms. The psychiatric examination meets the International Classification of Diseases 10th (ICD-10) criteria for the diagnosis of paranoid schizophrenia. Treatment with antipsychotics and mood stabilisers is initiated. Results. The patient's psychiatric evolution is favourable, with a decrease in the intensity of imperative auditory hallucinations and changing content of the hallucinatory commands. Discussions and Conclusions. Preventing suicide in patients diagnosed with schizophrenia is still a challenge. A first step is the correct diagnosis of this mental disorder, requiring a therapeutic team with a global vision of the symptoms and knowledge of the diagnostic criteria, in order to achieve rapid and correct management that can ensure the patient a favourable psychiatric outcome.

Keywords. Suicide attempt, schizophrenia, auditory hallucinations.

Opțiuni terapeutice individualizate în raport cu etiologia multiplă a halucinațiilor olfactive din cadrul unui episod depresiv sever cu simptome psihotice | Individualized therapeutic options in relation to the multiple etiology of olfactory hallucinations in a severe depressive episode with psychotic symptoms

Maria-Ruxandra Pătrașcu¹, Florentina-Alexandra Popescu¹, Iulia-Maria Georgescu¹, Paul-Sorinel Pletea¹
¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere. Evidențierea complexității etiologiei în cadrul unui episod depresiv sever cu ideație autolitică și importanta componentă psihotică evidențiată prin halucinații olfactive în cazul unei paciente în vârstă de 73 de ani, fără antecedente patologice psihiatrice, precum și planului terapeutic individualizat în raport cu diversitatea etiologiei. Prezentarea de caz clinic. Din istoricul medical, reținem ablația unei formațiuni cerebrale fronto-temporale stângi în septembrie 2018, precum și dilatația anevrismală multisaculară la nivelul arterei comunicante anterioare descoperită în februarie 2021 în urma unui IRM cerebral, infecția cu COVID-19 din luna martie 2021 ce pot face parte din etiologia episodului depresiv sever cu importantă componentă psihotică debutat în iunie 2021, la care se adaugă o tulburare neurocognitivă majoră bruscă susținută de teste psihologice și explorări imagistice. Cu ajutorul opțiunilor terapeutice individualizate, atât medicamentoase (combinație de antidepressive, antipsihotice și antidemențiale), cât și tehnicilor de reeducare a mirosului și suportului psihoterapeutic, se observă remisia ideației autolitice, ideației delirante și halucinațiilor olfactive și ameliorarea simptomatologiei afective. Discuții. Literatura de specialitate asociază halucinațiile olfactive cu diferite cauze, nu doar patologiei psihiatrice, printre care amintim tulburările neurodegenerative [1], tumori ale lobului temporal [2] și COVID-19 [3]. Identificarea cauzei exacte a halucinațiilor poate fi o misiune dificilă, iar în acest caz nu poate fi exclusă o etiologie multiplă. Particularitatea cazului. Complexitatea etiologiei în cazul acestui episod depresiv sever face necesară abordarea întregului arsenal terapeutic în vederea obținerii unui răspuns favorabil. Cuvinte cheie: ideație autolitică, depresie, halucinații olfactive, COVID

Introduction. Highlighting the etiologic complexity in a severe depressive episode with autolytic ideation and an important psychotic component presented as olfactory hallucinations, in a 73-year-old patient with no previous psychiatric pathology; as well as establishing an individualized treatment plan in relation to the diverse aetiology. Case study. In-depth examination of the patient's medical history shows an ablation of a left fronto-temporal lobe cerebral formation in September 2018, as well as multisaccular aneurysmal dilatation in the anterior communicating artery discovered on an MRI in February 2021, COVID-19 infection in March 2021 – which all could be part of the aetiology of the severe depressive episode with psychotic symptoms that began in June 2021, alongside a sudden major neurocognitive disorder is added, supported by cognitive tests and neuroimaging. With the help of individualized treatment, consisting of medication (a combination of antidepressants, antipsychotics and anti-dementia medication), olfactory retraining therapy and psychotherapeutic support, remission of autolytic ideation, delusional ideation and olfactory hallucinations and improvement of affective symptoms occurred. Discussions. Scientific literature has associated olfactory hallucinations to multiple causes, not only limited to psychiatric conditions, such as neurodegenerative disorders [1], tumours of the temporal lobe [2] and COVID-19 [3] to name a few. Therefore, identifying the exact cause of the hallucinations can be a difficult task. A combined aetiology cannot be excluded in this case. Particularity. The complex aetiology behind this severe depressive episode called for the use of the entire therapeutic arsenal in order to obtain a favorable response.

Key words: autolytic ideation, depression, olfactory hallucinations, COVID

Escitalopramul – efect anti-oxidativ la nivel cerebral și cardiac și protrofic la nivelul hipocampului | Escitalopram – anti-oxidative role in the brain and heart and pro-trophic effects in the hippocampus

Vlad Dionisie¹, Adela-Magdalena Ciobanu¹, Mihnea-Costin Manea¹, Simona Clichici², Vlad-Alexandru Toma³, Ioana Baldea², Sorin Riga¹, Gabriela-Adriana Filip²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

³Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Introducere/obiective. Cercetările actuale sugerează că escitalopramul ar putea avea diferite mecanisme de acțiune în afară de inhibarea selectivă a recaptării serotoninei. Numeroase studii au demonstrat legătura dintre depresie și bolile cardio-vasculare, stresul psihologic fiind un factor important care influențează apariția și evoluția ambelor boli. Obiectivul acestui studiu este de a investiga efectul escitalopramului asupra mecanismelor stresului oxidativ și apoptotice în hipocampus și inima șobolanilor cu depresie experimentală indusă prin stres cronic, mediu și imprevizibil (SCMI). În al doilea rând, acest studiu a urmărit să exploreze efectul escitalopramului în ceea ce privește BDNF, MeCP2 și PSD-95 în hipocampus șobolanilor cu depresie experimentală indusă prin SCMI. **Metodologie:** 32 de șobolani adulți masculi au fost împărțiți în 4 loturi (n=8): control (1), stres (2), stres + escitalopram 5mg/kg corp (3) și stres + escitalopram 5/10mg/kg corp (4). Animalele din grupurile 2-4 au fost supuse unui protocol de SCMI pentru a induce depresia. Escitalopramul a fost administrat în doză fixă sau în regim de titrare. **Rezultate.** Escitalopramul a redus efectele stresului oxidativ (malondialdehida) și a îmbunătățit apărarea antioxidantă (glutathione) în hipocampus. Mai mult, escitalopramul a crescut nivelurile de expresie a BDNF și MeCP2 și a îmbunătățit imunodetectia proteinei PSD-95. În inimă, escitalopramul a crescut apărarea antioxidantă (glutathione). **Discuții și concluzii.** Aceste rezultate arată că escitalopramul exercită un rol antidepresiv prin căi multiple și complicate și are un rol protector împotriva stresului oxidativ în inimă.

Cuvinte cheie: escitalopram, depresie, model animal, BDNF, stres oxidativ, apoptoză, inimă

Introduction/objectives. Current research suggests that escitalopram could have different mechanisms of action besides the selective serotonin reuptake inhibition. Numerous studies have shown the link between depression and cardio-vascular diseases, psychological stress being an important factor that influences the onset and progression of both. The objective of this study is to investigate the effect of escitalopram on oxidative stress and apoptosis mechanisms in the hippocampus and heart of chronic unpredictable mild stress (CUMS)-induced depressed rats. Secondly, this study aimed to explore the effect of escitalopram regarding BDNF, MeCP2 and PSD-95 in the hippocampus of chronic unpredictable mild stress-induced depressed rats. Methodology. 32 adult male rats were divided in 4 groups (n=8): control (1), stress (2), stress + escitalopram 5mg/kg b.w. (3) and stress + escitalopram 5/10mg/kg b.w. (4). The animals from groups 2-4 underwent a CUMS protocol in order to induce depression. Escitalopram was administered in a fixed dose or in an up-titration regimen. Results. Escitalopram reduced the oxidative damage (malondialdehyde) and enhanced the anti-oxidative defense (glutathione) in the hippocampus. Moreover, escitalopram increased the BDNF and MeCP2 levels of expression and improved the immune-detection of PSD-95 protein. In the heart, escitalopram improved the antioxidant defense (glutathione). Discussion and conclusion. These results show that escitalopram exerts an anti-depressive role via multiple and intricate pathways and has a protective role against oxidative stress in the heart.

Keywords: escitalopram, depression, animal model, BDNF, oxidative stress, apoptosis, heart

Alelele HLA în dependența de canabis | HLA alleles in cannabis addiction

Andrei Buciuta¹, Doina Cozman¹, Bogdan Nemeș¹, Mihaela-Elvira Vușcan², Mihaela-Laura Vică², Horea-Vladi Matei²

¹*Catedra de Psihologie Medicală și Psihiatrie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania*

²*Catedra de Biologie Celulară și Moleculară, Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, Romania*

Canabisul este, la ora actuală, ce mai utilizată substanță psihoactivă la nivel mondial, numărul de utilizatori fiind de aproximativ 200 de milioane în anul 2019. Este cunoscut faptul că existența unor antecedente heredocolaterale de dependență cresc riscul de patologie a adicțiilor, astfel se poate susține existența unei componente genetice care are un rol determinant sau favorizant în această direcție. În studiul de față, aflat în fază de studiu-pilot, ne-am propus identificarea unui element din profilul HLA care să fie implicat în dezvoltarea adicției, astfel am analizat frecvențele alelelor din grupurile HLA-A, HLA-B, HLA-DRB1 și HLA-DQB1, dar și genotipurile și haplotipurile determinate de acestea. În cadrul studiului au participat 30 de persoane, selecționate din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca, clinica Psihiatrie III și din cadrul Institutului de Medicină Legală Cluj-Napoca. Participanții au fost împărțiți în două loturi - grupul martor - 20 de persoane fără consum de cannabis și grupul caz - 10 persoane cu dependență la cannabis, diagnosticați în cadrul clinicii. Cu toate acestea, în studiu am identificat atât gene cu un potențial rol de protecție, dar și gene cu un rol de factor de risc în dezvoltarea dependenței la cannabis. Determinarea acestor gene pot avea un rol important atât în prevenția primară a acestei patologii, dar și în identificarea unor posibile mecanisme de geneză a adicției, alelele HLA fiind implicate în răspunsul imun și astfel deschiderea unei noi perspective asupra dependenței și posibilitatea dezvoltării unor tratamente specifice.

Cannabis is currently the world's most widely used psychoactive substance, with an estimated 200 million users in 2019. It is known that the existence of a hereditary history of addiction increases the risk of addiction pathology, so it can be argued that there is a genetic component that has a determining or promoting role in this direction. In the present study, which is in the pilot phase, we aimed to identify an element of the HLA profile that is involved in the development of addiction, so we analyzed the frequencies of alleles from HLA-A, HLA-B, HLA-DRB1, and HLA-DQB1 groups and the genotypes and haplotypes determined by them. Thirty people participated in the study, selected from the Cluj-Napoca Emergency County Clinical Hospital, Psychiatry Clinic III, and the Cluj-Napoca Institute of Forensic Medicine. The participants were divided into two groups - the control group - 20 people without cannabis use and the case group - 10 people with cannabis addiction, diagnosed in the clinic. However, in the study, we identified both genes with a potential protective role and genes with a risk factor role in the development of cannabis addiction. The determination of these genes may have an important role both in the primary prevention of this pathology but also in identifying possible mechanisms of addiction genesis, HLA alleles being involved in the immune response and thus opening a new perspective on addiction and the possibility of developing specific treatments.

Interrelația complexă între utilizarea statinelor și boala Alzheimer | The complex relationship between statin use and Alzheimer's disease

Violeta-Diana Oprea^{1,2}, Sorina-Nicoleta Munteanu^{1,2}, Mihai-Cristian Marinescu^{1,2}, Corina Rișcă-Popazu^{1,2}, Fabiola Sârbu^{2,3}, Claudiu-Elisei Tănase^{2,4}, Aurelia Romila^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Apostol Andrei”, Galați, România

²Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, România

³Spitalul de Psihiatrie „Elisabeta Doamna”, Galați, România

⁴Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sf. Ioan”, Galați, România

Introducere. În patologia cardiovasculară și metabolică statinele au rol central privind reducerea riscului pentru boala coronariană aterosclerotică și a accidentului vascular cerebral^{1,2}. Persoanele cu variabilitate mare a tensiunii arteriale au un risc de 2 ori mai mare de a dezvolta Boala Alzheimer (AD), iar variația excesivă a tensiunii arteriale ar putea fi parțial responsabilă pentru deteriorarea demenței. Metodologie. Revizuind studiile recent publicate (2020 - 2022) am identificat ipoteza că hipercolesterolemia ar putea compromite integritatea barierei hemato-encefalice, ar putea crește depunerea de plăci A β și ar putea provoca neuroinflamație. Rezultate. Nivelurile crescute de LDL-colesterol au fost asociate cu un risc mai mare de AD, în timp ce HDL-colesterolul e probabil să fie un factor protectiv împotriva AD1. Studiile au sugerat că unele statine (atorvastatina) pot reduce producția de β -amiloid, acționând prin reducerea inflamației vasculare, pot proteja funcția celulelor endoteliale și pot reduce ischemia la nivel cerebral¹⁻³. Discuții și concluzii. Unii cercetători sugerează că statinele lipofile (atorvastatina și simvastatina) sunt mai susceptibile de a afecta funcția cognitivă. Un studiu publicat în 2021 a investigat relația doză-răspuns dintre utilizarea statinelor și incidența AD, luând în considerare expunerea care variază în timp. Consumul de statine a crescut în perioada de studiu de la 7,2% în 2002-2003 la 33,8% în 2010-2011, iar pacienții care și-au menținut prescripția de statine cu o bună aderență au avut un risc mai redus de a dezvolta AD decât cei care nu utilizau statine, sugerând un efect protector al utilizării terapiei^{2,3}. Acest efect protector este dependent de doză și de potența statinei.

Cuvinte- cheie: statina, demență, Boala Alzheimer, neuroinflamație

Introduction. Statins play a central role in cardiovascular and metabolic pathology, reducing the risk of atherosclerotic coronary heart disease and stroke^{1,2}. People with high variability of their blood pressure have a 2-fold higher risk of developing Alzheimer's disease (AD), and excessive variation in blood pressure may be partly responsible for the deterioration of AD. Methodology. We performed a recent literature review (2020-2022), identifying the hypothesis that hypercholesterolemia could compromise the integrity of the blood-brain barrier, increase the deposition of A β plaques and cause neuroinflammation. Results. Elevated LDL-cholesterol levels have been associated with an increased risk of AD, while HDL-cholesterol is likely to be a protective factor against AD1. Studies have suggested that some statins (atorvastatin) may reduce β -amyloid production by reducing vascular inflammation, protecting endothelial cell function, and reducing cerebral ischemia¹⁻³. Discussions and conclusions. Some researchers suggest that lipophilic statins (atorvastatin and simvastatin) are more likely to impair cognitive function. A study published in 2021 investigated the dose-response relationship between statin use and the incidence of AD, taking into account exposure that varies over time. Statin use increased during the study period from 7.2% in 2002-2003 to 33.8% in 2010-2011, and patients who maintained their statin prescription with a good adherence to therapy had a lower risk of to develop AD over those who did not use statins, suggesting a protective effect of the use of therapy^{2,3}. This protective effect is dependent on the dose and potency of the statin.

Keywords: statin, dementia, Alzheimer Disease, neuroinflammation

Procesul inflamator – relație bidirecțională între epilepsie și patologia depresivă | The inflammatory processes – the two-way relationship between epilepsy and depressive disorders

Claudia-Elena Anghel¹

¹Spitalul de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, Romania

Introducere. Potrivit OMS, depresia a devenit astăzi principala cauză de dizabilitate în lume și care poate fi asociată cu un risc mai mare de sinucidere. Studiile arată că epilepsia și depresia au aceleași caracteristici în zona neurobiologică, cu caracter bidirecțional, motiv pentru care este atât de important ca pacienții diagnosticați cu epilepsie să aibă acces precoce la servicii medicale de calitate pentru a-și evalua starea psihică.

Implicarea proceselor inflamatorii este explicată în etiologia depresiei. Prin urmare, un răspuns terapeutic asociat cu tratamentul antidepresiv, și legat de evoluția acestei patologii, poate fi o consecință, pe de o parte, a tulburării sistemului imunitar dobândit la naștere, precum și a sistemului adaptativ. Metodologie și rezultate. S-a realizat o analiză a mai multor informații științifice, bazate pe cercetări în articole științifice publicate în PubMed, APA PsychNet, The BMJ, Who.int- folosind termenii ca și cuvinte cheie „epilepsie, inflamație, depresie, consecințe neurobiologice, procese inflamatorii”, publicate în perioada 2018-2021. Posibila legătură între anumite mecanisme patogene comune, care duc la primul episod și epilepsie, a fost argumentată ca una dintre principalele ipoteze pentru a încerca să înțelegem conectivitatea complexă dintre cele două patologii.

Discuții și concluzii. Epilepsia, asociată cu depresia, poate fi obiectivată prin prezența unei relații bidirecționale. Astfel, în urma unei evaluări precoce și a aplicării unui tratament medical adecvat, evoluția ambelor patologii și calitatea vieții ar putea fi îmbunătățite.

Cuvinte cheie: epilepsie, inflamație, depresie, consecințe neurobiologice, procese inflamatorii

Introduction. According to the WHO, depression has become the leading cause of disability in the world today, which can be associated with a higher risk of suicide. Studies show that epilepsy and depression have the same characteristics in the neurobiological area, with a bidirectional nature, which is why it is so important that patients diagnosed with epilepsy have early access to quality medical services in order to assess their psychiatric condition. The involvement of inflammatory processes is explained in the aetiology of depression. Therefore, a therapeutic response associated with antidepressant treatment, and related to the evolution of this pathology, may be a consequence on the one hand of the disorder of the immune system acquired at birth as well as of the adaptive system. Methodology and results. A brief review of the literature was made, based on research in scientific articles published in PubMed, APA PsychNet, The BMJ, Who.int- using the terms as keywords “epilepsy, inflammation, depression, neurobiological consequences, inflammatory processes”, published between 2018 and 2021. The possible link between certain common pathogenic mechanisms, which lead to the first episode and epilepsy, has been argued as one of the main hypotheses to try to understand the complex connectivity between the two pathologies. Discussions and conclusions. Epilepsy, associated with depression, can be objectified by the presence of a two-way relationship. Thus following an early assessment and applying an appropriate medical treatment, the evolution of both pathologies and the quality of life could be improved.

Keywords: epilepsy, inflammation, depression, neurobiological consequences, inflammatory processes

Ibogaina, drog ilicit sau cheia în tratamentul adicției la opioide? | Ibogaine, an illicit drug or a key in opioid addiction treatment?

Elena-Diana Istrate¹, Lăcrămioara-Carmen Butuc¹, Andreea Ștefănașe¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere/Obiective: Adicția la opioide reprezintă o problemă medicală cu implicații socio-economice foarte ridicate. La nivel global, aproximativ 500 de mii de decese sunt atribuite anual utilizării drogurilor. 70% dintre acestea sunt legate de opioide. Abordarea terapeutică actuală a acestei patologii constă în terapie substitutivă – „harm reduction therapy” și intervenție psiho-socială care, de cele mai multe ori, eșuează. Ibogaina, o substanță naturală cu proprietăți psihedelice care se găsește în arbustul Tabernanth Iboga, conferă o nouă perspectivă în tratamentul adicțiilor. Obiectivul este prezentarea unei alternative terapeutice ce poate avea o eficiență crescută pe termen lung. **Metodologie:** Pentru redactarea acestui articol au fost utilizate studii recente, realizate de clinici independente, specializate în administrarea Ibogainei la persoanele cu dependență la opioide. **Rezultate:** Deși considerată un drog ilicit, studiile actuale conclud către potențialul efect al Ibogainei de a crește perioada de abinență pe termen mediu și lung și de a reduce semnele și simptomele de sevraj, cravingul, precum și riscul de suicid asociat dependenței la opioide. **Discuții și Concluzii:** Efectul rapid al Ibogainei, chiar și în administrare unică, în reducerea consumului sau menținerea abinenței determină o scădere a costurilor medicale, sociale și economice aferente adicției la opioide. Chiar dacă efectele sunt promițătoare, ibogaina prezintă o serie de reacții adverse, inclusiv potențialul letal, care îi limitează utilizarea. Sunt necesare studii ulterioare pentru a cuantifica beneficiul terapeutic.

Cuvinte cheie: ibogaină, dependență, opioide, abinență

Introduction/Objectives: Opioid addiction is a medical problem with major socio-economic implications. Worldwide, almost 500 000 deaths are attributed to drug use annually. 70% of them are opioid related. The current therapeutic approach for this pathology consists of substitution therapy – “harm reduction therapy” and psycho-social intervention, which most of the time fail. Ibogaine, a naturally occurring substance with psychedelic properties, found in Tabernanth Iboga shrub, offers a new perspective in addiction treatment. The objective is to present a therapeutic alternative with long-term high efficiency. Methodology: Recent studies developed in private clinics specialized in ibogaine administration to opioid addicted people had been used in order to write this article. Results: Even though ibogaine is considered to be an illicit drug, current studies point to the potential effect of ibogaine to raise the medium- and long-term abstinence period and to reduce withdrawal signs and symptoms, craving, as well as suicide risk related to opioid dependence. Discussions and Conclusions: The rapid effect of ibogaine on decreasing use and maintaining abstinence, even in single time administration, lowers medical, social and economic costs associated to opioid addiction. Even though the effects are promising, ibogaine comes with some adverse reactions, including death, which limit its use. Future studies are needed to quantify the therapeutic benefits.

Key words: ibogaine, addiction, opioids, abstinence.

Eficientizarea activității în vederea reinsertiei sociale a pacienților în spitalul de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță | Making activity more efficient for the social reintegration of patients in psychiatric hospitals and for safety measures

Hadrian Vaida¹, Anemona Brie²

¹Spitalul de Psihiatrie și Măsuri de Siguranță, Ștei, România

²Unitatea de Asistență Medico-Socială de Psihiatrie, Nucet, România

Obiectiv. Aflate din punctul de vedere al atribuțiilor sub o dublă subordonare, a ministerului sănătății și a ministerului justiției, spitalele de cod penal riscă, în absența unui cadru specific, adaptat realităților actuale, soarta copilului cu două moașe. Ne propunem ca și obiectiv formularea unor propuneri în măsură să asigure atât viabilitatea cât și eficientizarea.

Metodologie. Analiza parametrilor statistici de funcționare a unei unități spitalicești cu acest specific, pentru o perioadă de 6 luni (rulaj pacienți, diagnostic, faptă, tratament, recidivă), dar și a distribuției specifice a resursei umane, implicate în procesul de recuperare (medici, asistenți, psihologi, asistenți sociali, personal ergoterapie, juriști, supraveghetori).

Rezultate Succesiunea internare-intervenție specifică complexă-externare-prevenție recidivă este pretabilă unor acțiuni de ergonomizare, determinate de particularitățile bolnavului psihic aflat sub incidența obligativității la internare, precum și de criteriile actuale de modificare a încadrării juridice și respectiv posibilitatea externării. Discuții și concluzii. Măsurile propuse vizează elaborarea unor proceduri specifice, adaptate spitalelor de cod penal și care să cuprindă toate segmentele funcționale și categoriile de personal. Eficientizarea activităților și prevenția recidivei prezumă o abordare a pacientului bazată pe principiul continuității și coerenței intervenționale.

Cuvinte cheie: spital de psihiatrie, măsuri de siguranță, recidivă comportament infracțional, tratament manifestări agresive, comportament psihotic.

Objective. In the absence of a specific framework adapted to current realities, penal code hospitals, which are subject to a double subordination of the Ministry of Health and the Ministry of Justice, risk the fate of the child with two midwives. Our objective is to formulate proposals that will ensure both viability and efficiency.

Methodology. Analysis of the statistical parameters of operation of a hospital unit with this specificity, for a period of 6 months (patient turnover, diagnosis, offence, treatment, recidivism), but also of the specific distribution of human resources involved in the recovery process (doctors, nurses, psychologists, social workers, occupational therapy staff, lawyers, supervisors). Results. The sequence of admission - complex specific intervention - discharge - relapse prevention is suitable for ergonomisation actions, determined by the particularities of the mentally ill patient subject to compulsory admission, as well as by the current criteria for changing the legal classification and the possibility of discharge. Discussion and conclusions. The proposed measures aim to develop specific procedures, adapted to penal code hospitals and covering all functional segments and categories of staff. The efficiency of activities and the prevention of recidivism presuppose an approach to the patient based on the principle of continuity and consistency of intervention.

Keywords. Psychiatric hospital, safety measures, relapse of criminal behaviour, treatment of aggressive manifestations, psychotic behaviour

Impactul mediului asupra sănătății psihice | Environmental impact on mental health

Claudia-Romina Ionescu¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere. Mediul reprezintă un factor important în sănătatea mintală, putând să favorizeze sau să restricționeze dezvoltarea psihicului. Mediul ambiental poate fi și o sursă de factori de stres, cu impact negativ asupra sănătății mintale. Obiectivul actual este de a oferi o mai bună înțelegere a interacțiunilor acestora cu psihicul uman. Metodologie. S-a studiat literatura de specialitate pe această temă și s-a alcătuit o sumarizare a studiilor disponibile la momentul actual. Rezultate. Schimbările climatice, declinul biodiversității și degradarea terenurilor pot afecta bunăstarea oamenilor, cu consecințe asupra sănătății psihice. Riscurile legate de mediul înconjurător sunt distribuite neuniform în societate, afectând disproportional categoriile de populație defavorizate, stigma din jurul patologieilor psihice contribuind la acest lucru. S-a observat un număr mai mare de tentative de suicid atunci când se înregistrează temperaturi foarte crescute, umiditate scăzută, furtuni. Poluarea aerului afectează nefavorabil simptomele depresive, abilitățile cognitive, anxietatea, ritmul nictemeral. Poluarea fonică este asociată cu simptome precum anxietate, stres, labilitate afectivă, insomnia, dar și suicid. Mediul rural are un impact negativ asupra sănătății psihice, însă oferă posibilitatea unei adresabilități crescute la sistemul de sănătate. Lumina este implicată în tulburările afective și anxioase, dar și în schizofrenie; fiind esențială pentru sinteza de vitamina D, implicată în metabolismul neurotransmițătorilor. Discuții și Concluzii. Mediul înconjurător este un element esențial pentru dezvoltarea și menținerea calității creierului și funcțiilor acestuia. De la menținerea echilibrului afectiv până la prevenirea declinului cognitiv, calitatea mediului din jurul nostru poate avea efecte semnificative asupra vieții.

Cuvinte cheie: mediu, sănătate psihică

Introduction. The environment is an important factor in mental health, and can promote or restrict the development of the psyche. The environment can also be a source of stress, with a negative impact on mental health. The objective is to provide a better understanding of environmental interactions with the human psyche. Methodology. The literature on this topic has been studied and a summary of the studies currently available has been compiled. Results. Climate change, declining biodiversity and land degradation can affect people's well-being, with consequences for mental health. Environmental risks are unevenly distributed in society, disproportionately affecting disadvantaged populations, the stigma surrounding mental illness contributing to this. A higher number of suicide attempts have been observed when there are very high temperatures, low humidity, storms. Air pollution adversely affects depressive symptoms, cognitive abilities, anxiety, and nocturnal rhythm. Noise pollution is associated with symptoms such as anxiety, stress, emotional lability, insomnia and suicide. The rural environment has a negative impact on mental health, but offers the possibility of increased addressability to the health system. Light is involved in emotional and anxiety disorders, but also in schizophrenia; being essential for the synthesis of vitamin D, involved in the metabolism of neurotransmitters. Discussions and Conclusions. The environment is an essential element in developing and maintaining the quality of the brain and its functions. From maintaining emotional balance to preventing cognitive decline, the quality of the environment around us can have significant effects on life.

Keywords: environment, mental health

Aplicarea teoriei/terapii misiunii comune în educație | Application of common mission theory/therapy in education

Nicolae Grancea¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență, Brașov, Romania

Introducere/obiective. Teoria/Terapia îl conștientizează pe individ de apartenența sa la specia umană și misiunea indivizilor de a participa la supraviețuirea/perpetuarea/perfecționarea speciei. Individul, sub aspectul activității sale mentale (gânduri, memorii, emoții), este parte componentă și sub influența unei inteligențe colective (inteligența speciei) prin care se asigură supraviețuirea/perpetuarea/perfecționarea speciei. Această Entitate Inteligentă este reprezentată de fluxul informațional care se stabilește prin interconectarea/integrarea cognitivă și emoțională a indivizilor speciei. Teoria/terapia misiunii comune răspunde nevoii și căutării individului de a avea un scop în viață, oferindu-i răspunsul universal: „participarea la perpetuarea/perfecționarea speciei” și îl tratează pe individ ca pe un instrument specializat și gestionat de către inteligența speciei în scopul susmenționat. Terapia trezește în mentalul individului un sentiment de solidaritate și integrare, apartenență, înțelegere și acceptare, conectare mai ușoară cu indivizii cu care interferează. Profesorii/educatorii îi înțeleg și acceptă pe elevi în diversitatea lor, ca expresie a inteligenței colective care are nevoie de toate modelele cognitive și emoționale pentru a putea asigura supraviețuirea/perpetuarea/perfecționarea speciei, iar între profesori se stabilește o relație de cooperare/colaborare întemeiată pe sentimentul misiunii comune. Profesorii vor înțelege din modul de organizare al inteligenței colective necesitatea promovării cooperării și spiritului de echipă în procesul de învățământ, în detrimentul modelului competitiv/conflictual și necesitatea conectării cu/și între elevi în cadrul procesului pedagogic. Metodologie. Teoria a fost prezentată profesorilor într-un cadru organizat profesional și evaluată prin aplicarea chestionarelor. Rezultatul: Creșterea motivației intrinseci a profesorilor și îmbunătățirea tehnicilor pedagogice. Discuții și concluzii. Aplicând teoria/terapia diferitelor categorii profesionale (educație/sănătate/business) constatăm creșterea motivației și responsabilizarea acestora. Cuvinte-cheie: Terapia misiunii comune, psihoeducație.

Introduction/objective: The therapy makes the individual aware of his belonging to the human species and the mission of all individuals to participate in the survival/perpetuation/improvement of the species. Each individual is, according to his mental activity (thoughts, memories, emotions), a component part and under the influence of a collective intelligent entity through which the survival/perpetuation/improvement of the species is ensured. This Intelligent Entity is represented by the information flow that is established through the cognitive and emotional integration/interconnection of the specie's individuals. The theory responds to the individual's need and quest for a purpose in life, giving him the universal answer to this question: participation in the survival/perpetuation/improvement of the species. Therapy awakens in the mind of the individual a sense of solidarity and integration, empathy and compassion. Teachers/educators accept students in their diversity as an expression of collective intelligence that needs all cognitive and emotional models to ensure the survival/perpetuation/improvement of the species, and a cooperative/collaborative relationship is established between teachers. Teachers will understand from the way of organizing this collective intelligence the need to promote cooperation and team spirit in the educational process, to the detriment of the competitive/conflicting model and the need to connect with/and between students in the pedagogical process. Methodology: The theory was presented to teachers in a professionally organized framework and evaluated by applying questionnaires. Results: Increasing the intrinsic motivation of teachers and improving pedagogical techniques. Discussion and conclusion: Applying the theory/therapy on different professional categories (education/health/business) we find an increase in motivation and responsibility.

Keywords: psychoeducation, the common mission therapy.

Personalitatea artistică, toxoplasmoză și psihopatologie | The artistic personality, toxoplasmosis and psychopathology

Bogdan Pîrvu¹

¹Spitalul Județean de Urgență „Mavromati”, Botoșani, România

Introducere/obiective. Pornind de la o ipoteză a lui Kraepelin (1896) că dementia praecox ar putea fi cauzată de o autoinfecție cerebrală ce pornește de la o „infecție somatică” și de la sugestia lui Bleuler (1911), că etiologia schizofreniei ar trebui să cerceteze „vreo deficiență fizică” sau poate vreo „boală infecțioasă”, s-a vorbit de prin anii '50 de o legătură între schizofrenia (paranoidă) și *Toxoplasma gondii* (un parazit asociat cu pisicile). Ipoteză. Bazându-ne pe cercetări legate de personalitatea artistică în domeniul literaturii, vom compara cifrele pentru a stabili dacă trăsătura suplimentară („iubitor de pisici”) modifică „formula de bază: 85,58%”. Metodologie. Am selectat, în funcție de dragostea lor pentru pisici, 33 de scriitori (americani, englezi, francezi, germani, români, ruși); pe care i-am supus unui demers biopsihosocial. Rezultate. Odată finalizată lista scriitorilor iubitori de pisici, documentarea noastră a avut în vedere stabilirea unui posibil psihodiagnostic, ajungându-se la 30 (90,90%) cazuri de psihopatologie, cele mai frecvente (10; 30,30%) fiind alcoolismul și consumul de substanțe. Au fost în final detaliați trei scriitori „macho” (Ernest Hemingway, Jack Kerouac, Philip K. Dick) pentru care „iubirea de pisici” pare la prima vedere surprinzătoare, dar mai puțin surprinzătoare dacă intră în discuție „absența tatălui”. Discuții și concluzii. Diferența relativ mică (5,32%) în favoarea unei legături între psihopatologie și toxoplasmoză apare în final mai puțin îngrijorătoare pentru scriitorii iubitori de pisici.

Cuvinte cheie: psihopatologie, toxoplasmoză, abordare biopsihosocială

*Introduction/objective. Working on a hypothesis by Emil Kraepelin (1896) that dementia praecox might well be caused by a brain autointoxication stemming from a “focal body infection” and a suggestion by Eugen Bleuler (1911), that schizophrenia aetiology should look into “some physical weakness” or possibly “some infectious disease,” a connection between (paranoid) schizophrenia and *Toxoplasma gondii* (a parasite mostly to be found in cat faeces) has been made since the 1950s. Giving full credit to our former research on the artistic personality in the writing profession, we will compare the figures so as to see whether the addition trait (cat-lover) changes the basic “85.58% formula.” Methodology. 33 eminent writers (American, English, French, German, Romanian, Russian) have been chosen for their “love of cats”; and entered into a biopsychosocial approach. Results. My next step was the documentation of a psychodiagnosis, if any; 30 (90.90%) writers were found to have some sort of psychopathology, the most frequent (10; 30.30%) being the substance-related and addictive disorders. Three “macho” writers (Ernest Hemingway, Jack Kerouac and Philip K. Dick) were then detailed closely as their description: “cat lovers” might be quite surprising – or less surprising if connected with their “absent fathers”. Discussion and conclusions. The rather small difference (5.32%) speaking in favour of the speculation that psychopathology is likely to be caused by toxoplasmosis isn't something cat-lovers, if writers, should be worrying about.*

Keywords: psychopathology, toxoplasmosis, biopsychosocial approach

Evaluarea fenomenologică a perturbărilor sinelui bazal în schizofrenie | Phenomenological approach in evaluating minimal self-disturbances in schizophrenia

Ioana Barbu-Rădulescu¹, Cristina Voinea¹, Brândușa-Adela Ivanov¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere/Obiectiv. Perturbările trăirilor sinelui sunt fenomene frecvent întâlnite în tulburările din spectrul schizofreniei, cu impact important în multiple arii de funcționare. Lucrarea de față își propune să evalueze modul în care înțelegerea acestor fenomene, atât de către pacient, cât și de către psihiatru, poate avea un efect asupra alianței terapeutice și asupra funcționării indivizilor. **Metodologie.** Instrumentul folosit este chestionarul EASE (Examination of Anomalous Self-Experience), care a fost aplicat indivizilor din lotul de studiu (subdivizat în 2 grupuri, în funcție de momentul de debut al bolii) în timpul unei spitalizări din cadrul Spitalului Clinic de Psihiatrie „Profesor Doctor Alexandru Obregia”. **Rezultate.** Cele două grupuri au prezentat perturbări ale trăirilor sinelui, cu particularități diferite în funcție de momentul de debut al bolii. **Discuții și Concluzii.** Din perspectiva psihiatrului, aplicarea chestionarului aduce informații legate de trăirile pacienților, astfel cuantificând calitativ perturbările bazale întâlnite la pacienții ce suferă de schizofrenie. Beneficiul secundar al aplicării chestionarului este acela de a le oferi pacienților ocazia de a-și exprima trăirile și gândurile și de a le conceptualiza. În consecință, chestionarul servește ca un instrument care facilitează acceptarea, înțelegerea și o mai bună toleranță a manifestărilor bolii.

Cuvinte cheie: schizofrenie, fenomenologia sinelui, conștiință.

Introduction/Objectives. Anomalous subjective experiences are phenomena frequently experienced by individuals with schizophrenia spectrum disorders, with an important impact on different areas of functionality. The present pilot study aims to evaluate the understanding of this phenomena related to the therapeutic alliance and the global functionality of the patient. Methodology. The instrument used was the EASE scale (Examination of Anomalous Self-Experience), which was applied to patients with a diagnosis within the schizophrenia spectrum admitted to the “Prof. Dr. Alexandru Obregia” Clinical Psychiatry Hospital in Bucharest, Romania. The study lot was divided into 2 groups, depending on the onset of symptoms. Results. In both the groups of the study, patients presented deformed sense of first-person perspective, with different outcomes depending on the closeness to the onset of symptoms. Discussion/Conclusion. From a psychiatrist’s point of view, this pilot study represents a qualitative analysis of the disturbances of the minimal self, present in the patients suffering from schizophrenia and provides a more comprehensive understanding of each individual’s disease progression. The secondary benefit that was taken into notice when applying this questionnaire was that of offering the patients a conceptualization and an understanding of the particular feelings and thoughts that occur in the different stages of the disease. By allowing the expression of the deformed sense of first-person perspective, the EASE scale serves as a tool for accepting, understanding and thus, better tolerating the symptoms of schizophrenia spectrum disorders. Keywords: schizophrenia, self-phenomenology, consciousness.

Studiu privind comportamentul alimentar și distresul emoțional în perioada pandemiei COVID-19 | Study regarding eating behavior and emotional distress during the COVID-19 pandemic

Andreea-Elena Florea-Mustață¹

¹Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agrippa Ionescu”, București, România

Obiective: 1) Studiul evoluției comportamentului alimentar pe parcursul pandemiei. 2) Analiza asocierii comportamentului alimentar cu distresul emoțional resimțit pe perioada pandemiei. **Metodologie:** Studiul a avut un design longitudinal și a avut ca participanți 34 de adulți extrași dintr-un lot de cercetare creat în 2019, anterior pandemiei COVID-19, pentru traducerea în limba română și stabilirea proprietăților psihometrice ale Yale Food Addiction Scale. Participanții au acceptat re completarea chestionarului la aproximativ 18 luni de la apariția pandemiei, împreună cu un chestionar pentru date demografice și scala Profilul Distresului Emoțional. **Rezultate:** 50% dintre participanți au raportat creștere în greutate, 8.83% au raportat o scădere a greutății și 41.17% greutate constantă. În privința nivelului adicției alimentare, s-a constatat o creștere a sa semnificativă statistic la 18 luni de la debutul pandemiei, comparativ cu situația pre-pandemică. De asemenea, s-a observat o corelație pozitivă semnificativă statistic a nivelului adicției alimentare cu nivelul distresului afectiv raportat de către participanți în perioada pandemiei. **Concluzii și discuții:** Deși conceptul de adicție alimentară nu este încă pe deplin elucidat, aceasta reprezintă o componentă comportamentală ce poate fi implicată în alte tulburări alimentare recunoscute, putând conduce, totodată, la obezitate sau putând favoriza apariția afecțiunilor somatice. Pe perioada pandemiei, adicția alimentară a avut o evoluție ascendentă, posibil ca modalitate de a face față disconfortului emoțional resimțit în această perioadă. Rezultatele obținute susțin necesitatea susținerii pacienților în găsirea unor modalități pentru un management eficient al acestor dificultăți.

Cuvinte cheie: comportament alimentar, adicție alimentară, distres emoțional, pandemie.

Objectives. 1) Studying the evolution of eating behavior during COVID-19 pandemic. 2) Analyzing the association between eating behavior and emotional distress. Methodology. The study had a longitudinal design and 34 participants were involved. The sample was extracted from a research sample used to translate and establish the psychometric properties of the Yale Food Addiction Scale, in 2019, prior to the outburst of the 2020 pandemic. The participants agreed to complete the scale once again, as well as a questionnaire for demographic data and the Emotional Distress Scale, at 18 months after the outburst of the pandemic. Results. 50% of the participants reported they gained weight during pandemic, 8.83% reported a decrease in their weight and 41.17% had a constant weight. Regarding the level of food addiction, there has been a statistically significant growth, compared to pre-pandemic period. There has also been observed a statically significant positive correlation of food addiction and emotional distress during the pandemic period. Conclusions and discussions. Although the concept of food addiction is yet not well understood, it could represent a behavioral component involved in other recognized eating disorders and can lead to obesity and somatic disorders. During the pandemic period, the food addiction level raised, probably as a mechanism to cope with the emotional discomfort that appeared in this context. The results of the study highlight the importance of helping patients in the management of psychological struggles appeared in the pandemic context.

Keywords: eating behavior, food addiction, emotional distress, pandemic

Impactul pandemiei asupra pacienților cu tulburări mentale și de comportament cauzate de consumul de alcool | The pandemic's impact on patients with mental and behavioral disorders caused by alcohol consumption

Alexandra-Florinda Ghițan^{1,2}, Ștefan Daniel Bușe², Daiana Burdușel^{1,2}, Victor Gheorman^{1,2}, Ion Udriștoiu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova, România

²Clinica de Psihiatrie I, Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

Introducere. Stresul cauzat de singurătate și incertitudine poate crește consumul de alcool și poate exacerba simptomele tulburărilor legate de consumul de alcool. Se estimează că aceste modificări vor cauza suplimentar 100 de decese și 2800 de cazuri de insuficiență hepatică până în 2023. **Obiectiv.** Studiul a avut ca scop evaluarea impactului pandemiei COVID-19 asupra pacienților cu tulburări cauzate de consumul de alcool (categoria F10, conform ICD-10) prin analiza datelor socio-demografice. **Metode.** Lucrarea este studiu retrospectiv ce a avut loc în Clinica I Psihiatrie a Spitalului Clinic de Neuropsihiatrie Craiova. Am ales două loturi de pacienți, 2 ani înainte de pandemie și 2 ani în timpul pandemiei, pe care le-am analizat comparativ. **Rezultate:** Clinica I Psihiatrie a funcționat ca unitate medicală non-COVID pe perioada pandemiei. Deși numărul de cazuri și numărul de zile de spitalizare per total în Clinică au fost mai mici în timpul pandemiei, acești indicatori, specific pentru F10, au fost mai mari ca în anii precedenți. Am evidențiat o distribuție aproape identică din punctul de vedere al sexului în cele două loturi. În ambele loturi au predominat pacienții din mediul rural, iar vârstele pacienților au avut o distribuție gaussiană, concentrarea cazurilor fiind la pacienții de 45-55 ani. **Concluzii.** Tot mai mulți indivizi au recurs la un consum crescut de alcool pentru a face față stresului emoțional din cauza situației pandemice. Consumul de alcool rămâne o importantă povară economică și problemă de sănătate publică pentru care este nevoie de o colaborare interdisciplinară și o abordare terapeutică complexă.

Cuvinte cheie: alcool, pandemie, stres, retragere, povară

Introduction: Stress caused by loneliness and uncertainty can increase alcohol consumption and exacerbate the symptoms of alcohol-related disorder. It is estimated that by 2023 these changes will cause an additional 100 deaths and 2,800 cases of liver failure. Objective: Our study aimed to assess the impact of the COVID-19 pandemic on patients diagnosed with alcohol-induced disorders (F10, according to ICD-10) by analyzing socio-demographic data. Methods: The paper is a retrospective study that took place in the Psychiatry I Clinic of the Neuropsychiatry Hospital Craiova. We chose two groups of patients, 2 years before the pandemic and 2 years during the pandemic, which we analyzed comparatively. Results: The Psychiatry I Clinic operated as a non-COVID medical unit during the pandemic. Although the number of cases and the total number of hospitalization days in the Clinic were lower during the pandemic, these indicators, specific for F10, were higher now compared to previous years. We highlighted an almost identical distribution in terms of gender in the two groups. Patients from rural areas predominated in both groups. The patients' ages had a Gaussian distribution, similar in the two groups, with the concentration of cases between patients aged 45-55 years. Conclusions: More and more individuals have resorted to increased alcohol consumption to cope with emotional stress due to the pandemic situation. Alcohol consumption remains an important economic burden and a public health issue that requires interdisciplinary collaboration and a complex therapeutic approach.

Key words: alcohol, pandemic, stress, withdrawal, burden

Provocările diagnostice ale psihozei survenite post-operator la un pacient de 70 de ani | Diagnostic challenges of psychosis following major surgery in a 70-year-old man

Lavinia Horoșan¹, Mihai Saftencu¹, Ana Giurgiucă^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Introducere/Obiectiv: Episoadele psihotice acute (EPA) se numără printre cele mai severe și împovărătoare diagnostice, în pofida incidenței lor reduse. Dintre acestea, EPA secundare etiologiilor somatice reprezintă adevărate provocări clinice. Psihozele post-operatorii sau post-anestezice se manifestă în general în contextul unui sindrom de delirium. Totuși, există cazuri izolate citate în literatură, unde simptome psihotice intervin pe un fond clar al conștiinței, fără deficite cognitiv. Obiectivul nostru este de a aduce în atenția comunității medicale dificultățile diagnostice și terapeutice psihiatrice care pot surveni post-operator, având ca scop creșterea conștientizării importanței evaluării și intervenției precoce în simptomatologiile psihotice. **Metodologie:** Pacientul A.A., 70 de ani, fără antecedente psihiatrice, diagnosticat cu cancer laringian acum 3 ani, beneficiază de o intervenție chirurgicală amplă (laringectomie totală) cu scop curativ. Ulterior acesteia debutează un tablou psihopatologic caracterizat de simptome psihotice. Familia solicită o evaluare psihiatrică, pacientul fiind internat de urgență. Pe parcursul spitalizării, în vederea realizării unui diagnostic diferențial, se efectuează multiple investigații clinice și paraclinice. **Rezultate:** Coroborând datele obținute se formulează diagnosticul EPA în context post-operator. Pacientul urmează tratament cu risperidonă, sertralină și acid valproic, evoluția fiind favorabilă. **Discuții și concluzii:** Provocările diagnostice asociate EPA debutate post-operator sau post-anestezic, mai ales la pacienții vârstnici, vizează investigarea etiologiei multifactoriale asociată atât bolii de fond, intervenției chirurgicale, anesteziei, cât și unui posibil debut al unei tulburări neuro-psihiatrice precipitate de acest context. În asemenea situații este necesară abordarea multidisciplinară a cazului, în vederea oferirii unor îngrijiri adecvate și a ameliorării calității vieții pacienților. **Cuvinte-cheie:** episod psihotic acut, post-operator, post-anestezic

Introduction: Brief psychotic disorders (BPD) are amid the most severe and burdening diagnostics, despite their low incidence. Among them, secondary somatic-associated BPD are real clinical challenges. Postsurgical and postanaesthetic psychotic episodes usually occur in a delirium context. However, there are few cases in literature where psychotic symptoms appear without consciousness disturbances nor prior cognitive deficits. We intend to underline the diagnostic and therapeutic challenges that might arise post-surgically, aiming to increase awareness over the importance of early evaluation and intervention in psychotic symptomatology. Methodology: A.A., a 70-year-old male patient, without prior psychiatric history, diagnosed with laryngeal cancer 3 years ago, undergoes a major curative surgical procedure (total laryngectomy). Afterwards the patient starts developing psychotic symptoms. His family requests a psychiatric evaluation, the patient being urgently admitted to our ward. During hospitalization, in order to create a differential diagnosis, several clinical and paraclinical assessments are performed. Results: Gathering all the obtained data we reach the BPD in post-surgical context diagnosis. Psychopharmacological treatment is initiated (risperidone, sertraline, valproic acid), with favorable outcome. Discussion/Conclusion: Diagnostic challenges associated to postsurgical or postanaesthetic BPD, especially in elderly patients, demand to investigate a multifactorial aetiology associated both to the initial disease, surgery, anaesthesia, and to a possible onset of a neuropsychiatric disorder triggered by this context. In this situation a multidisciplinary approach is necessary in order to give adequate care and to increase the quality of life in these patients. Keywords: brief psychotic episode, postsurgical, postanaesthetic

Caracteristicile evoluției nonagenariilor internați în secțiile de geriatrie și psihiatrie geriatrică: impactul simptomelor psihiatrice asupra evoluției acestora | Characteristics of the evolution of nonagenarians admitted to inpatient geriatrics and geriatric psychiatry units: impact of psychiatric symptoms on their outcome

Konrad Albert Derflinger¹, Gabrielle Guay¹, Jean François Côté¹, Emmanuelle O'Bomsawin¹,
Maxime Lafrance-Tremblay¹

¹Institut Universitaire en Santé Mentale du Québec, Québec, Canada

Introduction/objective. Some factors are known to estimate the burden of care and the outcome of the elderly, particularly nonagenarians, following a hospitalization in geriatrics or geriatric psychiatry. These factors are mainly at a physical level, such as the frailty syndrome, and predispose them to greater vulnerability. However, few studies have investigated the influence of psychiatric symptoms on patient management, length of hospitalization and post-episode care orientation in the elderly. This descriptive retrospective cohort study looks therefore at the impact of different psychiatric symptoms quantified at inpatient admission using the Health of Nation Outcome Scale (HoNOS) on the outcome of 218 patients aged 90 and over hospitalized in geriatrics or geriatric psychiatry in 2 university centers in Quebec City.

Methodology. We have included in the study 218 participants, including 62 men (28.44%) and 156 women (71.56%). The participants were between 90 and 105 years old. Different statistical measurements were conducted on the sample's various quantifiable characteristics. Results. The study was able to demonstrate that the presence of psychiatric symptoms on admission, as well as the number of consultants involved in the follow-up influence the length of stay. Discussion and conclusions. A deeper knowledge and understanding of the psychiatric pathology of this population will ultimately be able to help reduce inpatient (hospital) stay times and potential relocations, while considering the bio-psycho-social complexity of the people of the fourth age.

Keywords. Psychiatry, geriatrics, HoNOS, "oldest old", 90 years old

Managementul tulburării depresive prin stimulare magnetică transcraniană repetitivă (rTMS): un review rapid al ghidurilor | Management of depressive disorder by repetitive transcranial magnetic stimulation (rTMS): a rapid review of the guidelines

Mihai-Viorel Zamfir^{1,2}, Adrian Stănescu²

¹Facultatea de Medicină, Disciplina Fiziologie, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Oxygene, Otopeni, Romania

Introducere/obiectiv. Identificarea recomandărilor din ghidurile de practică privitor la aspecte cheie ale utilizării stimulării magnetice transcraniene repetitive (rTMS) în tratamentul depresiei. **Metodologie.** Lucrarea folosește metodologia de tip rapid review. Am efectuat o căutare în PubMed, fără limitare de dată, pentru a identifica ghidurile de practică și declarațiile de consens ale experților în domeniul rTMS. În plus au fost incluse materialele similare, din alte surse, cunoscute de autori. **Rezultate.** Am identificat 8 lucrări relevante. rTMS are o indicație certă în managementul depresiei rezistente la tratament. Protocoalele bazate pe dovezi folosite în tratamentul depresiei sunt HF LDLPFC, LF RDLPFC, iTBS și deep TMS. Frecvența ședințelor de rTMS de 5/săptămână, iar numărul total de ședințe recomandat este de 15-30 pentru un tratament de fază acută. Inițierea unui program de rTMS trebuie să fie decisă de un medic cu expertiză în psihiatrie și stimulare cerebrală. rTMS poate fi administrat de către medici, psihologi sau asistenți medicali după o pregătire specifică. Reacțiile adverse sunt ușoare și reprezentate de cefalee, amețeli, parestezii; alte reacții adverse mai rare sunt crize convulsive, manie (în special la persoanele cu tulburare bipolară), scăderea auzului (în caz de protecție inadecvată la zgomotul produs de aparat). În timpul programului de rTMS este necesară optimizarea medicației, cu scopul minimizării riscului de convulsii și creșterii eficienței rTMS. **Discuții și concluzii.** Ghidurile de practică actuale arată stimularea magnetică transcraniană repetitivă ca un tratament eficace și sigur pentru tulburarea depresivă, cu nivel ridicat al dovezilor.

Cuvinte cheie: rTMS, tulburare depresivă, ghiduri

Introduction/objective. To identify recommendations in practice guidelines on key aspects of using repetitive transcranial magnetic stimulation (rTMS) in the treatment of depression. *Methodology.* The paper uses the rapid review methodology. We did a PubMed search, without date limitation, to identify rTMS practice guidelines and consensus statements. In addition, similar materials known to the authors, from other sources, were included.

Results. We identified 8 relevant papers. rTMS has a definite indication in the management of treatment-resistant depression. Evidence-based protocols used to treat depression are HF LDLPFC, LF RDLPFC, iTBS and deep TMS. The frequency of rTMS sessions is 5/week and the total recommended number of sessions is 15-30 for an acute phase treatment. The initiation of an rTMS program should be decided by a physician with expertise in psychiatry and brain stimulation. rTMS can be administered by medical doctors, psychologists or nurses after specific training. Side effects are mild and represented by headache, dizziness, paresthesias; other less common side effects are seizures, mania (especially in people with bipolar disorder), and hearing loss (in case of inadequate protection against noise produced by the device). During the rTMS program it is necessary to optimize the medication in order to minimize the risk of seizures and increase the effectiveness of rTMS. *Discussions and conclusions.* Current practice guidelines show repetitive transcranial magnetic stimulation as an effective and safe treatment for depressive disorder, with high-level of evidence.

Keywords. rTMS, depressive disorder, guidelines

Tulburările de spectru autist la adult – Aspecte clinice

Autism spectrum disorders in adults – Clinical aspects

Lucia-Emanuela Andrei¹, Mihaela Stancu^{1,3}, Ilinca Mihailescu², Florina Rad^{1,2}, Iuliana Dobrescu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București, România

Tulburările de Spectru Autist (TSA) sunt condiții patologice de neurodezvoltare, caracterizate prin deficite complexe de comunicare și interacțiune socială și de un pattern restrâns și repetitiv de interese și comportamente.

Deși în urmă cu doar câteva decenii era considerată o patologie rar întâlnită, TSA reprezintă astăzi una dintre cele mai frecvente afecțiuni psihiatrice diagnosticate la copil și, în același timp, una dintre patologiiile cu cea mai însemnată creștere în ultimii ani.

Evoluția simptomatologiei caracteristică TSA din copilărie către vârsta adultă este de tip heterogen, unii indivizi ameliorându-și semnificativ funcționarea pe parcursul trecerii anilor, alții atingând un platou la adolescență, în timp ce unii continuă să piardă achiziții odată cu înaintarea în vârstă. Această lipsă de uniformitate este observabilă și la nivel de individ, de la o etapă de vârstă la alta; cu toate că deficitele caracteristice acestei tulburări sunt prezente pe toată durata vieții, modul în care acestea se prezintă se modifică în dinamică.

Multiple aspecte de ordin științific și clinic susțin importanța studierii evoluției TSA la adult, precum și potențialul impact pe care această afecțiune îl are la nivel de individ, familie și societate.

TSA sunt frecvent comorbide cu alte afecțiuni psihiatrice, precum tulburările de anxietate sau de dispoziție, însă de cele mai multe ori tabloul clinic diferă de cel clasic, simptomele intrucându-se, mascându-se și uneori complicându-se în urma acestor asocieri de patologii. Astfel, se evidențiază importanța din punct de vedere clinic a recunoașterii TSA, cu implicații asupra evoluției și prognosticului, dar și asupra intervențiilor terapeutice.

Pornind de la prezentarea tabloului clinic specific TSA la adult, lucrarea de față își propune ilustrarea particularităților abordării acestei patologii odată cu înaintarea în vârstă, aspecte ce afectează integrarea persoanelor cu TSA în toate domeniile care alcătuiesc viața.

Cuvinte cheie: Tulburări de spectru autist, TSA la adulți, tulburare pe toată durata vieții.

Autism Spectrum Disorders (ASD) are neurodevelopmental conditions characterized by complex, persistent deficits in communication and social interaction and by a restrictive and repetitive pattern of interests and behaviors.

Although only a few decades ago it was considered a rare pathology, ASD is currently one of the most common psychiatric disorders diagnosed in children and, at the same time, one of the pathologies with the most significant increase in prevalence in recent years.

The evolution of ASD specific symptoms from childhood to adulthood is heterogeneous, some individuals significantly improving their functioning over the years, others reaching a plateau in adolescence, while some continuing to lose previously acquired abilities. This lack of uniformity is also observable at an individual level, with the passing of time; although this disorder's characteristic deficits are present throughout life, the way they present themselves dynamically changes.

Multiple scientific and clinical aspects, together with the potential impact that this condition has on the individual, family and society support the importance of studying the evolution of ASD in adults.

ASD are often comorbid with other psychiatric disorders such as anxiety or mood disorders, but most often the clinical picture differs from the classic one, the symptoms being intricate, masked and sometimes complicated

by these associations of pathologies. Thus, the clinical importance of ASD recognition is highlighted, with implications on the evolution and prognosis, as well as on therapeutic interventions.

Starting from the presentation of the specific clinical picture of ASD in adults, this paper aims to illustrate the particularities of approaching this disorder as a lifelong condition, aspects that impact the integration of people with ASD in all areas of life.

Key words: Autism Spectrum Disorders, ASD in adults, lifelong condition.

La intersecția dintre tulburările de spectru autist și tulburările de personalitate

The overlap between autism spectrum disorder and personality disorder

Cristina Gianina Anghel¹, Zeineb Dakhel ¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Înainte de a fi identificați ca având o tulburare de spectru autist (TSA), mulți adulți sunt diagnosticați eronat cu alte afecțiuni psihiatrice și adesea cu tulburare de personalitate (TP). Diagnosticul diferențial dintre TSA și TP este provocator și necesită o evaluare atentă, care să includă date despre comportamentul și dezvoltarea din copilărie și pe toată durata vieții.

Suprapunerea dintre TSA și TP nu numai că este posibilă, dar este mai frecventă decât se credea anterior. Există o suprapunere importantă, mai frecventă la sexul masculin, între simptomele sindromului Asperger și anumite tulburări de personalitate, în special cele din cluster A sau C. Tulburările de spectru autist și tulburările de personalitate au trăsături comune și pot avea manifestări similare: comportamente ciudate (TP schizotipală), dereglare emoțională, dificultăți în interacțiunile sociale și sistematizare crescută (TP borderline), retragere socială (TP schizoidă), trăsături empatică scăzute (TP antisocială). Unele persoane pot avea ambele afecțiuni. Cercetările epidemiologice arată că aproximativ 50% dintre adulții cu TSA au îndeplinit criteriile pentru o tulburare de personalitate. Prevalența acestor tulburări este semnificativ mai mare la persoanele cu autism înalt funcțional decât la adulții neurotipici.

Pe măsură ce sunt diagnosticați mai mulți copii cu TSA, va crește adresabilitatea adulților cu acest diagnostic către serviciile de psihiatrie. Simptomele de bază ale TSA se pot suprapune parțial cu cele ale tulburărilor de personalitate sau pot fi prezente în comorbiditate, necesitând o abordare terapeutică specifică, ceea ce evidențiază în continuare importanța unui diagnostic de certitudine.

Cuvinte cheie: tulburare de spectru autist, tulburare de personalitate, pacienți diagnosticați eronat.

Before receiving a diagnosis of autism spectrum disorder (ASD), many adults are misdiagnosed with a variety of conditions and often with a personality disorder (PD) diagnosis. Distinguishing between ASD and PD is challenging, and it does require careful assessment including childhood behavior and development over the life span.

The overlap between ASD and PD is not only possible but is more common than previously thought. Considerable overlap was found among symptoms of Asperger Syndrome and certain personality disorders, especially Cluster A or C and particularly in men. Autism spectrum disorder and personality disorders share a few different things in common and can have similar manifestations: odd behaviors (schizotypal PD), emotional dysregulation, difficulties in social interactions and increased systemizing (borderline PD), social withdrawal (schizoid PD), low empathic traits (antisocial PD). Some people can have both conditions. Epidemiological research shows that approximately 50% of adults with ASD fulfilled criteria for a personality disorder. The prevalence of these disorders is significantly higher in high functioning people with ASD than in neurotypical adults.

As more children with ASD are being diagnosed it is inevitable that many adults with ASD will need psychiatric help. ASD core symptoms may partially overlap those of personality disorders or be present in comorbidity and will require specific therapeutical approach which further highlights the importance of accurate diagnosis.

Key words: autism spectrum disorder, personality disorder, misdiagnosed patients.

(Cyber)bullying-ul - cât de eficiente sunt intervențiile actuale? *(Cyber)bullying - how effective are the current interventions?*

Florina-Magdalena Anichitoe¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Bullyingul și (cyber)bullying-ul sunt fenomene observate frecvent în adolescență, care se asociază cu multe consecințe negative ulterioare (fizice, emoționale, cognitive). Modul în care se intervine are o relevanță foarte mare asupra readaptării ulterioare a persoanei la viață. Dată fiind complexitatea celor două fenomene, intervențiile vizează, și ele, mai multe paliere. În funcție de programul de intervenție, se pot ținti diferite aspecte ale consecințelor pe care le antrenează bullyingul tradițional sau (cyber)bullying-ul. Fiecare intervenție are o arhitectură proprie, fapt pentru care este importantă cunoașterea mecanismelor prin care aceasta funcționează, dar și aspectele specifice care o fac eficientă. Astfel că, vom analiza împreună care sunt programele de intervenție pe linia (cyber)bullying-ului și cât de eficiente sunt acestea, în vederea însușirii unor informații pe care să le putem folosi cu toții atunci când contextul o impune.

Cuvinte cheie: cyber-bullying, programe de intervenție, eficiență.

Îngrijirea pacientului cu patologii psihiatrice în timpul pandemiei COVID-19

The care of the patient with psychiatric pathology during the COVID-19 pandemic

Ciprian Băcilă^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

²Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Sibiu, România

Izbuclnirea și răspândirea la nivel global a infecției cu noul coronavirus (2019-nCoV, devenit ulterior SARS-CoV-2) reprezintă problema majoră de sănătate publică ce solicită într-un mod complex toate serviciile de asistență medicală acordate populației, atât din rețeaua primară, cât și de specialitate – din ambulatoriu și din unitățile sanitare cu paturi.

Provocarea a fost și este deosebită pentru unitățile care furnizează servicii de asistență medicală psihiatrică, un sector pentru care adoptarea și respectarea unor măsuri și reguli stricte de prevenție a răspândirii infecției interferează în mod specific cu managementul uzual al pacientului psihiatric și întâmpină dificultăți de ordin structural, organizatoric, financiar – resurse umane și materiale.

Fiind o perioadă cu numeroase incertitudini datorate informațiilor noi, cu modificări legislative într-o continuă schimbare, îngrijirea pacientului cu patologii psihiatrice a devenit o provocare, necesitând adaptabilitatea măsurilor epidemiologice la nevoile specifice unui pacient psihiatric.

În cadrul Spitalului Clinic de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda” Sibiu, prin prisma respectării normelor epidemiologice impuse de către autoritățile competente, s-a impus aplicarea unor măsuri epidemiologice având ca și consecință modificarea structurii organizatorice a acestuia.

Cuvinte cheie: COVID-19, SARS-CoV-2, sănătate mintală, asistență medicală, pacient.

The outbreak and global spread of infection with a new coronavirus (2019-nCoV, later SARS-CoV-2) is a major public health problem that requires in a complex way all health care services provided to the population, both in the primary network, as well as specialized – outpatient and sanitary units with beds.

The challenge has been and is particular for units providing psychiatric care services, a sector for which the adoption and observance of strict measures and rules to prevent the spread of infection specifically interfere with the usual management of the psychiatric patient and encounter structural difficulties, organizational, financial – human and material resources.

Being a period with many uncertainties due to new information, with legislative modifications in a continuous change, the care of the patient with psychiatric pathology has become a challenge requiring the adaptability of epidemiological measures to the specific needs of the psychiatric patient.

Within the "Dr. Gheorghe Preda" Clinical Psychiatric Hospital from Sibiu, in terms of compliance with epidemiological norms imposed by the competent authorities, it was necessary to apply epidemiological measures resulting in changes in its organizational structure.

Keywords: COVID-19, SARS-CoV-2, mental health, nursing, patient.

Eficiența programelor multi-nivelare de prevenție a bullyingului și cyberbullyingului în rândul copiilor și adolescenților: o meta-analiză a studiilor clinice controlate

The efficiency of multi-level bullying and cyberbullying prevention programs in children and adolescents: a meta-analysis of the controlled clinical trials

Raluca Bălan¹, Anca Dobrean¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Deși majoritatea programelor de prevenție a bullyingului și a cyberbullyingului existente au la bază abordarea teoretică social-ecologică, care presupune abordarea în prevenție a factorilor de risc de la multiple nivele (ex. individ, familie, grup de prieteni/clasă, școală), nu există o sinteză cantitativă cu privire la eficiența programelor de prevenție multi-nivelare adresate bullyingului și cyberbullyingului.

Obiectiv: evaluarea eficienței programelor multi-nivelare în prevenția bullyingului școlar și online, atât imediat după finalizarea programelor, cât și pe termen lung. Metodă: Am realizat o meta-analiză a studiilor clinice randomizate, publicate în reviste peer-reviewed, care evaluau eficiența unui program multi-nivelar destinat prevenției bullyingului sau cyberbullyingului, în rândul copiilor și adolescenților, sub 18 ani, din populație generală. Rezultate: Rezultatele meta-analizei, realizate pe 26 de studii, au indicat un efect semnificativ asupra agresivității prin bullying atât imediat după finalizarea intervenției, cât și la follow-up, respectiv asupra victimizării prin bullying la follow-up. În plus, analizele de sensibilitate au arătat că efectul este semnificativ doar pentru programele cu componentă parentală. În ceea ce privește cyberbullyingul, efectul programelor multi-nivelare a fost nesemnificativ. Concluzii: Programele multi-nivelare sunt eficiente în prevenția agresivității prin bullying, iar efectele se mențin pe termen lung, în timp ce, pentru victimizare prin bullying am documentat un efect întârziat. În ambele cazuri însă, componenta programelor multi-nivelare care face diferența este implicarea parentală în aceste programe. De asemenea, o lipsă a eficienței programelor complexe, multi-nivelare, a fost observată asupra comportamentului de cyberbullying în rândul copiilor și adolescenților.

Cuvinte cheie: bullying, cyberbullying, programe multi-nivelare, copii, adolescenți.

Although the social-ecological theoretical framework is widely used to guide anti-bullying prevention programs, a comprehensive synthesis quantifying the effectiveness of these multi-level programs in preventing bullying and cyberbullying is lacking. Objective: To investigate the effects of programs based on the social-ecological framework in preventing bullying and cyberbullying among youths, both on short and long term.

Method: We conducted a meta-analysis of randomized controlled trials, evaluating the effectiveness of multi-level prevention programs for bullying and cyberbullying, among children and adolescents.

Results: Our meta-analysis indicated a significant effect on bullying perpetration, at post-intervention and follow-up, as well as on bullying victimization at follow-up. The effects were non-significant for bullying victimization post-intervention, cyberbullying perpetration, and cyber victimization. Moreover, the sensitivity analyses showed that only the programs with parental involvement are efficient on the long-term.

Conclusions: Multi-level programs are effective in preventing bullying perpetration, with effects maintaining on long-terms, whereas for bullying victimization our meta-analyses documented a potential delayed effect. However, the inclusion of a parental component in these multi-level programs seems to be a promising avenue for increasing their effectiveness.

Key words: bullying, cyberbullying, Multi-level programs, children, adolescents.

Stresul și neuroplasticitatea

Stress and neuroplasticity

Andrei-Cristian Bondar^{1,2}, Adela-Georgiana Buciuc¹, Alexandra Barbălată¹, Elena-Diana Istrate¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

Obiective: De-a lungul istoriei, foarte puține fenomene ne-au modelat societățile în modul în care au făcut-o pandemiile. În ultimul an, populația lumii a fost expusă la evenimente traumatizante și la niveluri mari de stres din cauza actualei epidemii COVID-19. În prezent, stresul este cunoscut drept o experiență universală, dar conceptul a fost definit pentru prima dată de Hans Selye în 1936. S-a demonstrat că stresul influențează în mod negativ neuroplasticitatea și că are un rol crucial în aproape toate tulburările mentale. În această lucrare urmărim să evidențiem recente progrese teoretice și experimentale în neuroștiință cu privire la neuroplasticitatea indusă de stres.

Materiale și metode: Am analizat literatura științifică scrisă în engleză și publicată între 2019 și 2021. Am utilizat portalul electronic PubMed-NCBI.

Rezultate: În ultimii ani, studiile moleculare și celulare ale psihopatologiilor induse de stres au dezvăluit modificări în expresia genetică și a microARN-ului, precum și în căile de semnalizare intracelulare care mediază adaptările induse de stres. Aceste descoperiri au condus la noi teorii în privința depresiei și anxietății în domeniul neurobiologiei moleculare. S-a arătat că stresul reduce expresia BDNF inducând atrofia neuronilor în diferite zone ale creierului. Alte studii au demonstrat că tratamentul cronic antidepresiv crește expresia BDNF. În plus, un rol crucial îl au moleculele de microARN în neuroplasticitate și în dezvoltarea comportamentului de tip depresiv indus de stres.

Concluzii: Sperăm ca această lucrare va crește interesul în domeniul modificărilor celulare și moleculare induse de stres. Sunt necesare mai multe cercetări pentru a obține o înțelegere mai profundă a psihopatologiei tulburărilor mentale induse de stres.

Cuvinte cheie: modele animale, stres indus, psihopatologie, microARN, neuroplasticitate.

Objectives: Very few phenomena throughout the human history have shaped our societies the way pandemics do. In the last year, the world's population has been exposed to traumatic events and high levels of stress due to the ongoing COVID-19 outbreak. Stress is known currently as a universal experience, but the concept was first defined in 1936 by Hans Selye. It has been shown that stress is associated with impairments in neuroplasticity and has a crucial role in almost all mental disorders. In this paper we aim to highlight the recent theoretical and experimental advances in neuroscience regarding stress induced neuroplasticity.

Methods: We analyzed scientific literature written in English and published between 2019 and 2021. We used the electronic portal PubMed-NCBI. Results: In the last few years, molecular and cellular studies on animal models of stress-induced psychopathologies revealed alterations in gene expression, microRNAs expression, as well as in intracellular signaling pathways that mediate the stress induced adaptations. These findings have led to new theories regarding depression and anxiety in the molecular neurobiology field. It has been shown that stress reduces BDNF expression inducing neuronal atrophy in various brain areas. Contrastingly, other studies have demonstrated that chronic antidepressant treatment increases BDNF expression. Furthermore, a crucial role has been assigned to microRNAs in the development of chronic stress-induced depression-like behavior and neuroplasticity.

Conclusions: We hope that this paper will increase the interest in the field of stress-induced cellular and molecular changes. More research needs to be pursued in order to achieve a deeper understanding of the pathophysiology of stress-induced mental disorders.

Key words: animal models, stress-induced, psychopathology, microRNA, neuroplasticity.

Manual de standarde pentru serviciile comunitare de sănătate mintală elaborat în cadrul proiectului „Suport pentru dezvoltarea serviciilor comunitare de sănătate mintală pentru copii și adolescenți” derulat de Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog
Standards' Manual for Community Mental Health Services developed within the project "Support for the development of community mental health services for children and adolescents" implemented by The National Mental Health and Anti-Drug Centre

Ileana-Mihaela Botezat-Antonescu¹

¹Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog, București, România

Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog, instituție aflată în subordinea Ministerului Sănătății, derulează lansarea proiectului „Suport pentru dezvoltarea serviciilor comunitare de sănătate mintală pentru copii și adolescenți”, Contract de finanțare nr. NT/125/30.03.2020, finanțat prin Mecanismul Financiar SEE 2014-2021, Programul „Provocări în sănătatea publică la nivel european”. Proiectul se derulează în parteneriat între Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog București – Promotor de proiect și Universitatea de Știință și Tehnologie din Norvegia - Comunitatea Academică Regională pentru Autism, ADHD, Sindromul Tourette și Narcolepsia (RFM) – Partener.

Proiectul va contribui în mod direct la realizarea obiectivului principal al programului de finanțare „Îmbunătățirea prevenției și reducerea inegalităților în sănătate”, prin creșterea gradului de conștientizare și îmbunătățirea capacităților membrilor comunității, părinților, profesioniștilor din domeniul asistenței medicale primare, educației și protecției sociale de a sprijini copiii expuși riscului și/sau cu tulburări de sănătate mintală, precum și prin facilitarea accesului la serviciile de îngrijire a sănătății pentru copiii cu tulburări de sănătate mintală.

În cadrul proiectului va fi elaborat Manualul de standarde pentru serviciile comunitare de sănătate mintală. Așa cum este prevăzut în Legea Națională a Sănătății Mintale, fiecare centru comunitar de sănătate mintală ar trebui să fie dezvoltat în conformitate cu standarde de calitate, utilizate, de asemenea, pentru a evalua eficiența și accesul la grupurile țintă deservite. În acest moment, sistemul românesc de sănătate mintală funcționează fără un astfel de manual de standarde de calitate.

Echipa de experți responsabilă cu elaborarea manualului de standarde va efectua o vizită de lucru în Norvegia, pentru documentarea procesului în vederea elaborării și implementării acestui instrument important.

Odată ce vor fi aprobate de Ministerul Sănătății și de C.N.S.M.L.A., urmare a unui proces de consultare cu experții din domeniu, standardele vor fi promovate, diseminate și utilizate astfel încât să ghideze implementarea de activități cu nivel calitativ superior și dezvoltare de servicii în toate centrele comunitare de sănătate mintală pentru copii, funcționale în România.

Astfel, Manualul de standarde – cuprinzând 8 standarde de calitate, va fi publicat în 150 de exemplare și distribuit la nivel național, către: toate centrele comunitare de sănătate mintală; universități cu departamente de psihologie și asistență socială; facultăți de medicină cu rezidențiate de psihiatrie; direcții județene de sănătate publică; colegii profesionale (Colegiul Medicilor, Colegiul Psihologilor, Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moșelor și Asistenților Medicali din România etc.).

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Durata de implementare a proiectului este de 36 luni, începând cu data de 30 martie 2020, până la data de 29 martie 2023. Valoarea totală eligibilă a proiectului este de 12.025.000 lei (2.500.000 Euro) – asistență financiară nerambursabilă, din care 10.221.250 lei (2.125.000 Euro) reprezintă valoarea grantului acordat, iar 1.803.750 lei (375.000 Euro) reprezintă finanțarea acordată de către Operatorul de Program.

Obiectivele specifice ale proiectului sunt reprezentate de:

- creșterea nivelului de conștientizare și a capacității comunităților, părinților, profesioniștilor din sănătate, educație și protecție socială, de a sprijini copiii cu risc de a dezvolta sau deja diagnosticați cu o tulburare de sănătate mintală;
- dezvoltarea de servicii comunitare de sănătate mintală adecvate, pentru copiii cu tulburări de sănătate mintală.

Principalele activități derulate în cadrul proiectului sunt următoarele:

- Dezvoltarea și implementarea unei campanii naționale de conștientizare cu privire la stigma ce însoțește diagnosticul de tulburare de sănătate mintală, ca principală barieră în accesarea serviciilor de suport;
- Dezvoltarea abilităților de educație parentală pozitivă și capacitarea părinților pentru identificarea precoce a semnelor de tulburare emoțională;
- Dezvoltarea competențelor profesioniștilor din sănătate, educație și protecție socială pentru a identifica eficient și a referi către servicii specializate copiii cu risc/copiii cu tulburare de sănătate mintală;
- Dezvoltarea competențelor profesioniștilor din domeniul sănătății mintale în vederea tratării copiilor cu tulburări de sănătate mintală - tulburări de spectru autist, ADHD, tulburări de anxietate, depresie, tulburări de atașament;
- Realizarea unui studiu național în domeniul sănătății mintale a copiilor și adolescenților;
- Elaborarea de standarde pentru servicii comunitare de sănătate mintală;
- Creșterea capacității tehnice a centrelor comunitare de sănătate mintală și a Centrului Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog de a sprijini furnizarea de servicii de sănătate mintală pentru 1.500 de copii diagnosticați cu o tulburare de sănătate mintală.

Ca urmare a implementării proiectului, se așteaptă atingerea următoarelor rezultate principale:

- un program de educație parentală pozitivă disponibil în comunitățile profesionale din România;
- 1.500 de părinți cu abilități crescute de educație parentală pozitivă, mai bine pregătiți pentru identificarea semnelor timpurii ale tulburărilor emoționale în rândul copiilor;
- 200 de profesioniști în domeniul sănătății mintale cu competențe crescute de a evalua și interveni în cazul copiilor diagnosticați cu tulburare de spectru autist, ADHD, tulburări de anxietate, depresie și tulburări de atașament;
- o rețea de 20 de profesioniști formați ca facilitatori de educație parentală la nivel comunitar;
- 500 de profesioniști în domeniul educației, sănătății și protecției copilului, cu competențe crescute pentru identificarea timpurie și referirea către servicii de specialitate a copiilor cu risc de a dezvolta tulburări de sănătate mintală / cu tulburări de sănătate mintală;
- un raport de cercetare cu privire la incidența tulburărilor de sănătate mintală în rândul copiilor și adolescenților elaborat și multiplicat în 500 de exemplare și distribuit la nivel național;
- un manual de standarde pentru dezvoltarea serviciilor comunitare de sănătate mintală, publicat în 150 de exemplare și distribuit la nivel național;
- 1.500 de copii cu o stare a sănătății mintale îmbunătățită, urmare a accesării serviciilor comunitare de sănătate mintală.

Informații suplimentare cu privire la acest proiect se pot obține de la Dl. Tudose Oliviu – Manager proiect sau de la dna. Radu Ioana – Coordonator comunicare, date contact: tel. 031-425.56.73, e-mail proiecte.cnsmla@gmail.com.

Pagina Facebook a proiectului poate fi accesată la următorul link:
<https://www.facebook.com/proiectNT125>

The National Mental Health and Anti-Drug Centre, an institution subordinated to the Romanian Ministry of Health, is launching the project "Support for the Development of Community Mental Health Services for Children and Adolescents", Contract no. NT125/30.03.2020, financed by the EEA Financial Mechanism 2014-2021, within the "European Public Health Challenges" Programme. The project is carried out in partnership between the National Centre of Mental Health and Anti-Drug Action – Project Promoter and the Norwegian University of Science and Technology (Trondheim) - The Regional academic community for autism, ADHD, Tourette's syndrome and narcolepsy (RFM) – Partner.

The project will directly contribute to achieving the main objective of the funding programme – Improving prevention and reducing inequalities in health, outcome 2 – Access to health care services for vulnerable groups improved, in the area of support "prevention of non-communicable diseases, with focus on mental health", by raising awareness and improving the capacity of community members, parents, professionals in the field of primary health care, education and social protection. to support children at risk and / or with mental health disorders, and also through facilitating access to health care services for children with mental health disorders.

A Standards' Manual for Community Mental Health Services will be developed within the project. As regulated by the National Mental Health Law, each community mental health center should function in accordance with established quality standards, also used to assess efficiency and reach of target groups served. At the moment, the Romanian mental health system operates without such a procedural quality standard.

The team of experts responsible for developing the standards' manual will take part in a working visit to Norway to document the process for developing and implementing this important tool.

Once approved by the Ministry of Health and C.N.S.M.L.A., following a thorough consultation process with experts in the field, the standards will be promoted, disseminated and used to guide the implementation of higher quality activities and also for the development of services in all community mental health centers around the country.

Thus, the Standards' Manual – comprising 8 quality standards, will be published in 150 copies and distributed nationally, as follows: to all community mental health centers; universities with psychology and social assistance departments; medical schools with psychiatric residency; county public health departments; Romanian College of Psychologists, Romanian Medical College, National Order of Nurses and other professional bodies.

PROJECT INFORMATION

The implementation duration of the project is 36 months, starting with March 30th, 2020 until March 29th, 2023. The total eligible value of the project is 12,025,000 lei (2,500,000 Euro) – non-reimbursable financial assistance, of which 10,221,250 lei (2,125,000 Euro) represents the grant value and 1,803,750 lei (375,000 Euro) represents the financing granted by the Programme Operator.

The project has 2 specific objectives:

- raising awareness and improving capacities of community members, parents, professionals in primary care, education and social protection field to better support children at risk/with mental health disorders;*
- developing appropriate community mental health services for children with mental health disorders, and thus, attain the project's main goal – to improve access to health care services for children with mental health disorders.*

The main activities implemented under this initiative are:

- Development and implementation of a national raising awareness campaign, tackling stigma around mental health topic as main barrier in accessing support services;
- Development of positive parenting skills and empowerment of parents, in order to identify early signs of emotional risk;
- Capacity building for professionals in primary care, education and social protection sectors for better and timely identification and referral of children at risk of developing a mental health disorder/with mental health disorders, towards specialised services;
- Capacity building for professionals in mental health field in order to treat children with mental health disorders – pervasive disorders, ADHD, anxiety disorders, depression, attachment disorders.
- Elaboration of a national research for children mental health;
- Elaboration of 8 standards for mental health – the Standards' Manual;
- Enhancing technical capacity for Mental Health Community Center and National Center of Mental Health (pilot programme) to support mental health service delivery for 1,500 children diagnosed with a mental health disorder.

Some of the main expected results are, as follows:

- a positive parenting education programme, made available within the Romanian professional communities;
- decreased stigma with regards to mental health disorders in targeted communities; parents with changed attitudes and convictions regarding child well-being and development outcomes for children with mental health disorders;
- 1,500 parents with positive parenting skills, better prepared to identify early signs of emotional risk in their children;
- 200 professionals in mental health field with improved abilities to evaluate and intervene in cases of pervasive disorders, ADHD, anxiety disorders, depression, attachment disorders;
- a network of 20 professionals trained as facilitators for parents, within communities;
- 500 professionals activating in child protection, education and medical staff in primary care with improved capacity for improved and timely identification and referral of children at risk of developing a mental health disorder/with mental health disorders, towards specialised services;
- the development of a research report on the incidence of mental health disorders among children and adolescents, to be printed in 500 copies and distributed nationally;
- the development of a standards' manual for mental health community services, to be published in 150 copies and distributed nationally;
- 1,500 children with improved mental health outcomes, following intervention in community mental health centers.

Further information regarding the project can be obtained from Mr. Tudose Oliviu – Project Manager or Mrs. Radu Ioana – Communication coordinator, contact details: tel. 031-425.56.73, e-mail projects.cnsmla@gmail.com.

Key words: Standards' Manual, European Project

Facebook Page of the project can be accessed here: <https://www.facebook.com/proiectNT125>

Vaccinarea anti-COVID 19, un pas important pentru reziliență *Vaccination against COVID-19, an important step for resilience*

Cristina Bredicean^{1,2}, Sorin Ursoniu², Ioana Riviș³, Simona-Claudia Tămășan⁴, Ion Papavă², Adriana Neagu¹, Dana Tabugan⁴, Cătălina Giurgi-Oncu²

¹Spitalul Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu”, Timișoara, România, ²Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România, ³Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Jebel, Jebel, România, ⁴Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Reziliența este capacitatea unei persoane de a se adapta într-o manieră pozitivă la situații nefavorabile. Creierul nostru are o plasticitate care îl face să găsească soluții pentru situațiile negative cu care se confruntă. În această perioadă, ne-am confruntat cu pandemia COVID-19, cu pierderea umană, cu munca de acasă, cu incertitudinea materială, cu schimbări la locul de muncă, cu toate acele măsuri de protecție impuse de contextul pandemiei. La toate aceste schimbări noi, oamenii au trebuit să se adapteze.

Pe fondul luptei împotriva pandemiei de coronavirus, se ridică din ce în ce mai multe semne de întrebare cu privire la prevenție, cu scopul de a asigura trecerea noastră cu bine peste dezastre. În cadrul prevenției, una dintre componentele importante este vaccinarea. Ce înseamnă vaccinarea unei populații? Înseamnă o acțiune comună a mai multor instituții ale țării cu scopul de a realiza o imunizare de rutină. Vaccinarea anti-COVID-19 vine cu mai multe tipuri de vaccin, cu o campanie de vaccinare cu păreri pro și contra, dar și cu incertitudini, care planează asupra eficienței, siguranței și reacțiilor adverse pe termen lung asociate vaccinului.

Este vaccinarea o modalitate de reziliență în situația limită impusă de pandemie? Întrebare la care probabil vom avea răspuns peste mai mult timp, când se va evalua situația prin care am trecut.

Cuvinte cheie: pandemie COVID-19, vaccinare, reziliență

Cannabinoizii sintetici – o provocare multidisciplinară *Synthetic cannabinoids – a multidisciplinary challenge*

Andrei Buciuta¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca, Cluj-Napoca, România

Consumul de substanțe psihoactive reprezintă o problemă de sănătate publică la nivel mondial, cu o creștere semnificativă în ultimii ani. Statutul ilegal al acestor substanțe determină conturarea unor noi metode de obținere, printre care și sinteza de noi compuși. În 2016 a fost estimată prezența a aproape 500 de noi compuși psihoactivi sintetici pe piață și o creștere substanțială a deceselor datorate consumului de substanțe psihoactive. O categorie nouă de substanțe apărute este reprezentată de cannabinozii sintetici. Dificultatea scăzută a producerii substanțelor, costurile scăzute în vederea producerii, dar și a procurării acestor substanțe și, nu în ultimul rând, promovarea acestora ca substanțe „legale” au determinat o vastă și rapidă diseminare în rândul utilizatorilor. Din cauza compoziției incerte, dar și a ritmului accelerat de sinteză a noilor substanțe împreună cu dispariția altor substanțe, determinarea și managementul posibilelor efecte adverse ale cannabinozilor sintetici reprezintă o provocare, atât din punctul de vedere a patologiilor psihiatrice, cât și a afectărilor somatice.

Cuvinte cheie: cannabinozii sintetici

Rezidențiatul de psihiatrie din România în context european *Psychiatry residency in Romania in a European context*

Andrei Buciuta¹

¹Asociația Română de Psihiatrie și Psihoterapie, București, România

Rezidențiatul reprezintă etapa de formare specializată din cadrul pregătirii medicale din România și a altor țări. Această pregătire este realizată conform unei curricule care prevede rotații pe diferite specialități și sub-specialități, cu scopul diversificării cunoștințelor obținute. La nivel European există o fragmentare a curriculei, inclusiv a duratei formării, generând discrepanțe între nivelele de pregătire din diferite țări. În cadrul Uniunii Europene, specialitățile psihiatrice sunt recunoscute automat, astfel, această diversitate în pregătire generează dificultăți în ceea ce privește mobilitatea psihiatrilor. În plus, pandemia de COVID-19, privită ca un generator de probleme de sănătate mintală, creează o viitoare nevoie de specialiști bine pregătiți pentru a întâmpina valul post-pandemic. Aceste situații duc la nevoia de uniformizare a pregătirii la nivelul țărilor europene, dar și la reformarea programelor de rezidențiat cu accentul pe competențe. Organisme internaționale, printre care și Uniunea Medicilor Specialiști din Europa, au creat un portret al psihiatrului ideal, portret bazat pe o serie de competențe necesare acestei specialități, cu scopul de a oferi o imagine-ghid pentru reformarea sistemelor de educație din psihiatrie.

Key words: Romania, psychiatry residency, UEMS, portret al psihiatrului ideal

Mâncatul compulsiv – apanajul stresului *Compulsive eating – the prerogative of stress*

Anca-Maria Buduru¹, Sorin Riga²

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Academia Oamenilor de Știință din România, București, România

În prezent, cotidianul este marcat de schimbări rapide în sfera socio-profesională, personală, cauzate de: evoluția tehnologică și științifică, preocupările legate de sustenabilitatea resurselor Pământului, dispariția și apariția de noi activități profesionale, tensiunile politico-socio-economice, criza provocată de pandemia COVID-19, ș.a.m.d.. Astfel, se aduce în discuție faptul că populația se află într-o continuă stare de stres.

H. Selye (1930) a formulat primul model teoretic și experimental al stresului (șoareci de laborator). Organizația Mondială a Sănătății definește stresul ca fiind „reacția pe care o pot avea oamenii atunci când se confruntă cu cereri și presiuni care nu se potrivesc cu abilitățile și cunoștințele lor și care le pun la încercare capacitatea de a face față unor astfel de evenimente”.

Coping-ul include orice mecanism de prevenție și adaptare la stres. Indivizii caută să gestioneze stresul prin diferite metode de coping, una dintre ele fiind cunoscută drept consumul de alimente pe fond emoțional. Pe termen scurt, stresul face ca sistemul nervos să secrete adrenalină, cu stimularea sistemului „fight or flight”, urmat de oprirea senzației de foame pe moment. Dacă stresul va persista, glandele suprarenale vor elibera cortizol (hormon responsabil de creșterea apetitului alimentar), necesar energiei, ce va ajuta individul să se apere de factorul stresant.

În concluzie, atunci când episodul de stres s-a încheiat, nivelul de cortizol ar trebui să scadă. Însă, în condițiile în care stresul continuă, nivelurile de cortizol se vor menține constant ridicate, fapt ce va determina „cronicizarea” obiceiului de a ingera alimente ori de câte ori organismul se află în fața unei situații stresante. Cuvinte cheie: stres, nivel de cortizol, mâncat compulsiv.

In present, everyday life is marked by rapid changes in both socio-professional and personal domains, caused by: technological and scientific evolution, concerns about the sustainability of Earth's resources, the disappearance and emergence of new professional activities, political-socio-economic tensions, crisis caused by pandemic COVID-19. Thus, the population is in a continuous state of stress.

First theoretical and experimental model of stress was formulated by H. Selye (1930). The World Health Organization defines stress as: "the reaction that people may have when faced with demands and pressures that do not match their skill and knowledge and that test their ability to cope with such demands".

The concept of coping includes any mechanism used in order to prevent or to adapt to a stressful event. Individuals seek to manage stress through various coping methods, one of which is known as emotional or compulsive eating. In the short term, stress causes the nervous system to secrete adrenaline, stimulating the "fight or flight system" and afterwards the urge to eat is stopped for a short period of time. If the stress persists, the adrenal glands will release cortisol (responsible for increasing the appetite), which is necessary to produce the energy the individual needs for defending against the stressor.

In conclusion, when the stress factor ends, the cortisol level should decrease. However, when stress continues, cortisol levels will remain constantly high, which will determine the chronic nature of eating food whenever a stressor appears.

Key words: stress, cortisol level, compulsive eating.

Influența pandemiei cu virusul SARS-CoV-2 asupra consumului de substanțe psihoactive

The influence of the SARS-CoV-2 virus pandemic on drug abuse

Raluca-Andra Bursan¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Consumul exagerat și necontrolat al unei substanțe psihoactive, precum și dependența fizică și psihică care apare secundar acestui abuz, constituie atât o problemă medicală, cât și una socială la nivel mondial. Scopul acestei prezentări este de a urmări evoluția consumului de substanțe ilicite în contextul pandemiei COVID-19 atât la nivel mondial, cât și la nivel național.

În contextul restricțiilor aplicate la începutul pandemiei, disponibilitatea substanțelor psihoactive a scăzut considerabil însă, odată cu relaxarea și ridicarea unora dintre aceste restricții, situația a revenit la una asemănătoare celei anterioare pandemiei, cu mențiunea că pentru unele substanțe abuzul s-a intensificat, iar pentru altele acesta a fost mai redus. De asemenea, impactul psihologic produs de noul virus și de restricțiile impuse au făcut ca unii consumatori să se orienteze spre alte substanțe, dar și ca persoane ne-consumatoare să înceapă să experimenteze diferite substanțe. Contextul creat de infecția cu virusul SARS-CoV2 a impactat, totodată, și efortul autorităților competente de a combate consumul de droguri. Nu în ultimul rând, au fost necesare eforturi suplimentare ale autorităților de a împiedica răspândirea infecției cu noul virus în rândul anturajelor de consum.

În concluzie, infecția cu virusul SARS-CoV2 a impactat consumul de substanțe psihoactive la mai multe niveluri, observându-se noi trenduri de consum care necesită o analiză atentă și strategii specifice de gestionare atât din partea autorităților, cât și din partea specialiștilor în sănătate mintală.

Cuvinte cheie: pandemie COVID-19, substanțe psihoactive, abuz.

Excessive and uncontrolled consumption of psychoactive substances as well as physical and mental addiction that occurs secondary to this abuse represent both a medical and a social problem worldwide.

The purpose of this presentation is to follow the evolution of illicit substance use in the context of the COVID-19 pandemic both globally and nationally.

In the context of the restrictions applied at the beginning of the pandemic, the availability of psychoactive substances decreased considerably, but with the relaxation and lifting of some of these restrictions, the situation returned to a similar one as before the pandemic, noting that for some substances the consumption decreased and for others it increased. Also, the psychological impact produced by the new virus and the restrictions imposed made some consumers to turn to other substances but also non-consumers to start experimenting with different substances. The context created by the SARS-CoV2 virus infection also impacted the efforts of the competent authorities to combat drug use. Last but not least, further efforts were needed by the authorities to prevent the spread of the new virus infection among consumer entourage.

In conclusion, SARS-CoV2 virus infection has impacted the consumption of psychoactive substances at several levels, observing new consumption trends that require careful analysis and specific management strategies from both authorities and mental health specialists.

Key words: COVID-19 pandemic, psychoactive substances, abuse.

Statutul socio-economic, stresul și satisfacția maritală în timpul pandemiei COVID-19. O analiză diadică a efectelor actor-partener

Socio-economic status, marital stress and satisfaction during the COVID-19 pandemic. A dyadic analysis of the actor and partner effects

Octav Sorin Candel¹, Maria-Nicoleta Turliuc¹

¹Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Pandemia COVID-19 este o amenințare globală care afectează o mare parte a populației, dar riscurile asociate cu aceasta sunt mai mari pentru unii oameni, comparativ cu alții.

Studiile anterioare arată că statutul socio-economic mai scăzut (SES) este asociat cu mai mult stres cronic și mai puțină satisfacție maritală. Astfel, incertitudinea cauzată de pandemie ar putea afecta foarte mult pe cei care erau deja vulnerabili. Acest studiu longitudinal explorează măsura în care stresul apărut în exteriorul (extern) și în interiorul (intern) relației este asociată cu satisfacția maritală în timpul pandemiei COVID-19 și dacă asociațiile sunt diferite în funcție de statutul socio-economic al participanților. Studiul a fost realizat în două momente (primul, imediat după instituirea stării de urgență la nivel național și al doilea, după încheierea acestei perioade), cu un eșantion de 144 de cupluri românești căsătorite. Am folosit modelul de interdependență actor-partener cu mediere și analiză SEM multi-grup. Niveluri mai ridicate de stres extern au fost asociate cu satisfacția conjugală mai scăzută ulterioară pentru femeile cu SES mai mare. Pentru cuplurile cu SES mai scăzut, nivelul de stres intern al bărbaților în timpul primei evaluări a mediat relația dintre nivelul lor mai ridicat de stres extern la prima dată și satisfacția maritală mai mică a partenerului lor în timpul celei de-a doua evaluări. Rezultatele noastre arată că bărbații și femeile răspund diferit în timpul unei crize și că cuplurile cu SES mai mici sunt mai predispuse la stres mai mare și la o scădere mai mare a satisfacției conjugale.

Cuvinte cheie: stres, satisfacție maritală, statut socio-economic, diferențe de gen, studiu longitudinal, COVID-19.

The COVID-19 pandemic is a global threat that affects a large part of the population, but the risks associated with it are higher for some people compared with others.

Previous studies show that lower socio-economic status (SES) is associated with more chronic stress and less marital satisfaction. Thus, the uncertainty caused by the pandemic might greatly affect those who were already vulnerable. This longitudinal study explores the extent to which stress originated outside (external) and inside (internal) the relationship is associated with marital satisfaction during the COVID-19 pandemic and whether the associations are different based on the socio-economic status of the participants. The study was conducted at two points in time (first, immediately after the national lockdown was instituted; second, after the lockdown ended) with a sample of 144 married Romanian couples. We used the Actor-Partner Interdependence Model with Mediation and multi-group SEM analysis. Higher levels of external stress were associated with subsequent lower marital satisfaction for women with higher SES. For the couples with lower SES, men's level of internal stress during the first assessment mediated the relationship between their higher level of external stress at the first time point and their partner's lower marital satisfaction during the second assessment. Our results show that men and women respond differently during a crisis and that couples with lower SES are more prone to greater stress and a higher decrease in marital satisfaction. We finally suggest that the therapists, health professionals, policy makers, and researchers should take into account the existing vulnerabilities of a couple when offering psychological and health services during the COVID-19 pandemic.

Keywords: stress, marital satisfaction, socio-economic status, gender differences, longitudinal study, COVID-19.

Suicidul în Republica Moldova – situație prezentă și plan de acțiuni *Suicide in the Republic of Moldova – current situation and action plan*

Jana Chihai¹

¹Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Suicidul constituie un subiect cunoscut și discutat din cele mai vechi timpuri. În perioada antichității, persoanele care recurgeau la suicid erau „pedepsite” foarte dur, efectele pedepsei ajungeau să se răsfrângă și asupra membrilor familiei, spre exemplu, în Atena antică sinucigașii erau înhumați la periferia orașului, fără ca locul înhumării să fie marcat cu o piatră sau monument funerar.

Datele statistice privind mortalitatea cauzată de suicid pentru anul 2018 ne relevă că Republica Moldova este țara cu o rată înaltă la acest indicator, situându-se pe locul 40 din cele 184 de țări, alături de alte state din fostele țări ale Uniunii Sovietice. [1]

Alarmant este faptul că acest fenomen se răspândește în rândul copiilor. Dacă în anul 2014 au fost înregistrate 5 cazuri de suicid, cu 2 cazuri mai mult decât în anul 2013, atunci în anul 2019 au fost înregistrate 24 cazuri de suicid în rândul copiilor [2], dintre care în 3 cazuri de suicid vârsta copiilor este de sub 13 ani.

Fenomenul suicidului a fost inclus în agenda autorităților moldovenești, cu toate acestea, în pofida eforturilor depuse, țara noastră se confruntă cu un nivel înalt al mortalității copiilor prin suicid.

Respectarea normelor de prezentare a faptelor, precum mijlocul sau modalitatea de sinucidere, pot scădea riscul de suicid, se arată în Raportul OMS.

Pentru realizarea strategiei de prevenire a suicidului în Republica Moldova este necesară realizarea unei analize la nivel național reieșind din angajamentele asumate pe plan internațional, măsurile realizate la nivel național în aspect de îmbunătățire a cadrului normativ, colectarea de date statistice, rolul autorităților și atribuțiile acestora în asistarea persoanelor cu comportament suicidal, modalitatea de reflectare a informației în mass-media.

[1] <https://gtmarket.ru/ratings/global-suicide-ranking>

[2] Date preluate de la Ministerul Afacerilor Interne

Evoluția psihedelicelor: repere istorice, psihofarmacologie și cercetări actuale

The evolution of psychedelics: historical timelines, psychopharmacology and current research projects

Ionuț-Alin Chiriac¹, Cristiana Călin², Andra-Livia Bronescu¹, Elena-Alina Roșca^{1,3}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Institutul Național de Endocrinologie „C. I. Parhon”, București, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Psihedelicele reprezintă un grup de substanțe psihoactive care alterează percepția, procesele cognitive și starea de conștientă, prin acțiunea agonistă asupra receptorilor serotoninergici 5-HT_{2A} la nivel cortical.

În decursul ultimilor 10 ani, studii finalizate sau în derulare, arată că substanțele cu proprietăți psihedelice pot constitui baze de cercetare științifică și pot fi folosite în tratamentul diferitelor patologii psihiatrice, precum adicțiile, depresiile rezistente sau sindromul de stres posttraumatic rezistent la tratament, precum și altele. În cadrul acestui review al literaturii vom prezenta cunoștințele actuale legate de mecanismele de acțiune ale acestor substanțe, utilizările lor și diferite oportunități de cercetare, precum și limitările de ordin etic și legal ce ar putea reprezenta o barieră în posibila utilizare la scală largă a acestora. Obiectiv: Un review al literaturii privind efectul terapeutic al psihedelicelor. Metode: O analiză sistematică în literatura de specialitate a studiilor clinice și a review-urilor (2010-2021), folosind motorul de căutare PubMed. Rezultate: Date din review-urile și studiile clinice analizate au subliniat potențialul terapeutic al psihedelicelor în diferite patologii (tulburare depresivă recurentă, adicții, sindromul de stres posttraumatic etc.). Pentru majoritatea pacienților, efectul terapeutic s-a înregistrat după administrarea a 1-3 doze și a persistat pe termen lung (săptămâni, luni). Administrarea substanțelor a fost făcută sub supraveghere și consiliere psihologică. Nu s-au înregistrat efecte adverse notabile. Concluzii: Prin efectul terapeutic rapid și persistența sa de lungă durată, alături de absența efectelor adverse notabile, psihedelicele pot reprezenta pe viitor o alternativă la tratamentele psihotrope actuale. Cuvinte cheie: Psihedelice, potențial terapeutic, tulburare depresivă recurentă, sindrom de stres post-traumatic, adicții.

Psychedelics are a class of psychoactive substances which alters the perception, the cognitive processes and the state of consciousness due to 5-HT_{2A} serotonin receptor agonism at the cortical level. In the last 10 years, finalized or ongoing studies show that psychedelics could form scientific research bases and they can be used in the treatment of various psychiatric pathologies such as addictions, treatment-resistant depressions, treatment-resistant post-traumatic stress syndrome and others. In this literature review, we will present current knowledge about the mechanisms of action of these substances, their uses and various research opportunities, as well as ethical and legal limitations that could be a barrier to their possible widespread use. Objective: A review of the literature about the therapeutic effect of psychedelics. Methods: A systematic analysis of clinical trials and reviews in the literature (2010-2021) using the PubMed search engine. Results: Data from reviews and clinical studies highlighted the therapeutic potential of psychedelics in various pathologies (recurrent depressive disorder, addictions, post-traumatic stress syndrome, anxiety and others). For most patients, the therapeutic effect was obtained after the administration of 1-3 doses and persisted for a long time (weeks, months). The administration of the substances took place under supervision and psychological counselling. There were no notable adverse effects. Conclusions: Due to its rapid therapeutic effect and its long-lasting persistence, along with the absence of notable side effects, psychedelics may be in the future an alternative to current psychotropic treatments. Key words: Psychedelics, therapeutic potential, recurrent depressive disorder, post-traumatic stress syndrome, addictions.

De la fenomenologie la psihanaliză și înapoi. Întoarcerea refulatului în schizofrenie

From phenomenology to psychoanalysis and back: The Return of the Repressed in schizophrenia

Virgil Ciomoș¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Operația subiectivă a „refulării originare” fusese deja definită în „Fenomenologia Spiritului” a lui Hegel (capitolul 3). Marea noutate pe care o aduce Freud în modul în care interpretează clinica psihiatrică a constat în descoperirea unei alte serii de fenomene care nu se mai articulează cu originea lor transcendentă (inconștientă) ci se constituie ca o „întoarcere” a însăși acestei origini, și anume în și chiar prin lacunele fenomenelor psihice „primare”.

În rezonanță cu mecanica cuantică a acelor timpuri, s-a vădit faptul că fenomenele psihice sunt, la rândul lor, discontinue. Lapsus-ul, actul ratat, cuvântul de spirit, simptomul etc. au devenit, astfel, marca unor fenomene „secunde” care definesc, pentru Freud și Lacan, specificul ireductibil al clinicii psihiatrice. Datorită acestei noi serii de fenomene „secunde”, statutul fenomenologiei însăși s-a schimbat atât de radical încât modalitatea princeps de experimentare a ipotezelor sale pare să fi devenit tocmai clinica psihiatrică, mai ales cea a psihozelor.

Există astăzi o veritabilă fenomenologie post-lacaniană, M. Merleau-Ponty, M. Richir, G.F. Duportail, care face ca tot mai mulți filosofi să se îndrepte spre psihiatrie și, adesea, spre psihanaliza care emerge din ea. Rudolf Bernet, fostul director al Arhivelor Husserl, este doar unul dintre aceștia. Pornind de la un celebru caz de psihoză analizat de Lacan, vom încerca să ilustrăm cum anume analitica evenimentului primordial al apelului conștiinței, dezvoltată de Kierkegaard și asumată de fenomenologia lui Dasein, poate explica producerea halucinațiilor în cazul schizofreniei, precum și rolul mediator al identificărilor în procesul de constituire a socialului uman.

Cuvinte cheie: psihiatrie, fenomenologie, întoarcerea refulatului, schizofrenie.

The subjective process of the "original repression" was already defined in Hegel's "The Phenomenology of Spirit". The great novelty that Freud brings, due to the way he interprets the clinic of the psychiatry, consisted in the discovery of another phenomenal series which no longer articulates with their transcendental (unconscious) origin, but constitute themselves as a "return" of this very origin, namely "in" and "through" the lacunae of the "primal" psychic phenomena. In accordance with the quantum mechanics of those times, it has been shown that psychic phenomena are in turn discontinuous. The slip, the unfulfilled act, the wit, the symptom etc. came to represent the mark of the "secondary" phenomena considered by Freud and Lacan as defining the irreducible specificity of the clinic of the psychiatry. Due to this new series of "secondary" phenomena, the status of phenomenology itself became so radically changed that its "princeps" way of putting to the test its hypotheses seem to have become precisely the clinic of the psychiatry, especially the clinic of psychosis.

There is a real post-Lacanian phenomenology today (M. Merleau-Ponty, M. Richir, G.F. Duportail) which leads more and more philosophers to the field of psychiatry and often to the psychoanalysis that emerges from it. Rudolf Bernet, the former director of the Husserl Archives, is just one of them. Starting from a famous case of psychosis analysed by Lacan we will demonstrate how the analysis of the primordial event represented by the call of consciousness, as developed by Kierkegaard and assumed by Dasein's phenomenology, can explain both the hallucinations in schizophrenia and the mediating role the identifications have in the constitutive process of the human social.

Keywords: psychiatry, phenomenology, return of the repressed, schizophrenia.

Specificul clinicii psihanalitice. Rolul analizei psihozelor ca principală metodă de clarificare a structurilor psihice

The specificity of the psychoanalytic clinic. Psychosis analysis as the main method of clarifying psychic structures

Virgil Ciomoș¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Sensul freudian al analizei nu este unul orizontal – de la ceea ce este actual, dar „amestecat”, la ceea ce este actual, dar „separat” – ci vertical – de la ceea ce este actual, la condiția lui de posibilitate. Este vorba despre celebrul *après coup* practicat de Freud, cu precizarea că posibilul la care se ajunge astfel nu este conștiința ci inconștientul sau „conștiința transcendentă”, cum ar spune filosofii. Pentru Lacan, analiza psihozelor are aceeași funcțiune. Pe de-o parte, ea găsește separat ceea ce în nevroză este, de regulă, legat. Pe de altă parte, halucinația și delirul devin probe clinice ale întoarcerii a ceea ce este refulat: originea inconștientă, pentru noi inabordabilă în mod direct, dar actualizată, totuși, prin aceste fenomene elementare.

Cuvinte cheie: analiză, conștiință, inconștient, psihoză, nevroză, halucinație, delir.

*The Freudian meaning of analysis is not given horizontally, namely proceeding from what is actual but "amalgamate" towards what is actual but "distinct". It is rather given vertically, that is, by proceeding from what is actual towards its condition of possibility. What is at stake is the well-known *après coup* practiced by Freud, only that the possible thus obtained is not consciousness but the unconscious, or "transcendental consciousness", as philosophers would put it. For Lacan, the analysis of psychoses has the same function. On the one hand, it finds to be distinct what in neurosis is usually found to be bound together. On the other hand, hallucination and delusion become clinical proofs for the return of the repressed, i.e. the unconscious origin, which is not directly accessible to us, but is still actualized through these elementary phenomena.*

Keywords: analysis, consciousness, unconscious, psychosis, neurosis, hallucination, delusion.

Adaptare și stres academic – perspective postpandemice *Adaptation and academic stress – postpandemic perspectives*

Cristina Maria Ciubotaru¹, Diana Lupu¹, Mihaela Ana-Maria Călin¹, Andrei Tanasov²

¹Centrul de Consiliere Psihologică, Educațională și Profesională al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Obiectiv: Studiul de față își propune descrierea și analiza solicitărilor pentru consiliere psihologică a studenților la Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” (U.M.F.C.D.) din martie 2020, debutul pandemiei COVID-19, până în prezent.

Material și metode: Astfel, s-a analizat baza de date a Centrului de Consiliere și Orientare în Carieră al U.M.F.C.D., comparând numărul de solicitări în ultimii 3 ani, anterior 2020 până în martie 2021. S-a transmis prin intermediul poștei electronice către toți beneficiarii serviciilor de consiliere psihologică un chestionar tip formular electronic ce vizează dificultățile psihice determinate de învățământul online, alături de SACQ, QOLI și SACS. În completare s-au realizat întâlniri individuale prin video online.

Rezultate: Adresabilitatea studenților la servicii de consiliere a crescut semnificativ din martie 2020, în comparație cu anii precedenți. Cele mai frecvente dificultăți cauzate de învățământul online sunt reprezentate de lipsa interacțiunii directe cu colegii, cadrele didactice, lipsa perspectivei și diminuarea motivației extrinseci, stări de tristețe și semne ale anxietății generalizate. Studenții au recurs frecvent la comportamente de risc, precum tutun, alcool, au manifestat tulburări de comportament alimentar sau tulburări de somn. Studenții ce au beneficiat și încheiat un proces de consiliere înainte de martie 2020, deși au revenit cu solicitări de reluare a procesului, au demonstrat mecanisme și tehnici de adaptare la stresul academic.

Concluzii: Concluziile evidențiază importanța identificării factorilor stresori în abordarea și menținerea calității vieții la nivel satisfăcător, foarte satisfăcător, importanța interacțiunii „față în față” cu ceilalți, chiar și pentru perioade scurte de timp.

Cuvinte cheie: consiliere psihologică, studenți la medicină, comportamente riscante, servicii de consiliere.

Objective: The study aims to describe and analyse the trend of psychological counselling requests from medical students of the “Carol Davila” University of Medicine and Pharmacy (C.D.U.M.P.) since March 2020, the start of the COVID-19 pandemic.

Materials and methods: We have analyzed the C.D.U.M.P.’s Psychological and Career Counselling Center database, comparing the number of counselling requests in the last 3 years until present time (March 2021). The students included in the Center’s counselling programs have received and filled out an online survey regarding the psychological difficulties determined by the online learning and other psychological tests: SACQ, QOLI, SACS. In addition, individual online meetings with the students have been organized.

Results: The medical students’ addressability to counselling services has significantly increased since March 2020, in comparison to previous years. The most frequently reported difficulties caused by online learning were the lack of direct interaction with colleagues and teachers, the lack of perspective and low extrinsic motivation, sadness and signs of generalized anxiety. The students have adopted risky behaviors such as tobacco or alcohol abuse and have experienced eating or sleep disorders. Some students who have previously benefited from counselling services, which were finalized before March 2020, have returned with new requests during the pandemic. However, they showed they acquired mechanisms and techniques of adaptation to academic stress.

Conclusions: The study highlights the importance of stress factors identification for achieving satisfactory and very satisfactory levels of quality of life and the importance of "face to face" human interactions, even for short periods of time.

Key words: psychological counselling, medical students, risky behaviours, counselling services.

Tratamentul simptomelor psihotice din demența Alzheimer *Treatment of psychotic symptoms in Alzheimer's dementia*

Horia Coman¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca, Cluj-Napoca, România

Introduction: With the advancement of Alzheimer's disease (AD), as well as other types of dementia, in addition to the cognitive decline, psychiatric symptoms have been outlined, including psychotic symptoms.

Objectives: The aim of the study is to review the available results on the antipsychotic treatment of the AD associated psychotic symptoms. The objectives of the study are to evaluate the efficacy and the safety of the antipsychotic treatment in the aforementioned condition.

Material and methods: Double-blind, randomized, placebo-controlled trials which took place over the course of at least 4 weeks have been searched. Studies that compared one antipsychotic to placebo as well as more antipsychotics compared one to another have been taken into account.

Results: 6 respectively 15 studies aimed to compare first generation and second-generation antipsychotics to placebo have been selected. Another 2 studies included more than one atypical antipsychotic and compared them to another, as well as with placebo. Several meta-analysis studies were also selected. The efficacy of the antipsychotics has proven to be significant in most studies.

Conclusions: Antipsychotics are the treatment of choice for psychotic symptoms in dementia. Despite the consistent results present in the literature up to this point, various antipsychotics remain insufficiently studied and/or would need more generous sample sizes in order for their outcomes to be substantiated.

Keywords: typical antipsychotics, first generation antipsychotics, atypical antipsychotic, second generation antipsychotics, RCT, psychotic symptoms, delusions, hallucinations, dementia, Alzheimer's disease.

Contagiunea psihică în contextul contagiunii COVID-19 *Mental contagion in the context of COVID-19 contagion*

Doina Cozman^{1,2}

¹ Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

² Asociația Română de Psihiatrie și Psihoterapie, București, România

Deși este o patologie infecțioasă, pandemia cu SARS-CoV-2 a indus și un fenomen care ar putea fi descris ca o contagiune psihică. Deficitele din cadrul campaniilor de informare și contribuția rețelelor de socializare la dezinformare, au generat o „pandemie de panică” prin intermediul teoriilor conspiraționiste. Această problemă în comunicare, ulterior, a dus la efecte negative și în ceea ce privește vaccinul, efecte cu impact asupra eficienței campaniei de vaccinare. Chiar dacă inițial, intenția de vaccinare și numărul de persoane vaccinate a fost în creștere, acestea au scăzut considerabil în ultima perioadă. În concluzie, contagiunea psihică susține contagiunea cu SARS-CoV-2 și, astfel, sunt necesare măsuri specifice în vederea diminuării acesteia.

Cuvinte cheie: pandemie SARS-CoV-2, contagiune psihică, pandemie de panică, dezinformare.

SARS-CoV-2 pandemic, although it is an infectious (communicable) illness, has generated a phenomenon described as psychological contagion. Flawed information campaigns, and the contribution of social media to misinformation have generated a "panic pandemic" via conspiracy theories. This flaw in communication has subsequently led to negative effects regarding vaccination, impacting the effectiveness of vaccination campaigns. Although the intent to get vaccinated and number of vaccinated persons were on the rise initially, currently there is a significant decrease in both. In conclusion, psychological contagion drives SARS-CoV-2 contagion, therefore specific measures to mitigate it are required.

Key words: SARS-CoV-2 pandemic, psychological contagion, panic pandemic, misinformation.

Prevenția sinuciderii – o abordare holistică *The prevention of suicide – a holistic approach*

Doina Cozman^{1,2}

¹ Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România, ²Asociația Română de Psihiatrie și Psihoterapie, București, România

Suicidul reprezintă o problemă globală, fiind una dintre cele mai importante cauze de moarte prevenibilă. Deși majoritatea țărilor au implementat strategii pentru sănătatea mintală, problema suicidului necesită o abordare separată, printr-o strategie națională dedicată. La nivelul României, rata suicidului este ridicată față de alte țări, subliniind necesitatea unei abordări holistice a prevenției, prin programe multisectoriale dedicate acesteia. Structura și strategia de implementare a acestor programe se poate contura în jurul unor principii clare și a unor obiective ținute spre punctele cheie ale prevenției suicidului. De asemenea, strategia națională trebuie să includă și un pachet legislativ care să îi asigure un cadru optim de desfășurare.

Concluzie: strategia națională de prevenție a suicidului este o necesitate, iar construcția acesteia trebuie să urmeze un cadru bine conturat și îndreptat spre problemele specifice țării noastre.

Cuvinte cheie: România, rata de suicid, prevenire holistică, strategie națională.

Hipnoza în managementul durerii

Hypnosis in pain management

Ion Dafinoiu¹

¹Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Durerea este principalul motiv pentru care majoritatea pacienților solicită ajutor terapeutic. Ea are implicații medicale, psihologice și sociale deosebite și o evaluare necorespunzătoare a acestora poate avea consecințe deosebite. În prelegerea noastră ne propunem să prezentăm mecanismele psihofiziologice ale durerii și câteva strategii terapeutice de management ale acesteia, bazate pe folosirea hipnozei și imageriei mentale. Principalele puncte care sunt abordate se referă la:

- definiția durerii, teorii explicative, neuropsihofiziologia durerii;
- mecanismele hipnoanalgeziei;
- ariile cerebrale de procesare a durerii și sugestiile hipnotice corespunzătoare (D. Patterson);
- imageria mentală – mecanisme în managementul durerii;
- pregătirea pacientului pentru hipnoză și imageria mentală;
- recomandări pentru realizarea imageriei mentale;
- tehnici de management al durerii.

Cuvinte cheie: neuropsihofiziologia durerii, hipnoza, hipnoanalgezia, managementul durerii.

Bazele biologice ale stresului: corelații între creier, psihism și organismul în ansamblu

The biological bases of stress: correlations between brain, mind and body as whole

Liana Dehelean^{1,2}, Ana-Maria Romoșan¹, Radu Romoșan¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

²Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Introducere: Între sistemul nervos central, sistemul endocrin și sistemul imunitar, există interconexiuni strânse. În acest sens, stresul poate afecta funcția imunitară în urma unui răspuns neuro-endocrin anormal.

Metodă: Au fost analizate datele din literatura de specialitate referitoare la răspunsurile induse de stres asupra sistemului nervos central, sistemului endocrin și imunitar.

Rezultate: Dis-stresul destructurează gândirea în ansamblul ei, prin predominanța afectelor asupra judecării raționale și valorilor. De asemenea, trebuie ținut cont de vârstele critice la care apare vulnerabilitatea cerebrală și imunologică. Neuromediatorii cerebrali controlează secreția endocrină, orientând răspunsul imun către imunitatea de tip celular sau umoral.

Concluzie: Dacă este de lungă durată, așa cum este cazul pandemiei SARS-CoV-2, stresul va avea consecințe negative în plan psihologic, psihiatric și somatic, vulnerabilizând individul către alte complicații ce aparent nu au nici o legătură directă cu evenimentul trigger.

Cuvinte cheie: suferință, funcție imună, răspuns endocrin, pandemii SARS-CoV-2.

Introduction: Between the central nervous system (CNS), the endocrine system (ES) and the immune system (IS), close interconnections are established. In this respect, the distress may impair the immune function as a consequence of an abnormal neuro-endocrine response.

Method: Literature data concerning the stress-induced CNS, ES and IS responses was analyzed.

Results: The distress has a deconstructing effect on global reasoning with the predominance of affects over rational thinking and values. Certain age-dependent critical periods of brain and immunologic vulnerability must be taken into account. Brain neurotransmitters regulate the endocrine response and direct the immune response towards the cellular or humoral immunity.

Conclusion: On a long-term basis, such as is the case of SARS-CoV-2 pandemics, distress will result in negative effects at the psychological, psychiatric and somatic levels, making the individual vulnerable for other complications with no apparent direct connection to the trigger event.

Keywords: distress, immune function, endocrine response, SARS-CoV-2 pandemics.

SĂNĂTATEA TOTALĂ a copiilor și adolescenților din România: Repere de sănătate publică

Romania's children's and adolescents TOTAL Health: Public health highlights

Claudia Dima¹

¹Institutul Național de Sănătate Publică, București, România

Sănătatea fiecărui copil și adolescent din România, dar și din toate țările, este rezultatul mai multor factori determinanți, precum mediul social și fizic, biologia și dotarea genetică, serviciile de îngrijire a sănătății, dar și educația și alfabetizarea, cultura, economia și situația financiară, condițiile de muncă și de angajare ale părinților, precum și educația copiilor și comportamentele acestora legate de stilul de viață. Mai mult, dezvoltarea sănătoasă a copilului este ea însăși un factor determinant al sănătății viitoare a adolescenților și adulților.

În vederea obținerii unei sănătăți totale pentru toți copiii și adolescenții, funcțiile de sănătate publică sunt esențiale pentru a aplica cunoștințe din diverse discipline, dar și pentru a identifica, măsura și monitoriza nevoile comunitare de sănătate prin supravegherea factorilor de risc și a tendințelor bolii.

Analiza acestor tendințe în România evidențiază atât aspecte pozitive privind ratele de mortalitate, mortalitatea infantilă, accidentele de transport, bolile respiratorii și activitatea fizică la fete și consumul de alcool la băieți, dar și tendințe negative. Tendințele negative se referă la rata natalității, prevalența bolilor cronice, otrăviri, intoxicații și leziuni traumatice, consumul ocazional de alcool la fete și fumatul la elevi.

Cu toate acestea, dincolo de aceste tendințe generale, există comunități vulnerabile în care ies la iveală inegalități importante în materie de sănătate, cum ar fi cele din comunități unde există copii care nu au fost vaccinați niciodată.

Acestea sunt informații esențiale pentru evaluarea nevoilor viitoare de sănătate și pentru a dezvolta, promova și implementa politici de sănătate robuste și durabile cu scopul de a preveni și controla bolile și de a reduce prevalența factorilor care afectează sănătatea copiilor și adolescenților.

1. Sorel, E., Sănătate totală pentru toți în secolul al XXI-lea: integrarea asistenței medicale primare, a sănătății mintale și a sănătății publice, în *Dignity in Mental Health*, pp. 16-17, World Federation of Mental Health, Occoquan, Va., 2015

2. Raportul național privind sănătatea copiilor și tinerilor în România 2019, <https://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2021/01/Raport-National-de-Sanatate-a-Copii-or-si-Tinerilor-din-Romania-2019-2.pdf>

3. Evaluarea nevoilor și comportamentelor cu risc de sănătate în populația vulnerabilă, 2020 <https://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2020/09/Raport-cercetare-populatii-vulnerabile.pdf>.

The health of each child and adolescent in Romania, but also in all the countries, is the outcome of multiple determinants such as social and physical environment, biology and genetic endowment, health care services, and parents' education and literacy, culture, economic and financial status, working and employment conditions, as well as the children education and lifestyle-related behaviors. Moreover, healthy child development is itself a determinant of the future health of adolescents and adults.

To achieve total health for all children and adolescents, public health functions are essential to bringing to bear diverse disciplines, but also to identify, measure, and monitor community health needs through surveillance of risk factors and disease trends.

Analysis of these trends in Romania highlights both positive aspects concerning the mortality rates, infant mortality, transport accidents, respiratory diseases, and physical activity in girls and alcohol consumption in boys, but also negative trends. The negative trends relate to natality rate, chronic disease prevalence, poisonings, intoxications, and traumatic lesions, occasional alcohol consumption in girls, and smoking in pupils.

Still, beyond these general trends, there are vulnerable communities where important health inequalities, such as children who have never been vaccinated come to light.

These are essential information for assessing future health needs and develop, promote, and implement robust and sustainable health policies to prevent and control the diseases and to decrease the prevalence of the factors harming children and adolescent's health.

Key words: total health, child, adolescent, public health, disease trends, Romania.

- 1. Sorel, E., Total Health for All in the 21st Century: Integrating Primary Health Care, Mental Health and Public Health, in Dignity in Mental Health, pp. 16-17, World Federation of Mental Health, Occoquan, Va., 2015*
- 2. National report on the health of children and young people in Romania 2019, [https://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2021/01/Raport-National-de-Sanatate-a-Copiiilor-si - Tinerilor-din-Romania-2019-2.pdf](https://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2021/01/Raport-National-de-Sanatate-a-Copiiilor-si-Tinerilor-din-Romania-2019-2.pdf)*
- 3. Assessing the needs and behaviors with health risk in the vulnerable population, 2020 <https://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2020/09/Raport-cercetare-populatii-vulnerabile.pdf>.*

Sănătatea mintală a profesioniștilor în sănătate și pandemia COVID-19 *Healthcare professionals' mental health in the COVID-19 pandemic*

Vlad Dionisie^{1,2}, Mirela Manea^{1,2}, Sorin Riga^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România, ²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Serviciile de sănătate sunt supuse unei presiuni mai mari pe durata pandemiei COVID-19, așadar mediul de lucru a devenit mai stresant.

Doctorii lucrează în mod normal sub o stare de stres mult mai mare față de populația generală, nu sunt atât de deschiși în a cere sprijin pentru sănătatea mintală sau în a discuta probleme de sănătate mintală cu colegii. În acest context, nu putem să nu ne întrebăm: cât de mult a influențat în mod negativ pandemia COVID-19 sănătatea mintală a profesioniștilor din sănătate?

Cadrele medicale care lucrează în servicii COVID-19 trăiesc sentimente de vinovăție, frică, anxietate, presiune psihologică, epuizare fizică. Procesarea acestor emoții într-un mod sanogen necesită timp pentru reflecție și odihnă. Efectele sociale și stresul profesional cauzate de pandemia COVID-19 determină cadrelor medicale un tsunami de probleme de sănătate mintală. Cercetările preliminare subliniază că o parte importantă a cadrelor medicale experimentează deja tulburări afective și hipnice.

De asemenea, pe lângă impactul psihologic negativ suportat de populația generală, cadrele medicale au factori de impact psihic în plus (timp departe de familie, echipament insuficient, detașare la un loc de muncă diferit).

Înțelegerea și abordarea acestor factori la cadrele medicale este esențială.

Cuvinte cheie: pandemie COVID-19, suferință, sănătate mintală, furnizori de servicii medicale.

The healthcare services experienced higher pressure during the COVID-19 pandemic, therefore the work environment became more stressful.

Doctors work normally under greater stress than the general population, are not that open to ask for professional mental health help or to discuss mental health problems with colleagues.

In this context, one cannot help but wonder: how much COVID-19 pandemic negatively influenced the mental health of healthcare providers?

Healthcare professionals working in COVID-19 settings experience guilt, fear, anxiety, psychological pressure, physical exhaustion. Processing all that range of emotions in a healthy way requires time apart for reflection and rest. Combining the social effects and the work-related stress of the COVID-19 pandemic, it can be said that healthcare providers are facing not only the COVID-19 disease but also a tsunami of mental health problems. Early evidence outlines that an important part of the healthcare professionals experience mood or sleep problems during COVID-19 pandemic.

Also, apart from COVID-19 negative psychological impact sources faced by general population, doctors have several extra factors (time apart from family, shortage of protective equipment, changing workplace).

Understanding and addressing factors of distress in health care professionals during COVID-19 pandemic is essential.

Key words: COVID-19 pandemic, distress, mental health, healthcare providers.

Bullyingul la copii și adolescenți – profile specifice și mecanisme *Bullying in children and adolescents – specific profiles and mechanisms*

Anca Dobrea¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Bullyingul este un fenomen răspândit în rândul copiilor și adolescenților din întreaga lume, cu impact negativ asupra sănătății mentale a victimelor. Lucrarea va aborda bullyingul din perspectiva rolurilor celor implicați (victimă, agresori, martori) și a programelor de prevenție/intervenție.

Unul dintre cei mai importanți factori care explică rezultatele limitate ale programelor de intervenție adresate victimelor bullyingului este faptul că acestea sunt oferite în mod universal și nu iau în considerare profilurile unice ale copiilor.

Lucrarea va propune modalități prin care putem realiza o abordare personalizată asupra victimizării în bullying, depășind limitele intervențiilor anterioare care adoptă un raționament de tipul universal (același program pentru toată lumea).

Cuvinte cheie: Bullying, programe universale, abordare personalizată.

Litiu în perioada postpartum: rezultate de siguranță și eficacitate *Lithium during the peripartum period: safety and efficacy outcomes*

Michele Fornaro¹

¹University of Naples "Federico II", Naples, Italy

Uncertainty surrounds the risks of lithium use during pregnancy in bipolar disorder (BD) women. The present lecture will focus on a recent systematic review and random-effects meta-analysis assessing case-control, cohort or interventional studies reporting on the safety (primary outcome = any congenital anomaly) or efficacy (primary outcome = mood relapse prevention) of lithium during pregnancy and postpartum. Relevant literature and critical appraisal of the evidence will be likewise briefly acknowledged. According to high-yield meta-analysis on the topic, twenty-nine studies could be included (quantitative analysis = 13; good quality = 20 studies, poor = 6; unclear risk of bias = 1, high = 2).

Lithium prescribed during pregnancy was associated with any congenital anomaly (n = 23,300, k = 11, prevalence = 4.1%, k = 11; odds ratio(OR) = 1.81; 95%CI = 1.35-2.41; number-needed-to-harm(NNH) = 33, 95%CI = 22-77) and cardiac anomalies (n = 1,348,475, k = 12, prevalence = 1.2%, k = 9, OR = 1.86, 95%CI = 1.16-2.96; NNH = 71, 95%CI = 48-167). Lithium in the first trimester was associated with spontaneous abortion (n = 1,289, k = 3, prevalence = 8.1%, OR = 3.77, 95%CI = 1.15-12.39; NNH = 15, 95%CI = 8-111).

Comparing lithium-exposed with unexposed BD females, significance remained for any malformation (exposure = any pregnancy period, first-trimester) and cardiac malformation (exposure = first-trimester), but not for abortion (exposure = first trimester) and cardiac malformation (exposure = any pregnancy period).

Lithium was more effective than no-lithium in preventing post-partum relapse (n = 48, k = 2, OR = 0.16, 95%CI = 0.03-0.89; NNT = 3, 95%CI = 1-12). Mothers with lithium levels <0.64mEq/L and doses <600mg/day had more reactive newborns without increased risk of cardiac malformations (qualitative synthesis). Overall, the risk associated with lithium exposure at any time during pregnancy is low, being higher for first-trimester/higher dose exposure.

Ideally, pregnancy should be planned during BD remission, and lithium prescribed at the lowest, yet therapeutic, range throughout pregnancy, particularly in the first trimester and the days immediately preceding delivery, balancing the safety/efficacy profile for the individual patient.

Key words: peripartum period, lithium, post-partum relapse.

Prevalența și caracteristicile clinice asociate cu comorbiditatea tulburărilor alimentare în rândul persoanelor cu diagnostic primar de tulburare bipolară și viceversa

Prevalence and clinical features associated with eating disorder comorbidity among people with a primary diagnosis of bipolar disorder and vice-versa

Michele Fornaro¹, Michele De Prisco¹

¹University of Naples "Federico II", Naples, Italy

There is scarce and discrepant data about the prevalence and correlates of co-occurring eating disorders (EDs) among people with a primary diagnosis of bipolar disorder (BD) and vice-versa, compelling a systematic review and meta-analysis on the matter, as discussed in the present lecture assessing MEDLINE/PsycINFO databases for original studies documenting BD \rightleftharpoons ED comorbidity across the lifespan. According to high-yield evidence on the matter, up to 36 studies reported about 15,084 primary BD patients.

Eleven studies encompassed 15,146 people with primary EDs. Binge eating disorder (BED) occurred in 12.5% (95%C.I. = 9.4-16.6%, I² = 93.48%) of BDs, while 9.1% (95%C.I. = 3.3-22.6%) of BEDs endorsed BD. Bulimia Nervosa (BN) occurred in 7.4% (95%C.I. = 6-10%) of people with BD, whereas 6.7% (95%C.I. = 12-29.2%) of subjects with BN had a diagnosis of BD. Anorexia Nervosa (AN) occurred in 3.8% (95%C.I. = 2-6%) of people with BDs; 2% (95%C.I. = 1-2%) of BD patients had a diagnosis of AN.

Overall, BD patients with EDs had higher odds of being female vs. non-ED controls. Several moderators yielded statistically significant differences both within and between different types of BDs and EDs. Despite scant longitudinal studies, especially across different EDs and paediatric samples and high heterogeneity even upon subgroup comparisons, the rates of BD \rightleftharpoons ED comorbidity vary across different diagnostic groups, more than they do according to the "direction" of BD \rightleftharpoons ED.

Taken altogether, the present results warrant further primary studies should focus on the risks, chronology, clinical impact, and management of the onset of intertwined BD \rightleftharpoons ED across different ages, promoting a continuum approach.

Key words: eating disorder, bipolar disorder, longitudinal studies, prevalence, clinical features.

Esketamina: o evaluare critică a studiilor de înregistrare pentru tulburarea depresivă majoră

Esketamine: a critical appraisal of the registration trials for major depressive disorder

Michele Fornaro¹, Martina Billeci²

¹University of Naples "Federico II", Naples, Italy

²Azienda Ospedaliera Universitaria Policlinico Federico II, Naples, Italy

Rapid-acting treatment options are needed for patients with Major Depressive Disorder (MDD). In addition, a sizeable proportion of MDD patients present with acute suicidal behavior or they fall into the treatment-resistant depression (TRD) group. The need for effective and safe medications besides the currently approved antidepressants is therefore compelling.

The objective of the present lecture is to critically appraise the registration trials evaluated by the US Food and Drug Administration for the recently approved antidepressant esketamine, a drug whose putative mechanism of action is yet to be fully characterized.

The present lecture will, therefore, provide an overview of the existing operational definitions for TRD, and an essay about the "rediscovery" and "repurposing" of ketamine (and its derivatives) in psychiatry. Practical information about dosing, clinical efficacy and safety issues will be then appraised according to the most recent evidence on the matter.

Key words: Major Depressive Disorder, treatment-resistant depression, esketamine, clinical efficacy, safety.

De ce are psihiatria nevoie – și ar trebui să „îmbrățișeze activ” – filosofia *Why psychiatry needs – and should "actively embrace" – philosophy*

Bill Fulford¹

¹University of Oxford, Oxford, United Kingdom

Notwithstanding recent major advances in the neurosciences, clinical psychiatry has failed to develop as a science-led medical discipline. This short presentation will argue that the failure of translation from research into practice in psychiatry reflects psychiatry's neglect of philosophy.

Psychiatry, the presentation will argue, is a science at the cutting edge and is in this respect more like (for example) theoretical physics than mechanical engineering.

The argument will be supported by brief observations on recent developments in values-based practice and other areas of philosophy and psychiatry in Oxford.

Key words: Science, values, translational research.

References:

For the challenges for psychiatry as a science at the cutting edge, see:

Fulford, K.W.M., Thornton, T., and Graham, G. (2006) Progress in Five Parts. Chapter 1 in Fulford, K.W.M., Thornton, T., and Graham, G. The Oxford Textbook of Philosophy and Psychiatry. Oxford: Oxford University Press. Available open access at: <http://inpponline.com/wp-content/uploads/2020/03/Oxford-Textbook-of-Philosophy-and-Psychiatry-Chapter-1.pdf>

For the challenges of sciences in general at the cutting edge, see:

Planck, M. (1950) Trans. F. Gaynor. Scientific Autobiography and other papers. London: Williams & Norgate.

Patologiile încrederii în lumea socială românească *The pathology of trust in social contemporary Romania*

Alin Gavreliuc¹

¹Universitatea de Vest din Timișoara, Timișoara, România

În cadrul conferinței de față ne propunem să explorăm patologiile încrederii din lumea socială românească de astăzi pornind de la câteva scenarii experimentale derulate în mediul urban. În studiul 1 am analizat în interiorul aceleiași culturi naționale modul în care stereotipurile regionale asociate unui subiect în căutare de ajutor în contextul unei interacțiuni urbane oarecare influențează comportamentul prosocial al participanților. În cadrul scenariului („Cum să ajung la destinație?”, N = 307), subiecții naivi erau rugați să indice unui trecător „rătăcit” o destinație inexistentă. S-a testat dacă apartenența declarată a compliceului (Banat, Transilvania, Oltenia, Muntenia, Moldova), care este relaționată cu stereotipuri regionale specifice, prezice disponibilitatea subiecților naivi de a trimite pe cel ce solicită ajutorul „cătore nicăieri”.

Rezultatele arată că, pe măsură ce identitatea subiectului în căutare de ajutor este calificată ca fiind mai problematică, cu atât mai precar este comportamentul prosocial (măsurat atât la nivelul conduitelor, dar și al emoțiilor exprimate). În studiul 2 („Jocul încrederii și al reciprocității”, N = 244) am construit un joc experimental pornind de la un design elaborat de E. Fehr, testând deschiderea implicită către alteritate, iar rezultatele au indicat înclinația de a refuza reciprocitatea în cadrul interacțiunii. În studiul 3 („Trecătorul iute de mână”, N = 587), am investigat diferite tipare comportamentale în cadrul unei diade spontane de interacțiune dintre un subiect naiv și un trecător care exteriorizează vădit nevoia de ajutor (un bătrân care pierde o bancnotă), și am observat incidența crescută a comportamentului antinormativ. Toate aceste rezultate au fost, în cele din urmă, lecturate critic în cadrul paradigmei teoretice a capitalului social, prin examinarea speciilor de încredere interpersonală și instituțională din rețelele sociale urbane.

De asemenea, am analizat și implicațiile deficitului de comportamente prosociale din România contemporană, explicate prin intermediul unui tipar atitudinal intergenerațional moștenit, caracterizat prin fatalism și neîncredere.

Cuvinte cheie: România, patologiile încrederii, stereotipuri regionale, comportamente prosociale, fatalism, neîncredere.

Our conference is focused on the pathologies of trust in the Romanian social environment, examining several experimental scenarios in naturalistic settings. In study 1, we analyzed prosocial behaviors in an urban context by comparing helping strangers' strategies within the same national culture, in relation with the regional stereotypes of the "help-seeking" subjects. Using a behavioural scenario ("Could you help me find the place"? N = 307), naive subjects were asked to give directions to a place even if they did not know its whereabouts. It was tested whether "regional belonging" (Banat, Transylvania, Oltenia, Wallachia and Moldova) which relates to regional stereotypes, predicted general availability of helping others, namely the decision of pointing the way to a fictional place, as well as the emotional expressiveness of help-givers.

Results show that the more "problematic" regional identities are considered to be by the reference-point identity (Banatian one), in terms of regional stereotypes in the previous ethno-psychological studies, the less generous help-givers are, both in terms of their decision to help, as well as in their expressed emotions. The study 2 ("The game of trust and reciprocity", N = 244) we performed an experimental game developed by E. Fehr, testing the implicit openness to the "otherness" and indicated the propensity to refuse reciprocity for our sample. In study 3 ("Passer-by hot hand", N = 587) we investigated the different patterns of ordinary peoples' behavior in a spontaneous dyad-interaction with a stranger who non-ambiguously expresses the need for support and observed a high incidence of the antinormative behavior. All these outcomes are critically

assessed within the social capital paradigm by examining the specific types of interpersonal and institutional trust in urban social networks.

At the same time, we analyzed the implications for contemporary Romania of this deficit of the prosocial behaviors, described as an intergenerational attitudinal heritage characterized by fatalism and distrust.

Key words: Romania, pathologies of trust, regional stereotypes, prosocial behaviors, fatalism, distrust.

Depresia bipolară: o provocare farmacologică *Bipolar depression: a pharmacological challenge*

Ana Giurgiuca¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Tulburarea afectivă bipolară (TAB) reprezintă o boală psihică severă, fiind definită printr-un dezechilibru dispozițional cronic, manifestat prin episoade recurente de depresie, manie sau hipomanie și mixte, intercalate cu perioade de remisie. Majoritatea persoanelor cu TAB petrec o perioadă semnificativă din viață manifestând simptome sub-clinice sau episoade depresive majore, ceea ce poate asocia disfuncționalitate personală și socio-profesională semnificativă.

Suicidul reprezintă una dintre cauzele principale de mortalitate pentru pacienții cu TAB, aproximativ 43% dintre aceștia manifestând ideeație autolitică, iar 6-7% având drept cauză de deces tentativa de suicid. De aceea, este foarte importantă monitorizarea factorilor riscului suicidar specifici în TAB și cunoașterea modalităților eficiente de prevenție ale comportamentului autolitic la această populație vulnerabilă. Printre cele mai importante măsuri de reducere a riscului suicidar la persoanele cu tulburarea afectivă bipolară îl reprezintă un management terapeutic corect al episoadelor depresive. Utilizarea tratamentului cu antidepresive în TAB este controversat din cauza riscului important de viraj spre hipomanie/manie și apariția stărilor mixte. Se observă o incongruență importantă între folosirea pe scară largă a antidepresivelor și evidențele slabe ale eficacității și siguranței tratamentului antidepresiv în depresia din TAB.

În lucrarea prezentă vom revizui atât cea mai recentă literatură de specialitate, cât și ghidurile internaționale de tratament ale depresiei din tulburarea afectivă bipolară recomandate de Rețeaua Canadiană pentru Tratamentul Tulburărilor de Dispoziție și Anxietate și Societății Internaționale pentru Tulburările Bipolare (CANMAT&ISBD), Federația Mondială a Societăților de Psihiatrie Biologică (WFSBP), Asociația Britanică de Psihofarmacologie (BAP), Institutul Național pentru Sănătate și Excelență în Îngrijire (NICE), Colegiul Regal al Psihiatrilor din Australia și Noua Zeelandă (RANZCP) și Colegiul Internațional de Neuro-Psihofarmacologie (CINP), în funcție de nivelul de încredere și complexitatea biopsihosocială a acestei afecțiuni.

Bipolar disorder (BD) is a severe psychiatric disorder, being defined by a chronic mood imbalance, manifested by recurrent episodes of depression, mania or hypomania and mixed, interposed with periods of remission. Most people with BD spend a significant amount of time during their life with inter-episode subsyndromal symptoms or major depressive episodes, which can be associated with significant personal and socio-professional dysfunction.

Suicide is one of the main causes of mortality for patients with BD, about 43% of individuals manifesting suicidal ideation, and 6-7% having suicide as a cause of death. Therefore, it is very important to monitor specific suicide risk factors in BD and to know the effective ways to prevent suicide behavior in this vulnerable population. Among the most important measures to reduce the risk of suicide in people with bipolar disorder is a correct therapeutic management of depressive symptoms. The use of antidepressant treatment in BD is controversial due to the significant risk of switching to hypomania / mania and the appearance of mixed states. There is an important inconsistency between the widespread use of antidepressants and poor evidence of efficacy and safety of antidepressant treatment in bipolar depression.

In this presentation we will review both the latest literature as well as the international guidelines for the treatment of depression in bipolar disorder recommended by the Canadian Network for Mood and Anxiety Treatments and the International Society for Bipolar Disorders (CANMAT & ISBD), World Federation of Societies of Biological Psychiatry (WFSBP), the British Association of Psychopharmacology (BAP), the National Institute for Health and Care Excellence (NICE), the Royal Australian and New Zealand College of Psychiatrists (RANZCP) and the International College of Neuropsychopharmacology (CINP), relating to the level of confidence and the biopsychosocial complexity of this condition.

Key words: bipolar disorder, treatment of depression, international guidelines.

Psihoza și timpul

Psychosis and time

Jean-Jacques Gorog¹

¹Antony Hospital, Paris, France

Our understanding of psychosis can be better situated by examining the relationship between psychotic disturbances and time. The dragging out of time in melancholia or its acceleration in mania was of course already described in detail by the phenomenologists. However, in other cases of psychosis, i.e., in paranoia or schizophrenia, it appears that time is suspended, as if the rhythm of language has stopped on a single word or idea. We call this a delusion. In this sense, we can use Lacan's description of the hallucination to show the way this kind of fixation works, when faced with the difficulty psychotics often have in taking words as they come, with their misunderstandings, with the changes of meaning that language involves. The connection with the theory of the lack of a signifier, the signifier of the Name-of-the-Father, can then be grasped more easily.

Key words: psychotic disturbances, time, phenomenology, Lacan.

Examinarea asocierilor dintre factorii parentali și victimizarea prin bullying la copii și adolescenți. O meta-analiză cantitativă

The examination of the associations between parental factors and victimization through bullying in children and adolescents. A quantitative meta-analysis

Diana-Ioana Grama¹, Anca Dobrean¹, Raluca Georgescu¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Obiectivul acestei meta-analize este cel de a examina magnitudinea asocierii dintre fiecare factor parental și victimizarea prin bullying, precum și de a examina magnitudinea asocierii dintre factorii parentali pozitivi, respectiv negativi, și victimizarea prin bullying.

Studiile eligibile raportează date cantitative cu privire la relația dintre cel puțin un factor parental și victimizarea prin bullying, cuprind participanți cu vârste de până la 18 ani, sunt transversale, longitudinale (doar dacă oferă date la T1) sau de intervenție (doar dacă oferă date la baseline).

Dată fiind diversitatea constructelor parentale, pentru codarea variabilelor vom folosi modelul conceptual al lui Yap (2014), care se bazează pe cele două categorii generale de parenting – respingere (cu subdimensiunile „retragere”, „aversiune” și „căldură”) și control (cu subdimensiunile „supra-implicare” și „acordarea autonomiei”) (Maccoby, 1992; McLeod, 2007). Yap (2014) a mai adăugat încă alte patru categorii suplimentare pentru variabilele care nu se potriveau subdimensiunilor de mai sus: „conflict interparental”, „monitorizare”, „încurajarea sociabilității” și „disciplină” (cu subdimensiunile „parenting autoritar”, „parenting autoritativ”, „parenting permisiv” și „parenting inconsistent”).

În urma analizelor statistice, care urmează a fi derulate, ne dorim să răspundem la următoarele întrebări: (1) sunt factorii parentali asociați cu victimizarea prin bullying?; (2) există anumiți factori parentali mai puternic relaționați cu victimizarea prin bullying?; (3) ce caracteristici ale eșantioanelor sau studiilor pot explica heterogenitatea rezultatelor?

Concluziile și implicațiile vor fi discutate.

The objective of this meta-analysis is to examine the magnitude of the association between each parental factor and bullying victimization, as well as the magnitude of the association between positive versus negative parental factors and bullying victimization.

The eligible studies report quantitative findings on the relationship of at least one parental factor and bullying victimization, their sample consisting of children and adolescents under the age of 18 years old, are cross-sectional, longitudinal (only if first wave data are available) or intervention studies (only if baseline data are available). Given the heterogeneity of parenting constructs, we will use the Yap's (2014) conceptual model of parenting as a framework for our data. It is based on the two broad parenting dimensions – rejection (with the "withdrawal", "aversiveness" and "warmth" subdimensions) and control (with the "over-involvement" and "autonomy-granting" subdimensions) (Maccoby, 1992; McLeod, 2007). Yap (2014) created four more categories for variables that did not fit the ones stated above: "inter-parental conflict", "monitoring", "encouraging sociability" and "discipline" (with the following subdimensions: "authoritarian", "authoritative", "permissive" and "inconsistent discipline").

After conducting the statistical analysis, we would like to answer the following research questions: (1) are parental factors associated with bullying victimization in children and adolescents?; (2) are there certain parental factors that are stronger related to bullying victimization compared to others?; (3) what sample or study characteristics may explain the heterogeneity in results?

The conclusions and implications will be discussed.

Validitatea și utilitatea clinică a scorului de risc poligenic pentru psihozele majore – boala bipolară și schizofrenia

Clinical validity and utility of polygenic risk score for major psychoses – bipolar disorder and schizophrenia

Maria Grigoriu-Șerbănescu¹

Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Scorul de risc poligenic (PRS) este expresia cantitativă a scanării genome-wide. Calculul său necesită două eșantioane: un eșantion de descoperire și un eșantion țintă, care nu se suprapun. Pe baza SNP-urilor genotipate / imputate, care sunt comune celor două eșantioane, se calculează PRS pentru mai multe praguri de semnificație ale asocierii setului de SNP cu un fenotip / boală. În prezent, cea mai bună predicție a unui fenotip este la praguri de semnificație reduse ale asocierii dintre un set de SNP și un fenotip / o boală pentru că aceste praguri includ SNP-uri mai frecvente în populație (1).

Informarea psihiatrilor despre validitatea PRS este importantă deoarece companii private au început să exploateze rezultatele cercetării genome-wide fără considerații de rigoare științifică și etică, iar pacienții nu au niciun beneficiu. Recent, Societatea Internațională de Genetică Psihiatrică a avertizat clinicienii de utilizarea non-etică a PRS pentru screening-ul embrionului pentru predicția bolilor psihice la vârsta adultă.

Noi ne vom centra pe boala bipolară (BP) și schizofrenie, care au o bază genetică comună de aproximativ 85% (3,4). Potențiala utilitate clinică a PRS se referă la predicția fenotipurilor și la personalizarea tratamentului în funcție de biologia individuală, cu cel mai mare beneficiu pentru cazurile situate la extremele curbei de distribuție a PRS (2,5).

Cercetările noastre (1,3,4,6) au arătat că și atunci când se utilizează eșantioane foarte mari, nu toate SNP-urile și genele găsite anterior asociate cu BP și schizofrenie sunt replicate în eșantioane independente datorită eterogenității genetice a populațiilor. Fără replicări multiple în populații de aceeași origine etnică, PRS nu pot fi încă utilizate în practica clinică.

Cuvinte cheie: scor de risc poligenic, psihoză, tulburare bipolară, schizofrenie

Bibliografie

1. Grigoriu-Șerbănescu M, Giaroli G, Thygesen JH, Shenyan O, Bigdeli T, Bass NJ, Diaconu CC, Neagu AI, Forstner AJ, Degenhardt F, Herms S, Nöthen MM, McQuillin A. Predictive power of the ADHD GWAS 2019 polygenic risk scores in independent samples of bipolar patients with childhood ADHD. *Journal of Affective Disorders*, 2020; 265: 651-659.
2. Lewis CM, Vassos E. Prospects for using risk scores in polygenic medicine. *Genome Medicine*, 2017, 9, 96–98.
3. Stahl EA, Breen G, Forstner AJ, McQuillin A, Ripke S, Gershon ES, Gill M, Goes F, Grigoriu-Serbanescu M, Hauser J, Hougaard D, Kelsoe J, Sklar P. Genome-wide association study identifies 30 Loci Associated with Bipolar Disorder. *Nature Genetics*, 2019, 51 (5), 793-803;
4. Mullins N, Forstner AJ, O'Connell KS, Coombes B, Coleman J, Goes F, Grigoriu-Serbanescu M, Hauser J, Stahl E A., McQuillin A, Di Florio A, Ophoff R, Andreassen O A. Genome-wide association study of over 40,000 bipolar disorder cases provides novel biological insights. *Nature Genetics*, 2021, doi: 10.1038/s41588-021-00857-4. Online ahead of print.
5. Van Rheenen W, Peyrot WJ, Schork AJ, Hong Lee S, Wray NR. Genetic correlations of polygenic disease traits: from theory to practice . *Nature Reviews Genetics*, 2019, 20 (10):567-581.

6. Bipolar Disorder and Schizophrenia Working Group of the Psychiatric Genomics Consortium (Grigoriu-Serbanescu M). Genomic Dissection of Bipolar Disorder and Schizophrenia, Including 28 Subphenotypes. *CELL*, 2018; 173(7):1705-1715.

Polygenic risk score (PRS) is the quantitative expression of the genom-wide scan. Its computation requires two samples: a discovery sample and a target sample. The two samples must not overlap. Based on genotyped/imputed SNPs (single nucleotide polymorphisms) that overlap between the discovery sample and the target sample, PRS are computed at several significance thresholds. Currently, the best prediction of a disorder is at lower significance thresholds of association between a SNP-set and a disorder because this SNP-set includes SNPs more frequent in a population (1).

The information of psychiatrists about the validity of PRS is important because private companies started to exploit the results of genome-wide research without caring about scientific and ethical rigor, while the patients have no benefit. Recently the International Society of Psychiatric Genetics warned the clinicians about the unethical use of PRS to screen embryos for adult psychiatric disorders.

Our main focus are the bipolar disorder (BP) and schizophrenia that share their genetic basis up to 85% (3, 4). The POTENTIAL clinical use of PRS is the prediction of phenotypes and treatment tailoring according to the individual biology with the greatest benefit for cases situated at the extremes of the PRS distribution (2, 5).

Our research (3,4,6) showed that even when huge samples are used, not all SNPs and genes previously found associated with BP and schizophrenia can be replicated in independent samples because of the population genetic heterogeneity. Without several replications in populations of the same ancestry PRS cannot be used in clinical practice yet.

Key words: polygenic risk score, psychosis, bipolar disorder, schizophrenia

References

1. Grigoriu-Serbanescu M, Giaroli G, Thygesen JH, Shenyan O, Bigdeli T, Bass NJ, Diaconu CC, Neagu AI, Forstner AJ, Degenhardt F, Herms S, Nöthen MM, McQuillin A. Predictive power of the ADHD GWAS 2019 polygenic risk scores in independent samples of bipolar patients with childhood ADHD. *Journal of Affective Disorders*, 2020; 265: 651-659.
2. Lewis CM, Vassos E. Prospects for using risk scores in polygenic medicine. *Genome Medicine*, 2017, 9, 96–98.
3. Stahl EA, Breen G, Forstner AJ, McQuillin A, Ripke S, Gershon ES, Gill M, Goes F, Grigoriu-Serbanescu M, Hauser J, Hougaard D, Kelsoe J, Sklar P. Genome-wide association study identifies 30 Loci Associated with Bipolar Disorder. *Nature Genetics*, 2019, 51 (5), 793-803;
4. Mullins N, Forstner AJ, O'Connell KS, Coombes B, Coleman J, Goes F, Grigoriu-Serbanescu M, Hauser J, Stahl E A., McQuillin A, Di Florio A, Ophoff R, Andreassen O A. Genome-wide association study of over 40,000 bipolar disorder cases provides novel biological insights. *Nature Genetics*, 2021, doi: 10.1038/s41588-021-00857-4. Online ahead of print.
5. Van Rheenen W, Peyrot WJ, Schork AJ, Hong Lee S, Wray NR. Genetic correlations of polygenic disease traits: from theory to practice . *Nature Reviews Genetics*, 2019, 20 (10):567-581.
6. Bipolar Disorder and Schizophrenia Working Group of the Psychiatric Genomics Consortium (Grigoriu-Serbanescu M). Genomic Dissection of Bipolar Disorder and Schizophrenia, Including 28 Subphenotypes. *CELL*, 2018; 173(7):1705-1715.

Aspecte privind adaptarea interculturală a instrumentelor de evaluare a sănătății mintale

The cross-cultural development and adaptation of tests for mental health

Dragoș Iliescu¹

¹Universitatea București, România

Prezentarea se concentrează pe aspecte legate de calitatea măsurării constructelor psihologice din domeniul sănătății mintale, în contextul în care cea mai mare parte a acestor instrumente sunt produse în alte culturi decât cea românească și sunt împrumutate și utilizate ca instrumente adaptate.

Este discutat conceptul de echivalență și diversele sale forme (de construct, de metodă și de item), precum și diversele distorsiuni care pot să apară în măsurarea psihologică atunci când condiția de echivalență nu este păstrată. Este, de asemenea, discutat echilibrul dintre echivalență/distorsiune, pe de o parte, și variabilitatea interculturală justificată, pe de altă parte.

Sunt discutate aspecte care țin de legătura dintre sănătate mintală și cultură. Cultura este definită ca una din variabilele care influențează sănătatea mintală și simptomele clinice: cultura este conectată cu mecanismele de cauzare a sănătății mentale și cultura modelează expresia simptomelor clinice; ambele aceste condiții sunt de importanță pentru validitatea de construct și, subsecvent, pentru echivalența de construct.

Sunt apoi discutate exemple de distorsiune de construct bias în măsurarea sănătății mintale, sub forma unor studii de caz care țin de adaptarea unor teste celebre la diverse culturi, inclusiv cea românească.

Cuvinte cheie: interculturalitate, teste, sănătate mintală, studii de caz

This presentation focuses on the quality of measurement of psychological constructs related to mental health, in the context in which most of these instruments are developed in other cultures than the Romanian one and are borrowed and used here as adapted tests.

We discuss the concept of equivalence and its various forms (construct, method and item equivalence), and the various forms of measurement bias that may appear when the condition of equivalence is not met.

We also discuss the balance between equivalence/bias and legitimate cross-cultural variance.

We further discuss elements that pertain to the relationship between mental health and culture. Culture is defined as one of the critical variables that influence mental health and clinical symptoms: culture is connected to causal mechanisms of mental health issues and culture also models the expression of clinical symptoms; both these conditions are important for construct validity and thus for construct equivalence.

Finally, we discuss a number of examples of construct bias in the measurement of mental health in the form of case studies that refer to the adaptation of acknowledged psychological tests in a number of cultures, including the Romanian culture.

Key words: cross-cultural, tests, mental health, case studies

Ketamina – aplicații în psihiatrie Ketamine use in psychiatry

Lavinia-Argentina Ionescu¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Suicidul este un fenomen dificil de combătut din cauza unei multitudini de factori, atât biologici, cât și psihosociali. Deși prevenția reprezintă strategia principală de combatere a acestuia, nu este suficientă, iar abordarea ideății suicidare, odată apărută, este dificilă și implică o întreagă echipă de specialiști, care lucrează cu instrumentele pe care le au la dispoziție, dar uneori acestea nu par a fi suficiente.

Antidepresivele aprobate până în prezent au o durată lungă de instalare a efectului, pe când actul suicidar poate fi săvârșit în câteva secunde. În ultimii ani au apărut studii care au demonstrat în mod repetat că administrarea ketaminei are un efect rapid în diminuarea ideății suicidare, culminând cu aprobarea sprayului intranasal cu esketamină pentru managementul terapeutic al pacienților cu depresie rezistentă la tratament. Se va realiza o sinteză a datelor din literatură între anii 2018 - 2021 care fac referire la eficacitatea tratamentului cu ketamină în depresie, punându-se accentul pe mecanismul de acțiune al acesteia, care nu este complet cunoscut până în prezent, deși a fost sintetizată în anul 1962 și utilizată pe scară largă în medicină ca medicament anestezic, iar efectele sale antidepresive au fost observate în urmă cu 20 de ani.

De asemenea, se va discuta măsurarea raportului risc/beneficiu în cazul administrării ketaminei unor diferite categorii de pacienți, pentru asigurarea unui management optim al cazurilor de depresie rezistentă la tratament.

Cuvinte cheie: ketamina, esketamină, sinucidere, antidepresive, depresie rezistentă la tratament

Suicide is a worldwide phenomenon and it has been pervasive throughout history. It is difficult to manage, considering it is a result of many combined biological, psychological and social factors. We know by now that suicide prevention is the main strategy that we must invest in, but in some cases, it is not enough.

Antidepressant drugs, no matter which drug class they belong to, have a latency until showing an improvement that we simply cannot afford, and during this period of time a whole team of specialists try to keep the patient under close supervision. For the past few years, there has been an increase of the number of articles that show a fast and persistent effect of ketamine on suicidal ideation, which led to an esketamine nasal spray to be approved for the treatment of resistant depression, representing a major shift in approaching this disorder.

We will present a literature review, taking into account articles published between 2018 and 2021 that studied the use of ketamine in depression, highlighting what we know until now about its mechanism of action, which is only partially known, even though this drug has been widely used as an anaesthetic, and its antidepressant effects have first been observed two decades ago.

We will also try to describe the risk/benefit ratio of ketamine administration to different patient groups, in an attempt to optimize the management plan for patients with treatment resistant depression.

Key words: ketamine, esketamine, suicide, antidepressants, treatment resistant depression

Eficiența utilizării ketaminei în tratarea depresiei și anxietății declanșate de o boală terminală

The efficiency of using ketamine to reduce anxiety and depression related to a terminal illness

Ioana Ivan¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Eficiența terapiei cu ketamină a fost testată în tulburări precum depresia rezistentă la tratament, anxietatea și sindromul stresului posttraumatic (Reiff și colab., 2020). Propunem evaluarea administrării ketaminei în tulburările afective asociate unei boli terminale, expunând justificarea teoretică care susține acest demers de cercetare. La momentul scrierii, literatura despre terapia asistată cu ketamină pentru reducerea depresiei și anxietății legate de o boală terminală este formată exclusiv din studii de caz (e.g., Irwin și Iglewicz, 2010; Kolp și colab., 2007). Pentru a acoperi această lacună, propunem realizarea unui studiu național multi-centru care să compare efectele anti-depresive și anxiolitice ale celor trei paradigme de administrare a ketaminei (ex. biologică, psiholitică și psihedelică) în cazul pacienților oncologici cu un grup de control care primește *treatment as usual*. Această comparație presupune manipularea dozei administrate și măsurii în care psihoterapia este inclusă în schema de tratament. În cazul în care vom surprinde un efect semnificativ al uneia dintre schemele de tratament comparate, aceasta ar putea reprezenta o inovație în serviciile de paliativ. Designul propus permite atât compararea eficienței intervențiilor, cât și testarea mecanismelor schimbării. Cuvinte cheie: ketamina, anxietate, depresie, oncologie

The effectiveness of ketamine assisted therapy has been tested in disorders such as treatment-resistant depression, anxiety, and posttraumatic stress disorder (Reiff et al., 2020). Ketamine is the psychoactive substance most suitable for research in this area due to its legal status, short duration of action (i.e. one hour) and due to the fact that it can be safely administered to cancer patients (Bell et al., 2017). At the moment that this abstract was elaborated, the literature on the efficacy of ketamine-assisted therapy for reducing depression and anxiety in oncological patients is scarce and composed exclusively of case studies (e.g. Irwin and Iglewicz, 2010; Kolp et al., 2007). With the aim of filling this gap, we propose a national multi-center randomized clinical trial comparing the anti-depressant and anxiolytic effects of the three ketamine paradigms for oncological patients (i.e. biological, psycholitic and psychedelic). This comparison involves manipulating the dosage and the extent to which psychotherapy is included in the treatment regimen. In case any of these treatment regimens significantly improves the well-being of patients, implementing it would represent both an innovation in the palliative care service and pioneering work in psycho-pharmacological treatments in our country.

Key words: ketamine, anxiety, depression, oncology

Pandemia COVID-19 și psihopatologia contaminării și atingerii *COVID-19 pandemic and the psychopathology of contamination and contact*

Mircea Lăzărescu¹, Cristina Bredicean², Ioana Riviș³

¹*Clinica Psihiatrică „Eduard Pamfil”, Timișoara, România*

²*Spitalul Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu”, Timișoara, România*

³*Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Jebel, Jebel, România*

Starea psihopatologică poate fi considerată un deficit disfuncțional și dezadaptiv al unor trăiri și funcții normale și adaptative. Sindromul contaminării e specific patologiei obsesiv compulsive exprimat, mai ales, ca ablutomanie. Deși grija față de igiena suprafeței corporale se manifestă intens în biologie, preocuparea față de curățenia corporală și, mai ales, „spălarea pe mâini” capătă la om valențe simbolice (spălarea de păcate, neimplicare). Interesul față de ordine, curățenie și eventuala contaminare prin atingere, poate fi însă variat răspândit în populația generală, la unele subgrupe fiind prevalent.

Psihopatologia înregistrează, de asemenea, și reacții fobice, uneori intense, la simplul fapt de a fi atins („folie de toucher”, descris în sec. XIX). Și acest fenomen e diferit răspândit în populația generală, plasându-se, alături de alte trăiri neplăcute, la penetrare (intervenții stomatologice, endoscopie, injecții); și, până la un punct, asociat cu rușinea la expunerea în public a intimității corporale. Reticența unor grupe față de vaccinare și testare poate fi corelată unor astfel de predispoziții, pe care psihopatologia fenomenologică le-a studiat în ultimele decenii în cadrul problematicii „corpului trăit”.

Actuala pandemie poate fi o ocazie de a adânci cunoștințele în această direcție, prin comportamentul unor mari grupe de oameni față de situația standard a testării și vaccinării.

Tendențele de disimulare a psihopatiei în lumea postmodernă *Trends in disguising psychopathy in the postmodern world*

Mircea Lăzărescu¹

¹Clinica Psihiatrică „Eduard Pamfil”, Timișoara, România

La sfârșitul sec. XX, s-a produs în psihiatrie marele proces al dezinstituționalizării, care a vizat în esență cazuistica psihotică. În prezent, deși nosologia psihiatrică nu s-a schimbat în esența ei (vezi DSM-5, ICD-11) e de așteptat ca unele zone ale acesteia, precum tulburările de personalitate (psihopatia), să fie disimulate sau mascate. Această cazuistică a fost dintotdeauna definită ca manifestându-se predominant în mijlocul vieții cotidiene. Importantele metamorfoze din tehnologia logosului (internet, telefon mobil) și relaxarea mentalităților sociale (privitoare la tipurile de muncă, relațiile de cuplu și plurifactorialitatea educației), tind să reducă contactul interpersonal nemijlocit, bine controlat. Iar în spatele mijloacilor tehnologice și normative ale relaționărilor, a circumstanțialității joburilor, psihopatul versatil poate dezvolta variante dificil de depistat. Se sugerează un accent crescut pe studii cazuistice longitudinale, care să orienteze abordările psihopatologice ulterioare.

Cuvinte cheie: dezinstituționalizare, tehnologie, modernism, psihopatologie

At the end of the XXth century, the great process of deinstitutionalization took place in psychiatry, which aimed essentially at psychotic casuistry. At present, although psychiatric nosology has not changed in essence (see DSM-5, ICD-11), some areas of it, such as personality disorders (psychopathy), are expected to be dismantled or masked. This casuistry has always been defined as manifesting itself predominantly in the middle of daily life. The important metamorphoses in the technology of the logos (internet, mobile phone) and the relaxation of social mentalities (regarding the types of work, the couple's relationships and the multifactoriality of education), tend to reduce the direct, well-controlled interpersonal contact. And behind the technological and normative means of relationships, the circumstance of jobs, the versatile psychopath can develop variants difficult to detect. An increased emphasis on longitudinal case studies is suggested to guide further psychopathological approaches.

Key words: deinstitutionalization, technology, modernism, psychopathology

Trăsături premorbidе în tulburările de alimentație *Premorbid traits in eating disorders*

Maria-Mădălina Leți¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Prevalența tulburărilor de alimentație a crescut din ce în ce mai mult în ultimii ani. Având în vedere multiplele informații existente în spațiul public despre diete și alimentație, unele fără să se bazeze pe dovezi științifice, apar deseori informări eronate ale populației.

Cele mai frecvente tulburări de alimentație descrise în manualele de psihodiagnostic sunt anorexia nervoasă și bulimia nervoasă. Un review sistematic publicat în 2019 de către Asociația Americană de Nutriție descrie o creștere a prevalenței tulburărilor de alimentație de la 3.5% între 2000 - 2006 până la 7.8% între 2013 - 2018. Având în vedere dezechilibrele metabolice, somatice și psihice determinate de aceste afecțiuni, programele de psihoeducație realizate de către specialiști în domeniul tulburărilor de alimentație sunt din ce în ce mai necesare. În plus, alimentația dezechilibrată și mâncatul compulsiv reprezintă o metodă de coping folosită din ce în ce mai frecvent.

Pandemia a amplificat patologia alimentară, generând un context în care multe persoane au apelat la comportamente de mâncat compulsiv sau refuz alimentar pentru a-și putea tolera emoțiile coplesitoare de anxietate, depresie, incertitudine care au dominat perioada.

Această prezentare își propune să aducă în prim plan caracteristicile tulburărilor de alimentație, principalele trăsături de personalitate premorbidă și cum le putem depista precoce pentru a se implementa un program de intervenție psihoterapeutic cât mai eficient.

Cuvinte cheie: anorexie nervoasă, bulimie nervoasă, personalitate premorbidă, psihoterapie, psihoeducație

Bibliografie

1. Galniche, Marie, et al. "Prevalence of eating disorders over the 2000–2018 period: a systematic literature review." *The American journal of clinical nutrition* 109.5 (2019): 1402-1413.
2. Frank, Guido KW. "Altered brain reward circuits in eating disorders: chicken or egg?." *Current psychiatry reports* 15.10 (2013): 396.
3. Cardi, Valentina, Kate Tchanturia, and Janet Treasure. "Premorbid and illness-related social difficulties in eating disorders: an overview of the literature and treatment developments." *Current neuropharmacology* 16.8 (2018): 1122-1130.

The prevalence of eating disorders has increased more and more in the last years. Regarding the quantity and the quality of the information available in the public space about diets and nutrition, some of them without a scientific evidence, misinformation of the population can often occur.

The most common eating disorders described in psycho-diagnostic textbooks are anorexia nervosa and bulimia nervosa. A systematic review published in 2019 by the American Nutrition Association shows an increase in the prevalence of eating disorders from 3.5% between 2000 - 2006 to 7.8% between 2013 and 2018.

Given the metabolic, psychological and somatic imbalances determined by these conditions, programs of psychoeducation developed by specialists in the field of eating disorders represent an increased necessity. Emotional eating is a more and more used coping mechanism.

The pandemic amplified the food pathology, generating a context in which many persons have used compulsive eating behaviors or refusal to eat in order to tolerate the overwhelming emotions of anxiety, depression, uncertainty which were so common in this period.

This presentation aim is to describe the main characteristics of eating disorders, the main features of premorbid personality and how we can detect them earlier in order to ensure an effective psychotherapeutic program.

Keywords: anorexia nervosa, bulimia nervosa, premorbid personality, psychotherapy, psychoeducation

Bibliography

- 1. Galmiche, Marie, et al. "Prevalence of eating disorders over the 2000–2018 period: a systematic literature review." *The American journal of clinical nutrition* 109.5 (2019): 1402-1413.*
- 2. Frank, Guido KW. "Altered brain reward circuits in eating disorders: chicken or egg?." *Current psychiatry reports* 15.10 (2013): 396.*
- 3. Cardi, Valentina, Kate Tchanturia, and Janet Treasure. "Premorbid and illness-related social difficulties in eating disorders: an overview of the literature and treatment developments." *Current neuropharmacology* 16.8 (2018): 1122-1130.*

Tulburările de dezvoltare ale limbajului la copiii cu tulburare de spectru autist

Language development disorders in children with autism spectrum disorder

Florentina-Ionela Lincă¹, Doina Ioana¹, Cristina Anghelescu¹, Lucia-Emanuela Andrei¹, Magdalena Budișteanu^{1,2}
¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România, ²Universitatea „Titu Maiorescu”, București, România

Tulburările de dezvoltare a limbajului reprezintă o manifestare frecventă la copiii cu tulburare de spectru autist. În această lucrare vom prezenta experiența noastră privind tulburările de limbaj la copiii diagnosticați cu Tulburare din Spectrul Autismului.

Studiul a inclus 167 de pacienți (127 de băieți și 40 de fete). Intervalul de vârstă a fost de la 2 până la 18 ani (vârsta medie = 6,72 ani / 80,66 luni și o abatere standard (SD) = 50,43).

Toți copiii au fost evaluați clinic, neurologic, psihiatric și psihologic. O întârziere în apariția primelor cuvinte a fost notată la toți copiii studiați.

De asemenea, un procent semnificativ de pacienți au prezentat dislalie polimorfă, solilocvie, ecolalie, limbaj spontan limitat.

În concluzie, tulburările de dezvoltare a limbajului la copiii cu tulburare de spectru autist reprezintă o manifestare comună și complexă. Rezultatele obținute au fost folosite pentru realizarea planurilor de intervenție psihofarmacologice.

Finanțare: Cercetarea care a condus la aceste rezultate a primit finanțare din Grantul EEA 2014 - 2021, în temeiul contractului de proiect nr. 6/2019.

Speech problems are a common manifestation in children with autism spectrum disorder.

In this paper we will present our experience regarding language disorders in children diagnosed with ASD. The study included 167 patients (127 boys and 40 girls). The age interval was 2 to 18 years (mean age = 6,72 years / 80.66 months and a standard deviation (SD) = 50,43).

All children presented a delay in obtaining first words. Most patients had also limited spontaneous language, polymorphic dyslalia, echolalia, soliloquy. In conclusions, speech problems in children with autism spectrum disorder are very common and complex. Our results have been used to achieve psychopharmacological intervention plans.

Acknowledgement: The research leading to these results has received funding from the EEA Grant 2014 - 2021, under the project contract No 6/2019.

Key words: language, autism, children, interventions

Psihopatia și deficitul de afectivitate pro-socială *Psychopathy and the deficit of pro-social affectivity*

Emese Erika Lukács^{1,2}

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

²Spitalul Clinic Județean Mureș, Târgu Mureș, România

O componentă majoră a psihopatiei este disfuncționalitatea relațiilor interpersonale condiționate de dominantele structurii psihopatice. Orgoliul patologic, îndrăzneala și nedezvoltarea atributelor morale marchează profund comunicarea și raporturile cu cei din jur.

Aceste trăsături dezavantajează maturizarea afectivă și fundamentează nepăsarea, lipsa de empatie și ignorarea afectivă a semenilor, dezavantajând în mod semnificativ integrarea în comunitate.

Distorsiunile nucleului afectiv al personalității psihopatice – deși mascate uneori de dinamica vieții contemporane – sunt atributele care fundamentează în mod decisiv deficitul adaptativ în contextul de referință.

Cuvinte cheie: psihopatie, maturitate afectivă, empatie, personalitate

A major component of psychopathy is the dysfunction of interpersonal relationships conditioned by the dominance of the psychopathic structure. Pathological pride, boldness and underdevelopment of moral attributes deeply mark communication and relationships with others.

These traits disadvantage affective maturity and substantiate indifference, empathy, and affective ignorance of peers, significantly disadvantaging community integration.

The distortions of the affective nucleus of the psychopathic personality – although sometimes masked by the dynamics of contemporary life – are the attributes that decisively substantiate the adaptive deficit in the reference context.

Key words: psychopathy, affective maturity, empathy, personality

Tulburări afective și comportamentale post COVID-19

Affective and behavioural disorders post COVID-19

Gabriela Marian^{1,2}, Cristian-Traian Sima¹, Carmen-Diana Dumitru¹, Brîndușa-Ecaterina Focșeneanu^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Titu Maiorescu”, București, România

Boala COVID-19 reprezintă o patologie multiorganică severă care, pe lângă manifestări cardio-respiratorii, afectează și funcția sistemului nervos central prin remodelare patologică a rețelei neuronale, fiind responsabilă pentru apariția de tulburări neuropsihiatrice. Aceste schimbări organice apar în paralel cu stresul cauzat de experiențele pacienților din secțiile de terapie intensivă. Sechelele neuropsihiatrice ale COVID-19 reprezintă o provocare clinică importantă ce trebuie luată în considerare în viitoarele ghiduri de tratament.

Această lucrare a avut ca scop prezentarea unui caz clinic fundamentat pe revizuirea literaturii actuale despre consecințele infecției SARS-CoV-2 asupra sănătății mintale în populația generală. Cazul investighează impactul psihopatologic al COVID-19 la o pacientă în vârstă de 66 ani, transferată în clinica de psihiatrie de la spitalul de boli infecțioase unde se afla în tratament de 14 zile pentru o formă moderat-severă de infecție cu SARS-CoV-2. Comportamentul modificat psihotic cu note catatonice, ideea prevalentă de incapacitate, anxietatea pervazivă, dispoziția depresivă, aderența dificilă la planul terapeutic de profil au constituit principalele provocări clinico-terapeutice. Managementul psihiatric a luat în considerare date clinice și paraclinice, markeri inflamatori, investigații imagistice și interacțiuni medicamentoase, în contextul vulnerabilității biologice și psihice a cazului. Având în vedere impactul alarmant al infecției cu SARS-CoV-2 asupra sănătății mintale, actuala prezentare își propune să atragă atenția asupra necesității evaluării psihopatologiei supraviețuitorilor COVID-19 și să crească interesul pentru aprofundarea cercetării asupra relației dintre prezența markerilor inflamatori specifici și dezvoltarea tulburărilor neuropsihologice, afective și de comportament, dar și pentru a dezvolta noi modele de management terapeutic al afecțiunilor mentale ce succed această boală.

Cuvinte cheie: depresie, sindrom catatonic, boala COVID-19.

COVID-19 disease is a severe multiorgan pathology that, in addition to cardio-respiratory manifestations, also affects the function of the central nervous system through pathological remodelling of the neural network, being responsible for the apparition of neuropsychiatric disorders. These organic changes occur in parallel with the stress caused by the experiences of patients in intensive care units. The neuropsychiatric aftermath of COVID-19 represents an important clinical challenge that should be considered in future treatment guidelines. This paper aims to present a clinical case based on a review of the current literature on the consequences of SARS-CoV-2 infection on mental health in the general population. The case is investigating the psychopathological impact of COVID-19 in a 66-year-old patient transferred in a psychiatric clinic from the infectious diseases hospital where she had been treated for 14 days for a moderate to severe form of SARS-CoV-2 infection. Modified psychotic behavior with catatonic notes, the prevalent ideas of incapacity, pervasive anxiety, depressive mood, difficult adherence to the therapeutic plan, were the main clinical-therapeutic challenges. Psychiatric management took into account clinical and paraclinical data, inflammatory markers, imaging investigations and drug interactions, in the context of the biological and mental vulnerability of the case. Given the alarming impact of SARS-CoV-2 infection on mental health, the present paper aims to draw attention to the need to assess the psychopathology of COVID-19 survivors and increase interest in further research on the relationship between the presence of specific inflammatory markers and the development of neuropsychological disorders, emotional and behavioural changes, but also to develop new models of therapeutic management of mental disorders that succeed this disease.

Keywords: depression, catatonic syndrome, COVID-19 disease.

Efectele adverse ale medicației antipsihotice, indicatori potențiali evoluției schizofreniei

Adverse effects of antipsychotic medication, potential indicators of the evolution of schizophrenia

Dragoș Marinescu¹, Ileana Marinescu²

¹Academia de Științe Medicale din România, Filiala Universității de Medicină și Farmacie din Craiova, România

²Disciplina de Psihiatrie, Departamentul nr. 5, Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova, România

Schizofrenia reprezintă cea mai severă tulburare psihotică cu o capacitate înaltă de invalidare a abilităților funcționale ale pacienților. Patogenia acestei afecțiuni are la bază vulnerabilități genetice, psihologice și neurobiologice. Terapiile farmacologice din ultimele două decenii, bazate pe medicamente antipsihotice atipice, nu au condus la rezultatele terapeutice așteptate. Patogenia bolii nu este unitară, putând prezenta modele neuropatogenice diferite, iar efectele adverse ale medicației psihotrope pot fi indicatori importanți în diferențierea clinică a acestor modele. Modelul neurobiochimic se corelează cu sindromul extrapiramidal și hiperprolactinemie. Modelul deficitului metabolic și vascular la nivel cerebral care asociază cu sindromul de hipofrontalitate, manifestat clinic prin simptomatologie negativă, depresie și deficit cognitiv. Modelul disconectiv dintre circuitele cognitive motorii și senzoriale anticipează modelul neurodegenerativ. Terapia psihotropă personalizată este necesară și pentru abordarea diferită între cele două sexe, femeile având un profil neurobiologic diferit față de bărbați. Principala vulnerabilitate este corelată cu răspunsul neurohormonal și neuroimunitar diferențiat, mult mai bine exprimat la femei. În acest context, cunoașterea și identificarea modelelor patogenice diferențiate și a vulnerabilităților specifice pe sexe, poate conduce la îmbunătățirea calității managementului terapeutic psihofarmacologic.

Schizophrenia is the most severe psychotic disorder with a high ability to impair patients' functional abilities. The pathogenesis of this disease is based on genetic, psychological and neurobiological vulnerabilities. Pharmacological therapies in the last two decades, based on atypical antipsychotic drugs, have not led to the expected therapeutic results. The pathogenesis of the disease is not unitary, and may present different neuropathogenic patterns, and the adverse effects of psychotropic medication may be important indicators in the clinical differentiation of these patterns. The neurobiochemical model is correlated with extrapyramidal syndrome and hyperprolactinemia. Model of metabolic and vascular deficit in the brain associated with hypofrontality syndrome, clinically manifested by negative symptoms, depression and cognitive deficit. The disconnective model between the motor and sensory cognitive circuits anticipates the neurodegenerative pattern. Personalized psychotropic therapy is also necessary for the different approach between the two sexes, women having a different neurobiological profile than men. The main vulnerability is correlated with the differentiated neurohormonal and neuroimmune response, much better expressed in women. In this context, the knowledge and identification of differentiated pathogenic patterns and gender-specific vulnerabilities can lead to improved quality of psychopharmacological therapeutic management.

Key words: antipsychotics, schizophrenia, extrapyramidal syndrome, hyperprolactinemia, adverse effects

Comportamentul noncompliant al copilului preșcolar, satisfacția și autoeficacitatea parentală. Rolul mediator al stresului parental *Preschool children's noncompliance, satisfaction with parenting and parental self-efficacy: the mediating role of parental stress*

Carmit Matalon^{1,2}

¹Universitatea din Tel Aviv, Tel Aviv, Israel

²Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Cercetările au demonstrat că atât satisfacția, cât și auto-eficacitatea parentală sunt mai reduse în rândul părinților copiilor care prezintă comportamente perturbatoare. În studiul de față, comportamentul noncompliant al copiilor preșcolari, satisfacția parentală, autoeficacitatea și stresul parental au fost evaluate în rândul a 211 de diade ale părinților (N=422) copiilor cu dezvoltare tipică, între 3 și 6 ani.

Am investigat efectul noncompliancei (comportamente nonclinice de neatenție și opoziționale) asupra satisfacției și auto-eficacității parentale. De asemenea, am examinat stresul parental ca un potențial mediator al asocierilor dintre aceste două tipuri de comportament perturbator al copilului și cele două variabile parentale. Analizele diadice, folosind modelul destinului comun (CFM), indică faptul că comportamentele noncompliance ale copiilor preșcolari duc la o satisfacție și o auto-eficiență parentală mai reduse nu numai direct, ci și indirect, prin intermediul stresului parental. Constatările sugerează că, în scopul creșterii auto-eficienței părinților și a satisfacției parentale, atât comportamentul de noncompliant al copilului, cât și stresul părinților pot fi abordate în intervențiile terapeutice.

Cuvinte cheie: comportamentul noncompliant al copilului preșcolar, satisfacția parentală, auto-eficacitate parentală, stres parental, modelul destinului comun.

Research has demonstrated that both satisfaction with parenting and parental self-efficacy are lower among parents of children who exhibit disruptive behaviors. In the present study, preschool children's noncompliant behavior, satisfaction with parenting, parental self-efficacy and parental stress were assessed among 211 dyads of parents (N=422) of typically developed children, between 3 to 6 years old.

We investigated the effect of noncompliance (nonclinical inattentive and oppositional behaviors) on satisfaction with parenting and parental self-efficacy. Also, we examined parental stress as a potential mediator of the associations between these two types of the child's disruptive behavior and the two parental variables. Dyadic analyses, using the common fate model (CFM), indicate that preschool children's noncompliant behaviors lead to a lower satisfaction with parenting and lower parental self-efficacy not only directly, but also indirectly through a mechanism of parental stress. Findings suggest that for the purpose of increasing parental self-efficacy and parents' satisfaction with parenting, both child's disruptive behavior and parental stress may be addressed in therapeutic interventions.

Keywords: preschool children's noncompliance, satisfaction with parenting, parental self-efficacy, parental stress, common fate model.

Perspectiva temporală și comportamentele preventive în timpul pandemiei COVID-19: rolul mediator al percepției riscului și al credințelor cu privire la eficacitate

Time perspective and preventive behaviors during the COVID-19 pandemic: the mediating role of risk perception and efficacy beliefs

Cornelia Măirean¹, Ruxandra-Loredana Diaconu-Gherasim¹, Simona Alexandra Zancu¹

¹Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Primul scop al acestui studiu constă în evaluarea relației dintre perspectiva temporală și comportamentele preventive în timpul pandemiei COVID-19. În plus, am evaluat rolul mediator al percepției riscului de îmbolnăvire și al credințelor referitoare la eficacitatea comportamentelor preventive recomandate în relația dintre perspectiva temporală și comportamentele preventive.

Un eșantion de 714 adulți români (Media de vârstă = 26.07, 84.6% femei) a răspuns la un set de instrumente, administrate online în mai 2020. Rezultatele arată că perspectiva pozitivă asupra trecutului este asociată negativ cu comportamentele preventive, în timp ce perspectiva pozitivă asupra viitorului este asociată pozitiv cu comportamente preventive. Eficacitatea percepută a comportamentelor preventive și auto-eficacitatea sunt asociate pozitiv cu adoptarea comportamentelor preventive și intenția de a le adopta în continuare. De asemenea, eficacitatea percepută a comportamentelor preventive a jucat un rol mediator în relațiile dintre perspectiva temporală a viitorului cu intenția și adoptarea comportamentelor preventive. În plus, auto-eficacitatea a mediat relațiile dintre perspectiva asupra trecutului cu adoptarea comportamentelor preventive și intenția de a le adopta în viitor. Studiul contribuie la dezvoltarea cunoștințelor actuale, subliniind impactul eficacității percepute și al auto-eficienței ca predictorii proximali ai intenției de a respecta recomandările pentru asigurarea sănătății și de a adopta comportamente preventive împotriva COVID-19.

Cuvinte cheie: perspectivă temporală, percepția riscului, auto-eficacitate, comportamente preventive, pandemie COVID-19.

The first aim of the present study was to assess the relation between time perspective and preventive behaviors during the COVID-19 pandemic. Moreover, we assessed the mediating role of risk perception of COVID-19 and efficacy beliefs about recommended preventive behaviors in the relation between time perspective and preventive behaviors.

A sample of 714 Romanian adults (Mean = 26.07, 84.6% women) responded to an online survey in May 2020. The results show that the past positive time perspective is negatively associated with preventive behaviors, whereas the future positive time perspective is positively related with these preventive behaviors. The perceived efficacy of preventive behaviors and self-efficacy are positively related to the adoption of preventive behaviors and the intention to implement them further. Perceived efficacy of preventive behaviors played a mediating role in the relations of future time perspectives with intention and adoption of the preventive behaviors. Self-efficacy mediated the relations of the past positive, positive and negative future time perspectives with adoption of preventive behaviors and intention to implement them in the future. The study advances current knowledge emphasizing the impact of perceived efficacy and self-efficacy as proximal predictors of the intention to comply with public health recommendations and to adopt preventive behaviors against COVID-19.

Keywords: time perspective, risk perception, self-efficacy, preventive behaviors, COVID-19 pandemic.

Problemele somnului în perioada COVID-19 *Sleep issues in the COVID-19 period*

Florin Dumitru Mihălțan¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Somnul în perioada pandemiei a fost și este încă în suferință. El s-a modificat atât pentru populația generală, cât și pentru personalul sanitar expus permanent.

Vom trece în revistă o multitudine de aspecte legate de patologia somnului indusă de pandemie începând de la insomnii până la burnout și sindrom post-traumatic. La toate acestea se adaugă și alte probleme întâmpinate de laboratoarele de somn și de cei care activează în aceste laboratoare.

Se vor face în final recomandări pentru un somn sănătos, pentru o adaptare a stilului de viață în perioada de carantină și pentru o protecție a sănătății în aceste noi condiții de viață.

Cuvinte cheie: somn, pandemie, patologie, stil de viață

Sleep during the pandemic was and is still suffering. It has changed for both the general population and the permanently exposed health personnel.

We will review a multitude of aspects related to the pandemic-induced sleep pathology ranging from insomnia to burnout and post-traumatic syndrome. Added to these there are also other problems found in sleep labs and for those health workers of these labs.

Recommendations will finally be made for a healthy sleep, for a lifestyle adaptation during the lockdown period and for health protection in the new living conditions.

Key words: sleep, pandemic, pathology, lifestyle

Somnul: aspectul trecut cu vederea în sănătatea mintală în timpul pandemiei COVID-19

Sleep: the overlooked aspect in mental health during the COVID-19 pandemic

Codrina Moraru¹, Ionuț-Dragoș Rădulescu², Petronela Nechita¹, Anamaria Ciubara³

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

²Spitalul de Psihiatrie „Elisabeta Doamna”, Galați, România

³Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, România

Somnul reprezintă un proces neurobiologic indispensabil pentru menținerea unei activități cerebrale normale și un status neurobiologic optim. Debutul pandemiei cu noul coronavirus COVID-19 a avut efecte majore asupra psihismului pacienților, dar mai ales asupra somnului, un factor trecut ușor cu vederea, dar cu implicații multiple în psihiatrie.

Luarea în considerare a tulburărilor de somn cauzate de factori stresanți este imperioasă, pentru a preveni consecințele pe termen lung în cadrul populației generale.

Literatura existentă cu privire la noul coronavirus COVID-19, relevantă pentru sănătatea mintală, a fost preluată din baza de date PubMed, folosind ca punct focal principal modele anormale de somn.

Dovezile sugerează rate ridicate de insomnie ca răspuns la restricțiile din jurul măsurilor de carantinare și izolare. Mai mult, lucrătorii din domeniul sănătății au o prevalență mai mare a simptomelor în comparație cu persoanele din populația generală, din cauza naturii profesiei lor.

În concluzie, sunt necesare intervenții psihiatrice și psihologice rapide pentru a ajuta individul să mențină un statut mental optim în timpul pandemiei cu COVID-19, iar lipsa somnului ar trebui să ocupe un loc principal pe lista preocupărilor legate de îngrijire a sănătății.

Cuvinte cheie: somn, pandemie, COVID-19, sănătate mentală.

Sleep is a neurobiological process indispensable for maintaining normal brain function and overall health status. During the pandemic with the novel COVID-19 virus, sleep deficiency is a growing and underappreciated determinant of mental health status, with insidious side effects and major impact on daily living.

In order to prevent long term consequences for the general population it is mandatory to take into account sleep disturbances caused by stressful factors.

Existing literature on the COVID-19 outbreak pertinent to mental health was retrieved from the PubMed database, using as a main focal point abnormal sleep patterns.

Evidence suggests high rates of insomnia as a response to the restrictions surrounding prolonged measures of confinement and isolation. Moreover, healthcare workers have higher prevalence of symptoms in comparison with individuals from the general population due to the nature of their profession.

In conclusion, rapid psychiatric and psychological interventions are needed in order to help the individual in maintaining an optimal mental status during the COVID-19 pandemic, while lack of sleep should be higher on the list of health care concerns.

Keywords: sleep, pandemic, COVID-19, mental health.

Telepsihiatria: Lecții din timpul pandemiei COVID-19 *Telepsychiatry: Lessons from the COVID-19 pandemic*

Davor Mucic¹

¹"Little Prince" Psychiatric Centre, Copenhagen, Denmark

We live in a world where digitalization is no longer an occasional phenomenon. Technology nowadays enables provision of traditional treatments with modern approaches.

Prior to the current pandemic, mental health professionals did not widely adopt new technologies. Certain obstacles such as legislative issues and the concerns of professionals related to the quality of care and patient safety, have kept telepsychiatry (TP), from broader adoption.

COVID-19 pandemic seems to be a turning point for TP. Some temporary regulatory changes related to TP should be maintained, others modified or reversed. Additional policies are needed to facilitate patient and professional use of TP.

The need for competency training, Global TP Guidelines, unified regulations etc. are forthcoming changes, crucial for modernizing mental health care delivery and for preparation for future unprecedented events.

Key words: telepsychiatry, digitalization, pandemic, regulations

Opțiunea profesională și dimensiunile personalității *Professional choice and personality dimensions*

Lorena Mihaela Muntean^{1,2}

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

²Spitalul Clinic Județean Mureș, Târgu Mureș, România

Alegerea specialității medicale reprezintă cel mai important aspect al carierei medicale, prin prisma faptului că o specialitate care corespunde trăsăturilor de personalitate va asigura starea de bine a medicului, sănătatea psihică, dar și un act medical calitativ.

Din punct de vedere dimensional, fiecare specialitate medicală are un profil personologic specific. Medicii psihiatri sunt descriși prin conștiinciozitatea scăzută, deschidere și stabilitate emoțională crescută. În ceea ce îi privește pe medicii chirurghi, aceștia au niveluri crescute ale dimensiunii extroversiune. Medicii interniști sunt evidențiați prin agreabilitatea, conștiinciozitatea și deschiderea crescute, iar dimensiunea extroversiune este mai scăzută la medicii din specialitățile paraclinice față de restul medicilor datorită introversiunii acestora.

Specialitatea medicală dezvoltă abilitățile și competențele personale prin acumularea de cunoștințe. O specialitate nepotrivită poate conduce la eșec, frustrare, suprasolicitare, dar și pierderea controlului, cu instalarea sindromului de burnout.

Cuvinte cheie: profesie, personalitate, specialitate medicală, competențe, aptitudini

The choice of medical specialty is the most important aspect of medical care in terms of the fact that a specialty that corresponds to personality traits will ensure the well-being of the doctor, mental health and a quality medical act.

From a dimensional point of view, each medical specialty has a specific personological profile. Psychiatrists are described by low conscientiousness, openness and increased emotional stability. As for surgeons, they have high levels of extroversion. Internal medicine doctors are highlighted by their increased agreeableness, conscientiousness and openness. Extroversion is lower in doctors in paraclinical specialties than in other doctors due to their introversion.

The medical specialty develops personal skills and competencies through the accumulation of knowledge. An inappropriate specialty can lead to failure, frustration, overload but also loss of control with the installation of burn out syndrome.

Key words: profession, personality, medical specialty, competencies, skills

Psihopatul – între farmec și sadism *Psychopath – between charm and sadism*

Lorena Mihaela Muntean^{1,2}

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

²Spitalul Clinic Județean Mureș, Târgu Mureș, România

Trăsăturile psihopaticice sunt de o diversitate particulară și pot fi privite ca fiind expresia patologică a principalelor atribute psihologice ale sexului masculin. Fațetele lor astăzi pot fi dezvoltate la ambele sexe și reprezintă mereu o notă agravantă și intens maladadaptivă a diversității dimensiunilor personologice.

În rolurile vieții din lumea contemporană, pe lângă promovarea constantă a conflictualității, psihopatul – în condițiile unor calități intelectuale și spirituale semnificative – poate manipula anturajul și poate deveni chiar un liant și stimulent social. Atunci când egocentrismul, imoralitatea și cruzimea sunt marcante – fiind inițial tolerate de mediul social – psihopatul devine o sursă de pericol existențial de prim rang.

Cuvinte cheie: psihopatie, trăsături, maladadaptativ, roluri, conflict

Psychopathic traits are of a particular diversity and can be seen as the pathological expression of the main psychological attributes of the male sex. Their facets today can be developed in both sexes and are always an aggravating and intensely maladaptive note of the diversity of personological dimensions.

In the roles of life in the contemporary world in addition to the constant promotion of conflict, the psychopath – in conditions of significant intellectual and spiritual qualities – can manipulate the entourage and can even become a binder and social stimulant. When egocentrism, immorality and cruelty are marked – being initially tolerated by the social environment – the psychopath becomes a major source of existential danger.

Key words: psychopathy, traits, maladaptive, roles, conflict

Mecanisme moleculare și neurofiziologice ale tratamentului cu ketamină *Molecular and neurophysiological mechanisms underlying ketamine treatment*

Vlad Nicolescu¹

¹MIND Foundation – European Foundation for Psychedelic Research, Berlin, Germany

Pe lângă acțiunea sa rapidă antidepresivă, ketamina se remarcă prin mecanismele moleculare unice care duc la acest efect. Aceste mecanisme, chiar dacă nu au fost pe deplin elucidate, par să fie în contradicție cu ipoteza monoaminergică a depresiei, care a servit drept explicație pentru eficacitatea antidepresivelor serotoninergice în ultimele decenii. În această scurtă prezentare, vom trece în revistă o parte din literatura importantă despre neuroștiința ketaminei, inclusiv farmacologia fundamentală, efectele fiziologice și principalele mecanisme propuse pentru acțiunea antidepresivă, susținute de studii moleculare și imagistice. Mai exact, vom oferi un rezumat al interacțiunii ketaminei cu sistemul glutamatergic prin antagonismul receptorilor NMDA, precum și cu ținte non-NMDA și consecințele downstream ale acestor interacțiuni, cu accent pe neuroplasticitate și modificarea activității cortico-limbice. În cele din urmă, vom oferi câteva dovezi neurofiziologice pentru importanța efectelor disociative în ameliorarea simptomelor depresiei.

Cuvinte cheie: ketamina, antidepresiv, NMDA, depresie

Apart from its fast antidepressant action, ketamine stands out through the unique molecular mechanisms through which it achieves this effect. These mechanisms, even though not fully elucidated, seem to be at odds with the monoaminergic hypothesis of depression, which previously served as an explanation for the efficacy of serotonergic antidepressants for decades. In this short presentation, we will review some of the important literature on the neuroscience of ketamine, including its basic pharmacology, physiological effects and the main proposed mechanisms of antidepressant action, backed by molecular and imaging studies. In particular, we will provide a summary of ketamine's interaction with the glutamatergic system through NMDA receptor antagonism, as well as with non-NMDA targets, and the downstream consequences of these interactions, with a focus on neuroplasticity and the modification of cortico-limbic activity. Lastly, we will provide some neurophysiological evidence for the importance of the dissociative effects in the relief of depression symptoms.

Key words: ketamine, antidepressant, NMDA, depression

Trăsăturile psihopaticice și variantele de succes în societatea contemporană *Psychopathic traits and successful variants in contemporary society*

Aurel Nireștean^{1,2}

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

²Spitalul Clinic Județean Mureș, Târgu Mureș, România

În pofida aparențelor și prejudecăților, trăsăturile psihopaticice pot fi uneori adaptative, favorizând integrarea în rolurile vieții și relațiile interpersonale.

Nivelul intelectual și componentele dimensiunii spirituale a personalității, alături de aptitudini sau talente cultivate în timp sau moștenite intra familial, pot modela orgoliul funciar și pot favoriza implicarea în rolurile profesionale și sociale.

Dacă se asociază un nivel semnificativ de agreabilitate, perseverență și versatilitate, psihopatul poate folosi evenimentele de viață și pe cei din jur – în pofida aparențelor – doar pentru a se valoriza pe sine. Se deschide, astfel, calea spre vârfurile ierarhiilor socio-profesionale și spre un destin de succes trăit, însă, în mod egoist și inautentic.

Cuvinte cheie: psihopatie, trăsături adaptative, integrare

Despite appearances and prejudices, psychopathic traits can sometimes be adaptive, favouring integration into life roles and interpersonal relationships.

The intellectual level and the components of the spiritual dimension of the personality together with skills or talents cultivated in time or inherited within the family can shape the land pride and can favour the involvement in the professional and social roles.

If a significant level of pleasantness, perseverance and versatility is associated, the psychopath can use life events and those around him – despite appearances – only to value himself. This opens the way to the top of socio-professional hierarchies and to a successful destiny lived in a selfish and inauthentic way.

Key words: psychopathy, adaptive traits, integration

Între frică și anxietate – Efecte ale carantinei naționale COVID-19 în România

Between fear and anxiety – Effects of COVID-19 related lockdown in Romania

Anca-Livia Panfil¹, Diana Lungeanu², Simona-Claudia Tămășan¹, Ion Papavă², Cristina Bredicean², Daria Smirnova³, Konstantinos N. Fountoulakis⁴

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara, România

³Universitatea Medicală de Stat „Samara”, Samara, Rusia

⁴Universitatea „Aristotle” din Salonic, Salonic, Grecia

Obiective: Analiza nivelurilor de anxietate și de frică cu privire la măsurile de carantină națională pentru un lot de populație adultă din România și implicațiile acestor nivele pentru înclinația de a respecta măsurile preventive ale infecției COVID-19 și în vederea dezvoltării altor simptome psihiatrice.

Material și metode: Am colectat, online, date demografice, date despre simptomele actuale de anxietate (STAY-Y1), de depresie (CES-D), suicidalitate (RASS) și gânduri și măsuri protective legate de COVID-19. Studiul s-a desfășurat între 1 iulie și 23 decembrie 2020.

Rezultate: 1449 de persoane au completat chestionarul online și 1446 au fost incluse în studiu. Vârsta respondenților selectați a fost peste 18 ani, mai exact între 19 și 84 de ani (Medie = 47.18, Deviația Standard = 14.15). Majoritatea a fost alcătuită din femei (79%), cei mai mulți dintre respondenți fiind căsătoriți sau într-un parteneriat civil (59,5%), iar ca nivel al educației având cel puțin liceul (68,5%). Nivelul de anxietate a fost corelat pozitiv cu scorurile totale pentru depresie și suicidalitate, cu un coeficient de corelație Spearman egal cu $R = 0,776$ și, respectiv, $R = 0,358$ ($p < 0,001$ pentru ambele). Variabila „Frica de a contacta virusul” s-a corelat pozitiv cu „Luarea măsurilor preventive adecvate pentru prevenirea infecției” ($R = 0,35$; $p < 0,001$).

Concluzii: Subliniem rolul protectiv al reacției normale de frică și o considerăm benefică până la momentul când frica devine un simptom clinic de anxietate. Această balanță poate să fie fragilă în aceste circumstanțe specifice ale pandemiei actuale.

Cuvinte cheie: anxietate, izolare, pandemie, psihopatologie

Objectives: To analyse the level of anxiety and fear in a lot of Romanian adult population in regards to the lockdown measures and to assess the implications for the inclination to respect the measures for preventing COVID-19 infection and the development of other psychiatric symptoms. Material and methods: We collected online data regarding demographics, current symptoms of anxiety (STAY-Y1 state), depression (CES-D), suicidality (RASS), and COVID-19 related thoughts and protective measures. The study took place from July 1st to December 23rd, 2020. Results: 1449 people completed our online questionnaire and 1446 were included into the study. Selected respondents' age was above 18 years, specifically between 19 and 84 years (Mean = 47.18, Standard Deviation = 14.15). The proportion of females (79%) prevailed over male respondents and most participants were married or in a civil partnership (59.5%), with the majority of study sample participants having graduated high school (68.5%). Anxiety level has been positively correlated with both total scores for depression and suicidality, with the Spearman correlation coefficients equal to $R = 0.776$ and $R = 0.358$, respectively ($p < 0.001$). The variable measuring "Fear of contacting the virus" demonstrated its positive correlation with "Taking adequate precautions for preventing the infection" ($R = 0.35$; $p < 0.001$).

Conclusion: We acknowledge the protective role of a normal reaction of fear and consider it beneficial up to the point above which it would become a clinical symptom of anxiety. The balance may be frail under the specific circumstances of the current COVID-19 pandemic.

Key words: anxiety, lockdown, pandemic, psychopathology

Simptomatologia depresivă la persoanele infectate cu COVID-19, o perspectivă a factorilor inflamatori asupra prognosticului *Depressive symptomatology in people infected with COVID-19, a perspective of inflammatory factors on the prognosis*

Anca-Livia Panfil¹, Claudia-Cristina Vasilian¹, Simona-Claudia Tămășan¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Obiective: Evaluarea bilanțului imun-inflamator pentru pacienții depresivi spitalizați confirmați Covid+ față de cei testați PCR negativ.

Material și metode: Studiul a inclus toate cazurile cu diagnostic de spectru depresiv evaluate în primul trimestru din 2021 de medicii Compartimentului de Psihiatrie de Legătură de la Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara (107 pacienți, 24 cu infecție SARS-CoV-2). S-au colectat datele demografice, diagnosticul psihiatric ICD-10, tratamentul psihiatric administrat, nivelul factorilor inflamatori, datele imagistice.

Rezultate: Media de vârstă a lotului Covid+ a fost mai ridicată ($p = 0.04$, 95%). În lotul COVID+ a predominat diagnosticul de etapă „Reacție depresivă” (45.83%), iar la COVID- „Episod depresiv moderat sau secundar” (38.55%). Tratamentul a fost diferit în două puncte pentru pacienții COVID+: dozele de antidepresiv recomandate au fost semnificativ mai mici și utilizarea benzodiazepinelor a fost evitată. Indexul sistemic imun inflamator (număr neutrofile înmulțit cu număr trombocite și totul împărțit la numărul de limfocite) a fost mai mare în medie la lotul COVID+ (2342.49 vs. 1547.26), fiind corelat pozitiv cu vârsta (coeficientul Spearman $R = 0.33$, vs. $R = -0.14$ la lotul COVID-). Rata mortalității înregistrată la pacienții COVID+ a fost de 37.5%, mai mult decât triplă față de 9.64% la COVID- ($p = 0.0026$, 95%), în acord cu datele imagistice ale severității afectării pulmonare.

Concluzii: La pacienții internați COVID+ tabloul depresiv pare să se dezvolte rapid în statusul inflamator sever. Este posibil ca simptomatologia depresivă în fazele floride ale formelor severe SARS-CoV-2 să reprezinte un factor de prognostic negativ. Strategia terapeutică psihiatrică optimă necesită studii mai largi și urmărirea cazurilor pe termen mediu și lung.

Cuvinte cheie: depresie, pandemie, inflamație, prognostic

Objectives: To evaluate the immune-inflammatory account for COVID+, hospitalized, depressive patients in comparison with a PCR negative patients' lot.

Material and methods: The study included all cases with a diagnosis of depressive spectrum disorder evaluated within the Liaison Psychiatry Compartment of "Pius Brînzeu" County Emergency Clinical Hospital from Timișoara. We collected the data from the first trimester of 2021 (107 patients, 24 with SARS-CoV-2). The information included demographical data, ICD-10 diagnosis and the indicated treatment, the levels of inflammatory markers, and imagistic interpretations.

Results: Age differed between lots ($p = 0.04$, 95%) - COVID+ lot had a higher age mean. In COVID+ lot stage diagnosis of "Depressive reactions" were predominant (45.83%) while in COVID- lot "Moderate or secondary depressive episodes" (38.55%) were the predominant ones. Treatment for COVID+ patients differed in at least two respects: the antidepressants were used in significant lower doses and benzodiazepines were avoided. The means for the Systemic immune- inflammation index - SIII (neutrophil counts multiplied with platelet counts, all divided by lymphocyte counts), favoured COVID+ (2342.49 vs. 1547.26). SIII was correlated with age in the COVID+ lot, Spearman coefficient, $R = 0.33$, but not within COVID- lot, $R = -0.14$. Mortality rate was higher in COVID+ lot ($p = 0.0026$, 95%), 37.5% vs. 9.64% in COVID- lot.

Conclusion: It is possible that the depressive symptoms are rapidly installed in the case of a severe inflammatory status. It is unclear if depressive symptoms during florid phases of severe forms of SARS-CoV-2 are a factor of negative prognosis. This hypothesis needs further studies.

Key words: depression, pandemic, inflammation, prognosis

Rolul psihoeducației în procesul reabilitării psihosociale

The role of psychoeducation in the process of psychosocial rehabilitation

Alexandru Paziuc¹

¹Asociația Română de Psihiatrie Socială, Suceava, România

The paper aims to define the complex process of psychosocial rehabilitation, a process by which the patient can have the opportunity to be respected, encouraged and helped in the effort to have a normal life, permission to live in the community and enjoy social life, at your own pace, the opportunity to work, to feel useful and responsible, the chance to contribute to the well-being of the whole community. He goes on to emphasize the importance of psychoeducation in the process of psychosocial rehabilitation. To understand the mechanism of action of psychoeducation, arguments are made from the new discoveries of neuroscience, systems theory, behavioral epigenetics and quantum theory. Finally, the efforts made during the summer schools in Câmpulung Moldovenesc on the topic of psychoeducation are highlighted.

Key words: psychoeducation, rehabilitation, social psychiatry, integration

Copii care au copii *Children who have children*

Doina Anca Pleșca^{1,2}, Monica Ristu^{1,3}, Liliana Crețu¹, Mirela Iancu^{1,3}

¹Facultatea de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic pentru Copii „Victor Gomoiu”, București, România

³Institutul Național de Endocrinologie „C. I. Parhon”, București, România

By definition, teenage pregnancy is considered a pregnancy that occurs in girls aged less than 19 years. This also refers to girls who have not reached legal adulthood, a concept that varies across the world. About 16 million adolescent girls give birth every year, most of them in low and middle-income countries. The complications from pregnancy and childbirth are a leading cause of death among girls aged 15 - 19 years. Stillbirths and newborn deaths are 50% higher among infants of adolescent mothers than among infants of women aged 20 - 29 years.

In Romania, the birth rate among adolescents between 15 and 19 years of age is worrying, consisting in 32 births per 1000 teenagers.

Teenage mothers have a higher rate of poor eating habits than older women and are less likely to take recommended daily prenatal multivitamins to maintain adequate nutrition during pregnancy. They also are more likely to smoke cigarettes, drink alcohol or take drugs during pregnancy, which can cause health problems for the baby.

Health effects of teenage pregnancy are: higher risk for anaemia, pregnancy induced hypertension, lower genital infections, low birthweight babies. An adolescent mother is more likely to develop medical complications, increased death rate at childbirth, premature birth, drop out of school or suffer from depression which may result in suicide.

Early life socioeconomic status, particularly educational status, income support and breastfeeding are important factors that may mediate the association between young parental age and cognitive development of the offspring. For instance, by age five those offspring with degree educated parents may be as much as 18 months ahead on vocabulary and 13 months ahead on problem solving ability. Similarly, mothers who breastfeed their children are more likely to have an offspring with better educational achievement and higher IQ by young adulthood. Although the direct effects of teenage pregnancy on reduced offspring IQ may be modest, the indirect effects may be important due to a multitude of psychosocial risk factors.

Teenagers who experience pregnancy are often socially disadvantaged with low levels of educational attainment and income. Many have left school early; have no partner, have reduced rates of breastfeeding their child and engage in less mother-offspring-interaction. It may be the different home environment and social support and family interactions that account for any reduction in offspring IQ of teenage mothers rather than some aspects of biological age of the mother per se.

Unfortunately, the children of teenage mothers are more likely to premature birth or born underweight. As they are born prematurely and underweight, they stand the chance of dying within the first month of life. Low birthweight is associated with a higher rate of infant mortality. In the same time, low birthweight babies are more likely to have organs that are not fully developed, which can result in complications, such as: bleeding in the brain, hyperactivity, cerebral palsy, mental retardation, respiratory distress syndrome, etc. Children born to teenage mothers are less likely to receive proper nutrition, health care, and cognitive and social stimulation. As a result, they are at risk for lower academic achievement. Also, this category of children is at increased risk for abuse and neglect.

Preventing early pregnancy and poor reproductive outcomes among adolescents in developing countries represent a desire for all international as well as national organizations.

Conclusion: the effects and risks for teenage pregnancy are multiple: education interrupted, medical complications, high maternal mortality, low birth weight babies. Teen pregnancy is associated with poor incomes for both mother and baby. The socioeconomic and educational future of children born to adolescents will be significantly marked in the medium and long term.

Keywords: teenagers, pregnancy, Romania, health effects, complications

Bibliography

1. <https://www.unfpa.org/adolescent-pregnancy>;
2. U.S. DEPARTMENT OF HEALTH AND HUMAN SERVICES Centers for Disease Control and Prevention National Center for Health Statistics, 2016;
3. Tong S BP, Vimpani G, McMichael A. Socioeconomic position, maternal IQ, home environment, and cognitive development. *Journal of pediatric and adolescent gynecology*. 2007; 151(3):284±8;
4. Victora CG, Horta BL, Loret de Mola C, Quevedo L, Pinheiro RT, Gigante DP, et al. Association between breastfeeding and intelligence, educational attainment, and income at 30 years of age: a prospective birth cohort study from Brazil. *The Lancet Global health*. 2015; 3(4): e199±205. doi: 10.1016/S2214-109X(15)70002-1 PMID: 25794674;
5. <https://www.unicef.org>;
6. Mariam R Chacko, MD, *Pregnancy in adolescents.*, www.uptodate.com, May 2018;
7. Martin JA, Hamilton BE, Osterman MJK, Driscoll AK, Drake P. *Births: Final data for 2016*. *National Vital Statistics Reports*; vol 67 no 1. Hyattsville, MD: National Center for Health Statistics. 2018;
8. Swierzewski SJ, *Teen Pregnancy and Health risks to the baby*, healthcommunicaties.co/teen-pregnancy/children/risk-to-baby-in-teenpregnancys.html, 06.10.2015;
9. Hasan SS, Clavarino AM, Mamun AA, Doi SA, Kairuz T. Population impact of depression either as a risk factor or consequence of type 2 diabetes in adults: a meta-analysis of longitudinal studies. *Asian journal of psychiatry*. 2013; 6(6):460±72. doi: 10.1016/j.ajp.2013.09.008 PMID: 24309855;
10. Cornelius MD, Goldschmidt L, De Genna NM, Richardson GA, Leech SL, Day R. Improvement in intelligence test scores from 6 to 10 years in children of teenage mothers. *Journal of developmental and behavioral pediatrics: JDBP*. 2010; 31(5):405±13. doi: 10.1097/DBP.0b013e3181e121d2 PMID: 20495472;
11. Shaw M, Lawlor DA, Najman JM. *Teenage children of teenage mothers: psychological, behavioral and health outcomes from an Australian prospective longitudinal study*. *Soc Sci Med*. 2006; 62 (10):2526±39. doi: 10.1016/j.socscimed.2005.10.007 PMID: 16332404;
12. Harden A, Brunton G, Fletcher A, Oakley A. *Teenage pregnancy and social disadvantage: systematic review integrating controlled trials and qualitative studies*. *Bmj*. 2009; 339:b4254. doi: 10.1136/bmj. b4254 PMID: 19910400.

Flexibilitatea psihologică și acceptarea ca parte a procesului de reziliență *Psychological flexibility and acceptance as part of the resilience process*

Octavian-Cosmin Popa¹

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

Rigiditatea cognitivă reprezintă un proces psihologic care stă la baza multor tulburări din spectrul psihopatologic, Terapia prin Acceptare și Angajament (T.A.A.) contribuind la modificarea acestora prin creșterea nivelului de flexibilitate psihologică. Acceptarea, ca proces psihologic, se află într-o relație de interdependență cu flexibilitatea psihologică, iar această relație de cauzalitate se regăsește atât în starea de bine a unei persoane, atunci când nivelul de acceptare este ridicat, ori, din contră, într-o stare de disconfort emoțional, atunci când acesta este scăzut. Din perspectiva T.A.A., accentul cade pe procesul psihoterapeutic al schimbării unor comportamente disfuncționale și nu doar pe simpla modificare a unor simptome, scopul acestor intervenții psihologice fiind acela de a genera un proces de reziliență prin care pacientul să poată gestiona eficient posibilele recăderi. Atunci când pacientul acceptă și percepe lucrurile/evenimentele din viața sa ca fiind permeabile/adaptabile și nu rigide sau categorice, beneficiile din psihoterapie se vor menține un timp mai îndelungat, fiind generat inclusiv un proces de reziliență.

Cuvinte cheie: psihologie, acceptare, reziliență, flexibilitate

Cognitive rigidity is a psychological process that underlies many disorders in the psychopathological spectrum, Acceptance and Commitment Therapy (A.C.T.) contributing to its change by increasing the level of psychological flexibility. Acceptance as a psychological process is in a relationship of interdependence with psychological flexibility, and this causal relationship results both in the well-being of a person, when the level of acceptance is high, or, on the contrary, in a state of emotional discomfort, when it is low. From the perspective of A.C.T, the emphasis is on the psychotherapeutic process of changing the dysfunctional behavior and not just on the simple modification of some symptoms, the purpose of these psychological interventions being to generate a process of resilience through which the patient can effectively manage possible relapses. When the patient accepts and perceives the things/events in his life as permeable/adaptable and not rigid or categorical, the benefits of psychotherapy will be maintained for a longer time, including a process of resilience.

Key words: psychology, acceptance, resilience, flexibility

Accesul copiilor și adolescenților la serviciile de sănătate mintală pentru copii și adolescenți în România

Access to mental health services for children and adolescents in Romania

Florina Rad^{1,2}, Mihaela Stancu^{1,3}, Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Iuliana Dobrescu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București, România

Copilăria și adolescența sunt etape critice de dezvoltare cerebrală care stau la baza achizițiilor cognitive și a competențelor socio-emoționale, premise ale sănătății mintale și ale funcționării în toate aspectele vieții. Genetica și factorii de mediu (calitatea mediului în care se dezvoltă copilul, experiențele timpurii negative), factorii sociali nefavorabili, precum sărăcia, sunt factori de risc pentru apariția tulburărilor de sănătate mintală la această categorie de vârstă. [1,2]

Tulburările de sănătate mintală cu debut în copilărie și adolescență sunt asociate cu incapacitatea copilului de a atinge nivelul de dezvoltare (cognitiv, emoțional sau social) așteptat. Datorită prevalenței în creștere, debutului precoce și impactului asupra calității vieții, aceste tulburări de sănătate mintală la copil și adolescent pot fi considerate probleme de sănătate publică. [3]

În sens restrâns, serviciile de sănătate mintală cuprind doar servicii oferite de către specialiști în sănătate mintală, dar în sens larg, includ toate serviciile care contribuie la/promovează sănătatea mintală, fie că sunt oferite de serviciile de sănătate, educație, serviciile de asistență socială. Accesul la serviciile de sănătate mintală pentru copii și adolescenți este deosebit de important, deoarece bazele sănătății mintale sunt puse în copilărie.

Ne propunem în această lucrare trecerea în revistă a serviciilor de sănătate mintală pentru copii și adolescenți în România, cu scopul de a identifica nevoile acestei categorii populaționale. De asemenea, vom prezenta modalitatea în care pandemia COVID-19 a afectat accesul copiilor și adolescenților la serviciile de sănătate mintală.

Cuvinte cheie: sănătate mintală, copii, adolescenți, România, acces

1. McLaughlin K.A., DeCross S.N., Jovanovic T., Tottenham N. Mecanisme care leagă adversitatea copilăriei de psihopatologie: Învățarea ca țintă de intervenție, Cercetare și terapie comportamentală, volumul 118, 2019, paginile 101-109, ISSN 0005-7967

2. Hambrick E.P., Brawner T.W., Perry B.D., Brandt K., Hofmeister C., Collins J.O. Dincolo de scorul ACE: examinarea relațiilor dintre momentul adversității de dezvoltare, sănătatea relațională și rezultatele dezvoltării la copii, Arhive de asistență medicală psihiatrică, volumul 33, numărul 3, 2019, paginile 238-247, ISSN 0883-9417,

3. Perou R, Bitsko RH, Blumberg SJ, Pastor P, Ghandour RM, Gfroerer JC, Hedden SL, Crosby AE, Visser SN, Schieve LA, Parks SE, Hall JE, Brody D, Simile CM, Thompson WW, Baio J, Avenevoli S, Kogan MD, Huang LN; Centrele pentru controlul și prevenirea bolilor (CDC). Supravegherea sănătății mintale în rândul copiilor - Statele Unite, 2005-2011. MMWR Supliment. 2013 17 mai; 62 (2): 1-35. PMID: 23677130.

Childhood and adolescence are critical stages of brain development that are a basis for cognitive acquisitions and socio-emotional skills – prerequisites of mental health and functioning in all aspects of life. Genetics and environmental factors (the quality of the environment in which the child develops, negative early experiences), unfavourable social factors, such as poverty, are risk factors for the occurrence of mental health disorders in this age group. [1,2]

Mental health disorders with onset in childhood and adolescence are associated with the child's inability to reach the expected cognitive, emotional or social developmental level. Due to their increasing prevalence, early onset and impact on quality of life, these mental health disorders in children and adolescents can be considered public health matters. [3]

From a narrow viewpoint, mental health services include only services provided by mental health specialists, but in a broader sense, they include all services that contribute to/promote mental health, whether they are provided by health services, education or social assistance services. Access to mental health services for children and adolescents is particularly important because the foundations of mental health are laid in childhood.

In this paper we aim to review the mental health services available for children and adolescents in Romania in order to identify the needs of this population. We will also present how the COVID-19 pandemic has affected children's and adolescents' access to mental health services.

Key words: mental health, children, adolescents, Romania, access

- 1. McLaughlin K.A., DeCross S.N., Jovanovic T., Tottenham N. Mechanisms linking childhood adversity with psychopathology: Learning as an intervention target, Behavior Research and Therapy, Volume 118, 2019, Pages 101-109, ISSN 0005-7967*
- 2. Hambrick E.P, Brawner T.W., Perry B.D., Brandt K., Hofmeister C., Collins J.O. Beyond the ACE score: Examining relationships between timing of developmental adversity, relational health and developmental outcomes in children, Archives of Psychiatric Nursing, Volume 33, Issue 3, 2019, Pages 238-247, ISSN 0883-9417,*
- 3. Perou R, Bitsko RH, Blumberg SJ, Pastor P, Ghandour RM, Gfroerer JC, Hedden SL, Crosby AE, Visser SN, Schieve LA, Parks SE, Hall JE, Brody D, Simile CM, Thompson WW, Baio J, Avenevoli S, Kogan MD, Huang LN; Centers for Disease Control and Prevention (CDC). Mental health surveillance among children--United States, 2005-2011. MMWR Suppl. 2013 May 17;62(2):1-35. PMID: 23677130.*

Implicațiile stresului perinatal asupra dezvoltării copilului *Implications of perinatal stress on child development*

Florina Rad^{1,2}, Cristina Gianina Anghel², Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Mihaela Stancu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere: Pentru cele mai multe dintre viitoarele mame, sarcina reprezintă o perioadă anxiogenă. Un nivel de anxietate legat de sarcină și viitorul copil este fiziologic și poate avea rol protector în desfășurarea sarcinii, însă există date în literatura de specialitate care sugerează că nivelurile crescute ale anxietății prenatale generate de o varietate de factori stresori pot fi un factor de risc pentru ulterioare tulburări de neurodezvoltare la copii.

Scop: Studiarea corelației dintre nivelurile crescute, semnificative clinic ale factorilor de stres și a anxietății resimțite de mame în timpul sarcinii și apariția eventualelor tulburări de neurodezvoltare la copii.

Metode: Sursele de date utilizate au inclus o căutare computerizată a literaturii disponibile în platformele PubMed, ScienceDirect, Google Scholar, publicate în perioada 2000 - 2020, precum și căutarea manuală a bibliografiilor articolelor pertinente.

Rezultate: Rezultatele preliminare sugerează faptul că femeile însărcinate cu niveluri ridicate de stres și anxietate prezintă un risc crescut pentru dificultăți perinatale și pentru apariția profilului atipic de dezvoltare la copil.

Concluzii: Dovezile în ceea ce privește rolul expunerii la stres prenatal în modelul etiologic al tulburărilor de neurodezvoltare sunt limitate, dar studiile retrospective demonstrează existența unei conexiuni. Alături de deja cunoscutele efecte negative ale riscurilor biomedicale, factorii psihologici materni precum anxietatea, pot contribui semnificativ la complicații perinatale, precum și la dezvoltarea atipică a copilului, dificultăți care ar putea fi diminuate prin reducerea specifică a stresului la femeile însărcinate cu anxietate ridicată.

Cuvinte cheie: tulburări de neurodezvoltare, anxietate prenatală, stres prenatal.

Introduction: For the majority of expectant mothers, pregnancy is an anxious time. A level of anxiety related to pregnancy and the future child is physiological and may have a protective role in the course of pregnancy, but there is data in the literature that suggest that elevated levels of prenatal anxiety generated by a variety of stressors may be a risk factor for subsequent neurodevelopmental disorders in children.

Aim: To study the correlation between elevated, clinically significant levels of stress factors and anxiety experienced by mothers during pregnancy and possible neurodevelopmental disorders in children.

Methods: The data sources used included a computerized search of the literature available in the PubMed, ScienceDirect, and Google Scholar platforms, published between 2000 and 2020, as well as the manual search of relevant articles.

Results: Preliminary results suggest that pregnant women with high levels of stress and anxiety are at increased risk for perinatal difficulties, as well as having a child with a neurodevelopmental disorder.

Conclusions: Evidence of neurodevelopmental disorders after prenatal exposure to stress is limited, but retrospective studies support the possibility of such effects. Along with the already known negative effects of biomedical risks, maternal psychological factors can significantly contribute to perinatal complications, as well as to the unfavourable development of the child. These difficulties could be mitigated by specifically reducing stress in pregnant women with high anxiety, although much more data from concrete research is needed.

Keywords: neurodevelopmental disorders, prenatal anxiety, prenatal stress.

Tulburările de spectru autist – diagnostic și evoluție spre viața adultă *Autism spectrum disorders – Diagnosis and evolution to adulthood*

Florina Rad^{1,2}, Mihaela Stancu^{1,3}, Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Cristiana Stoica², Iuliana Dobrescu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București, România

Prevalența Tulburărilor de Spectru Autist (TSA) este în continuă creștere în ultimii 20 de ani, așa cum ne arată datele raportate de CDC (Center of Disease Control). Astfel, dacă în anii '70 prevalența TSA era 1 din 10.000, în 2020, conform datelor publicate de CDC, 1 din 54 de copii au fost diagnosticați cu TSA.

Încadrarea nosologică a acestor tulburări a suferit numeroase modificări de-a lungul timpului. În prezent, atât DSM-5 (2013), cât și ICD-11 (2018) consideră că un singur diagnostic de tip spectru sau umbrelă este un avantaj pentru uniformizarea diagnosticului fără a limita sensibilitatea criteriilor sau numărul copiilor care pot fi încadrați în spectru. Astfel, în prezent vorbim despre tulburări de spectru autist cu diferite grade de severitate și funcționare.

Dacă anumite forme de TSA sunt rapid identificate la copilul mic, iar copiii care sunt incluși în programe de terapie pot recupera până la un grad satisfăcător de funcționare școlară și ulterior profesională, există și forme severe care nu au un prognostic favorabil. Acești copii vor avea nevoie la vârsta adultă de continuarea accesului la servicii de psihiatrie și terapie, atât pentru simptomatologia specifică TSA, cât și pentru eventualele tulburări comorbide. Pe de altă parte, există forme de TSA înalt funcționale care nu sunt diagnosticate la vârste mici.

Uneori, deficitul de relaționare socială este evident doar la vârsta adolescenței sau chiar la vârsta adultă, atunci când așteptările sociale depășesc capacitatea de adaptare. În aceste situații, diagnosticul de TSA este formulat tardiv în dezvoltare sau chiar la vârsta adultă.

În această lucrare ne propunem trecerea în revistă a situațiilor prezentate mai sus din perspectiva dezvoltării spre vârsta adultă, precum și aspecte ale stabilirii diagnosticului de TSA pentru prima dată la adult.

The prevalence of Autism Spectrum Disorders (ASD) has been steadily rising over the past 20 years, as reported by the CDC (Centers for Disease Control and Prevention). Thus, if in the 1970s the prevalence of ASD was 1 in 10.000, in 2020, according to data published by the CDC, 1 in 54 children were diagnosed with ASD.

The nosological classification of these disorders has undergone numerous changes over time. Currently, both DSM-5 (2013) and ICD-11 (2018) consider that a single spectrum or umbrella diagnosis is an advantage for standardizing the diagnosis without limiting the sensitivity of the criteria or the number of children that can be included in the spectrum. Thus, we are currently talking about Autism Spectrum Disorders with varying degrees of severity and impairment.

If certain forms of ASD are quickly identified in the young child and children who are included in therapy programs can recover to a satisfactory degree of school and later professional functioning, there are also severe forms that do not have a favourable prognosis. These children will need continuous access to psychiatric and therapy services as they progress into adulthood, both for ASD specific symptoms and for possible comorbid disorders. On the other hand, there are highly functional forms of ASD that are not diagnosed at an early age.

Sometimes the deficits in social interaction are not obvious until adolescence or even adulthood, when social expectations exceed the individual's ability to adapt. In such situations, the ASD diagnosis is made later in the developmental course or even in adulthood.

In this paper we aim to review the aforementioned situations from the perspective of development into adulthood, as well as aspects of establishing a first-time ASD diagnosis in adult patients.

Paradigme ale terapiei cu ketamină – dozaj, contextul administrării și mecanismele psihologice ale schimbării

Ketamine in psychiatry – dosage, administration and psychological mechanisms of change

Eugen-Călin Secară¹

¹Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Utilizarea ketaminei în psihiatrie este ghidată de trei paradigme: biologică, psiholitică și psihedelică. Fiecare paradigmă pornește de la asumptii diferite despre mecanismele schimbării, având particularități ale administrării care derivă din acestea.

Paradigma biologică este cea mai apropiată de farmacoterapia clasică, mecanismul schimbării vizat fiind modularea sistemului glutamatergic (Sanacora et al., 2012), iar modificările conștiinței induse de ketamină sunt considerate efecte secundare indezirabile (Kraus et al., 2017). Metodele de administrare depind de particularitățile pacientului, iar dozajul variază între 0.1mg/kg și 0.75mg/kg (Andrade, 2017).

În paradigma psiholitică, ketamina este folosită drept un catalizator al proceselor psihoterapeutice, facilitând accesul la noi perspective asupra problemelor cu care se confruntă pacienții. Pentru a permite desfășurarea ședințelor de psihoterapie în timpul administrării ketaminei, se folosesc doze între 25-400mg, fiind preferată administrarea sublinguală sau intranasală (Dore et al., 2019).

Paradigma psihedelică are la bază asumptia că eficiența terapiei asistate cu ketamină depinde de caracterul modificărilor de conștiință experimentate în timpul administrării și de modul în care pacienții se raportează la acestea în perioada imediat următoare. Mecanismul psihologic vizat este flexibilizarea credințelor rigide, acesta fiind ocazionat de experiențele de depersonalizare și de modificare a coordonatelor obișnuite ale percepției (Rothberg et al., 2020). Pentru a obține aceste efecte sunt preponderent utilizate infuziile intravenoase, dozajul variind între 1 și 4.5mg/kg (Kolp et al., 2015). Deoarece aceste doze pot provoca anxietate acută, terapia psihedelică vizează pregătirea pacientului pentru a naviga starea de conștiință modificată și pentru a implementa schimbări comportamentale în perioada de flexibilitate imediat următoare tratamentului (Kolp et al., 2007).

The psychiatric use of ketamine is based on three paradigms: biological, psycholytic and psychedelic. Each paradigm assumes different mechanisms of change and structures both the treatment and the ketamine administration sessions in ways that enhance said mechanisms.

The biological paradigm resembles standard pharmacological treatment, and assumes that the modulation of the glutamatergic system is the mechanism of change (Sanacora et al., 2021) while considering the induced alterations of consciousness to be undesirable side effects (Kraus et al., 2017). The methods of administration depend on patient receptivity, dosage being within the range of 0.1mg/kg and 0.75mg/kg (Andrade, 2017).

The psycholytic paradigm considers ketamine as a catalyser for psychotherapeutic processes, facilitating patients' access to new perspectives. As psychotherapeutic sessions take place during ketamine administration, doses within the range of 25-400mg are used, sublingual and intranasal routes being preferred (Dore et al., 2019). The psychedelic paradigm is based on the assumption that the treatment effects are

dependent on acute characteristics of the subjective ketamine experience and the way in which patients relate to it. On a psychological level, depersonalization and the alteration of the usual coordinates of perception are stipulated to relax rigid beliefs about self, others and the world (Rothberg et al., 2020). Intravenous infusions are typically used to induce the desired subjective effects, dosage ranging between 1 and 4.5mg/kg (Kolp et al., 2015). As high doses can induce acute anxiety, patients are trained to navigate the altered state of consciousness and implement behavioural changes in the window of flexibility which follows treatment.

Key words: ketamine, glutamate, psychotherapy, intravenous infusions

Supraviețuind bolii. Impactul psihologic al pandemiei COVID-19 asupra personalului din sistemul medical românesc

Surviving COVID-19. The psychological impact of the COVID-19 pandemic on Romanian healthcare workers

Ica Secoșan¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Izbuclnirea pandemiei COVID-19 a cauzat îngrijorări publice considerabile în întreaga lume și a adus implicații psihologice substanțiale pentru populația generală și, în special, pentru cadrele medicale. Creșterea volumului pacienților, presiunea asupra sistemului sanitar, lipsa unor medicamente specifice, incertitudinea și teama pentru siguranța personală, au contribuit la creșterea nivelului de stres în rândul personalului medical.

În cercetarea noastră am luat în analiză 126 de cadre medicale din prima linie, medici și asistenți medicali, din cadrul ATI și UPU, Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” Timișoara, în perioada martie - aprilie 2020.

Am constatat o corelație pozitivă între stresul traumatic secundar (STS) și insomnie. Personalul medical din linia întâi, care experimentează sentimente de izolare, anxietate, disociere, afecțiuni fizice și neputință este mai predispus să dezvolte probleme de somn.

Am observat, de asemenea, o relație pozitivă între insomnie și epuizare. Cadrele medicale din prima linie sunt supuse unei presiuni enorme în timpul pandemiei COVID-19, ducând la anxietate, depresie, simptome legate de stres, insomnie și îngrijorare cu privire la infectarea proprie sau infectarea membrilor familiei lor. Toate aceste simptome pot duce la epuizare. În plus, epuizarea este corelată pozitiv cu alte plângeri în domeniul sănătății mintale.

În concluzie, aceste constatări sugerează faptul că manifestările psihologice, precum stresul traumatic secundar, insomnia și epuizarea, ar trebui luate în considerare în studierea impactului psihologic al pandemiei COVID-19 asupra cadrelor medicale din linia întâi.

Cuvinte cheie: pandemie, personal medical, psihologie, stres traumatic

The outbreak of COVID-19 caused considerable public concern worldwide and brought substantial psychological implications for the general population and particularly for the medical staff. Increasing patient volume, the overwhelmed hospitals, lack of specific drugs, uncertainty, and fear for their safety may all contribute to healthcare workers' psychological distress.

We have surveyed 126 frontline healthcare workers, emergency doctors, ICU doctors, and medical nurses from two Hospital Departments (Emergency and ICU) of the County Emergency Clinical Hospital "Pius Brînzeu" Timișoara, between March and April 2020.

We found that secondary traumatic stress (STS) is positively related to insomnia. Frontline healthcare workers, who experience isolation, anxiety, dissociation, physical ailments, and helplessness are more likely to develop sleeping problems.

We observed a positive relationship between insomnia and exhaustion. The frontline medical staff is under enormous pressure during the COVID-19 pandemic, leading to anxiety, depression, stress-related symptoms, insomnia, and worry about becoming infected or infecting their family members. All those symptoms can lead to exhaustion.

Furthermore, exhaustion is positively related to mental health complaints.

In conclusion, these findings suggest that psychological manifestations, such as secondary traumatic stress, mental health complaints, insomnia, and exhaustion should be considered when investigating the COVID-19 exposure of frontline healthcare workers during the pandemic crisis.

Key words: pandemic, healthcare workers, psychology, traumatic stress

Euristici și bias-uri cognitive legate de vaccinarea anti-HPV a băieților în România. Un studiu calitativ asupra atitudinii parentale față de imunizarea anti-HPV

Heuristics and cognitive biases related to HPV vaccination of boys in Romania. A qualitative study on parents' attitude towards HPV immunization

Ioana Silistraru¹

¹Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

Background: Romania has one of the highest rates of cervical cancer prevalence and mortality in Europe, despite of implementation of free vaccination scheme. The HPV vaccine hesitancy remains high in Romania and due to unsuccessful outcomes of girls' vaccination within the two governmental programs, the immunization of preadolescent boys is low. HPV under-vaccination of boys stems from multiple causes: access (they are not included in governmental programs despite efforts of civil society players), affordability (cost of vaccines are relatively high), awareness (lack of communication campaign addressing boys' vaccination specifically), acceptance and activation (as main parental decisional triggers). We focus on how the acceptance of vaccination is influenced by parental heuristics and cognitive biases fed by available information and conversations.

Materials and method: A qualitative analysis was performed on data collected through 10 semi-structured interviews with parents of preadolescent boys (aged 11 - 14 years). To identify the heuristics and cognitive biases present in the decision-making process we used deductive analysis on narrative data describing knowledge of risk and benefits, trust, attitudes and health-related behaviors.

Conclusions: The heuristics and cognitive biases play an important role in the decision-making process under uncertainty. The findings have an impact on health promotion programmes, public health communication and vaccination campaign designs.

Keywords: HPV vaccination, preadolescents, cognitive bias, vaccine hesitancy.

Reconstrucția lanțului terapeutic în contextul psihiatriei moderne *Reconstruction of the therapeutic chain in the context of modern psychiatry*

Ileana-Pepita Stoica¹

¹Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu”, Timișoara, România

Organizarea structurilor de îngrijire și căile de acces la servicii de sănătate mintală au avut o serie de schimbări în ultima jumătate de secol.

În era practicii psihiatrice bazate pe dovezi, odată cu evoluția conceptelor și modelelor de management al tulburărilor psihice severe, continuitatea îngrijirilor devine un obiectiv și, totodată, un indicator de performanță al oricărui sistem de îngrijiri de sănătate.

Reabilitarea psihosocială, dezvoltată ca un set de intervenții complementare tratamentului psihofarmacologic și psihoterapeutic, reprezintă o verigă importantă în lanțul terapeutic psihiatric.

Cuvinte cheie: căi de acces, continuitatea îngrijirilor, reabilitarea psihosocială, lanțul terapeutic psihiatric.

The organization of care structures and the pathways to care to mental health services have undergone a multitude of changes in the last half of century.

In the age of evidence-based psychiatric practice, with the evolution of concepts and models of management for severe mental disorders, the continuity of care is becoming an increasingly important goal and also a performance indicator of any health system.

Psychosocial rehabilitation, developed as a set of interventions complementary to psychopharmacological and psychotherapeutic treatment is an important link in the psychiatric therapeutic chain.

Key words: pathways to care, continuity of care, psychosocial rehabilitation, psychiatric therapeutic chain.

Factori de stres și sindromul de burnout în timpul pandemiei COVID-19 *Stress factors and burnout syndrome during COVID-19 pandemic*

Bogdan Socea^{1,2}, Anca Nica^{1,2}, Cristiana Bogaciu¹, Roxana Crăciun¹, Alexandru Smaranda¹, Alexandru Constantin Carâp^{1,2}, Vladimir Ciobotaru^{1,2}, Vlad Denis Constantin^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Pantelimon”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Obiective: Burnout-ul reprezintă o stare de colaps fizic sau psihic cauzat de suprasolicitare sau stres. Pandemia COVID-19 a ridicat probleme de sănătate publică în întreaga lume și a constituit un factor major de stres pentru lucrătorii din domeniul sănătății. În acest context, sindromul burnout și epuizarea fizică au devenit și mai pronunțate. Scopul studiului a fost de a evalua factorii de stres și prevalența burnout-ului în rândul lucrătorilor din spitale.

Materiale și metode: Angajați ai spitalului nostru au fost rugați să completeze chestionare privind variabilele din studiu. Chestionarele au fost distribuite fie fizic, fie online. Datele au fost adunate din două perioade distincte, martie - aprilie 2020 (perioadă de carantină totală) și o perioadă similară recentă (februarie - martie 2021), în timpul pandemiei.

Rezultate: Am comparat prevalența factorilor de stres și a burnout-ului în cele două perioade. Din analiza răspunsurilor din chestionare, necesită îmbunătățiri, fiind sursă de stres, trei aspecte privind solicitările ridicate de activitate (conflictul muncă - familie, lipsa pregătirii, cerințele emoționale), trei aspecte privind resursele la locul de muncă (formarea profesională și educația continuă, supravegherea și feedbackul și autonomia și controlul) și o resursă personală (auto-eficacitatea).

Concluzii: Comparând cele două perioade, prevalența factorilor de stres și a burnout-ului în rândul angajaților au fost mai ridicate în perioada inițială (la debutul pandemiei). Deși oboseala și epuizarea s-au acumulat de-a lungul timpului, absența elementului surpriză și adaptarea la noua condiție au contribuit la reducerea stresului.

Cuvinte cheie: burnout, COVID-19, personal medical, pandemie.

Bibliografie

1. Dimitriu MCT, Pantea-Stoian A, Smaranda AC, Nica AA, Carap AC, Constantin VD, Davițoiu AM, Cîrstoveanu C, Bacalbașa N, Bratu OG, Jacota-Alexe F, Badiu CD, Smarandache CG, Socea B. Burnout syndrome in Romanian medical residents in time of the COVID-19 pandemic. *Med Hypotheses*. 2020 Nov;144:109972. doi: 10.1016/j.mehy.2020.109972;
2. Cotel A, Golu F, Pantea Stoian A, Dimitriu M, Socea B, Cîrstoveanu C, Davițoiu AM, Jacota Alexe F, Oprea B. Predictors of Burnout in Healthcare Workers during the COVID-19 Pandemic. *Healthcare*. 2021; 9(3):304. <https://doi.org/10.3390/healthcare9030304>.

Objectives: Burnout is a state of physical or mental collapse caused by overwork or stress. The COVID-19 pandemic has raised public health problems around the world and constituted a major stress factor for healthcare workers. In this context, burnout syndrome and physical exhaustion have become even more pronounced. The aim of the study was to assess stress factors and burnout prevalence among hospital workers.

Materials and methods: Employees of our hospital were asked to complete a questionnaire including all the studied variables. The questionnaire was distributed in a physical form or in an online form. Data were collected in two distinct periods, March - April 2020 (total lockdown) and a similar later period (February - March 2021), during the COVID-19 pandemic.

Results: We compared the prevalence of stress factors and burnout from the two periods of time. From the analysis of the answers in the questionnaires, sources of stress that need to be studied and improved are the following: three job demands (work-family conflict; lack of preparedness; emotional demands), three job resources (training, professional development, and continuing education; supervision, recognition, and feedback; autonomy and control), and one personal resource (self-efficiency).

Conclusions: Comparing the two periods, the prevalence of stressors and burnout syndrome among employees were higher in the initial period (the onset of the pandemic). Although fatigue and exhaustion have accumulated over time, the absence of the surprise element and accommodation to the new condition have helped reduce stress.

Key words: burnout, COVID-19, health personnel, pandemic.

References

1. Dimitriu MCT, Pantea-Stoian A, Smaranda AC, Nica AA, Carap AC, Constantin VD, Davițoiu AM, Cîrstoveanu C, Bacalbașa N, Bratu OG, Jacota-Alexe F, Badiu CD, Smarandache CG, Socea B. Burnout syndrome in Romanian medical residents in time of the COVID-19 pandemic. *Med Hypotheses*. 2020 Nov;144:109972. doi: 10.1016/j.mehy.2020.109972;
2. Cotel A, Golu F, Pantea Stoian A, Dimitriu M, Socea B, Cîrstoveanu C, Davițoiu AM, Jacota Alexe F, Oprea B. Predictors of Burnout in Healthcare Workers during the COVID-19 Pandemic. *Healthcare*. 2021; 9(3):304. <https://doi.org/10.3390/healthcare9030304>.

Potențialul agresiv și pericolozitatea socială în tulburările de spectru autist *Aggressive behavior and social threat in patients with autism spectrum disorders*

Mihaela Stancu^{1,3}, Lucia-Emanuela Andrei^{1,2}, Florina Rad^{1,2}, Iuliana Dobrescu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

³Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, București, România

Tulburările de spectru autist prezintă un interes deosebit pentru specialiștii în sănătate mintală, atât din punct de vedere al trendului de creștere al prevalenței, cât și din cauza dificultăților de management și necesitatea oferirii de servicii adecvate acestor pacienți. CDC estimează în 2020 o prevalență de 1/54 pentru tulburările de spectru autist [1]. Eforturile specialiștilor în domeniu se concentrează pe creșterea informării la nivelul populației și dezvoltarea de metode eficiente de screening pentru depistarea acestor patologii la vârste cât mai precoce, pentru creșterea ratelor de succes ale intervențiilor terapeutice, dar și pe managementul pe termen lung al acestei patologii și pe facilitarea unei integrări sociale.

Caracterizate printr-un deficit calitativ al interacțiunii sociale, al comunicării și printr-un pattern restrâns și repetitiv comportamental, tulburările de spectru autist au un tablou clinic heterogen și dinamic. Dificultățile de interacțiune socială și de înțelegere a contextelor sociale pot conduce în cazul acestor pacienți la reacții inadecvate de tip agresiv. Se estimează că între 56% și 68% dintre pacienții cu tulburări de spectru autist prezintă comportamente agresive, atât față de persoanele de îngrijire, cât și față de grupul de vârstă, dar și față de persoane străine [2]. Comportamentele agresive sunt asociate cu o calitate mai scăzută a vieții acestor pacienți, dar și a îngrijitorilor acestora și impun măsuri terapeutice complexe, multimodale.

Pacienții cu tulburare de spectru autist prezintă dificultăți de reglare emoțională și pot manifesta reacții emoționale disproportionale în raport cu stimulii la care sunt supuși. Astfel de reacții, împreună cu deficitul de apreciere al pericolului, pot conduce la implicarea acestor persoane în comportamente ilicite sau cu un grad crescut de pericolozitate socială.

Lucrarea de față își propune să atragă atenția asupra potențialului agresiv și de implicare în situații cu un grad ridicat de pericolozitate socială pentru pacienții cu tulburări de spectru autist și să sublinieze importanța managementului multimodal și pe termen lung în cazul acestor persoane.

1. CDC, Date și statistici privind tulburarea spectrului autist, aprilie 2020

2. Kanne SM, Mazurek MO. Agresivitatea la copii și adolescenți cu TSA: prevalență și factori de risc. J Tulburare de autism. 2011; 41 (7): 926-937.

Autism spectrum disorders (ASD) are of particular interest to mental health professionals, both in terms of the increasing trend of prevalence and because of the difficulties in managing ASD and providing adequate services to these patients. CDC reports in 2020 estimate a prevalence of 1/54 for autism spectrum disorders [1]. The efforts of specialists in the field focus on increasing awareness regarding ASD and developing effective screening methods to detect these pathologies at an early age to increase the success rates of therapeutic interventions. There is also an effort to develop long-term management strategies for this pathology and to increase the social integration of these population category.

Characterized by a qualitative deficit of social interaction, communication and a restrictive and repetitive behavioural pattern, autism spectrum disorders have a heterogeneous and dynamic clinical picture. Difficulties in social interaction and in understanding of social contexts can lead to inadequate aggressive reactions in these patients. It is estimated that between 56% and 68% of patients with autism spectrum disorders exhibit

aggressive behaviors, directed both towards caregivers and peers, but also towards strangers [2]. Aggressive behaviors are associated with a lower quality of life of these patients, but also of their caregivers and require complex multimodal therapeutic measures.

Patients with autism spectrum disorders have difficulties in controlling and adjusting their emotions and may experience disproportionate emotional reactions. Such reactions, together with difficulties in recognizing and evaluating dangerous situations, can lead to the involvement of these people in illicit or socially dangerous behaviors.

This paper aims to draw attention to the potential for aggression and involvement in situations with a high degree of social danger for patients with autism spectrum disorders and to emphasize the importance of multimodal and long-term management in these vulnerable population categories.

Key words: aggressive behaviour, autism, interventions, management

1. CDC, *Data & Statistics on Autism Spectrum Disorder*, April 2020
2. Kanne SM, Mazurek MO. *Aggression in children and adolescents with ASD: prevalence and risk factors. J Autism Dev Disord.* 2011;41(7):926–937.

Filosofia științei și psihiatria: metode de revizuire și taxonomie *Philosophy of science and psychiatry: revisiting methods and taxonomy*

Drozdtoj Stoyanov¹

¹Medical University of Plovdiv, Plovdiv, Bulgaria

Psychiatry is presented in a crisis of knowledge which is understood as related to ontological crisis. The main components of any knowledge would consist of taxonomy – terminology and nomenclature – and methods. The first is projected into crisis of identity and the second into crisis of confidence.

Psychiatric taxonomy since 1970s has been proved to cause more troubles than resolutions, both on conceptual and empirical level. This in my view is rooted in the mode of "escape" from theoretical foundations of psychiatry, as proposed by logical positivism.

Psychiatry has always been inevitably engaged into theoretical debates, e.g. mind-brain problem, and to escape from them into instrumental quantifications of de-contextualized and decomposed narratives was a fatally flawed decision. As far as the methods are concerned the persistence of an explanatory gap between nomothetic and ideographic methods has caused epistemic "monologue", where each disciplinary matrix is comprised of terminology and methodology of its own right. What represents the main problem in my view is the issue of translation, i.e. the creation of "manuals" to translate the data/information across various disciplinary matrixes, so that stable "bridge" or "law-like" connections may be established between them. The take-home message of my contribution is that we need to aspire at cognitive pluralism, inter-domain translation and synergy in order to induce change in psychiatry on meta-theoretical level and overcome the current crisis.

Key words: philosophy, psychiatry, terminology

Implicațiile stresului ocupațional în relație cu patologia somatică *How occupational stress relates to somatic pathology*

Mihaela-Cătălina Tudorache^{1,2}, Andreea-Roxana Stănescu^{1,2}, Anca-Elena Arsene¹, Ana-Maria Dumitru¹, Sorin Riga^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Academia de Științe Medicale din România, București, România

Stresul reprezintă un fenomen global, cu consecințe negative potențiale în toate segmentele și perioadele vieții individului și ale societății, ca întreg (ex.: de la scăderea productivității la locul de muncă la tulburările de adaptare, stres-dependențe, de natură psihosomatică). Numeroase studii au dovedit faptul că stresul are efecte fiziopatologice asupra organismului uman (modificări la nivelul sistemului nervos autonom, endocrin și la nivelul sistemului imunitar). Stresul ocupațional, definit ca stres psihologic resimțit în relație cu profesia sau cu locul de muncă, este o problemă de sănătate publică ce în ultimii ani a devenit de mare interes. El poate fi resimțit atât în situații în care nivelul de solicitare profesională este prea ridicat, cât și atunci când acesta este resimțit ca fiind prea jos, în esență fiind cauzat de o discrepanță între pregătirea și abilitățile angajatului și așteptările personale față de locul de muncă sau de profesia aleasă. De asemenea, stresul ocupațional este un bine-cunoscut factor de risc pentru o varietate de afecțiuni atât psihice, cât și somatice. Lucrarea de față își propune să evidențieze rolul stresului ocupațional ca factor de risc, declanșator, agravant, perturbator al terapiei sau generator pentru o serie de patologii din sfera cardiovasculară, gastroenterologică sau metabolică.

Cuvinte cheie: stres, patologie, stres somatic, profesional

Stress is a global phenomenon, with potential negative consequences in all the segments and stages of an individual life and in society as a whole (e.g. from a decrease in productivity at the workplace to adjustment disorders, stress-dependent disorders, psychosomatic disorders). Many studies have proved that stress has physiopathological effects on the human body (changes in the autonomic nervous system, endocrine system and immune system). Occupational stress, defined as psychological stress related to one's job or profession is a public health issue that has gained increasing interest in the past years. It can occur both in situations where the workload is too high and when it is felt as being too low, essentially being caused by a discrepancy between the employees' education and skills and their personal expectations from their workplace or their chosen profession. Also, occupational stress is a well-known risk factor for a multitude of mental, as well as somatic disorders. Our paper aims to highlight the role of occupational stress as a risk factor, trigger factor, aggravating factor, disruptive factor or generator factor for a series of disorders, including cardiovascular, gastroenterological or metabolic disorders.

Key words: stress, pathology, somatic, occupational stress

Capitalul psihologic și sănătatea mintală în timpul pandemiei COVID-19. Un model de mediere longitudinală *Psychological capital and mental health during the COVID-19 pandemic. A longitudinal mediation model*

Maria-Nicoleta Turliuc¹, Octav Sorin Candel¹

¹Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Noul coronavirus a afectat stilul de viață, stresul și bunăstarea oamenilor. În acest context, ei au nevoie de resurse personale pozitive care să îi ajute în confruntarea cu dificultățile.

În acest studiu longitudinal pe 290 de participanți, am investigat relația dintre capitalul psihologic (PsyCap), măsurat la începutul perioadei de lockdown, și câțiva indicatori de sănătate mintală (depresie, anxietate, satisfacție cu viața), măsurați după două luni.

Din câte știm, acesta este primul studiu care a investigat rolul capitalului psihologic în ceea ce privește sănătatea mintală în contextul crizei de sănătate COVID-19.

Mai exact, am examinat asocierea pozitivă a capitalului psihologic cu satisfacția cu viața (SWL) și asocierile sale negative cu stresul, depresia și anxietatea. De asemenea, am analizat dacă stresul (la timpul 2) mediază aceste relații.

În urma analizelor SEM, rezultatele arată că PsyCap are un efect pozitiv semnificativ asupra SWL și efecte negative semnificative asupra depresiei și anxietății. În plus, stresul mediază toate relațiile dintre aceste variabile. Astfel, am reliefat rolul protector al PsyCap asupra sănătății mintale în timpul perioadei de lockdown și am încercat să identificăm unul dintre mecanismele care explică acest rol.

Cuvinte cheie: capitalul psihologic pozitiv, stres, depresie, anxietate, satisfacție față de viață, COVID-19.

The new coronavirus has impacted people's lifestyles, stress and well-being. In this context, they need personal positive resources to help them during challenging circumstances.

With this longitudinal study on 290 participants, we investigated the relationship between psychological capital (PsyCap), measured at the beginning of the lockdown period and some indicators of mental health (depression, anxiety, satisfaction of life) measured after two months.

To the best of our knowledge, this is the first study that has investigated the psychological capital's role regarding mental health in the context of the COVID-19 health crisis.

More specifically, we examined the psychological capital's positive association with satisfaction with life (SWL) and its negative associations with stress, depression and anxiety. Also, we examined whether stress (at time 2) mediates these relationships.

Following SEM analyses, the results show that PsyCap has a significant positive effect on SWL and significant negative effects on depression and anxiety. Moreover, stress mediated all the relationships. Thus, we underlined the protective role of PsyCap on mental health during the lockdown, and we tried to pinpoint one of the mechanisms explaining this role.

Keywords: positive psychological capital, stress, depression, anxiety, satisfaction with life, COVID-19.

Distribuția pacienților pe patologii într-o clinică de psihiatrie suport COVID-19

Distribution of patients by pathologies in a psychiatric clinic COVID-19 support

Mădălina Aldea¹, Daniela Gabriela Glăvan^{1,3}, Victor Gheorman^{1,2}, Alexandra-Florinda Ghițan², Felicia Militaru^{1,2}, Ion Udriștoiu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova, România

²Clinica I Psihiatrie, Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

³Clinica II Psihiatrie, Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

Introducere: Perioada pandemiei COVID-19 a însemnat o adevărată provocare pentru societate și sistemul medical având în vedere multiplele simptome și forme de manifestare, fiecare specialitate fiind implicată în diagnosticarea și abordarea terapeutică optimă a afecțiunii.

În multiple studii se face legătura între perioada de restricții naționale și creșterea numărului de decompensări ale pacienților cu diverse afecțiuni psihiatrice, însă accesul la servicii de specialitate a fost limitat.

Material și metode: Am evaluat comparativ internările Clinicii II Psihiatrie Craiova din perioada 01.03.2019-28.02.2020, respectiv 01.03.2020-28.02.2021.

Rezultate și discuții: În anul pre-pandemic au fost internați 1845 pacienți. Procentele pe patologii au fost următoarele: 4.44% Demențe, 18.75% Tulburare organică de personalitate, 23.74% Tulburări din spectrul schizofreniei și alte tulburări psihotice, 5,8% Tulburări afective bipolare și 46.07% Tulburări depresive.

În perioada pandemiei, 01.03.2021 până pe 28.02.2021, Clinica II Psihiatrie fiind secție suport COVID-19, și-a limitat internările doar la urgențele psihiatrice și la pacienții suspecți/confirmați cu infecție COVID-19, internând 595 pacienți. Procentele pe patologii au fost următoarele: 4.03% Demențe, 18.49% Tulburare organică de personalitate, 33.95% Tulburări din spectrul schizofreniei și alte tulburări psihotice, 6.55% Tulburări afective bipolare și 29.92% Tulburări depresive. Se observă că nu au putut fi manageriate în ambulator în special tulburările psihotice și episoadele maniacale.

Concluzii: Concluzionăm că pacienții psihiatrici au întâmpinat dificultăți prin reducerea accesului către clinicile de psihiatrie, adresabilitatea către serviciile ambulatorii a fost, de asemenea, impactată de teama unei eventuale infecții în mediul spitalicesc, în condițiile în care nivelul crescut de anxietate și depresie a fost resimțit de întreaga populație.

Cuvinte cheie: pandemie COVID-19, urgențe psihiatrice, acces redus la clinica de psihiatrie.

Introduction: The COVID-19 pandemic period was a real challenge for society and the medical system given the multiple symptoms and forms of manifestation, each specialty being involved in the diagnosis and optimal therapeutic approach of the disease. The link between the period of national restrictions and the increase in the number of decompensations of patients with various psychiatric disorders is made in many studies, but access to specialized services has been limited. Material and method: We comparatively evaluated the hospitalizations of the II Psychiatry Clinic from 01.03.2019-28.02.2020, respectively 01.03.2020-28.02.2021. Results and discussions: In the pre-pandemic year, 1845 patients were hospitalized. The percentages by pathologies were the following: 4.44% Dementia, 18.75% Organic personality disorder, 23.74% Schizophrenia and other psychotic disorders, 5.8% Bipolar affective disorders and 46.07% Depressive disorders. During the pandemic, from 01.03.2021 to 28.02.2021, the II Psychiatry Clinic was a COVID-19 support department and has limited its hospitalizations only to psychiatric emergencies and to patients suspected/confirmed with COVID-19 infection, hospitalizing 595 patients. The percentages by pathologies were the following: 4.03%

Dementia, 18.49% Organic personality disorder, 33.95% Schizophrenia and other psychotic disorders, 6.55% Bipolar affective disorders and 29.92% Depressive disorders. It is observed that psychotic disorders and maniac episodes could not be managed in the outpatient setting.

Conclusions: We conclude that psychiatric patients encountered difficulties by reducing access to psychiatric clinics. Addressability to outpatient services was also impacted by the fear of a possible infection in the hospital, given that increased levels of anxiety and depression were felt by the population.

Key words: COVID-19 pandemic, psychiatric emergencies, reduced access to psychiatric clinic.

Rolul mindfulness în reglarea emoțională – tehnici accesibile în practica psihiatrică modernă

Mindfulness role in emotion regulation – accessible techniques for modern psychiatric practice

Gabriella Bondoc¹

¹*Clinica Hope, București, România*

Mindfulness este capacitatea de a trăi deliberat conștient de momentul prezent și a devenit o parte din marea majoritate a intervențiilor psihologice, indiferent de tipul de psihoterapie. Eficiența ei în reducerea simptomelor depresive, anxioase, a stresului resimțit și a intensității durerii și a altor manifestări somatice este dovedită repetat în studii multiple (Goldin and Gross, 2010; Boettcher et al., 2014; Khoury et al., 2015). Mindfulness aduce beneficii în variate tulburări psihice în care există ruminări (Chambers et al., 2008), impulsivitate sau deficite în reglare emoțională (Farb et al., 2010; Williams, 2010). Dincolo de meditațiile formale complicate, există modalități de a practica mindfulness ca parte a vieții cotidiene, cu beneficii multiple asupra stării de bine și creșterea capacității de autoreglare cu reducerea reactivității emoționale excesive. Ele constituie un capitol de bază din terapia dialectic-comportamentală. Aceste tipuri de exerciții de mindfulness pot fi oferite în instructaje simple fie direct de către medic sau psiholog, dar și ca instrucțiuni scrise de practicat acasă. Astfel, mindfulness poate fi integrat în practica psihiatrică uzuală, inclusiv în spital, atingând în mare măsură eficiența clinică a practicii standard.

Cuvinte cheie: Mindfulness, reactivitate emoțională, autoreglare.

Mindfulness is the ability to deliberately live aware of the present moment and has become a part of the vast majority of psychological interventions, regardless of the type of psychotherapy. Its effectiveness in reducing depressive symptoms, perceived stress and pain intensity in somatic disorders with chronic pain is proven repeatedly in multiple studies (Goldin and Gross, 2010; Boettcher et al., 2014; Khoury et al., 2015). Mindfulness brings benefits in various mental disorders in which there are ruminations (Chambers et al., 2008), impulsivity or deficits in emotional regulation (Farb et al., 2010; Williams, 2010). Beyond complicated formal meditations, there are ways to practice mindfulness as part of daily life, with multiple benefits on well-being and increased self-regulation with reduced excessive emotional reactivity. They are an important part of dialectical-behavioral therapy. These types of mindfulness exercises can be offered in simple instructions, either directly by the doctor or psychologist, but also as written instructions to practice at home. In this way, mindfulness can be integrated in usual psychiatric practice, including in hospital, largely achieving the clinical effectiveness of standard practice.

Key words: Mindfulness, emotional reactivity, self-regulation.

Manuale de standarde pentru serviciile comunitare de sănătate mintală și ghiduri de intervenție clinică în domeniul depresiei și adicțiilor elaborate de Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog prin proiecte cu finanțare europeană

Standards' manuals for community mental health services and clinical intervention guidelines in the field of depression and addictions developed by The National Mental Health and Anti-Drug Centre through European projects

Ileana-Mihaela Botezat-Antonescu¹

¹Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog, București, România

Centrul Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog derulează două proiecte cu finanțare europeană prin care va realiza manuale de standarde pentru serviciile comunitare de sănătate mintală și ghiduri de intervenție clinică în domeniul depresiei și adicțiilor. Astfel, în cadrul proiectului „Suport pentru dezvoltarea serviciilor comunitare de sănătate mintală pentru copii și adolescenți” va fi elaborat manualul de standarde pentru serviciile comunitare de sănătate mintală. Așa cum este prevăzut în Legea Sănătății Mintale, fiecare centru comunitar de sănătate mintală ar trebui să fie dezvoltat în conformitate cu standarde de calitate, utilizate, de asemenea, pentru a evalua eficiența și accesul la grupurile țintă deservite. Prin proiect va fi realizat un manual de standarde care va cuprinde 8 standarde de calitate și va fi distribuit la nivel național. În cadrul proiectului „Creșterea competențelor profesionale ale personalului medical implicat în depistarea tulburărilor afective și prevenția comportamentului suicidar” au fost realizate 6 ghiduri de intervenție clinică în domeniul depresiei și adicțiilor.

Ghidul pentru depresii abordează următoarele teme: datele epidemiologice existente, riscurile asociate depresiei, evaluarea depresiei la adult, managementul pacientului cu depresie, monitorizarea adultului cu depresie, aspecte specifice depresiei la adult.

Ghidul pentru adicții abordează următoarele teme: screening și diagnostic al intoxicației etanolice, al abuzului și al dependenței de alcool și de substanțe în practica psihiatrică, dependența de alcool/substanțe – evaluare și tratament, intervenții psihosociale, tratamentul situațiilor clinice acute asociate cu uzul de alcool/substanțe, tratamentul comorbidităților.

Cuvinte cheie: depresie, adicții, manuale de standarde.

Substanțele psihedelice în tratamentul adicțiilor. Studii actuale *Psychedelics in the treatment of addiction. Recent findings*

Gabriel Cicu¹, Anis Enayati¹

¹*Clinica Color Mind, București, România*

Scopul acestei lucrări este de a oferi un review și o discuție privind literatura curentă ce vizează folosirea substanțelor psihedelice în tratamentul adicțiilor. După câteva decade în care aria terapiei psihedelice a fost ignorată, valoarea acestor compuși devine evidentă.

Terapiile curente farmacologice numără Acamprosat, Disulfiram, Naltrexona, Nalfamen și benzodiazepinele. Acestea sunt combinate cu un număr mare de intervenții psihosociale. Eficacitatea acestora este departe de a fi satisfăcătoare, cu rate de recădere crescute (între 50 și 90 % la un an de follow-up).

Lucrarea prezintă un rezumat al studiilor din trecut, dar și din prezent, referitoare la folosirea substanțelor psihedelice în tratamentul adicțiilor. Vom sublinia efectele biologice (acțiunea pe receptorii 5HT2A; efectele anti-inflamatoare; stimularea secreției de oxitocină etc.), dar și psihologice și cele subiective (stare de bine îmbunătățită; acces la memoria autobiografică; catarsis emoțional; sentimente de uimire; sentimente de conexiune cu lumea internă și externă etc.) și modul în care aceste efecte pot fi utile în tratamentul adicțiilor. Psihedelicele au un profil de siguranță excelent în studiile clinice realizate până în prezent. Având în vedere totuși înțelegerea limitată pe care o avem referitoare la efectele clinic relevante ale acestor compuși este necesară studierea efectelor acestora spre înțelegerea și tratarea mai bună a adicțiilor.

Cuvinte cheie: substanțe psihedelice, tratamentul adicțiilor, metode noi.

The purpose of this paper is to provide a review and discussion of current literature pertaining to the use of psychedelics in the treatment of addiction.

Following decades of neglect, the potential therapeutic value of psychedelics, especially in the treatment of addiction, can no longer be ignored.

Current therapeutic guidelines combine a number of psycho-social therapy combined with medication such as Acamprostate, Disulfuram, Naltrexone, Nalfamen and benzodiazepines. These therapeutic measures have low and unsatisfactory efficacy rates and high relapse counts (50 to 90% during the first year of follow-up).

This paper lists a review of past and present studies regarding psychedelic compounds and their roles in treating addiction. We will be underscoring somatic (5HT2A receptor activation, anti-inflammatory effects, oxytocin stimulation etc.), psychological and subjective effects (heightened state of well-being, access to autobiographical memories, emotional catharsis, feelings of awe and wonder, feelings of connection to the external and internal world etc.), but also of how these substances can be useful in treating addiction.

Psychedelics have an excellent record of safety in the context of clinical research. Given our limited understanding of the clinically relevant effects of these compounds, there is a wealth of opportunities for research that could contribute important new scientific knowledge and potentially lead to important new methods of treatment for addiction.

Key words: psychedelics, treatment of addiction, new methods.

Provocări în utilizarea psihotropelor la pacienții aflați sub tratament antiretroviral pentru infecția COVID-19

Challenges using psychotropics in patients receiving antiretroviral treatment for COVID-19 infection

Cătălina-Angela Crișan¹, Răzvan Pop²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Spitalul Clinic de Boli Infecțioase, Cluj-Napoca, România

Introducere: Pandemia COVID-19 este în momentul de față principalul subiect de interes al științei și cercetării medicale. Abordarea terapeutică presupune în primul rând profilaxia primară prin vaccinare împotriva SARS-CoV-2 însă, în cazurile în care infecția necesită administrarea de tratament antiretroviral, abordarea terapeutică reprezintă o provocare, mai ales în cazul pacienților care prezintă o patologie psihiatrică comorbidă aflată sub tratament psihotrop.

Obiectivul studiului: Scopul studiului de față a fost de a identifica siguranța utilizării psihotropelor în cazul pacienților aflați sub tratament antiretroviral sau imunomodulator pentru infecția SARS-CoV-2.

Materiale și metode: Am căutat în baza de date PubMed studii publicate începând cu anul 2020 care au avut ca scop evaluarea siguranței co-administrării psihotropelor la tratamentul antiretroviral pentru infecția COVID-19 din punct de vedere al efectelor adverse.

Rezultate: În studiul de față au fost incluse rezultatele a 11 dintre studiile publicate și, astfel, am aflat că majoritatea psihotropelor prezintă interacțiuni medicamentoase cu agenții antiretrovirali și imunomodulatori folosiți pentru tratamentul infecției SARS-CoV-2, atât prin cale comună de metabolizare la nivelul citocromului P450, cât și prin sinergism farmacologic.

Concluzii: Abordarea terapeutică în tratamentul infecției COVID-19 rămâne o provocare în cazul pacienților care prezintă comorbidități psihiatrice aflate sub tratament psihotrop.

Cuvinte cheie: infecție SARS-CoV-2, comorbidități psihiatrice, tratament psihotrop, agenți antiretrovirali, interacțiuni medicamentoase.

Introduction: The COVID-19 pandemic is currently the main topic of interest in medical science and research. The therapeutic approach mainly involves primary vaccination prophylaxis against SARS-CoV-2 but, in cases where the infection requires antiretroviral treatment, the therapeutic approach becomes a challenge, especially in patients with a comorbid psychiatric pathology undergoing psychotropic treatment.

Objectives: The purpose of this study was to identify the safety of psychotropic use in patients receiving antiretroviral or immunomodulatory therapy for SARS-CoV-2 infection.

Methods: We searched using PubMed database for published studies since 2020 aimed at assessing the safety of psychotropic co-administration in antiretroviral treatment for COVID-19 infection in terms of adverse effects.

Results: The present study included the results of 11 of the published studies, thus finding that the majority of psychotropics exhibit drug interactions with antiretroviral agents and immunomodulators used for the treatment of SARS-CoV-2 infection both through the common pathway of metabolism regarding cytochrome P450, but also through pharmacological synergism.

Conclusions: The therapeutic approach of COVID-19 infection remains a challenge for patients with psychiatric comorbidities undergoing psychotropic treatment.

Keywords: SARS-CoV-2 infection, psychiatric comorbidities, psychotropic treatment, antiretroviral agents, drug interactions.

Reziliență și coping în rândul personalului medical în timpul pandemiei COVID-19

Resilience and coping mechanisms among medical staff during COVID-19 pandemic

Cătălina-Angela Crișan¹, Răzvan Pop², Alex Mihai³

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Spitalul Clinic de Boli Infecțioase, Cluj-Napoca, România

³Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca, Cluj-Napoca, România

Pandemia de COVID-19 are un impact profund asupra tuturor domeniilor vieții cotidiene, provocând o suferință psihologică importantă și forțând indivizii să facă schimbări substanțiale în modul de viață. Mecanismele bune de adaptare și reziliența pot fi cheia pentru a depăși această perioadă dificilă.

Obiective: Scopul acestui studiu a fost de a evalua mecanismele de adaptare și reziliența pe care personalul medical din România le-a folosit în timpul pandemiei COVID-19 (martie 2020 - februarie 2021).

Material și metode: A fost aplicat un chestionar online cu întrebări despre diferite variabile socio-demografice, mecanismele de adaptare (folosind scala COPE), reziliență (folosind scala de reziliență Connor-Davidson) și calitatea vieții (folosind scala WHOQOL).

Rezultate: În studiu au fost incluse 67 de persoane, 89,56 % femei și 10,44 % bărbați. Un scor mai mare pe scala rezilienței a fost corelat cu strategiile de adaptare, precum reinterpretarea și creșterea pozitivă, adaptarea activă, suprimarea activităților concurente și planificarea. Strategiile de adaptare care au avut o corelație negativă cu un scor ridicat pe scala rezilienței au fost dezangajarea mentală și comportamentală. Scoruri mai mari pentru fiecare dintre domeniile scalei WHOQOL-BREF au fost corelate pozitiv cu un scor mai mare pe scala rezilienței.

Concluzii: O mai bună reziliență este observată la persoanele care folosesc strategii de adaptare, cum ar fi reinterpretarea și creșterea pozitivă, suprimarea activă a activităților concurente și planificarea.

Cuvinte cheie: coping, reziliență, scală COPE, scală Connor-Davidson Resilience, scală WHOQOL.

The COVID-19 pandemic has a profound impact on all aspects of day-to-day life, causing an important psychological distress and forcing individuals to make substantial changes in their way of living. Good coping mechanisms and resilience can be the key to overcome this difficult period.

Objectives: The aim of this study was to evaluate the coping mechanisms and resilience that Romanian medical personal displayed during the COVID-19 pandemic (March 2020 - February 2021).

Methods: An online questionnaire including questions about different socio-demographical variables, coping mechanisms (using COPE scale), resilience (using Connor-Davidson Resilience scale) and quality of life (using WHOQOL scale) was applied.

Results: Our study included 67 individuals, out of which 89.56% were females and 10.44 % males. A higher score on the resilience scale was correlated with coping strategies such as positive reinterpretation and growth, active coping, suppression of competing activities and planning. Coping strategies that had a negative correlation with a high score on the resilience scale were mental and behavioral disengagement. A higher score in WHOQOL-BREF scale scores was positively correlated with a higher score on the resilience scale.

Conclusions: Better resilience in these times of stress is seen in people using coping strategies such as positive reinterpretation and growth, active coping suppression of competing activities and planning.

Key words: coping mechanisms, resilience, COPE scale, Connor-Davidson Resilience scale, WHOQOL scale.

Tulburări de somatizare la copil și adolescent în contextul pandemiei COVID-19

Somatic symptom disorder in children and adolescents during the COVID-19 pandemic

Ramona Octaviana Gheorghe¹, Simona Maria Drugă², Nicoleta Băncuță³, Diana Nicoleta Safta¹, Doina Cristina Maftciu¹

¹Ioana Medical Center, București, România

²Mind Therapy Center, București, România

³Spitalul Clinic de Copii „Marie Skłodowska Curie”, București, România

Prezența tulburărilor de somatizare la copii și adolescenți este o realitate care, deși nu este reflectată în studii epidemiologice în literatura de specialitate, este, cu siguranță, evidentă în experiența clinică.

Campo J.V. & Fritsch S.L. (1994), Berntsson L.T. & Kohler L. (2011) și Dobrescu et al. (2016) menționează că prevalența acuzelor somatoforme în rândul copiilor cu vârste între 2 și 17 ani este 8-24%, mai frecvente la fete decât la băieți. Autorii au luat în studiu pacienți care au fost aduși de către părinți la consultație pentru diverse acuze somatice care au afectat funcționarea socială, familială și academică, de la debutul pandemiei SARS-COV-2. Au fost selectați 65 de copii cu vârsta sub 18 ani, cu intelect normal, integrați în colectiv școlar, fără tulburări de neurodezvoltare diagnosticate anterior, evaluați pediatric pentru excluderea patologiei somatice.

Scopul cercetării a fost decelarea factorilor traumatizanți persistenți sau acuți de declanșare a manifestărilor somatice.

Pacienții au fost evaluați psihologic pentru psihodiagnostic folosind chestionarul ASEBA, aplicat părinților și pacienților, chestionarul SDQ aplicat doar pacienților și chestionarul FAD.

Cercetarea a decelat ca factor de accentuare a manifestărilor somatice stresul acut – declararea stării de pandemie, pe lângă particularitățile temperamentale – hiperreactivitatea emoțională, ruminările, fricile și îngrijorările frecvente în situații noi și suportul familial scăzut în rezolvarea problemelor. Acesta a fost un factor însemnat de risc.

Este necesară implicarea specialiștilor de sănătate mintală pentru dezvoltarea unor politici de sănătate publică aplicabile practic în noua situație epidemiologică pentru protejarea copiilor, adolescenților și familiilor lor.

Cuvinte cheie: copii, factori traumatizanți, simptome somatice, evaluare psihiatrică.

Somatic symptom disorder is a clinical reality even if it is not clearly reflected in epidemiological studies, but obviously encountered in clinical experience.

Campo J.V. & Fritsch S.L. (1994), Berntsson L.T. & Kohler L. (2011) and Dobrescu et al. (2016) mention that the prevalence for somatic symptoms in children between 2 and 17 years is 8-24%, more frequently in girls than in boys. Authors studied patients that were referred by their parents to a psychiatric evaluation for variable, mobile, acute or persistent somatic symptoms that affected social, familial and scholar functioning, since the beginning of the SARS-COV-2 pandemic. There were selected 65 children under 18 years old, with no intellectual disability, without neurodevelopmental disorders and evaluated so to exclude paediatric disorders. The aim of the research was to detect the traumatic risk factors, persistent or acute, for the emergence of the the somatic symptoms.

All patients were psychologically evaluated using Achenbach questionnaire - ASEBA, applied to parents and patient and SDQ, applied only to patients and FAD questionnaire.

The research detected as increased risk factor for somatic symptoms the acute stress – pandemic state, besides temperamental traits – emotional hyper-reactivity, rumination, fears, worrying in new situations and low family support for problem solving. This was the most important risk factor.

It is necessary for mental health professionals to develop public health plans that are suitable and applied to this new epidemiological period in order to protect children and their families.

Key words: children, traumatic risk factors, somatic symptoms, psychiatric evaluation.

Decompensări psihotice în timpul pandemiei într-o unitate medicală non-COVID-19

Psychotic decompensations during a pandemic in a non-COVID-19 medical unit

Alexandra-Florinda Ghițan^{1,2}, **Victor Gheorman**^{1,2}, Mădălina Aldea¹, Anca Livia Chiriță^{1,2}, Ion Udriștoiu^{1,2}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova, România

²Clinica I Psihiatrie, Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

³Clinica II Psihiatrie, Spitalul Clinic de Neuropsihiatrie, Craiova, România

Introducere: Pandemia poate avea un impact negativ asupra pacienților psihotici, cu scăderea calității vieții și creșterea riscului suicidar.

Metode: Am desfășurat o activitate de cercetare în Clinica I Psihiatrie a Spitalului Clinic de Neuropsihiatrie Craiova. Am utilizat două loturi de pacienți, primul cuprinzând internări din perioada 15 martie 2019 - 15 martie 2020, iar al doilea din perioada 15 martie 2020 - 15 martie 2021. Criteriul de includere a fost reprezentat de prezența diagnosticului de psihoză endogenă.

Rezultate: Deși Clinica I Psihiatrie a reprezentat o unitate medicală non-COVID-19, în care au funcționat doar internările prin Serviciul de Urgență, decompensările psihotice în pandemie au fost mai frecvente față de anul precedent. Numărul de cazuri și de zile de spitalizare a fost mai mare pe timpul pandemiei, 261 cazuri comparativ cu 252 cazuri, respectiv 4349 zile comparativ cu 4138 zile. Datele socio-demografice evidențiază distribuție aproximativ egală pe sexe pe timpul pandemiei. Dacă în anul 2019 raportul urban/rural a fost unul echilibrat, în pandemie au predominat pacienții veniți din mediul urban. Vârstele pacienților studiați au respectat o distribuție gaussiană. Din punctul de vedere al ocupației și nivelului educațional, au fost rezultate similare în cei doi ani, majoritari fiind pensionarii și cei cu studii medii. Cei mai afectați au fost pacienții cu schizofrenie, tulburare delirantă și tulburare schizo-afectivă.

Concluzii: Numărul decompensărilor psihotice din clinică a fost mai mare în anul 2020, ceea ce ne obligă la o abordare mai complexă a pacientului psihotic pe timpul pandemiei.

Cuvinte cheie: decompensări psihotice, internări, Serviciu de Urgență.

Introduction: A pandemic can have a negative impact on psychotic patients, with decreased quality of life and increased risk of suicide.

Methods: We carried out a research activity at the I Psychiatry Clinic of the Clinical Hospital of Neuropsychiatry Craiova. We used two groups of patients, the first comprising hospitalizations from March 15, 2019 to March 15, 2020 and the second from March 15, 2020 to March 15, 2021. The inclusion criterion was the presence of endogenous psychosis as a diagnosis.

Results: Although our clinic represented a non-COVID-19 medical unit, where the admissions were only through the Emergency Service, psychotic decompensations in 2020 were more frequent than the previous year. The number of cases and days of hospitalization was higher during the pandemic, 261 cases versus 252, 4349 days compared to 4138 days. Socio-demographic data show approximately equal distribution by sex during the pandemic. If in 2019 the urban/rural ratio was a balanced one, during the pandemic the patients from urban areas were predominant. The ages of the patients kept a Gaussian distribution. Regarding the occupation and educational level, the results were similar in both years, the majority being retirees and those with a medium level of education. The most affected were patients with schizophrenia, delusional disorder and schizoaffective disorder.

Conclusion: The number of psychotic decompensations in our clinic was higher in 2020, which forces us to a more complex approach to the psychotic patient during the pandemic.

Key words: psychotic decompensations, admissions, Emergency Service.

Coexistența AUTISM și ADHD la copii

The coexistence of AUTISM and ADHD in children

Săndica Gligu¹

¹Asociația Română de Terapii în Autism și ADHD, București, România

Majoritatea cercetărilor au documentat traiectorii separate de dezvoltare ADHD și TSA, dar se știe puțin despre co-apariția lor.

Elemente comune TSA- ADHD:

- Ambele tulburări includ adesea dificultăți de atenție, comunicare, impulsivitate și neliniște sau agitație psihomotrică;
- Ambele sunt mai frecvente la băieți decât la fete;
- Substraturi neurobiologice comune prin similitudini în ambele profiluri neuropsihologice;
- S-a demonstrat că la copiii cu ADHD apar dificultăți de limbaj pragmatic similar TSA.

Direcții de cercetare:

1. ADHD la copiii cu TSA

Un procent între 37% și 85% dintre copiii cu TSA prezintă simptome comorbide ale ADHD.

2. Simptomele TSA la copiii cu ADHD

- Prezența tulburărilor psihiatrice comorbide tinde să exacerbeze tulburările sociale la copiii cu ADHD;
- Impactul ADHD și ASD comorbid;
- Coexistența ADHD și TSA crește severitatea problemelor psihosociale;
- Posibile etiologii pentru co-apariția ASD și ADHD;
- Deficitele funcțiilor executive sunt frecvente în ambele tulburări, împreună cu deficitul de inhibare a răspunsului.

3. Tratamentul ADHD și TSA

Tratamentul cu medicamente psihoactive însoțit de terapiile comportamentale și educarea părinților reduc agresivitatea și hiperactivitatea.

4. Concluzii

Elucidarea coexistenței este importantă deoarece ADHD și TSA asociate duc la funcționalitate scăzută, un randament de funcționare și adaptare mai slabă.

Cuvinte cheie: ADHD, ASD, coexistență, funcționalitate scăzută, adaptare slabă.

Most research has documented the separate developmental trajectories of ADHD and ASD but little is known about their co-occurrence.

Common ASD-ADHD elements:

- *Both disorders often include difficulties with attention, communication, impulsivity and restlessness or psychomotor agitation;*
- *Both are more common in boys than in girls;*
- *Common neurobiological substrates by similarities in both neuropsychological profiles;*
- *It has been shown that children with ADHD have pragmatic language difficulties similar to ASD.*

Research directions:

1. ADHD in children with ASD

A percentage between 37% and 85% of children with ASD show comorbid symptoms of ADHD.

2. TSA symptoms in children with ADHD

- The presence of comorbid psychiatric disorders tends to exacerbate social disorders in children with ADHD;*
- Impact of comorbid ADHD and ASD;*
- The coexistence of ADHD and ASD increases the severity of psychosocial problems;*
- Possible etiologies for the co-occurrence of ASD and ADHD;*
- Deficiencies in executive function are common in both disorders, along with a deficit in inhibiting the response.*

3. Treatment of ADHD and ASD

Treatment with psychoactive drugs accompanied by behavioral therapies and educating parents leads to a lower rate of aggressivity and hyperactivity.

4. Conclusions

Elucidation of co-existence is important because associated, both ADHD and ASD, lead to poor functionality and poorer adaptation.

Key words: ADHD, ASD, co-existence, poor functionality, poor adaptation.

Pandemia - eveniment transformator al vieții studenților

The pandemic - turning point in the life of students

Dana-Cristina Herța¹, Susana Bogdana Miclea¹, Raluca Nicoleta Trifu¹, Carina-Maria Crișan¹, Andreea-Denisa Cuciovan¹, Radu Oroian¹, Bogdan Nemeș¹, Horia Coman¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Introducere: Vârsta tânără, statutul de student, sexul feminin, expunerea la traumă anterior pandemiei COVID-19 sunt factori vulnerabilizanți pentru impact negativ al acestui eveniment global asupra sănătății mintale.

Obiectiv: Cercetarea evaluează măsura în care studenții și studentele percep pandemia drept eveniment transformator de viață, respectiv asocierea dintre această reprezentare a evenimentului și nivelul de stres, coping, calitatea vieții.

Material și metodă: Cercetarea a inclus studenți la Facultățile de Medicină și Psihologie din Cluj-Napoca. Participanții au completat un chestionar online de autoevaluare conținând date socio-demografice, Scala de Centralitate a Evenimentului, Scala de Stres Perceput, Scala de Coping Brief - COPE, Inventarul prescurtat de Calitate a Vieții al Organizației Mondiale a Sănătății.

Rezultate: Studiul identifică diferențe între participanții de sex masculin și feminin în ceea ce privește gradul de transformare a vieții de către pandemie, nivelul de stres perceput, mecanismele de coping mai frecvent utilizate și nivelul de calitate a vieții.

Concluzii: La un an de la nivelul maxim al restricțiilor, pandemia este percepută drept eveniment major de cotitură și referință al vieții de către tineri urmând studii universitare. Studentele raportează un grad mai ridicat de transformare a vieții, de stres perceput, respectiv o calitate a vieții mai redusă în comparație cu studenții. O cercetare prospectivă mai amplă va clarifica dacă diferențele identificate se mențin și dacă se asociază cu exprimarea mai precoce a distress-ului la sexul feminin, istoricul de traumă diferit, utilizarea diferită la sexul masculin și feminin a unor mecanisme de coping sau alți factori.

Cuvinte cheie: studenți, pandemie, sănătate mintală, stres, coping

Introduction: Young age, student status, female gender, history of trauma prior to the COVID-19 pandemic increase the vulnerability to negative impact of this global event on mental health.

Objective: To assess the perceived level of centrality of the pandemic in students and the association between the event centrality and self-reported stress, coping and quality of life.

Material and method: The study included students studying at The Faculty of Medicine, and The Faculty of Psychology of Cluj-Napoca. The participants completed an online self-assessment which included demographic data, Centrality of Event Scale, Perceived Stress Scale, Brief COPE Coping scale and the World Health Organization Quality of Live Inventory – Short version.

Results: The study identifies differences between male and female participants in the degree of transformative effect of the pandemic, perceived stress levels, more frequently used coping styles, and quality of life, respectively.

Conclusions: One year after the highest level of restrictions, the pandemic is perceived as major turning point in the lives of university students. Female students report higher levels of event centrality, perceived stress, and lower quality of life respectively, compared with male counterparts. A wider scale prospective study will inform if the ascertained differences remain across time, and whether they are associated with earlier expression of distress in females, more frequent trauma history, different use of coping styles in males and females or other factors.

Key words: students, pandemic, mental health, stress, coping

Indexul de oportunitate a inițierii tratamentului cu antipsihotice cu acțiune prelungită în schizofrenie

Opportunity index for initiating treatment with long-acting antipsychotics in schizophrenia

Petru Ifteni^{1,2}, Andreea Teodorescu^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie și Neurologie Brașov, Brașov, România, ²Universitatea Transilvania din Brașov, Brașov, România

Introducere: În schizofrenie, lipsa complianței la tratament este un fenomen foarte frecvent. Impactul asupra evoluției pacientului poate fi devastator. Deși sunt disponibile, antipsihoticele de tip LAI sunt încă prea puțin utilizate. În plus față de refuzul pacientului, absența unui instrument care să indice în mod clar necesitatea inițierii unui astfel de tratament rămâne o cauză importantă a nivelului scăzut de inițiere.

Obiectiv: Implementarea unui instrument pentru a ajuta psihiatrul în decizia de a iniția LAI.

Material și metodă: Un studiu realizat în perioada 2017-2019 în Spitalul Clinic de Psihiatrie și Neurologie Brașov, România. Evaluarea inițierii oportunității inițierii LAI s-a făcut utilizând un instrument numit Schizophrenia Long-Acting Antipsychotic Initiation Index - SLAI (indicele de inițiere a LAI în schizofrenie), dezvoltat de Prof. Univ. Dr. Petru Ifteni de la Universitatea Transilvania din Brașov. Toți pacienții cu schizofrenie, cu vârsta cuprinsă între 18 și 45 de ani, externati pe un antipsihotic oral, fără tratament anterior cu LAI au fost evaluați cu ajutorul SLAI.

Rezultate: Din cei 97 de pacienți, 62 (64%) au avut o indicație puternică pentru inițierea LAI. 88 de pacienți (90,7%) au avut mai mult de 2 recăderi. Olanzapina a fost cea mai prescrisă (56%).

Concluzii: Lipsa aderenței la tratament continuă să fie un impediment major pentru realizarea remisiunii și recuperării în schizofrenie. Utilizarea SLAI pentru a indica necesitatea LAI poate crește numărul inițierilor și, astfel, aderența la tratament cu îmbunătățirea evoluției pacientului.

Cuvinte cheie: schizofrenie, antipsihotice, tratament, recădere, antipsihotice cu acțiune prelungită.

Introduction: In schizophrenia, non-compliance is a very common phenomenon. The impact on the patient's progress can be devastating. Although available, LAIs are still underused. In addition to patient refusal, the absence of a tool that clearly indicates the need to initiate such treatment remains an important cause of the low level of initiation.

Aim: Implementing a tool to help the psychiatrist in the decision to initiate LAIs.

Methods: A study conducted during 2017-2019 in The Brașov Clinical Hospital of Psychiatry and Neurology of Romania. The evaluation of LAIs initiation was done using a tool called Schizophrenia Long-Acting Initiation Index - SLAI, developed by Petru Ifteni, MD, PhD, Professor of psychiatry at Transilvania University of Brașov. All patients with schizophrenia, aged between 18 and 45 years, discharged on an oral antipsychotic, were evaluated with SLAI.

Results: Of the 97 patients, 62 (64%) had a strong indication for initiating LAI. 88 patients (90.7%) had more than 2 relapses. Olanzapine was the most prescribed (56%).

Conclusions: Lack of adherence to treatment continues to be a major impediment to achieving remission and recovery in schizophrenia. The use of SLAI to indicate the need for LAIs can increase the number of initiations and thus the adherence to treatment.

Key words: schizophrenia, antipsychotic, treatment, relapse, outcome, long-acting injectable.

Sexualitatea în și post-pandemie. Perspective „evidence-based” în populația românească

Sexuality in pandemic and post-pandemic period. "Evidence-based" perspectives in the Romanian population

Vasile-Alin Leș¹

¹Societatea Română de Criminologie și Criminalistică, București, România

A investiga „evidence-based” sexualitatea într-o țară în care comunismul a durat peste 40 de ani (1947-1989) este o provocare care, la prima vedere, pare sinucigașă. Studiul nostru investighează în premieră modalitatea prin care bărbații și femeile din România se raportează la sexualitate, prin intermediul fantasmelor sexuale, în pandemie. Rezultatele au fost obținute cu ajutorul construirii și aplicării instrumentului CEFS – Chestionar de Evaluare a Fantasmelor Sexuale, 112 itemi. Din analiza factorială exploratorie (AFE) au rezultat 19 factori, cu valori ale coeficientului Alpha Cronbach între .67 și .13. Pentru AFE, au fost selectate răspunsurile care au îndeplinit criteriile de includere (n = 1081; 816F și 265M) exclusiv din mediul online, rețeaua de socializare Facebook. Din analiza statistică a fantasmelor sexuale, bărbații și femeile preferă activități sexuale ce implică – printre altele – sex anal, BDSM, anilingus activ, anilingus pasiv, fantasma de viol, jucării sexuale, pornografie, dar și aspecte penale ca violul conjugal/partenerial.

Cuvinte cheie: sexualitate, SPAQ, fantezii, pandemie

Investigating "evidence-based" sexuality in a country where communism lasted more than 40 years (1947-1989) is a challenge that, at first glance, seems self-destructive. Our study investigates for the first time how men and women in Romania relate to sexuality, through sexual fantasies, in a pandemic period. The results were obtained by developing and applying the SPAQ tool – Sexual Phantasy Assessment Questionnaire, 112 items. The exploratory factor analysis (EFA) 19 factors resulted, with the Alpha Cronbach coefficient values between .67 and .13. In EFA, the answers that met the inclusion criteria (n = 1081; 816F and 265M) were selected exclusively from the online environment, the social network Facebook. The statistical analysis of sexual fantasies presents that men and women prefer sexual activities involving – among other things – anal sex, BDSM, active anilingus, passive anilingus, rape phantasy, sex toys, pornography, but also criminal aspects such as marital/partnership rape.

Key words: sexuality, SPAQ, phantasies, pandemic

Influența terapiei de grup asupra evoluției adolescenților cu Tulburare Asperger

Effectiveness of a group-based intervention on the functioning of adolescents with Asperger's syndrome

Laura Mateescu^{1,2}, Cristina Voinea¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Tulburarea Asperger (TA) este o formă favorabilă de Tulburare de Spectru Autist (TSA), o tulburare cronică de sănătate mintală ce afectează profund dezvoltarea globală a persoanei pe tot parcursul vieții, cu impact important asupra adaptării școlare, sociale și familiale. În ultimii 15 ani, TSA a înregistrat o creștere dramatică a incidenței la nivel mondial, de 1 la 54 de copii afectați la ultima raportare a Center for Disease Control and Prevention (CDC) din anul 2020. În ciuda cunoașterii impactului pozitiv al terapiei de grup asupra funcționării adolescenților cu TA și a nevoii de a implementa această intervenție în tratamentul acestora, crearea unui program structurat de intervenție este un proces foarte dificil. Începând cu anul 2019, în Clinica de Psihiatrie a Copilului și Adolescentului a Spitalului Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, s-a desfășurat un grup de terapie semi-structurat pentru zece adolescenți cu TA, adaptat condițiilor din România. Lucrarea de față și-a propus să observe evoluția acestui lot de studiu, analizând influența pe care terapia de grup a avut-o asupra calității vieții și a funcționării acestora. Ceea ce am aflat este că evoluția favorabilă a acestor copii în termeni de calitate a vieții, funcționare socială și performanță școlară a depins într-o proporție semnificativă de integrarea într-un program de terapie de grup. Având în vedere că aceste grupuri de terapie sunt foarte puțin utilizate în România, informațiile dobândite în urma acestui studiu pot constitui o destinație de studiu pentru crearea unui program structurat de terapie de grup pentru adolescenții cu TA.

Cuvânt cheie: intervenții, adolescenți, Asperger, calitatea vieții

Asperger's Syndrome (AS) is a high-functioning form of Autism Spectrum Disorder (ASD), a chronic mental health problem which profoundly impairs the global development of a person during his whole life, with a major impact on their familial, scholar, and social functioning. In the past 15 years, ASD has recorded a massive increase in global incidence, with The Center for Disease Control and Prevention's (CDC) last report from 2020 of 1 in 54 of children. Despite the recognition of the positive impact of group-based training programmes on the functioning of adolescents with AS and the need of implementing them in their treatment, a structured intervention is very difficult to create. Since 2019, a semi-structured group-based training programme for adolescents with AS has been developed and conducted at the Child and Adolescent Psychiatry Department from "Prof. Dr. Alexandru Obregia" Psychiatry Hospital in Bucharest. The present paper aimed to observe the evolution of this study lot, analysing the influence that this intervention had on their functioning and on their quality of life. We found that the inclusion of these adolescents in this group remarkably improved their social skills, their academic performance and their overall quality of life. Given the fact that this type of intervention is not very commonly used in Romania, the information acquired from this pilot study may serve as a starting point for further and more rigorous studies, with the aim of creating an efficient structured therapy group programme for adolescents with Asperger's disorder.

Key word: interventions, adolescents, Asperger, quality of life

Percepția eficacității măsurilor restrictive din timpul stării de urgență în România

Perception of the effectiveness of restrictive measures during the state of emergency in Romania

Adriana Mihai¹, Cristina Covaciu¹, Abdullah Salah¹, Lesszek Teichman¹, Sreeras Kanyanparambil¹, Sihaam Ahmed¹

¹Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș, România

Evaluarea atitudinii populației referitor la măsurile restrictive aplicate în timpul pandemiei poate fi un mijloc deosebit de interes pentru factorii de decizie pentru a ști cum pot îmbunătăți complianța acestora la măsurile necesare.

Studiul de față face parte dintr-un studiu internațional finanțat de Comisia Europeană: „Evaluation of citizens' psychological distress and the effectiveness and restrictiveness of national measures to prevent the spread of the COVID-19 epidemic in different countries”, studiu desfășurat în 2020 în 11 țări europene, inclusiv România. Această prezentare se referă la datele din România.

Material și metodă: studiu de tip survey efectuat pe o platformă online distribuită pe site-uri de socializare și pagina web a proiectului european. Fiecare participant semna un consimțământ de participare. Nu au fost colectate date de identificare, pentru a păstra anonimatul. S-au colectat date demografice, modul de a face față pandemiei și opinia referitoare la eficacitatea măsurilor restrictive. S-a evaluat depresia, anxietatea și PTSD, precum și starea de bine.

Rezultate: Dacă 92% dintre români consideră că măsura de spălare mai frecventă a mâinilor este eficientă, foarte puțin restrictivă și sunt complianți la aceasta, doar 59% consideră că statul acasă impus ar putea fi eficient, deși este perceput ca foarte restrictiv de către 79%.

Concluzii: Politicienii ar trebui să prefere măsuri cât mai puțin restrictive și cât mai eficiente, și nu o combinație de multe măsuri, pentru a nu genera o atitudine de opoziție cu efect negativ asupra aderenței la aceste măsuri.

Cuvinte cheie: pandemie, urgență, primejdie, restricții, politici

Georgieva I, Lantta T. et al., Perceived Effectiveness, Restrictiveness, and Compliance with Containment Measures against the COVID-19 Pandemic: An International Comparative Study in 11 Countries. *Int. J. Environ. Res. Public Health* 2021, 18, 3806. <https://doi.org/10.3390/ijerph18073806>

Assessing the population's attitude towards the restrictive measures applied during the pandemic can be particularly interesting and has meaning for decision-makers about how they can improve population compliance toward the necessary measures.

This study is part of an international study funded by the European Commission called "Evaluation of citizens' psychological distress and the effectiveness and restrictiveness of national measures to prevent the spread of the COVID-19 epidemic in different countries", a study conducted in 2020 in 11 countries including Romania. This presentation refers to the data from Romania.

Material and method: survey study conducted on an online platform distributed on social networking sites and the website of the European project. Each participant signed a consent form. No identification data were collected to maintain anonymity. Demographic data, how to deal with the pandemic and the opinion on the effectiveness of restrictive measures were collected. Depression, anxiety and PTSD, as well as well-being were assessed.

Results: 92% of Romanians consider that the more frequent hand-washing measure is efficient, very unrestrictive and they are compliant with it, and only 59% consider that the home quarantine imposed could be efficient, although this measure is perceived as very restrictive by 79%.

Conclusions: Policy makers should prefer measures that are less restrictive and as effective as possible and not a combination of many measures which can generate an attitude of opposition with a negative effect on adherence to these measures.

Key words: pandemic, emergency, distress, restrictions, policies

Georgieva I, Lantta T. et al., Perceived Effectiveness, Restrictiveness, and Compliance with Containment Measures against the Covid-19 Pandemic: An International Comparative Study in 11 Countries. Int. J. Environ. Res. Public Health 2021, 18, 3806. <https://doi.org/10.3390/ijerph18073806>

Tratamentul cu clorhidrat de procaină în reacția complicată de doliu la pacientul vârstnic

Procaine hydrochloride therapy for the complicated grief in elderly patient

Violeta-Diana Oprea^{1,2}, Aurelia Romila^{1,2}, Mihaela Lungu^{1,2}, Sorina-Nicoleta Munteanu^{1,2}, Mihai-Cristian Marinescu^{1,2}, Claudiu-Elisei Tănase^{2,3}

¹Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Apostol Andrei”, Galați, România

²Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, România

³Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sfântul Ioan”, Galați, România

Doliul este un fenomen normal de suferință, care survine după pierderea cuiva drag, ce poate evolua însă patologic, în anumite cazuri. Doliul complicat este o formă persistentă de suferință intensă în care ideea dezadaptativă și comportamentele disfuncționale sunt prezente împreună cu dorul continuu, melancolia, preocuparea excesivă cu gânduri și amintiri despre persoana decedată. Prevalența doliului complicat a fost documentată pentru populația generală ca fiind între 2.4% și 6.7%.

Conceptul de doliu complicat a fost recunoscut și introdus recent ca entitate în manualul Asociației Americane de Psihiatrie DSM-5 (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 5th Edition), sub termenul de “persistent complex bereavement disorder” (PCBD) și ca “prolonged grief disorder” în ICD-11. Simptomatologia reacției complicate de doliu presupune persistența manifestărilor dincolo de 6-12 luni de la decesul persoanei apropiate. Pentru pacienții vârstnici care se confruntă frecvent cu astfel de situații ce se suprapun peste fragilitate, izolare socială, afectări cognitive cu tulburări depresive, reacția complicată de doliu poate constitui un element major de dezechilibru. În cadrul măsurilor terapeutice, un rol important poate avea tratamentul cu clorhidrat de procaină (Gerovital H3®). Tratamentul biotrofic are efecte demonstrate antidepresive (prin mecanismul de inhibitor slab de monoaminoxidază IMAO, reversibil și competitiv, cu o bună tolerabilitate, importantă mai ales în cazul vârstnicilor), putând constitui o terapie eficientă ce ar putea fi asociată psihoterapiei de tip Interpersonal Psychotherapy (IPT) sau Complicated Grief Therapy (CGT). Odată cu creșterea populației în vârstă, afectarea severă asociată cu doliul complicat impune utilizarea unor intervenții eficiente cu beneficii importante pentru sănătatea publică.

Cuvinte cheie: procaină, reacție complicată, psihopatologie, terapie

Grief is a normal phenomenon of suffering that occurs after the loss of a loved one, which can evolve pathologically in some cases. Complicated grief is a persistent form of intense suffering in which the maladaptive ideas and dysfunctional behaviors are present along with continuous longing, melancholy, excessive thoughts and memories about the deceased. The prevalence of complicated grief has been documented for the general population as between 2.4% and 6.7%.

The concept of complicated grief was recently recognized and introduced as an entity in the DSM-5 American Psychiatric Association's Manual (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 5th Edition) under the term "persistent complex bereavement disorder" (PCBD) and as "prolonged grief disorder" in ICD-11. The symptoms of the complicated grief involve the persistence of manifestations beyond 6-12 months after the death of the loved one. For elderly patients who frequently face such situations that overlap with fragility, social isolation, cognitive impairment with depressive disorders, the complicated grieving reaction may be a major element of imbalance. Procaine hydrochloride treatment (Gerovital H3®) may play an important role among therapeutic measures. The biotrophic therapy has proven antidepressant effects (through the mechanism of weak MAOI monoamine oxidase inhibitor, reversible and competitive, with good tolerability, important especially in the elderly) and can be an effective treatment associated with Interpersonal

Psychotherapy (IPT) or Complicated Grief Therapy (CGT). With the growth of the elderly population, the severe impairment associated with complicated grief requires effective interventions with important public health benefits.

Key words: procaine, complicated grief, psychopathology, therapy

Implicațiile microbiomului intestinal în tulburările psihice

Mental illness beyond gray matter: The brain-microbiome connection

Bianca-Augusta Oroian¹, Paula Cătălina Mărândescu¹, Raluca Iustina Vițalariu¹

¹Institutul de Psihiatrie „Socola”, Iași, România

Afecțiunile psihice reprezintă în zilele noastre un real motiv de îngrijorare pentru domeniul sănătății publice, deoarece au capacitatea de a influența în diferite grade de severitate modul de gândire, percepție și conștiința de sine a individului, precum și relaționarea acestuia cu mediul.

În această lucrare am căutat să evidențiem modalitatea prin care microbiota intestinală influențează funcționarea creierului, prin intermediul axei microbiotă-intestin-creier.

De-a lungul ultimilor 10 ani, tot mai multe studii au constatat modificări ale compoziției microbiotei intestinale la persoanele ce se confruntă cu probleme de sănătate mintală, iar multiple dovezi clinice și paraclinice au incriminat microbiota intestinală ca jucând un rol cheie în patogeneza a numeroase tulburări psihice precum depresia, tulburarea afectivă bipolară, schizofrenia, tulburările de spectru autist, dar și neurologice, ca demența Alzheimer, scleroza multiplă, accidentele vasculare cerebrale sau boala Parkinson.

Cercetările au demonstrat că, prin intermediul a numeroase căi neuronale, neuroendocrine și imunologice, axa creier-microbiotă mediază răspunsul homeostatic de la nivelul intestinului. Axa implică existența căilor bidirecționale de comunicare dintre sistemul nervos central și cel enteric, având scopul de a monitoriza și integra funcțiile intestinului, precum și de a le conecta cu centrii cerebrali responsabili cu reglarea emoțiilor și a cogniției.

Este necesar, așadar, să privim microbiomul intestinal ca pe un instrument modern de lucru dintre potențialii biomarkeri disponibili, care poate conduce la noi direcții terapeutice și la dezvoltarea de modele teoretice și noi paradigme care să aprofundeze înțelegerea acestor afecțiuni și să inoveze sau să îmbunătățească metodele de intervenție.

Cuvinte cheie: Sănătate mintală, microbiom, axa creier-intestin, disbioză, microbiotă, probiotice, psihobiotice, anxietate, depresie, tulburare bipolară, schizofrenie, tulburare de spectru autist, scleroză multiplă, boala Parkinson, demența Alzheimer, farmacologie.

Psychiatric disorders represent a major public health concern, acknowledging their impact at the very core of one's being through an array of experiences that subsequently alter the individual's thinking, perception and consciousness about the self, others and the world.

In this paper, we take a look at what lies beyond the complex matrix of the mind, the intertwined pathways that lead to the hypothesis of the gut microbiome modulating brain function and behaviors through the microbiota-gut-brain axis.

Over the past 10 years there has been a rapidly rising interest in research showing that people dealing with a mental health issue also exhibit alterations in the composition of gut microbiomes. Increasing clinical and preclinical evidence regards the microbiome as a possible key susceptibility factor for psychiatric disorders such as depression, anxiety, bipolar disorder, schizophrenia and autism spectrum disorder, as well as various neurological disorders, including Alzheimer's disease, multiple sclerosis, Parkinson's disease and stroke.

The gut-brain axis (GBA) is hosting bidirectional communication that takes place between the central and the enteric nervous system, with the purpose of monitoring and integrating gut functions, as well as connecting emotional and cognitive centers of the brain with peripheral intestinal functions.

There is a growing need to deeply understand how the microbiome behaves and its potential to act as a modern instrument amongst available considered biomarkers, which can help guide treatment and also

further the search for novel paradigms in order to deepen the understanding of these conditions and develop new and improved ways of intervention.

Keywords: Mental health, microbiome, dysbiosis, gut-brain axis, microbiota, probiotics, psychobiotics, biological psychiatry, anxiety, depressive disorders, bipolar disorder, schizophrenia, autism spectrum disorder, multiple sclerosis, Parkinson's disease, Alzheimer's disease, pharmacology.

Pandemia COVID-19 în Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia” – studiu observațional

COVID-19 pandemic in the "Prof. Dr. Alexandru Obregia" Clinical Hospital of Psychiatry – observational study

Bogdan Patrichi^{1,2}, Cristina-Daniela Cojocaru¹, Adriana David¹, Cristina Ene¹, Andreea-Violeta Grigore¹, Andreea-Ștefania Itu¹, Alina Stoica¹, Radu-Ioan Dragomir¹, Roxana Finașcu¹, Corina Țigăneșteanu¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Primul caz de infecție cu noul coronavirus a fost raportat în decembrie 2019, în câteva săptămâni boala răspândindu-se la nivel mondial, dând naștere celei mai mari pandemii din ultimul secol și generând multiple complicații cu amprentă pe întreg ansamblul de specialități medicale. Studiile efectuate până în prezent atrag atenția asupra manifestărilor neuro-psihiatrice care pot apărea în context pandemic și infecțios.

În cadrul Secției IX a Spitalului Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia” din București, au fost izolați pacienții cu patologie psihiatrică și infecție cu virusul SARS-CoV-2, primul caz raportat fiind în octombrie 2020. Până în aprilie 2021, numărul de pacienți a fost de peste 200, iar tendința evolutivă a internărilor a fost oscilantă, similară variațiilor numărului de persoane infectate din populația generală.

În lucrarea de față a fost analizat lotul de pacienți mai sus amintit, luând în considerare: datele demografice, istoricul tulburării psihice, afecțiunile asociate, simptomele psihiatrice și somatice din cursul internării, severitatea infecției, investigațiile paraclinice și conduita terapeutică. Evoluția infecției a fost variabilă și imprevizibilă, iar la momentul actual informațiile sunt insuficiente pentru asigurarea unui demers terapeutic centrat pe individ.

Cuvinte cheie: pandemie, psihopatologie, infecție, spitalizare

The first case of infection with the new coronavirus was reported in December 2019 and, in a few weeks, the disease spread worldwide, giving rise to the largest pandemic of the last century and generating multiple complications with repercussions over all the medical specialties. Studies conducted so far highlight the neuro-psychiatric symptoms that may occur in this pandemic and infectious circumstances.

In the "Prof. Dr. Alexandru Obregia" Hospital, Department IX, psychiatric patients with SARS-CoV-2 virus infection were isolated, the first case being reported in October 2020. By April 2021, the number of patients exceeded 200 and admissions made during this period grew apart from the typical ones, influenced by the percentage of infected people from the general population.

In the present paper, the group of patients mentioned above was analyzed taking into account: demographic data, history of mental disorders, associated conditions, psychiatric and somatic symptoms during the hospitalization, severity of infection, paraclinical investigations and therapeutic approach. The infection's evolution has been unpredictable and at the moment the information is insufficient to ensure an individual-centred therapeutic approach.

Key words: pandemic, psychopathology, infection, hospitalization

Amfetamina, muza scriitorului

Amphetamine, the writer's dubious muse

Bogdan Pîrvu¹

¹Spitalul Județean de Urgență „Mavromati”, Botoșani, România

În goana lor după inspirație și putere de muncă, scriitorii nu s-au ferit de nimeni și de nimic, apelând chiar și la droguri. Bunăoară, Graham Greene a servit câte o pastilă de benzedrină la cafeaua de dimineață timp de 22 de ani, fără oprire; ba încă, doza era mărită la prânz atunci când în joc apăreau mize mai mari – ca de pildă terminarea unui roman în șase săptămâni – obținând în acest fel o normă de 2000 de cuvinte, față de ritmul obișnuit de 500 de cuvinte pe zi. Jack Kerouac s-a hrănit aproape doar cu amfetamină în vreme ce lucra la romanul „Pe drum”; l-a început în primele zile din aprilie 1951, și până în 9 aprilie scrisese deja 34000 de cuvinte; până în 20 aprilie - 86000; pe 27 aprilie, toată cartea era dactilografiată pe o singură rolă de hârtie, într-un paragraf enorm de 40 de metri. Philip K. Dick, ale cărui obiceiuri scriitoricești influențate de metamfetamină constituie subiectul cercetării de față, a fost de copil un consumator „captiv” al acestei substanțe, prescrise inițial contra astmului de care suferea; la mijlocul anilor '60 ajunsese deja la 7,5 mg pe zi, „grație” cărora a terminat prima schiță a unui roman în aproape șase săptămâni, plus alte șase pentru corectură. Obiceiul s-a instalat apoi și la următorul roman – totuși cu un răgaz de șase luni pentru reflecție. Cuvinte cheie: amfetamină, scriitori, inspirație, rutină

In search of inspiration and will-power, writers would often stop at nothing, not even at turning to drugs of choice. Graham Greene, for example, used to take one Benzedrine pill (along with his morning coffee) for 22 years on end; when special needs were at stake, like finishing a novel in six weeks, he renewed the dose at midday, thus getting 2000 words rather than his usual stint of 500 words a day. Jack Kerouac actually fed on speed while writing "On the Road"; he started it in early April 1951 and by April 9, he had written 34000 words; by April 20, 86000; on April 27, all of the book being on one roll of paper typed as a single-spaced, 40-meter-long paragraph. Philip K. Dick, whose writing routine in conjunction with his methamphetamine-taking habits will be our special focus, had been taking the crank ever since his childhood (for his asthma) and in the mid-60's had 7.5 mg doses per day, thus being able to write the first draft of a novel in about six weeks, plus another six weeks for proofreading; he kept it all going right into the next novel, with a six-month respite for rumination, though.

Key words: amphetamine, writers, inspiration, routine

Ruleta rusească

Russian roulette

Bogdan Pîrvu¹

¹Spitalul Județean de Urgență „Mavromati”, Botoșani, România

În cunoscuta poveste a ruletei rusești (a cărei definiție originală s-ar găsi în nuvela „Fatalistul”, scrisă în 1840 de Mihail Lermontov sau în nuvela eponimă a lui George Surdez, scrisă în 1937), se descrie procedeul prin care, în magazia de șase cartușe a unui revolver se păstrează doar unul, se învârte cilindrul și pune la cap; apăsarea trăgaciului va oferi celui care se încumetă la așa ceva, cinci șanse la unu ca percutorul să declanșeze cartușul sub tensiune. Deși ipoteza unei conexiuni cu teorii precum pisica lui Schrodinger și sinuciderea cuantică ar putea fi tentantă, studiul de față se concentrează asupra modificărilor comportamentale produse de benzedrină, cu precădere asupra „modului dement” în care beatnicul emblematic (cu numele de Neal Moriarty, în romanul „Pe drum” al lui Jack Kerouack) înțelege să conducă mașini de diferite modele de-a lungul și de-a latul Americii. Concluzia, în special în contextul mai multor astfel de comportamente riscante, este că avem de-a face cu o conduită aproape suicidară, indusă de amfetamină.

Cuvinte cheie: ruleta rusească, sinucidere, benzedrină, beatnic, comportamente riscante

The classic story of the Russian roulette (whose original definition could be found in Mikhail's Lermontov's 1840 "The Fatalist" and George Surdez's 1937 "Russian Roulette" writings) goes that someone leaves only one cartridge in his six-cartridge revolver, spins the cylinder and puts it to his head; pulling the trigger will give him five chances to one that the hammer may set off the live cartridge. Although working on the hypothesis of a full-fledged connection with such theories as Schrodinger's cat and quantum suicide might well be a good business at hand, I will change the course and insist on benzedrine-fueled behaviors, more specifically on the emblematic beatnik's "crazy way" of driving cars of various makes all across the States – this beatnik going by the name of Neal Moriarty in Jack Kerouack's "On the Road". The conclusion, particularly in the context of several such risk-taking behaviors, is that this all is an amphetamine-induced near-suicidal behavior.

Key words: Russian roulette, suicide, Benzedrine, beatnik, risk-taking behaviours

Tulburarea cognitivă și cogniția socială în tulburarea depresivă. O relație sau o cauzalitate?

Cognitive impairments and social cognition in depression. A link or a cause?

Raluca Nicoleta Trifu¹, Dana-Cristina Herța¹, Carolina Bodea-Hațegan², Bogdan Nemeș¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România

Introduction: Depression is a common mental health challenge, with more than 300 million people being affected by this diagnosis. According to WHO, “Depression is the leading cause of disability worldwide and is a major contributor to the overall global burden of disease” (WHO, 2018). During depressive episodes, social cognition, memory, reaction time and communication are altered. Poor decision-making, biased attention, impaired information processing and maladaptive social coping are displayed. Moreover, the major depressive disorder is known as a state of mental health with both emotion regulation and social cognition disrupted.

Objectives: The study aims to set the connections between verbal fluency as a state of cognitive impairments and social cognition and poor affect recognition in depression.

Methods: The study design involves two group comparisons; test results of persons with clinical depression (N=44) – based on ICD-10 diagnosis criteria – and control group (N=43) were analysed. CogTest Neuropsychological Battery provides the measurements of cognitive functions, with specific test for social cognition – PEAT – Penn Emotional Acuity Test, an equivalent of MSCEIT Managing Emotions. Verbal Fluency Tests – COWAT scoring FAS and CTL version were applied. Rule violations were recorded in relation with verbal fluency and social cognition.

Results: Verbal fluency is marked by a low rate of words in case of depression, but a high rate for rule violations. Binary logistic regression model indicates no influence of age and education level on verbal fluency production. Scores in PEAT are lower for the group of depression comparing with the control. There is a direct positive relation between the poor performance on verbal fluency task and poor result on PEAT test – $r=0.318^$, $p=0.05$ for FAS version and $r=0.421^{**}$, $p=0.01$ for CTL version. There is also a negative relation between scores at verbal fluency FAS and CTL version and mean reaction time for PEAT.*

Conclusions: Verbal fluency in case of depression is a fine indicator for cognitive impairments associated with the diagnosis and is in relation with social and affective factors. The behavioural and interpersonal consequences of cognitive altered processes displayed in the major depressive disorder interferes with emotion regulation and social life of the person with depression.

Key words: verbal fluency, cognitive impairments, mental health, social cognition, poor affect recognition.

Frică și pericol perceput în pandemia COVID-19. Rolul autoreglării emoționale

Fear and perceived danger in the COVID-19 pandemic. The role of emotional self-regulation

Simona Trifu¹, Cristina Paladoiu²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București, România

Obiectivul studiului: Studiarea rolului moderator pe care îl are autoreglarea emoțională în efectul pe care pericolul perceput îl are asupra apariției simptomatologiei depresive (în contextul expunerii pe o perioadă mare de timp la un stimul exterior periculos, precum pandemia COVID-19) la persoanele adulte.

Material și metode: Studiul a fost efectuat după o perioadă de șase luni în care eșantionul de 100 de persoane a trăit în situația de pandemie (colectarea datelor terminându-se înainte de ridicarea restricțiilor). Drept urmare, au fost expuși în mod prelungit la un stimul exterior periculos (virusul COVID-19) și la informații constante generatoare de anxietate (decese, lipsa unui tratament etc.).

Rezultate: Nivelul mai mare al pericolului personal perceput cauzează un nivel mai crescut al simptomatologiei depresive; reevaluarea cognitivă (ca strategie a autoreglării emoționale) are un efect ameliorator mai puternic asupra simptomatologiei depresive (persoanele care folosesc această strategie au un nivel mai scăzut al depresiei) în comparație cu strategia suprimării expresive; există o corelație între mecanismul de apărare folosit și strategia de autoreglare emoțională; un nivel crescut al satisfacției vieții corelează cu strategia de reevaluare cognitivă, iar un nivel scăzut cu suprimarea expresivă; sentimentul de pericol perceput este invers proporțional cu nivelul resimțit al calității vieții (cu cât primul crește, cu atât al doilea scade și invers).

Concluzii: Grupul a epuizat resursele emoționale și a dezvoltat o simptomatologie de tip depresiv caracterizată de lipsa de speranță, energie sau încredere în viitor.

Cuvinte cheie: emoții, autoreglare, pandemie, simptome depresive

Objective: To study the moderating role of emotional self-regulation in the effect that perceived danger has on the occurrence of depressive symptoms (in the context of long-term exposure to a dangerous external stimulus, such as COVID-19 pandemic) in adults.

Material and methods: The study was conducted after a period of six months in which the sample of 100 people lived in a pandemic situation (data collection ending before the lifting of restrictions). As a result, they have been exposed for a long time to a dangerous external stimulus (COVID-19 virus) and to constant information generating anxiety (deaths, lack of treatment etc.).

Results: The higher level of perceived personal danger causes a higher level of depressive symptoms; cognitive reassessment (as a strategy of emotional self-regulation) has a stronger ameliorating effect on depressive symptoms (people who use this strategy have a lower level of depression) compared to the strategy of expressive suppression; there is a correlation between the defence mechanism used and the strategy of emotional self-regulation; an increased level of life satisfaction correlates with the cognitive re-evaluation strategy, and a low level with expressive suppression; the feeling of perceived danger is inversely proportional to the felt level of quality of life (the higher the first, the lower the second).

Conclusions: The group exhausted emotional resources and developed depressive symptoms characterized by lack of hope and energy or confidence in the future.

Key words: emotions, self-regulation, pandemic, depressive symptoms

Variații ale stimei de sine și adaptabilității în bolile cronice cardiovasculare

Variations in self-esteem and adaptability in chronic cardiovascular disease

Simona Trifu¹, Flavia Biolănescu²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București, România

Motivația temei: Deși, în prezent, subiectul prezintă o stare de sănătate bună, aceste afecțiuni i-au afectat viața personală (nu mai este capabil să desfășoare activitățile plăcute în același ritm și cu aceeași frecvență), viața profesională (a trebuit să renunțe la locul de muncă deoarece era predispus multor pericole din cauza mediului stresant), dar și viața de familie într-o oarecare măsură (prezenta un comportament foarte dur față de membrii familiei după respectivele incidente, era întotdeauna ușor iritabil și întotdeauna nemulțumit de acțiunile celorlalți).

Obiective: Obiectivul principal al efectuării acestui studiu este de a cerceta fluctuațiile stimei de sine (înainte și după problemele cardiovasculare), percepția asupra sinelui și mecanismele adaptative (la noul stil de viață și la noul set de reguli), în contextul situațiilor subiecților ce au experimentat astfel de boli cardiovasculare.

Material și metode: Analiza istoricului medical și psihiatric, examenul stării psihice prezente, aplicarea de chestionare privind stima de sine și mecanismele adaptative (Scala Rosenberg, Scala Toulouse, DSQ, chestionarul COPE).

Rezultate: Stima de sine este afectată în urma apariției comorbidităților pacientului cardiac, situațiile sociale sunt percepute drept mai dificile iar schimbările la nivel psihologic aduse de bolile cardiovasculare sunt destul de pregnante în ceea ce privește pacienții cardiaci.

Concluzii: Aceste boli cardiovasculare produc schimbări mari atât în structura fizică, dar și psihologică a subiecților, fiind important ca încă din perioada spitalizării, pacienții să beneficieze de suport psihologic, psihoterapeutic și educare în privința reintegrării în societate.

Cuvinte cheie: stimă de sine, adaptabilitate, boli cardiovasculare, psihoterapie

Motivation: Although the subject is currently in good health, these conditions have affected his personal life (he is no longer able to carry out pleasant activities at the same pace and with the same frequency), his professional life (he had to give up his job because he was prone to many dangers due to the stressful environment), but also family life to some extent (he behaved very harshly towards family members after those incidents, he was always slightly irritable and always dissatisfied with the actions of others).

Objectives: The main objective of this study is to investigate fluctuations in self-esteem (before and after cardiovascular problems), self-perception and adaptive mechanisms (to the new lifestyle and the new set of rules) in the context of the situations of subjects who experienced such cardiovascular diseases.

Material and methods: Analysis of medical and psychiatric history, examination of the present mental state, application of questionnaires on self-esteem and adaptive mechanisms (Rosenberg Scale, Toulouse Scale, DSQ, COPE questionnaire).

Results: Self-esteem is affected by the occurrence of comorbidities in the heart patient, social situations are perceived as more difficult and the psychological changes brought about by cardiovascular diseases are quite significant in the case of cardiac patients.

Conclusions: These cardiovascular diseases produce great changes in both the physical and psychological structure of the subjects, being important that from the time of hospitalization patients benefit from psychological support, psychotherapy and education on reintegration into society.

Key words: self-esteem, adaptability, cardiovascular disease, psychotherapy

Profilul pacientului psihiatric depistat pozitiv cu SARS-CoV-2: comorbidități și factori de risc

Clinical profile of SARS-CoV-2 infected psychiatric patient: risk factors and comorbidities

Cristiana Tăpoi¹, Teodora Șindrilaru¹, Adela-Georgiana Buciu¹, Anca-Marilena Dumitrache¹, Irina Bedreagă¹, Radu-Ștefan Rogojină¹, Corina-Ioana Varlam¹, Lia Șchiopu¹, Camelia Petcu¹, Bogdan Patrichi¹
¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Tulburările psihiatrice sunt asociate cu scăderea calității vieții, dar și cu scăderea speranței de viață cu cel puțin 10 ani față de populația generală. Pacienții cu tulburări psihiatrice cronice prezintă în general numeroase comorbidități somatice, ceea ce contribuie la clasificarea lor ca populație vulnerabilă, în contextul actual al pandemiei COVID-19. Studiile arată o incidență crescută a infecției cu SARS-CoV-2 la pacienții cu o afecțiune psihiatrică, iar tratamentul acestor pacienți presupune numeroase dificultăți, atât în privința necesității acestora de a fi evaluați și monitorizați de un medic psihiatru și de un medic abilitat să trateze infecția, cât și a interacțiunilor farmacocinetice și farmacodinamice dintre medicația psihiatrică și cea utilizată în tratamentul infecției cu SARS-CoV-2.

În octombrie 2020, secția IX a Spitalului Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia” București a fost desemnată să trateze pacienții psihiatrici care au fost testați pozitiv cu SARS-CoV-2 prin test Antigen rapid și/sau RT-PCR.

În studiul de față ne-am propus definirea și gruparea acestor pacienți în funcție de severitatea simptomatologiei infecțioase. Astfel, cele 3 grupe desemnate au fost: pacienți asimptomatici/cu simptome ușoare, pacienți cu simptome moderate și pacienți cu simptome severe. Ulterior, am evaluat diferențele dintre cele 3 grupuri de pacienți în ceea ce privește diagnosticul psihiatric, caracteristicile socio-demografice și prezența comorbidităților, pentru a identifica profilul pacientului psihiatric care prezintă riscul cel mai crescut de a dezvolta o simptomatologie severă a infecției.

Atât diagnosticul psihiatric, cât și prezența comorbidităților, reprezintă factori de risc pentru o evoluție nefavorabilă a patologiei COVID-19, de aceea eficientizarea tratamentului acestora trebuie să reprezinte o prioritate.

Cuvinte cheie: pandemie, factori de risc, comorbidități, prognostic

Psychiatric disorders are associated with a decrease in the quality of life and also with a life expectancy lowered by at least 10 years than in the general population. The patients with chronic psychiatric conditions have, in general, multiple somatic comorbidities, which classifies them as a vulnerable category in the actual context of the COVID-19 pandemic. Studies show an increased rate of SARS-CoV-2 infection among the patients with psychiatric disorders, and these patients' treatment implies numerous difficulties, concerning not only their necessity for assessment and monitoring from both the psychiatrist and the infectious disease specialist, but also the pharmacokinetic and pharmacodynamic interactions between the psychiatric treatment and the treatment for COVID-19.

Since October 2020, the 9th Department of "Prof. Dr. Alexandru Obregia" Clinical Psychiatry Hospital of Bucharest has been designated to treat psychiatric patients tested positive for COVID-19 through rapid antigen tests or PCR tests.

In the following study, we aimed to define and classify these patients by the severity of their COVID-19 symptoms. Thus, the three assigned categories are: asymptomatic/mild symptoms, medium symptoms and severe symptoms. Afterwards, we evaluated the differences between the three groups by means of their psychiatric diagnosis, socio-demographic characteristics and the presence of comorbidities, in

order to identify the profile of the psychiatric patient who has the higher risk of developing severe infectious symptoms.

Both the patients' psychiatric diagnosis and their comorbidities are considered risk factors for a poor outcome in the COVID-19 pathology, therefore improving these patients' care must be a priority.

Key words: pandemic, risk factors, comorbidities, prognosis

Evaluare neuro-psiho-endocrină la pacienții cu episod depresiv major *Neuro-psycho-endocrine evaluation in patients with a major depressive episode*

Antonia Ioana Vasile¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Obiective: Identificarea funcționării tiroidiene a pacienților cu episod depresiv major (MDD). Identificarea deficitului cognitiv asociat patologiei afective a MDD. Evaluarea comorbidității afectării tiroidiene și deficitului cognitiv MDD. Investigarea diferențelor în funcție de variabile factuale ale pacienților asupra funcționării afective, cognitive și tiroidiene.

Metodologie: Studiul s-a efectuat pe 81 de pacienți internați pe o secție de psihiatrie, care au avut ca diagnostic principal TDR cu EDM sau aflați la prima internare cu EDM. Criteriul de includere în studiu a fost motivul internării (simptomatologia depresivă). Instrumentele folosite au fost: chestionar introductiv pentru datele factuale, chestionar de fatigabilitate (MFIS) (cu subscalele: fizică, cognitivă și psihosocială), chestionarul de erori cognitive, chestionarul de deficite percepute (care măsoară atenția concentrată, memoria retrospectivă, memoria prospectivă, planificare/organizare), chestionarul COBRA, scala de depresie HAM-D, testul de capacitate decizională și scala AES de evaluare a apatiei (cu subscalele: comportamentală, cognitivă și emoțională). **Rezultate:** Am obiectivat corelații între diferite variabile. Modelul din analiza statistică Backward explică o precizie de 39,2% din varianța variabilei dependente de depresie. Variabila predictor cu ponderea cea mai mare este variabila de erori cognitive ($p = 0,000$), apoi variabila de apatie comportamentală ($p = 0,01$), apoi antecedentele personale patologice ($p = 0,015$), urmat de nivelul de școlarizare ($p = 0,023$) și suportul social ($p = 0,067$). **Concluzii:** Rezultatele ne fac să subliniem importanța celor două patologii distincte, tratate în servicii sanitare diferite, dar care pot să inducă probleme de diagnostic diferențial: o insuficiență tiroidiană la pacientul depresiv și o depresie la pacientul hipotiroidian. Astfel, considerăm că este necesară o abordare multidisciplinară (neuro-psiho-endocrinologică) pentru aceste cazuri de pacienți. **Cuvinte cheie:** depresie, tiroidă, deficit cognitiv, hipotiroidism

Objectives: To identify the thyroid function of patients with major depressive episode (MDD). Identification of the cognitive deficit associated with the affective pathology of MDD. Assessment of thyroid impairment comorbidity and MDD cognitive deficit. Investigating differences according to patients' factual variables on affective, cognitive and thyroid function.

Methodology: The study involved 81 patients admitted to psychiatry with primary diagnosis TDR with EDM or on their first hospitalization with EDM. The inclusion criterion was the reason for hospitalization (depressive symptoms). The tools: introductory questionnaire for factual data, fatigue questionnaire (MFIS) (with physical, cognitive and psychosocial subscales), cognitive error questionnaire, perceived deficit questionnaire (measuring focused attention, retrospective memory, prospective memory, planning/organization), the COBRA questionnaire, the HAM-D scale, the decision-making capacity test and the AES apathy assessment scale. Results: We objectified correlations between different variables. The model in the Backward statistical analysis explains a prediction of 39.2% of the variance of the depression-dependent variable. The predictor variable with the highest weight is the variable of cognitive errors ($p = 0.000$), then the variable of behavioural apathy ($p = 0.01$), then the personal pathological antecedents ($p = 0.015$), followed by the level of schooling ($p = 0.023$) and social support ($p = 0.067$). Conclusions: Results emphasize the importance of the two distinct pathologies, treated in different health services, but which can induce problems of differential diagnosis: a thyroid insufficiency in the depressed patient and a depression in the hypothyroid patient. Thus, we consider that a multidisciplinary (neuro-psycho-endocrinological) approach is needed for these patients. Keywords: depression, thyroid, cognitive deficit, hypothyroidism

Mecanismul intim de acțiune a factorilor neurotrofici prin calea de semnalizare Hedgehog

The intimate mechanism of action of neurotrophic factors through the Hedgehog signalling pathway

Brândușa Vornicu¹

¹CMI Psihiatrie Dr. Vornicu, Iași, România

Descifrarea mecanismului molecular privind homeostazia celulară, neuroplasticitatea și neurogeneza (dincolo de valența gnoseologică) constituie premisa unor noi terapii regenerative în injuriile creierului.

Calea de semnalizare Hedgehog (Hh) este una dintre numeroasele modalități complexe de semnalizare celulară care are rol critic în dezvoltarea neuronală în timpul neurogenezei, controlând patternul celular, mitogeneza, dezvoltarea țesuturilor. În creierul adult este implicată în neuroplasticitate și în neurogeneză.

Această cale de transducție a semnalului intracelular (Hh), prin intermediul fosforilării protein-kinazelor, activează factori de transcripție ducând la sinteză de proteine specifice implicate în menținerea homeostaziei celulare, în reglarea celulelor stem și regenerarea țesuturilor.

Factorii neurotrofici (peptide și proteine mici) interacționează cu cascada de semnalizare Sonic Hedgehog (SHh) stimulând neuroplasticitatea și neurogeneza.

Unele nootrope administrate în tulburări cognitive imită comportamentul factorilor neurotrofici cerebrali, modulând calea de semnalizare SHh, stimulând așadar, atât neuroplasticitatea, cât și neurogeneza.

Cuvinte cheie: homeostazie, neuroplasticitate, Hedgehog, nootrope, neurogeneza

Fața nevăzută a pandemiei COVID-19

The unseen face of the COVID-19 pandemic

Claudia-Elena Anghel¹

¹Spitalul de Psihiatrie „Dr. Gheorghe Preda”, Sibiu, România

Introducere: Începând cu decembrie 2019, în regiunea Wuhan din China au apărut primele cazuri de virus SARS-CoV-2, care va deveni pandemia COVID-19, o pandemie cu un impact marcant asupra mediului bio-psiho-socio-cultural.

Au fost impuse măsuri de carantină și de izolare socială în încercarea de a găsi un tratament viabil și un vaccin pentru protecție împotriva acestei boli. Mass-media a încercat să promoveze aceste măsuri și informații despre simptomele COVID-19, sporind și mai mult teama de acest virus.

Obiective: Prin această lucrare am încercat să observăm impactul pandemiei COVID-19 asupra pacienților confirmați pozitiv în spitale specializate, pacienți care au decedat prin sinucidere.

Metode: A fost făcută o scurtă recenzie a literaturii, pe baza cercetării articolelor științifice publicate în PubMed, APA PsychNet, The BMJ, Who.int folosind cuvinte cheie precum termenii „pandemia COVID-19” și „sinucidere”, publicate în perioada ianuarie - octombrie 2020.

Rezultate: Mai multe studii realizate pentru a evalua impactul pandemiei asupra sănătății mintale au constatat o creștere semnificativă a dispoziției depresive, anhedoniei, irascibilității, anxietății, a gândurilor intruzive legate de răspândirea virusului SARS-CoV-2, dificultăți în luarea deciziilor, tendința de a se îngrijora de sănătatea lor și culminând cu decesul prin sinuciderea în unitatea medicală.

Concluzii: În funcție de structura psihologică a fiecărui popor și de contextul socio-cultural, au fost observate diferite comportamente legate de impactul bolii asupra sănătății mintale. Cea mai importantă este, cu toate acestea, apariția unui număr semnificativ de decese prin sinucidere în spitale, în contextul izolării sociale, pacienți ce nu au avut antecedente psihiatrice.

Introduction: Starting with December 2019, the first cases of SARS-CoV-2 virus appeared in the Wuhan region of China, which would later become the COVID-19 pandemic and will have an impact on the bio-psycho-socio-cultural environment.

Lockdown and social isolation measures have been imposed in an attempt to gain time and find a viable treatment and a vaccine for this new infection. The media, in an attempt to promote these measures and information about COVID-19 symptoms, have further increased the fear of the virus in the general population.

Objectives: This presentation tried to observe the impact of the pandemic on patients confirmed positive with the SARS-CoV-2 infection and treated in hospitals, who later died by suicide.

Methods: A brief review of the literature was conducted, based on research in scientific articles published in PubMed, APA PsychNet, The BMJ, Who.int using keywords as "COVID-19 pandemic", "inpatients" and "suicide", published between January 2020 and October 2020.

Results: Several studies conducted to assess the impact of the pandemic on mental health found a significant increase in sadness, anhedonia, irritability, anxiety, intrusive thoughts related to the spread of the SARS-CoV-2 virus, decision making difficulties, a tendency to worry about their health and culminating with suicide in the medical unit.

Conclusions: Depending on the psychological structure of each person and the socio-cultural context, different behaviors were observed related to their impact on mental health. The most important is, however, the occurrence of a significant number of deaths by suicide in hospitals in the context of social isolation in patients without a psychiatric history.

Key words: COVID-19 symptoms, suicide, social isolation.

Stabilirea prevalenței tulburării depresive la pacienții internați în secțiile clinice ale Spitalului Județean Sibiu

Prevalence of depressive disorder in patients admitted to the clinic departments of Clinic Hospital Sibiu

Henrieta-Mihaela Artimon¹, Călin Cipăian², Aurelia Drăghici³, Florina Popa², Maria Rotaru²

1Spitalul General C.F., Sibiu, România

2Spitalul Clinic Județean de Urgență, Sibiu, România

3Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu, România

Obiectiv: Stabilirea prevalenței tulburării depresive la pacienții internați în secții ale Spitalului Clinic Județean Sibiu (Medicală II, Reabilitare Medicală, Dermatovenerologie).

Material și metodă: S-a administrat chestionarul Beck Depression Inventory (BDI, 21 itemi) pacienților internați în secțiile clinice menționate, în perioada 15 mai - 14 iunie 2019. Criterii de excludere din studiu: analfabetismul, tulburările de vedere sau motorii care nu au permis completarea chestionarului, tulburările psihiatrice (demența, retardul mental, schizofrenia).

Rezultate: Scorurile BDI au identificat tulburarea depresivă la 77,5 % din pacienții cu afecțiuni dermatologice, la 71% din cei internați pentru reabilitare medicală și la 47,5% din pacienții internați în Clinica Medicală II. Dintre aceștia, majoritatea au întrunit scoruri pentru o depresie ușoară (47,5% – Dermatologie, 31,2% – Reabilitare Medicală, 15% – Medicală). Depresia moderată a fost identificată la 25% dintre pacienții evaluați în Clinica Dermatologie, respectiv în Clinica Reabilitare Medicală și la 15% dintre cei din Clinica Medicală. Scorurile pentru depresia severă au fost găsite la 14,5% din pacienții din Clinica Reabilitare Medicală, respectiv 7,5% în Clinica Medicală și 2,5% în Clinica Dermatologie.

Concluzii: Scorurile BDI obținute sugerează o prevalență ridicată a tulburării depresive la pacienții evaluați, în special la cei suferind de afecțiuni dermatologice și la cei internați pentru reabilitare medicală, în condițiile în care niciuna dintre aceste secții clinice nu are prevăzut un psiholog clinician în echipa terapeutică, iar Spitalul Clinic Județean de Urgență Sibiu nu dispune de un departament de psihiatrie de legătură. Studiul sugerează necesitatea abordării din perspectivă psihosomatică a acestor pacienți, atât în timpul spitalizării, cât și după externare.

Objective: Establish prevalence of depressive disorder to inpatients in clinical departments of Clinic Hospital Sibiu (Internal Medicine, Medical Rehabilitation, Dermatovenerology).

Material and method: The Beck Depression Inventory questionnaire (BDI, 21 items) was administered to patients admitted to the mentioned clinical departments, between May 15 and June 14, 2019. Exclusion criteria from the study: illiteracy, visual or motor disorders that did not allow completion of the questionnaire, psychiatric disorders (dementia, mental retardation, schizophrenia).

Results: BDI scores identified depressive disorder in 77.5% of patients with dermatological conditions, in 71% of those admitted for medical rehabilitation and in 47.5% of patients admitted to Internal Medicine. Of these, most often met scores for mild depression (47.5% – Dermatology, 31.2% – Medical Rehabilitation, 15% – Internal Medicine). Moderate depression was identified in 25% of patients evaluated in Dermatology, respectively in Medical Rehabilitation Clinic, and in 15% of those in Internal Medicine. Scores for severe depression were found in 14.5% of inpatients in Medical Rehabilitation Clinic, respectively 7.5% in Internal Medicine and 2.5% in Dermatology.

Conclusions: The BDI scores obtained suggest a high prevalence of depressive disorder in evaluated patients, especially those suffering from dermatological conditions and those admitted for medical rehabilitation, given

that none of these clinical departments has a clinical psychologist in the therapeutic team, and the Sibiu Emergency Clinical Hospital does not have a liaison psychiatry department. The study suggests the need to approach these patients from a psychosomatic perspective, both during hospitalization and after discharge.

Key words: prevalence of depressive disorder, Beck Depression Inventory questionnaire, patients with somatic illnesses.

Importanța diagnosticului diferențial al deficitului cognitiv la pacienții cu demență – caz clinic

The importance of differential diagnosis of cognitive impairment in patients with dementia – clinical case

Andra-Livia Bronescu¹, Cristiana Călin², Ionuț-Alin Chiriac¹, Mădălina Elena Iftimie², Roxana Dușceac^{2,3}, Elena Alina-Roșca^{1,3}

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Institutul Național de Endocrinologie „C. I. Parhon”, București, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Deficitul cognitiv este o caracteristică frecvent întâlnită la pacienții cu hipotiroidism sever. Terapia de substituție hormonală poate îmbunătăți funcția cognitivă. Cu toate acestea, gradul de recuperare este variabil și poate fi incomplet.

Femeie în vârstă de 71 ani, fostă fumătoare (40 pachete/an) și consumatoare cronică de etanol (abstinență de aproximativ 2 ani), sub tratament cu Duloxetină 60 mg/zi, se prezintă pentru degradare cognitivă accelerată pe parcursul ultimelor luni. La examenul clinic, pacienta este imobilizată în scaun cu rotile, prezintă GCS=7 puncte, hipotonie musculară, edem periorbital, tegumente îngroșate, palide, uscate, hipotonie musculară și hipertensiune arterială. La examinarea CT cerebral se decelează atrofie cerebrală difuză marcată, leucoaraioză și două sechele de accidente vasculare cerebrale extinse. La examinarea documentelor medicale, se remarcă TSH=232 microUi/mL (VN 0,5-4,5), fT4 la limita inferioară a VN, ușoară hiponatremie, sindrom inflamator (PCR crescută) și o anemie ușoară normocromă normocitară, determinate în urmă cu 6 luni, fără ca pacienta să se prezinte ulterior la un consult medical. Se redirecționează de urgență într-un serviciu de endocrinologie, unde pacienta prezintă fT4 nedetectabil, TSH>100 microUi/mL pe fond de tiroidită cronică autoimună. S-a inițiat tratament de substituție cu levothyroxină, cu evoluție favorabilă. Revine în cadrul secției de psihiatrie pentru evaluare cognitivă și inițiere tratament antidemential.

Deși clinic și imagistic pacienta prezenta criterii pentru diagnosticul de demență de etiologie mixtă vasculară și toxică, degradarea accelerată a funcției cognitive a sugerat existența unei comorbidități somatice importante, iar diagnosticul clinic și diferențial al acesteia a permis redirecționarea corectă a pacientei pentru tratament de urgență.

Cuvinte cheie: Deficit cognitiv, caz clinic, diagnostic diferențial.

Cognitive impairment is frequently encountered in patients with severe hypothyroidism. Hormone replacement therapy can improve cognitive function. However, the degree of recovery varies and may be incomplete.

71-year-old woman, former smoker (40 packs a year) and chronic ethanol consumer (currently abstinent for 2 years), under treatment with Duloxetine 60 mg/day, is admitted for accelerated cognitive decline during the past couple of months. The physical examination revealed an immobilized patient, with a GCS of 7 points, muscular hypotonia and hypertension. The cranial CT scan showed marked diffused cerebral atrophy, leukoaraiosis and 2 extended stroke sequelae. The medical records revealed a TSH level of 232 mIU/ml (normal range 0,5-4,5), fT4 at the lower limit of the normal range, mild hyponatremia, inflammatory syndrome (increased CRP) and mild normochromic, normocytic anemia, determined 6 months before, which were not followed by a medical consultation. The patient was immediately referred to an endocrinology department, where the fT4 levels were undetectable, TSH>100 mIU/ml, on the basis of chronic autoimmune thyroiditis. Levothyroxine replacement therapy was initiated, followed by a favourable evolution. The patient was returned to the psychiatric ward to undergo cognitive evaluation and initiate the anti-dementia treatment.

Despite the fact that both clinically and imagistically the patient was exhibiting signs of dementia of mixed vascular and toxic etiology, the accelerated decline of the cognitive function implied the existence of an important somatic comorbidity, while the clinical and differential diagnosis allowed the patient's correct redirection in order to receive emergency treatment.

Key words: Cognitive impairment, case report, differential diagnosis.

Calitatea vieții în România în timpul pandemiei COVID-19 și factorii psihologici socio-economici și demografici asociați

Quality of life during the COVID-19 pandemic and associated socio-economic and demographic psychological factors in Romania

Adela-Magdalena Ciobanu^{1,3}, Ionuț-Alin Chiriac¹, Andra-Livia Bronescu¹, Cristiana Călin², Alexandra Mihăilescu^{1,3}, Ovidiu Popa-Velea³

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Institutul Național de Endocrinologie „C. I. Parhon”, București, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Obiectivele studiului:

- Aprecierea calității vieții în populația generală în contextul pandemic global;
- Aprecierea în dinamică a calității vieții;
- Screening pentru tulburări psiho-comportamentale în populația generală în contextul pandemic global;
- Aprecierea frecvenței comportamentelor de protejare a sănătății în contextul pandemic global și măsurarea dorinței de limitare a răspândirii coronavirusului;
- Evaluarea influenței factorilor psihologici (auto-eficacitate generală, afect negativ), factorilor socio-economici (constrângere financiară, condiții de viață și muncă) și a factorilor demografici asupra calității vieții în populația generală în contextul pandemic global;
- Evaluarea posibilelor corelații cu relevanță statistică dintre rezultatele scalelor prezentate și diferiți indici socio-demografici.

Materiale și metode: Chestionarul Google Forms care cuprinde scalele WHOQOL-Bref, Scala stresului perceput (Cohen), Scala Fricii de COVID-19, Scala autoeficacității generale și întrebări referitoare la factori psiho-sociali a fost distribuit în populația generală, iar rezultatele vor fi analizate în programul de statistică SPSS.

Rezultate așteptate: Calitatea vieții va fi scăzută în raport cu media, se vor identifica factori de risc pentru scăderea calității vieții, se vor identifica factori de risc pentru apariția tulburărilor de sănătate mentală în pandemie.

Concluzii: Acest proiect de cercetare poate oferi informații cu privire la calitatea vieții și apariția tulburărilor de sănătate mentală în populația generală în timpul pandemiei de SARS-CoV-2 în România.

Cuvinte cheie: quality of life, populația generală, tulburări de sănătate mintală, WHOQOL-Bref Scale, Scala Fricii de COVID-19, Scala stresului perceput.

Objectives:

- *Appreciation of the quality of life in the general population during the global pandemic context;*
- *Dynamic appreciation of the quality of life;*
- *Screening for psycho-behavioural disorders in the general population during the global pandemic context;*
- *Assessing the frequency of prevention measures used during the global pandemic context and measuring the desire to prevent the spread of the coronavirus;*
- *Assessing the influence of psychological factors (general self-efficacy, negative affect), socio-economic factors (financial constraint, living and working conditions) and demographic factors on the quality of life during the global pandemic context;*
- *Evaluation of possible correlations with statistical relevance between the results of the presented scales and different socio-demographic indices.*

Materials and methods: The Google Forms questionnaire comprised of the WHOQOL-Bref Scale, the Perceived Stress Scale (Cohen), the COVID-19 Fear Scale, the General Self-Efficiency Scale and questions related to psychosocial factors was distributed in the general population and the results will be analyzed with the SPSS statistical program.

Expected results: The quality of life will be low compared to the average, risk factors will be identified for the decrease in quality of life, and risk factors will be identified for the occurrence of mental health disorders in the pandemic.

Conclusions: This research project can provide information on the quality of life and the occurrence of mental health disorders in the general population during the SARS CoV-2 pandemic in Romania.

Key words: quality of life, general population, mental health disorders, WHOQOL-Bref Scale, COVID-19 Fear Scale, Perceived Stress Scale.

Tendința actuală de gambling în populația generală a României în context pandemic

The current gambling trend in the general population of Romania during the pandemic context

Ionuț-Alin Chiriac¹, Andra-Livia Bronescu¹, Cristiana Călin², Elena-Alina Roșca^{1,3}, Lavinia Horoșan¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

²Institutul Național de Endocrinologie „C. I. Parhon”, București, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

Gambling-ul reprezintă o activitate recreațională care, de la un anumit punct, poate deveni o reală problemă de sănătate publică, fiind inclus ca patologie în DSM III, pentru prima dată în 1980.

Actualmente, jocul patologic reprezintă singura adicție non-substanță dependentă inclusă în DSM V în capitolul „Addictions and related disorders”.

Obiectiv: Evaluarea tendinței actuale de gambling în populația generală a României.

Metode: aplicarea unui chestionar (vizează criteriile de joc patologic conform DSM V), aplicarea criteriilor de includere și excludere. Prelucrarea datelor obținute conform normelor legale în vigoare s-a făcut în Excel și SPSS.

Rezultate: Toți cei 26 de participanți în cadrul studiului nostru au îndeplinit criteriile de joc patologic, conform DSM V. Timpul acordat jocului patologic a fost sensibil egal în perioada pandemică comparativ cu perioada dinaintea pandemiei, dar veniturile irosite prin joc patologic s-au diminuat. Cel mai frecvent mod de pariere al românilor a fost mediul online, în special pariurile sportive și slots machines. Aproximativ jumătate dintre participanți recunosc că s-au gândit măcar o dată că ar putea avea o problemă cu jocurile de noroc, iar peste 89% dintre participanți sunt de părere că România ar avea nevoie de programe privind educația gambling-ului și cunoașterea efectelor sale pe termen lung.

Concluzii: Jocul patologic reprezintă o reală problemă de sănătate mentală, aflată într-un trend ascendent, ce dispune de puține resurse de management și tratament la momentul actual.

Cuvinte cheie: *Gambling*, populație generală, DSM V, problemă de sănătate publică.

Gambling is a recreational activity that can, from a point, become a public health problem, being included as a pathology in DSM III for the first time in 1980. Nowadays, pathological gambling represents the only non-substance-related addiction included in DSM V in the “Addictions and related disorders” chapter.

Objective: Evaluation of the actual trends of gambling in general population of Romania.

Methods: Using a survey (that involves the criteria for pathological gambling disorder according to DSM V), applying the inclusion and exclusion criteria. Data processing obtained according to the rules in force was done in Excel and SPSS.

Results: All 26 participants in our study fulfilled the criteria for pathological gambling according to DSM V. Time spent gambling was almost equal during the pandemic, in comparison with the period before the pandemic, but the amount of money spent on gambling was lower. The most frequent way used for gambling by Romanians was online, especially for sports and slot machines. Approximately half of the participants admit that they thought at least once that they may have a problem with gambling, and more than 89% of them think that Romania would need a program regarding education about gambling and knowing its effects on a long term.

Conclusions: Pathological gambling is a real mental health problem that is on an ascending trend and has a few management resources and treatments available at this point.

Key words: Gambling, general population, DSM V, public health problem.

Calitatea vieții și mecanisme de coping la studenți în timpul stării de urgență

Quality of life and coping mechanisms in students during the pandemic emergency

Carina-Maria Crișan¹, Andreea-Denisa Cuciovan¹, Dana-Cristina Herța¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Obiectiv: Evaluarea calității vieții și a utilizării mecanismelor de coping în perioada stării de urgență la studenți mediciști.

Material și metodă: La studiu au participat 370 de studenți ai Universității de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca. Culegerea datelor s-a realizat prin eșantionare de tip probabilistic, în perioada 28.04.2020 - 08.05.2020.

Am aplicat chestionare de autoevaluare: BRIEF COPE cu 28 itemi, pentru evaluarea mecanismelor de coping; Perceived stress scale (PSS) cu 14 itemi pentru evaluarea nivelului de stres perceput; World Health Organization Quality of Life (WHOQOL-BREF) cu 26 itemi pentru evaluarea calității vieții.

Rezultate: Studentele evaluate au raportat un nivel mai ridicat de stres perceput și un nivel mai redus al calității vieții, în comparație cu studenții. Calitatea vieții și nivelul de stres perceput au o asociere inversă semnificativă la participanții de sex feminin (-0,654) și masculin (-0,691). Calitatea vieții și următoarele mecanisme de coping sunt semnificativ asociate: la participanții de sex feminin detașarea comportamentală (-0,474), autoculpabilizarea (-0,477), implicarea în activități (0,467) și suportul emoțional (0,413); la participanții de sex masculin detașarea comportamentală (-0,533), negarea (-0,510), implicarea în activități (0,584) și suportul emoțional (0,438). **Concluzii:** Studentele raportează un nivel mai ridicat de stres perceput față de studenți. La ambele sexe, implicarea în activități și suportul emoțional se asociază cu o calitate mai bună a vieții, iar detașarea comportamentală cu o calitate mai proastă a vieții. Autoculpabilizarea afectează negativ calitatea vieții doar la studente, iar negarea – doar la studenți.

Key words: *calitatea vieții, stress perceput, studenți, BRIEF COPE, Scala Stresului Perceput, WHOQOL*

Objective: *To assess the quality of life and use of coping mechanisms during the state of emergency in Romanian medical students.*

Material and method: *The sample included 370 students of the "Iuliu Hațieganu" University of Medicine and Pharmacy, Cluj-Napoca. We used probability sampling. Data was collected in 28.04.2020 - 08.05.2020.*

We applied self-assessment questionnaires: *BRIEF COPE with 28 items, to evaluate coping mechanisms; Perceived stress scale (PSS) with 14 items to assess levels of perceived stress; World Health Organization Quality of Life (WHOQOL-BREF) with 26 items to assess the quality of life.*

Results: *Female participants reported higher levels of perceived stress and lower quality of life, compared to male counterparts. We found significant reverse association between quality of life and perceived stress levels in female (-0.654) and male (-0.691) participants. Quality of life was significantly associated with the following coping mechanisms: behavioural disengagement (-0.474), self-blame (-0.477), active coping (0.477) and emotional support (0.413) in female participants; behavioural disengagement (-0.533), denial (-0.510), active coping (0.584) and emotional support (0.438) in male participants.*

Conclusions: *Female medical university students report a higher level of perceived stress than males. In both sexes, active coping and emotional support are associated with a better quality of life, and behavioural disengagement with a poorer quality of life. Self-blame is associated with poorer quality of life only in females, while denial – only in males.*

Key words: *quality of life, perceived stress, students, BRIEF COPE, Perceived stress scale, WHOQOL.*

Profilul internărilor de urgență în Clinica Psihiatrie I a Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca pe perioada pandemiei COVID-19 *The profile of emergency hospitalization in Psychiatric Clinic I of The Emergency County Hospital Cluj-Napoca during the COVID-19 pandemic*

Livia Roxana Dobrican¹, Dan Vîrvara², Cătălina-Angela Crișan³

¹Spitalul de Recuperare Borșa, Borșa, România

²Penitenciarul Bistrița, Bistrița, România

³Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Obiectivul studiului: Pandemia COVID-19 are un impact major asupra sănătății pacienților din România și a serviciilor sanitare din țara noastră, la fel ca la nivel global. Studiul de față evaluează impactul pandemiei asupra numărului de internări și diagnosticelor psihiatrice la pacienții internați în urgență în Clinica Psihiatrie I din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca pe perioada pandemiei COVID-19, 2020 - 2021, comparativ cu perioada martie 2019 - 2020.

Material și metode: Au fost evaluați parametrii socio-demografici (sex, vârstă, mediu de proveniență, diagnostic psihiatric), indicatorii calitativi (indice de complexitate a cazului) și cantitativi (cheltuieli/caz), utilizând sistemul informatic AtlasMed.

Rezultate: Pe perioada pandemiei s-a observat o scădere a numărului de internări (934), comparativ cu anul precedent (1450). În perioada martie 2019 - 2020 topul diagnosticelor la pacienții internați în urgență a fost reprezentat de tulburare legată de consumul de alcool, schizofrenie și tulburări de personalitate. Pe perioada pandemiei, tulburarea legată de consumul de alcool și tulburările de personalitate au fost cele mai frecvente, diagnosticul de schizofrenie ocupând a treia poziție. S-a observat o creștere procentuală de la 24% la 31% a tulburărilor legate de consumul de alcool, precum și o creștere a episoadelor depresive cu 22% față de anul precedent.

Concluzii: Pe perioada pandemiei, profilul pacientului cu tulburări psihice internat de urgență în Clinica Psihiatrie este: bărbat, cu vârsta medie 47 de ani, din mediul urban, cu probleme legate de consumul de alcool, cu tulburare de personalitate sau cu tulburări psihotice de tipul schizofreniei.

Cuvinte cheie: pandemie COVID-19, internări de urgență, sistem informatic AtlasMed, scăderea spitalizărilor

Objective: The COVID-19 pandemic has a major impact on the health of patients in Romania and health services in our country, as well as globally. The present study evaluates the impact of the pandemic on the number of hospitalizations and psychiatric diagnoses in emergency hospitalized patients in the Psychiatry Clinic I within The "Cluj-Napoca" Emergency County Hospital during the 2020 - 2021 COVID-19 pandemic, compared to March 2019 - 2020.

Material and methods: Socio-demographic parameters (sex, age, environment, psychiatric diagnosis), qualitative (case complexity index) and quantitative (expenses/case) were evaluated using the AtlasMed computer system.

Results: During the pandemic, there was a decrease in the number of hospitalizations (934), compared to the previous year (1450). During March 2019 - 2020, the top diagnoses in hospitalized patients were represented by alcohol-related disorder, schizophrenia and personality disorders. During the pandemic, alcohol-related disorders and personality disorders were the most common, with the diagnosis of schizophrenia occupying the third position. There was a percentage increase from 24% to 31% of alcohol-related disorders, as well as an increase of depressive episodes by 22% compared to the previous year.

Conclusions: During the pandemic, the profile of the patient with mental disorders urgently hospitalized in the Psychiatric Clinic is: male, 47 years old being the average age, from urban areas, with problems related to alcohol consumption, personality disorder or psychotic disorders such as schizophrenia.

Key words: COVID-19 pandemic, emergency admissions, AtlasMed computer system, decrease of hospitalizations

Factori implicați în afectarea neuropsihiatrică în infecția cu HIV – studiu de caz

Involved factors in the neuropsychiatric manifestations in HIV infection – case study

Radu-Ioan Dragomir¹, Anda Teodora Grecu¹, Andreea Antoaneta Ștefănașe¹

¹Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia”, București, România

Introducere: Se cunoaște faptul că infecția cu HIV reprezintă un factor de risc pentru apariția manifestărilor neuropsihiatrice. Aceste manifestări au fost tot mai des diagnosticate și studiate în ultimii ani, în special pentru că speranța de viață a pacienților infectați a crescut odată cu introducerea tratamentului antiretroviral.

Obiectiv: Acest studiu are ca obiectiv prezentarea sistemului complex de factori implicați în afectarea neuropsihiatrică, alături de limitările întâmpinate în stabilirea unui diagnostic precis și a unei etiologii exacte.

Materiale și metode: În vederea îmbinării datelor de ordin teoretic cu cele practice, s-a studiat cazul unui pacient de 44 ani cunoscut cu infecție HIV, cu dependență de opiacee și cu prezentări succesive în serviciul de psihiatrie, unde a fost diagnosticat cu tulburare depresivă recurentă și cu tulburări cognitive ușoare. Pacientul a fost examinat psihiatric, dar și somatic. S-au luat în considerare și investigațiile paraclinice efectuate în trei perioade distincte, pe parcursul internărilor, într-o perioadă de opt luni.

Rezultate: Rezultatele au evidențiat co-existența unei afectări neurologice importante (CT cerebral sugestiv), alături de manifestările psihiatrice care l-au condus către internare. Acestea au fost însoțite de modificări ale analizelor de sânge.

Concluzii: Prin acest studiu de caz s-a încercat reliefa complexității infecției HIV, subliniind intricarea în cadrul acestei afecțiuni a simptomatologiei somatice cu cea psihiatrică și dificultatea în stabilirea unui diagnostic precis și, implicit, a unei conduite terapeutice adecvate. Limitarea principală a fost reprezentată de necesitatea unor investigații suplimentare care nu au fost disponibile în spital.

Cuvinte cheie: HIV, manifestări neuropsihiatrice, antiretrovirale

Introduction: It is known that the infection with HIV is a risk factor for the onset of neuropsychiatric symptoms. These manifestations have been often diagnosed and studied in the last years, as life expectancy of infected patients increased after the introduction of antiretroviral treatment.

Purpose: This study's objective is to present the complex system of factors involved in the neuropsychiatric manifestations, as well as to show the limitations faced towards establishing a precise diagnosis and a clear aetiology.

Materials and methods: With the aim to combine theoretical and practical data, the case of a 44-year old patient was studied. He was known with HIV infection and opioid addiction. He has been admitted multiple times in the psychiatric service, being diagnosed with recurrent depressive disorder and mild cognitive impairment. The patient was evaluated through psychiatric and physical examinations. The laboratory investigations performed during hospital admissions in an eight-month interval have been taken into account.

Results: The results showed the co-existence of an important neurological pathology (seen on cerebral computed tomography), along with the psychiatric symptomatology that led to his hospitalization. These were accompanied by blood test modifications.

Conclusions: Through this study, the complexity of HIV infection has been shown, emphasizing how the involvement of both psychiatric and somatic symptomatology interferes with finding the right diagnosis and, therefore, with finding the most efficient treatment. The main limitation was the necessity of further investigations that were not available in the hospital.

Key words: HIV, neuropsychiatric manifestations, antiretroviral

„Cine sunt eu?” Mediul virtual și fenomenologia psihozei la copii și adolescenți

"Who am I?" The virtual environment and the phenomenology of psychosis in children and adolescents

Susana Bogdana Miclea¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Deficitul de simbolizare propriu psihozei antrenează o vulnerabilitate psihică generală ce se încearcă remediată în plan psihopatologic prin recurgerea la modele exterioare. Individul își construiește un delir, articulat pe experiențe cotidiene personale, în încercarea menținerii unei coerențe subiective. În contextul socio-cultural al unei orientări marcate spre virtual, în care oportunitățile de prelucrare simbolică generate de interacțiunea directă interumană sunt mult diminuate, modelele oferite de mass-media și industria de divertisment amprentează tabloul clinic. Fenomenologia psihozei reflectă și condensează ceea ce propune imaginarul societății actuale.

Cuvinte cheie: psihoză, subiectivare, virtual, modele.

Mindfulness și asocierile sale cu aspecte psihopatologice *Mindfulness and its associations with psychopathological aspects*

Andreea Elena Mustăță¹

¹Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agrippa Ionescu”, București, România

Obiective: Starea de mindfulness reprezintă o conștientizare provenită din atenția acordată prezentului, moment cu moment, în mod non-judicativ. Provenind din filosofia budistă, tehnicile de mindfulness au fost incluse în programe de intervenție, iar studiul acestora a căpătat o amploare din ce în ce mai mare în literatura de specialitate internațională. Studiul prezent și-a propus: 1) Traducerea și calcularea consistenței interne în cazul unui instrument de măsurare a stării de mindfulness (MAAS); 2) Observarea asocierii nivelului de mindfulness cu nivelul depresiei, anxietății, somnului și al alimentației compulsive.

Metode: 180 de angajați ai unei organizații cu profil industrial au completat voluntar și anonim la locul de muncă următoarele instrumente de măsurare: Inventarul de Depresie BDI-II, Inventarul de Anxietate Stare-Trăsătură STAI, Scala de Mindfulness MAAS, Scala Alimentație compulsivă/Bulimie din cadrul PDSQ, Scala de evaluare a tulburărilor de somn din cadrul PROMIS.

Rezultate: Indicele Cronbach-Alpha este de 0.85, indicând o consistență internă adecvată pentru traducerea în limba română a scalei. Rezultatele analizelor de corelație relevă asocieri negative semnificative statistic de intensitate moderată între mindfulness și nivelul anxietății ca stare și ca trăsătură și nivelul tulburărilor de somn, precum și corelații semnificative statistic de intensitate scăzută între mindfulness și nivelul depresiei și al bulimiei/mâncatului compulsiv.

Concluzii: Scala pentru evaluarea mindfulness tradusă în limba română se dovedește a avea proprietăți psihometrice adecvate și poate fi utilizată în practica clinică. Dezvoltarea de programe în care se utilizează tehnicile de intervenție psihologică de sporire a mindfulness-ului ar putea avea efecte pozitive în prevenția instalării psihopatologiei și în ameliorarea acesteia.

Cuvinte cheie: mindfulness, psihopatologie, MAAS, intervenție

Objectives: Mindfulness can be defined as a non-judgmental awareness, moment-by-moment. Having their roots in Buddhist philosophy, mindfulness techniques have been enclosed in intervention programs and their study has been developing during the past decades in the international scientific literature. The present study aimed to: 1) Translate into Romanian and evaluate the internal consistency of the Mindful Attention Awareness Scale (MAAS); 2) Analyse the association of mindfulness with depression, anxiety, sleep and compulsive eating.

Method: 180 employees of an industrial organization completed voluntary and anonymously the following instruments: Beck Depression Inventory (BDI-II), State Trait Anxiety Inventory (STAI), Mindful Attention Awareness Scale MAAS, The Compulsive Eating scale from PDSQ, Sleep Disorders Scale from PROMIS.

Results: The Cronbach Alpha index has a value of 0.85, which sustains a good internal consistency for the Romanian translation of the MAAS. The correlational analyses revealed negative statically significant associations of moderate intensity between mindfulness and anxiety (both as a trait and as a state) and sleep disorders, as well as negative statistically significant associations of low intensity between mindfulness and depression and compulsive eating.

Conclusions: The Romanian translation of the scale has good psychometric proprieties and can be used in clinical practice. The development of intervention programs based on mindfulness techniques could have a positive impact on the prevention of different psychopathological aspects, as well as their management, once they are installed.

Key words: mindfulness, psychopathology, MAAS, interventions

Aspecte clinice ale stimei de sine în diabetul zaharat *Clinical aspects of self-esteem in diabetes*

Elena Pontbriant¹, Aurel Romila²

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București, România

²Asociația Psihiatrilor Liberi din România

Obiectiv: Boala diabetică este frecvent asociată cu anxietatea și depresia, ce pot avea un rol major pe parcursul ei. Se știe din studii meta-analitice că stima de sine scăzută e un bun predictor pentru anxietate și depresie. Aceste tulburări de ordin psihic, pe care le întâlnim în diabet, sunt adesea tardiv sau deloc diagnosticate și, astfel, se întârzie utilizarea serviciilor de asistență medicală și psihologice, înrăutățind starea pacientului diabetic. Studiul a fost efectuat în perioada aprilie-mai 2020. Obiectivul principal al cercetării a fost stabilirea nivelului stimei de sine la bolnavii de diabet, ipoteza referindu-se la faptul că pacienții cu diabet prezintă un nivel mai scăzut al stimei de sine și, deci, un risc mai mare de tulburări psihiatrice și psihologice în comparație cu populația generală.

Material și metode: Studiul s-a realizat pe două loturi de participanți, cu vârsta între 30 și 60 de ani, s-a folosit pentru evaluarea stimei de sine testul ASSI, iar după aflarea rezultatelor s-a realizat un studiu comparativ.

Rezultate: Acestea arată că 40% dintre pacienții diabetici prezentau stima de sine scăzută, moderată 50% și crescută 10 %, comparativ cu grupul de control al populației generale unde stima de sine a fost prezentă în următoarele procente: la 10% s-a relevat prezența stimei de sine scăzută, la 70% moderată și la 20% crescută. În grupul de control doar 10% prezentau stimă de sine scăzută.

Concluzii: Rezultatele obținute în urma cercetării și literatura de specialitate susțin că stima de sine scăzută e frecventă la pacienții cu diabet, iar terapia pentru creșterea stimei de sine a pacienților e utilă pentru prevenția depresiei și anxietății, acestea fiind bune practici.

Key words: *stimă de sine, diabet, anxietate, depresie, terapie*

Objective: Diabetic disease is frequently associated with anxiety and depression, which may play a major role during it. It is known from meta-analytical studies that low self-esteem is a good predictor of anxiety and depression. These mental disorders, which we encounter in diabetes, are often late or not diagnosed, and thus delay the use of health care services, worsening the condition of the diabetic patient. The study was conducted between April and May 2020. The main objective of the research was to establish the level of self-esteem in patients with diabetes, the hypothesis referring to the fact that patients with diabetes have a lower level of self-esteem, and therefore a higher risk of psychiatric and psychological disorders compared to the general population.

Material and methods: The study was performed on two groups of participants, aged between 30 and 60 years, and the ASSI test was used to assess the self-esteem, whose results were later introduced in a comparative study.

Results: These show that 40% of diabetic patients had low level of self-esteem, moderate level 50%, and 10% high level of self-esteem, compared to the general population control group where self-esteem was present in: 10% revealed the presence of low self-esteem, 70% moderate, and 20% high. In the control group only 10% had low self-esteem,

Conclusions: Results obtained following the research and the literature, claim that low self-esteem is common in patients with diabetes and therapy to increase patients' self-esteem is useful for the prevention of depression and anxiety, these being good practices.

Key words: *self-esteem, diabetes, anxiety, depression, therapy*

Impactul infecției SARS-CoV-2 asupra managementului terapeutic în schizofrenie. Prezentare de caz | *The impact of SARS-CoV-2 infection on therapeutic management of schizophrenia. Case report*

Emilia-Cristina Bondric^{1,2}, Laura Oana Cojocaru³, Raluca Cozma⁴, Cătălina-Angela Crișan¹

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Spitalul Clinic de Boli Infecțioase, Cluj-Napoca, România

³Spitalul Clinic de Copii, Cluj-Napoca, România

⁴Spitalul Județean de Urgență, Cluj-Napoca, România

Obiective: Pacienții cu schizofrenie par a fi mai susceptibili la transmiterea COVID-19 din cauza tulburărilor cognitive, a conștientizării mai reduse a riscului de infecție și a ignorării măsurilor de protecție. Pentru a sublinia dificultățile legate de managementul terapeutic al schizofreniei în infecția cu SARS-CoV-2, prezentăm cazul unui pacient cu schizofrenie paranoidă și infecție SARS-CoV-2, formă ușoară.

Material și metode: S-au efectuat test RT-PCR, analize de laborator, radiografie pulmonară. Examinarea psihologică a relevat: PANSS (Positive and Negative Syndrome Scale) = 93, BPRS (Brief Psychiatric Rating Scale) = 49 și CGI (Clinical Global Impression) = 6.

Rezultate: Prezentăm cazul unui pacient de 36 ani, din mediul urban, cu antecedente psihiatrice, internat de urgență, pentru halucinații auditive complexe imperative, idei delirante paranoide de interpretare, influență persecuție, gelozie, idei delirante mistice, megalomanice, comportament bizar, dezorganizat, agitație psihomotorie, insomnii mixte. La o săptămână de la internare, pacientul prezintă stare generală alterată, febră și faringodinie, cu pozitivarea testului RT-PCR pentru SARS-CoV-2. Biologic s-a decelat un sindrom inflamator, iar radiografia pulmonară a relevat interstițiu pulmonar accentuat bilateral. S-a inițiat tratament cu antipsihotic incisiv (Haloperidol 10mg/zi), înlocuit ulterior cu antipsihotic atipic (Quetiapină 800mg/zi) și medicație specifică indicată de medicul infecționist. Pacientul prezintă o evoluție fluctuantă, cu suspiciozitate, idei delirante paranoide și mistice, episoade de agitație psiho-motorie și heteroagresivitate fizică față de personalul medical.

Concluzii: COVID-19 poate precipita agravarea simptomelor psihiatrice, precum și apariția recidivelor. Ca urmare, e necesară o atenție suplimentară la persoanele diagnosticate cu schizofrenie și infecție SARS-CoV-2.

Cuvinte cheie: COVID-19, simptome psihiatrice, schizofrenie, recidivă

Objective: Patients with schizophrenia appear to be more susceptible to COVID-19 transmission due to cognitive impairment, lower awareness of the risk of infection and disregard of protective measures. To highlight the difficulties related to the therapeutic management of schizophrenia in SARS-CoV-2 infection, we present the case of a patient with paranoid schizophrenia and mild form of SARS-CoV-2 infection.

Material and method: RT-PCR test, laboratory tests, lung radiography were performed. The psychological examination revealed: PANSS (Positive and Negative Syndrome Scale) = 93, BPRS (Brief Psychiatric Rating Scale) = 49 and CGI (Clinical Global Impression) = 6.

Results: We present the case of a 36 year old male patient, from urban area, with psychiatric history, admitted in emergency for complex and imperative auditory hallucinations, paranoid delusions of interpretation, persecution, influence, jealousy, mystical delusions and insomnia. One week after the patient's admission, he presents a poor general condition, fever and pharyngodynia, with a positive RT-PCR test for SARS-CoV-2. Biologically, an inflammatory syndrome was detected, and the lung radiography revealed a thickened bilateral pulmonary interstitium. Treatment was initiated with incisive antipsychotic (Haloperidol 10mg/day), then replaced with atypical antipsychotic (Quetiapine 800mg/day) and specific medication indicated by the

infectious diseases' physician. The patient presents a fluctuating evolution, with suspicion, paranoid and mystical delusions, episodes of psycho-motor agitation and physical heteroaggression towards medical staff.

Conclusions: COVID-19 may precipitate worsening of psychiatric symptoms, as well as recurrences. As a result, additional attention is needed in people diagnosed with schizophrenia and SARS-CoV-2 infection.

Key words: COVID-19, psychiatric symptoms, schizophrenia, recurrence.

Polimorfismele genei transportorului dopaminei în tulburarea depresivă majoră | *Dopamine transporter gene polymorphisms in major depressive disorder*

Emilia-Cristina Bondric¹, Doina Cozman^{1,2}, Delia-Maria Ștefan^{1,3}

¹Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

²Asociația Română de Psihiatrie și Psihoterapie (A.R.P.P.), Cluj-Napoca, România

³Spitalul Clinic de Copii, Cluj-Napoca, România

Obiectivul studiului: Având în vedere ultimele date epidemiologice despre depresie și suicid, precum și existența unor supoziții conform cărora disfuncția sistemului dopaminergic este implicată în depresie, este necesară o revizuire a ultimelor studii din literatura de specialitate și realizarea unei sinteze a acestora.

Material și metode: Utilizând baza de date PubMed au fost selectate 8 studii clinice despre gena transportorului dopaminei (DAT1) și depresie publicate înainte de aprilie 2018. Strategia de căutare a studiilor a constat în cuvintele cheie: gena transportorului de dopamină, polimorfismul transportorului de dopamină, DAT1, în asociere cu depresia sau depresia majoră.

Rezultate: În studiile selectate au fost incluși 3465 de subiecți, dintre care 2527 erau pacienți diagnosticați cu tulburare depresivă majoră și 938 erau subiecți sănătoși care au fost incluși în grupurile de control. Vârsta medie a pacienților incluși în această sinteză este 31,14 ani. Jumătate din studiile incluse au studiat și polimorfismele altor gene (de exemplu DRD2, SLC6A2, COMT, ABC1, CREB1 și altele). Trei din opt studii au arătat că polimorfismele genei DAT1 sunt implicate în fiziopatologia depresiei. Două polimorfisme uninucleotidice ale DAT1 (rs8179029 rs2550936) au fost asociate cu un risc mai mare pentru depresie.

Discuții: Rezultatele acestor studii nu sunt suficiente pentru a susține implicarea polimorfismelor genei transportorului dopaminei în apariția depresiei. Sunt necesare mai multe studii multicentrice care să cuprindă eșantioane mai mari de pacienți pentru a trage o concluzie clară.

Cuvinte cheie: tulburare depresivă majoră, gena transportorului de dopamină, risc crescut.

Introduction: Given the latest epidemiological data on depression and suicide, as well as the existence of some hypotheses that dopamine system dysfunction is involved in depression, it is necessary to review and summarize the latest studies in the literature.

Materials and methods: Using the PubMed database, 8 clinical studies on dopamine transporter gene (DAT1) and depression published before April 2018 were selected. The search strategy of the studies consisted of the keywords: dopamine transporter gene, dopamine transporter polymorphism, DAT1, in combination with depression or major depression.

Results: In the selected studies, 3465 subjects were included, of which 2527 were patients diagnosed with major depressive disorder and 938 healthy subjects included in the control groups. The mean age of the patients included in this review is 31.14 years. Half of the studies included also studied the polymorphisms of other genes (eg. DRD2, SLC6A2, COMT, ABC1, CREB1 and others). Three out of eight studies showed that DAT1 polymorphism are implicated in the pathophysiology of depression. Two single nucleotide polymorphism of DAT1 (rs8179029 rs2550936) were associated with higher risk for depression.

Discussions: The results of these studies are not sufficient to support the involvement of dopamine transporter gene polymorphisms in depression. Several multicenter studies involving several patient samples are needed to draw a clear conclusion.

Key words: major depressive disorder, dopamine transporter gene, higher risk.

Incidența tulburărilor de somn la pacienții vârstnici cu depresie *Incidence of sleep disorders in elderly with depression*

Fabiola Sârbu¹, Violeta-Diana Oprea¹, Aurelia Romila¹

¹Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, România

Introducere: Unul dintre cele mai importante simptome la pacienții vârstnici depresivi este tulburarea de somn. Insomnia poate să preceadă debutul tulburării depresive. Studii longitudinale au demonstrat că asocierea depresie - insomnie poate fi un factor de risc pentru depresia recurentă.

Obiective: Scopul acestui studiu este decelarea incidenței tulburărilor de somn la pacienții vârstnici diagnosticați cu tulburare depresivă.

Material și metodă: Studiul de tip descriptiv a inclus un număr de 117 participanți cu vârsta peste 65 de ani internați în Spitalul de Psihiatrie „Elisabeta Doamna” din Galați. Fiecare dintre aceștia au prezentat ca diagnostic de internare o variabilă de spectru depresiv, potrivit ICD-10 și a scalei Hamilton.

Rezultate: După centralizarea și prelucrarea datelor s-a observat că grupa de vârstă cuprinsă între 70-80 ani prezintă cele mai multe simptome asociate episoadelor depresive, insomnia fiind prezentă la 50% din totalul pacienților, în timp ce la grupa de vârstă de peste 80 ani incidența tulburărilor de somn este de 15%. Tulburările de somn predomină la pacienții care la internare au primit un diagnostic corespunzător unui episod depresiv major ($p = 0,060$).

Concluzii: Tulburările non-organice ale somnului asociate la nivelul lotului studiat, prin raportare la grupele de vârstă ale pacienților, arată o incidență crescută la pacienții cu vârsta între 70-80 de ani. Tratatamentul insomniei în timpul și după un episod depresiv poate fi un factor important în prevenirea recurenței depresiei și creșterea calității vieții.

Cuvinte cheie: insomnie, depresie, pacienți vârstnici.

Introduction: One of the most important symptoms in elderly depressed patients is the sleep disorder. Insomnia may precede the onset of depressive disorder. Longitudinal studies have shown that the association of insomnia with depression may be a risk factor for recurrent depression.

Objectives: The aim of this study is to estimate the incidence of sleep disorders in elderly patients diagnosed with depressive disorder.

Material and method: The descriptive study included a number of 117 participants above 65 years old, admitted in the "Elisabeta Doamna" Psychiatric Hospital of Galați. Each of them presented a depressive spectrum variable as a hospitalization diagnosis, according to ICD-10 and the Hamilton scale.

Results: After data collection and processing, it was observed that the 70-80 years old age group has the highest rate of depressive associated symptoms, insomnia being noted in 50% of all patients, while in the age group >80 years old, the incidence of sleep disturbances is 15%. Sleep disorders are predominant in patients who received a diagnosis corresponding to a major depressive episode upon admission ($p = 0.060$).

Conclusions: Non-organic sleep disorders associated within the study group, stratified by age, show an increased incidence in patients aged 70-80 years old.

The treatment of insomnia during and after a depressive episode can constitute an important factor in preventing the recurrence of depression and improving the quality of life.

Keywords: insomnia, depression, elderly patients.

Profilul pacienților cu tulburări afective internați în Clinica Psihiatrie I din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca pe perioada pandemiei COVID-19 | *The profile of patients with mood disorders hospitalized in the Psychiatric Clinic I, Emergency County Hospital Cluj-Napoca during the COVID-19 pandemic*

Anda-Valentina Trandafir^{1,2}, Emilia-Cristina Bondric^{1,2}, Cătălina-Angela Crișan^{1,2}

¹Spitalul Clinic de Boli Infecțioase, Cluj-Napoca, România

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca, România

Obiective: Pandemia COVID-19 are un impact major atât asupra pacienților psihiatrici, cât și asupra accesului la serviciile de sănătate. Studiul de față evaluează profilul pacienților cu tulburări afective internați în Secția Clinică Psihiatrie I a Spitalului Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca (S.C.J.U.C.J.), în perioada 16 martie 2020 - 15 martie 2021, comparativ cu 16 martie 2019 - 15 martie 2020.

Material și metodă: Utilizând secțiunea de Raportare a sistemului informatic AtlasMed, au fost evaluați parametrii socio-demografici (vârstă, sex, mediul de proveniență, diagnosticul de externare) și cantitativi (zile internare, costuri/caz).

Rezultate: În perioada martie 2020 - martie 2021, au fost internați 86 pacienți cu tulburări afective (62 cu episod depresiv/tulburare depresivă recurentă și 24 cu tulburare afectivă bipolară) din 907 internări (9,48%), comparativ cu 285 de pacienți (227 cu episod depresiv/tulburare depresivă recurentă și 58 pacienți cu tulburare afectivă/episod maniaco) din 1472 internări (19,36%) în aceeași perioadă a anului 2019. Pe perioada pandemiei s-a observat o creștere a prevalenței episoadelor depresive severe (36%) și a prevalenței tentativelor suicidare (20,96%), comparativ cu anul anterior. În plus, a scăzut prevalența episoadelor maniacale/tulburărilor afective bipolare (2,6% în martie 2020 - 2021 versus 3,9% în martie 2019 - 2020). S-a observat, de asemenea, un pattern sezonier similar în ambele perioade, cu o decompensare a bolilor în perioada iulie - decembrie.

Concluzii: Pandemia COVID-19 a produs o scădere a numărului de internări în urgență în secția Psihiatrie I a S.C.J.U.C.J., dar a crescut prevalența tulburărilor afective severe cu tentative suicidare comparativ cu alte grupe diagnostice.

Cuvinte cheie: tulburări afective, pandemie, urgență, spitalizare

Objective: The COVID-19 pandemic has a major impact on both psychiatric patients and access to health services. The present study evaluates the profile of patients with mood disorders hospitalized in the Psychiatric Clinic I Emergency County Hospital Cluj-Napoca, between March 16, 2020 and March 15, 2021, compared to March 16, 2019 and March 15, 2020.

Methods: Using the Reporting section of the AtlasMed computer system, the socio-demographic parameters (age, sex, place of origin, discharge diagnosis) and quantitative (hospitalization days, costs/case) were evaluated.

Results: Between March 2020 - March 2021, 86 patients with mood disorders (62 with depressive episode/recurrent depressive disorder and 24 with bipolar affective disorder) were hospitalized out of 907 hospitalizations (9.48%), compared to 285 patients (227 with episode depressive/recurrent depressive disorder and 58 patients with mood disorder/manic episode) from 1472 hospitalizations (19.36%) in the same period of 2019. During the pandemic, there was an increase in the prevalence of severe depressive episodes (36%) and the prevalence of suicide attempts (20.96%) compared to the previous year. In addition, the prevalence of manic episodes/bipolar affective disorders decreased (2.6% in March 2020 - 2021 versus 3.9%

in March 2019 - 2020). A similar seasonal pattern was also observed in both periods, with a decompensation of diseases in July-December.

Conclusions: The COVID-19 pandemic produced a decrease in the number of emergency hospitalizations in the Psychiatric Clinic I, but increased the prevalence of severe mood disorders with suicide attempts compared to other diagnostic groups.

Key words: mood disorders, pandemic, emergency, hospitalization

Relațiile complexe ale psihiatriei cu justiția. Evaluarea programelor de reinsertie la pacientul psihic aflat în relație cu justiția

The complex relationships of psychiatry with justice. Evaluating the effectiveness of mentally ill reconversion programs

Hadrian Marius Jean Vaida¹, Adrian Traian Horga¹, Carmen Ghilea¹

¹Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță, Ștei, România

Obiectivul studiului: Ergonomizarea procesului de (re)integrare a bolnavului psihic încadrat în prevederile art. 110 CP. Prevenția recidivei la bolnavul psihic încadrat în prevederile art. 109 CP.

Material și metode: Lotul investigat a cuprins un număr de 298 de pacienți, încadrați în prevederile art. 110 CP, pentru care, în intervalul martie 2020 - aprilie 2021, a fost efectuată EMLP. Pentru un număr de 62 de pacienți (4,2:1, sex ratio) a fost propusă măsura schimbării încadrării, de la 110 la 109 CP (obligativitatea la internare) la 109 CP (obligativitatea la tratament). Pacienții erau internați în Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Ștei, România. Procedura a implicat monitorizarea și analiza evoluției și a recidivei, după un criteriu compozit: medical, juridic, psihologic și social.

Rezultate: Se conturează ca și dimensiuni importante în reinsertia bolnavului psihic: diagnosticul, răspunsul terapeutic favorabil (cu specificațiile: per os, depot, clasic, atipic, frecvența și durata recăderilor), complianța (medicamentoasă, intervenții psiho-sociale), stabilitatea comportamentală (relațional, pro social, comportament în muncă) și susținerea peer group-ului. Scorurile conjugate la aceste dimensiuni permit alegerea momentului optim al deciziei de propunere a schimbării încadrării. Eficiența o reprezintă prevenția recidivei.

Concluzii: Abordarea diferențiată în procesul de reinsertie a dimensiunilor: boală psihică cu intelect normal vs. deficiență (în mod particular deficiența medie și severă); rețeaua de suport vs. non-adresabilitatea, evoluția în timpul internării (răspunsul terapeutic, relaționarea cu personalul și cu ceilalți pacienți, integrarea în programul secției) favorabilă vs. defavorabilă (recăderi, non-complianță, ostilitate), angajament vs. absența susținerii familiei. Revalorizarea prevederilor art. 570 (alin 4) și 571 privind competența și atribuțiile medicului curant în reinsertie.

Cuvinte cheie: psihiatrie, justiție, reinsertie, Hedgehog

A

Acaru, Alexandra	146
Ahmed, Sihaam	280
Aldea, Mădălina	263, 272
Alexinschi, Ovidiu-Eugen	6, 9, 121
Andrei, Lucia-Emanuela	16, 17, 83, 110, 112, 114, 172, 224, 245, 247, 248, 258
Andrișca, George	152
Anghel, Mihaela-Andreea	149
Anghel, Claudia-Elena	160, 297
Anghel, Cristina Gianina	174, 247
Angheliescu, Cristina	224
Anichitoea, Florina-Magdalena	38, 175
Apostu, Cristina-Ioana	78
Arghir, Aurora	83
Arsene, Anca-Elena	261
Arsene, Cosmin	122
Artimon, Henrieta-Mihaela	147, 298

B

Baiu, Octavian-Iliarian	84
Balazsi, Robert	36
Balcan, Ana-Diana	95, 96
Baldea, Ioana	156
Barb, Sanda	146
Barbălată, Alexandra	178
Barbu-Rădulescu, Ioana	166
Băcilă, Ciprian	29, 176
Bădescu, Alina	132
Bălan, Raluca	36, 39, 177
Băncuță, Nicoleta	270
Bedreagă, Irina	293
Bensalem, Mohamed Amine	106
Billeci, Martina	207
Biolănescu, Flavia	291
Bodea-Hațegan, Carolina	289
Bogaciu, Cristiana	256
Bologan, Alina	64
Boloș, Alexandra	12, 121
Bondar, Andrei-Cristian	48, 178
Bondoc, Gabriella	117, 265
Bondrescu, Mariana	41, 42, 43, 45
Bondric, Emilia-Cristina	315, 317, 319
Bonea, Maria	117, 142
Botezat-Antonescu, Ileana-Mihaela	91, 180, 266
Bredicean, Cristina	41, 42, 43, 45, 184, 220, 238
Brie, Anemona	162
Bronescu, Andra-Livia	79, 191, 300, 302, 304
Buciuc, Adela-Georgiana	48, 125, 130, 132, 136, 178, 293

Buciuta, Andrei	148, 157, 185, 186
Bucur, Laura-Elena	127
Budișteanu, Magdalena	14, 83, 224
Buduru, Anca-Maria	187
Buică, Alexandra-Mariana	17, 110, 112, 114
Burdușel, Daiana	168
Bursan, Raluca-Andra	148, 188
Bușe, Ștefan Daniel	168
Butuc, Lăcrămioara-Carmen	161

C

Candel, Octav Sorin	189, 262
Carâp, Alexandru Constantin	256
Catrinescu, Larisa-Maria	86, 87
Călin, Cristiana	191, 300, 302, 304
Călin, Mihaela Ana-Maria	194
Călugăr, Iulia	129
Câdea, Cristian	22
Cârștoc, Ioana	25
Chihai, Jana	31, 63, 64, 65, 190
Chiriac, Ionuț-Alin	128, 191, 300, 302, 304
Chiriță, Anca Livia	272
Chiriță, Roxana	67
Chiriță, Vasile	56
Cicu, Gabriel	128, 267
Ciobanu, Adela-Magdalena	14, 19, 82, 84, 86, 87, 88, 90, 156, 302
Ciobanu, Alexandru-Constantin	84, 86, 87, 90
Ciobotaru, Vladimir	256
Ciomoș, Virgil	115, 192, 193
Cipăian, Călin	298
Cîrstoiu, Silvia	21
Ciubara, Anamaria	232
Ciubotaru, Cristina Maria	194
Ciucu, Anton-Alexandru	88
Ciupercă, Dragoș	105
Clichici, Simona	156
Cojocariu, Raluca-Ioana	133
Cojocar, Cristina-Daniela	132, 286
Cojocar, Laura Oana	315
Coman, Horia	129, 196, 276
Constantin, Vlad Denis	256
Constantin-Mălinoiu, Laura	103
Corciu, Teodora	48
Cordier, Reinie	36
Côté, Jean François	170
Covaciu, Cristina	280
Cozma, Raluca	315
Cozman, Doina	53, 157, 197, 198, 317
Crăciun, Roxana	256

Index Autori | Authors' Index

Crețu, Adrian	138
Crețu, Liliana	242
Crihan, Eliza-Theona.....	127
Crîșan, Carina-Maria.....	276, 306
Crîșan, Cătălina-Angela	27, 101, 268, 269, 308, 315, 319
Cuciovan, Andreea-Denisa	276, 306

D

Dafinoiu, Ion.....	199
Dakhel, Zeineb	113, 174
David, Adriana.....	286
David, Daniel	59
De Prisco, Michele.....	206
Dehelean, Liana.....	41, 42, 43, 45, 200
Del Debbio, Alessandro	109
Delcea, Cristian	23, 24
Derflinger, Konrad Albert.....	170
Di Fiorino, Mario	109
Diaconu, Carmen-Cristina	33
Diaconu-Gherasim, Ruxandra-Loredana	230
Dima, Claudia	201
Dinescu, Mirabela	80
Dionisie, Vlad	14, 19, 82, 84, 152, 156, 203
Dobrea, Anca.....	36, 37, 39, 177, 204, 214
Dobrescu, Iuliana	172, 245, 248, 258
Dobrican, Livia Roxana.....	308
Drăghici, Aurelia	298
Dragomir, Cristina	122
Dragomir, Radu-Ioan.....	125, 130, 132, 136, 286, 310
Dragomirescu, Simona	124
Drugă, Simona Maria.....	270
Dubaș, Adelina-Raluca	124
Duică, Lavinia-Corina.....	102, 103, 105, 106, 107
Dumitrache, Anca-Marilena	125, 130, 132, 136, 293
Dumitru, Ana-Maria	20, 261
Dumitru, Andrei	125, 130, 136
Dumitru, Carmen-Diana	47, 226
Dura, Horațiu.....	25
Dușceac, Roxana	300

E

Enayati, Anis.....	128, 267
Enătescu, Virgil-Radu	80, 138
Ene, Cristina	286
Eșanu, Andrei	65

F

Fadgyas-Stănculete, Mihaela	108
Felea, Petrică.....	119, 151
Filip, Gabriela-Adriana.....	19, 156

Finașcu, Roxana	286
Florea-Mustață, Andreea-Elena	167
Focșeneanu, Brîndușa-Ecaterina.....	47, 90, 226
Fornaro, Michele.....	205, 206, 207
Fountoulakis, Konstantinos N.	238
Frankova, Iryna	68
Frunză, Alina-Alexandra	124
Fulford, Bill.....	208

G

Gavreliuc, Alin	209
Gavril, Elena-Mădălina	153
Găină, Marcel-Alexandru	12, 121
Georgescu, Iulia-Maria.....	154
Georgescu, Raluca.....	39, 214
Geza, Luana.....	87
Gheorghe, Ramona Octaviana	270
Gheorman, Victor.....	168, 263, 272
Ghilea, Carmen	321
Ghițan, Alexandra-Florinda	168, 263, 272
Giurgi, Andreea-Georgiana	153
Giurgi-Oncu, Cătălina	42, 81, 184
Giurgiuca, Ana.....	74, 75, 119, 151, 169, 211
Glangher, Adelina	16, 83
Glăvan, Daniela Gabriela.....	263
Gligu, Săndica.....	141, 274
Goldiș, Anca	138
Goldman, Howard.....	31
Golea, Alina	106
Gorog, Jean-Jacques	213
Gorog, Mathias	116
Gramă, Diana-Ioana	37, 214
Grancea, Nicolae	145, 164
Grecu, Anda Teodora	310
Grigore, Andreea-Violeta	73, 286
Grigoriu-Șerbănescu, Maria	32, 33, 215
Grosu, Ștefania.....	113
Groza, Lizica	117
Guay, Gabrielle.....	170

H

Herța, Dana-Cristina.....	50, 276, 289, 306
Horga, Adrian Traian	321
Horoșan, Lavinia.....	74, 75, 169
Horoșan, Lavinia.....	304
Hranov, Georgi Lachezarov	31

I

Iancu, Mirela	242
Ifteni, Petru	97, 98, 99, 277

Index Autori | Authors' Index

Iftimie, Mădălina Elena	300
Iliescu, Dragoș	217
Ioana, Doina	16, 83, 224
Ionescu, Claudia-Romina	163
Ionescu, Lavinia-Argentina	218
Ioniță, Ioana	88
Iordănescu, Irina	122
Iotu, Alexandra	17, 110
Istrate, Elena-Diana	161, 178
Itu, Andreea-Ștefania	125, 130, 132, 136, 286
Ivan, Ioana	219
Ivanov, Adela	166

J

Jianu , Elena-Alexandra	149
Jolliffe, Darrick	39

K

Kahn, Jean Pierre	40
Kalinović, Raluka	80, 138
Kanyanparambil, Sreeras	280

L

Lafrance-Tremblay, Maxime	170
Lahutina, Sofiiia	68
Laios, Florin-Mihai	47
Laslău, Diana	146
Lăzărescu, Mircea	100, 220, 221
Leonti, Raluca-Maria	93
Leș, Vasile-Alin	278
Leți, Maria-Mădălina	113, 222
Lincă, Florentina-Ionela	16, 83, 224
Lukács, Emese Erika	225
Lungeanu, Diana	238
Lungu, Mihaela	282
Lupu, Diana	194

M

Maftciu, Doina Cristina	270
Manea, Marinela-Minodora	129
Manea, Mihnea-Costin	156
Manea, Mirela	19, 152, 203
Manea, Oana	113
Mangalagiu, Andrei-Gabriel	22
Mangalagiu, Denisa	22
Marian, Gabriela	46, 47, 90, 226
Marinescu, Dragoș	4, 13, 228
Marinescu, Gabriel-Cristian	58
Marinescu, Ileana	4, 13, 228

Marinescu, Mihai-Cristian	158, 282
Matalon, Carmit	229
Mateescu, Laura	16, 279
Matei, Horea-Vladi	157
Mazureac, Bogdan-Andrei	129
Măirean, Cornelia	94, 230
Mărândescu, Paula Cătălina	284
Mărginean, Roxana	62
Melinte, Bianca-Mihaela	94
Miclea, Susana Bogdana	276, 312
Micluția, Ioana	27
Mihai, Adriana	31, 280
Mihai, Alex	269
Mihăilescu, Alexandra	302
Mihăilescu, Ilinca	17, 110, 112, 113, 172
Mihălțaș, Florin Dumitru	231
Militaru, Felicia	263
Militaru, Mariela	122
Minuță, Vlad-Ștefan	86, 87
Miron, Ana-Aliana	99
Mitrea, Alina	48, 149
Moraru, Codrina	133, 232
Mucic, Davor	233
Muntean, Angela	146
Muntean, Lorena Mihaela	234, 235
Munteanu, Sorina-Nicoleta	158, 282
Muntele, Diana	93
Murgu, Elena	152
Mustață, Andreea Elena	313

N

Neagu, Adriana	184
Neagu, Ana	33
Neagu, Cristina	84
Nechita, Petronela	133, 232
Neda-Stepan, Oana	80
Nemeș, Bogdan	157, 276, 289
Nica, Anca	256
Nicolau, Ingrid	17, 110
Nicolescu, Vlad	236
Niculăe, Carmen-Petrina	86, 87
Nireștean, Aurel	237
Nistor, Diana-Elena	74, 75
Nistor, Dragoș-Valentin	152
Nureini, Nureini- Mohamed	107

O

Oancă, Victor	117, 118
O'Bomsawin, Emmanuelle	170
Oprea, Violeta-Diana	158, 282, 318

Index Autori | Authors' Index

Oroian, Bianca-Augusta 133, 284
 Oroian, Radu 276

P

Pătrașcu, Maria-Ruxandra 154
 Palade, Codrina-Mădălina 153
 Paladoiu, Cristina 290
 Panfil, Anca-Livia 69, 70, 238, 239
 Papavă, Ion 41, 42, 43, 45, 184, 238
 Papuc, Sorina-Mihaela 83
 Pascariu, Andrei Constantin 138
 Patrichi, Bogdan 125, 130, 132, 136, 286, 293
 Pavel, Claudiu 46, 148
 Paziuc, Alexandru 241
 Petcu, Camelia 120, 293
 Petcu, Eliza-Maria 127
 Petrescu, Bogdan-Mircea 22
 Petrescu, Cristian 47, 90
 Petrescu, Mariana-Denisa 149
 Petric, Paula-Simina 98
 Pîrlog, Mihail-Cristian 31, 52
 Pîrvu, Bogdan 135, 165, 287, 288
 Pleșca, Doina Anca 242
 Pletea, Paul-Sorinel 54, 154
 Pontbriant, Elena 314
 Pop, Răzvan 268, 269
 Popa, Florina 298
 Popa, Ionuț-Stelian 77
 Popa, Octavian-Cosmin 59, 61, 244
 Popa-Nedelcu, Radu 23
 Popa-Velea, Ovidiu 302
 Popescu, Elena-Rodica 67
 Popescu, Florentina-Alexandra 154
 Predatu, Răzvan 60
 Predescu, Elena 129
 Predrag, Duric 31
 Puiu, Maria-Gabriela 20, 21

R

Rad, Florina 17, 83, 110, 112, 114, 172, 245, 247, 248, 258
 Răceanu, Laura 152
 Rădulescu, Ionuț-Dragoș 232
 Riga, Sorin ... 14, 15, 19, 20, 21, 22, 82, 84, 156, 187, 203, 261
 Rișcă-Popazu, Corina 158
 Ristu, Monica 242
 Riviș, Ioana 184, 220
 Rogojină, Radu-Ștefan 125, 130, 132, 136, 293
 Romila, Aurel 314
 Romila, Aurelia 158, 282, 318
 Romoșan, Ana-Maria 41, 42, 43, 45, 200
 Romoșan, Radu 41, 42, 43, 45, 200

Roșca, Elena-Alina 79, 191, 300, 304
 Roșu, Andrada 152
 Rotaru, Maria 298

S

Sabou, Alexandra-Maria 39
 Safta, Diana Nicoleta 270
 Saftencu, Mihai 169
 Salah, Abdullah 280
 Sandu, Iulia 110
 Sârbu, Fabiola 158, 318
 Savin, Oana 113
 Schumway, Martha 31
 Secară, Eugen-Călin 250
 Secoșan, Ica 72, 252
 Silistraru, Ioana 254
 Sima, Cristian-Traian 47, 90, 226
 Simion, Mădălina 143
 Siserman, Costel-Vasile 23, 24, 27
 Smaranda, Alexandru 256
 Smirnova, Daria 238
 Socea, Bogdan 256
 Sorel, Eliot 57
 Stan, Alexandru-George 142
 Stancu, Mihaela 172, 245, 247, 248, 258
 Stănescu, Adrian 140, 171
 Stănescu, Andreea-Roxana 21, 261
 Stercu, George-Alexandru 46
 Stoica, Alina 286
 Stoica, Cristiana 248
 Stoica, Cristiana-Elena 152
 Stoica, Ileana-Pepita 71, 255
 Stoica, Mihaela 31
 Stoyanov, Drozdtoj 260

Ș

Șchiopu, Lia 293
 Șindrilaru, Teodora 293
 Ștefan, Delia-Maria 317
 Ștefănache, Andreea 161
 Ștefănache, Andreea Antoaneta 310

T

Tabugan, Dana 184
 Taleb, Diana-Valerica 73, 78
 Tămășan, Simona-Claudia 66, 69, 70, 184, 238, 239
 Tănase, Claudiu-Elisei 158, 282
 Tanasov, Andrei 194
 Teichman, Lesszek 280
 Teodor, Mihai 124

Index Autori | Authors' Index

Teodorescu, Andreea	97, 98, 99, 277
Teodoru, Rita-Mariana	120
Toma, Vlad-Alexandru	156
Trandafir, Anda-Valentina	319
Trifu, Raluca Nicoleta	276, 289
Trifu, Simona	120, 290, 291
Tudorache, Mihaela-Cătălina	20, 261
Tudose, Cătălina	55, 73, 74, 75, 77, 78, 79
Turliuc, Maria-Nicoleta	92, 93, 94, 96, 189, 262
Turliuc, Șerban	58, 127, 153

Ț

Țăpoi, Cristiana	125, 130, 132, 136, 293
Țigăneșteanu, Corina	286
Țilea, Anton-Mihai	149
Țilea, Lavinia	149
Țițăreanu, Adrian	46, 148

U

Udriștoiu, Ion	168, 263, 272
Ureche, Daniel	27
Ursoniu, Sorin	42, 184

V

Vaida, Hadrian	162
----------------------	-----

Vaida, Hadrian Marius Jean	321
Varlam, Corina-Ioana	152, 293
Vasile, Antonia Ioana	295
Vasile, Daniel	6, 7, 10, 22, 121
Vasilian, Claudia-Cristina	69, 70, 239
Vasiliu, Octavian	6, 7, 8, 10, 11, 22, 121
Vică, Mihaela-Laura	157
Viștan, Maria-Eugenia	125, 130, 136
Vîrvara, Dan	308
Vișan, Roxana	15
Vișțalaru, Raluca Iustina	284
Vlad, Gabriela	80
Vlad, Ionela-Gabriela	138
Vlăduț, Vasile	4, 13
Voicu, Diana	122
Voinea, Cristina	166, 279
Volpe, Umberto	35
Vornicu, Brândușa	296
Vușcan, Mihaela-Elvira	157

Z

Zaharie, Daniela-Andreea	125, 130, 132, 136
Zamfir, Mihai-Viorel	140, 143, 171
Zancu, Simona Alexandra	230
Zeicu, Claudia	90

Cluj-Napoca

Organizator:

Asociația Română de
Psihiatrie și Psihoterapie

Parteneri științifici:

Universitatea de Medicină și Farmacie
„Iuliu Hațieganu”, Cluj-Napoca

Societatea
Română de
Epidemiologie

Societatea Română de Epidemiologie

Academia de Științe Medicale
din România

Sub egida:

Academia Română
Filiala Cluj-Napoca

CONGRESUL NAȚIONAL DE PSIHIATRIE

cu participare internațională

Platforma v-CNP 2022 & Grand Hotel Napoca, Cluj-Napoca

Sănătatea mintală
Viziune globală | Strategie națională | Aplicare translațională

VOLUM DE REZUMATE ȘTIINȚIFICE

ISSN 2971- 821X ISSN – L 2971 – 821X

Cluj-Napoca, România, An 2022

(Eveniment hibrid .PDF)